

2024/1624

19.6.2024

UREDBA (EU) 2024/1624 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 31. maja 2024

o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je glavni pravni instrument za preprečevanje uporabe finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma. V navedeni direktivi je določen celovit pravni okvir, nadalje okrepljen z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, ki obravnava nastajajoča tveganja pranja denarja in financiranja terorizma in zagotavlja večjo preglednostjo dejanskega lastništva. Ne glede na dosežke v okviru navedenega pravnega okvira so izkušnje pokazale, da so za ustrezno zmanjšanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma in učinkovito odkrivanje poskusov kaznivih dejanj zlorabe finančnega sistema Unije v kriminalne namene potrebne nadaljnje izboljšave.
- (2) Glavni izziv pri uporabi določb Direktive (EU) 2015/849 o določitvi obveznosti za zavezanca, izvira iz dejstva, da se navedena pravila ne uporabljajo neposredno in da so nacionalni pristopi razdrobljeni. Čeprav navedena pravila obstajajo in so se razvijala tri desetletja, se še vedno izvajajo na način, ki ni popolnoma usklajen z zahtevami povezanega notranjega trga. Zato je treba pravila o zadevah, trenutno zajetih v Direktivi (EU) 2015/849, ki jih lahko zadevni zavezanci neposredno uporabljajo, obravnavati v tej uredbi, da bi se dosegla želena enotnost uporabe.

⁽¹⁾ UL C 210, 25.5.2022, str. 5.

⁽²⁾ UL C 152, 6.4.2022, str. 89.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2024.

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

⁽⁵⁾ Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 43).

- (3) Ta novi instrument je del celovitega svežnja, katerega namen je okrepiti okvir Unije za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma (PPDFT). Ta uredba bo skupaj z Direktivo (EU) 2024/1640 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁶⁾ ter uredbama (EU) 2023/1113⁽⁷⁾ in (EU) 2024/1620⁽⁸⁾ Evropskega parlamenta in Sveta sestavljala pravni okvir, ki ureja zahteve glede PPDFT, ki jih morajo izpolnjevati zavezanci, in podpira institucionalni okvir Unije za PPDFT, vključno z ustanovitvijo organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: organ AMLA).
- (4) Pranje denarja in financiranje terorizma se pogosto izvajata v mednarodnem okviru. Ukrepi, sprejeti na ravni Unije, bi imeli brez upoštevanja mednarodnega usklajevanja in sodelovanja zelo omejene učinke. Zato bi morali biti ukrepi, ki jih Unija sprejme na tem področju, združljivi z ukrepi, sprejetimi na mednarodni ravni, in vsaj tako strogi. Pri ukrepih Unije bi bilo treba še naprej upoštevati zlasti priporočila Projektne skupine za finančno ukrepanje (v nadaljnjem besedilu: skupina FATF) in instrumente drugih mednarodnih organov, dejavnih na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Za večjo učinkovitost boja proti pranju denarja in financiranju terorizma bi bilo treba zadevne pravne akte Unije, kadar je ustrezno, uskladiti z mednarodnimi standardi za boj proti pranju denarja ter financiranju terorizma in širjenju orožja, ki jih je skupina FATF sprejela februarja 2012 (v nadaljnjem besedilu: revidirana priporočila skupine FATF), in naknadnimi spremembami teh standardov.
- (5) Z novjšimi spremembami kazenskopravnega okvira Unije, uvedenimi po sprejetju Direktive (EU) 2015/849, se je okrepilo preprečevanje pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma ter boja proti njim. V Direktivi (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁹⁾ je bilo sprejeto skupno razumevanje kaznivega dejanja pranja denarja in s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj. V Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁰⁾ so bila opredeljena finančna kazniva dejanja z vplivom na finančni interes Unije, ki bi jih bilo treba prav tako šteti za predhodna kazniva dejanja za pranje denarja. V Direktivi (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹¹⁾ je bilo sprejeto skupno razumevanje kaznivega dejanja financiranja terorizma. Ker so navedeni pojmi zdaj pojasnjeni v kazenskem pravu Unije, ni več potrebno, da bi bili pranje denarja, s tem povezana predhodna kazniva dejanja in financiranje terorizma opredeljeni v pravilih Unije o PPDFT. Namesto tega bi moral biti okvir Unije za PPDFT popolnoma skladen s kazenskopravnim okvirom Unije.
- (6) Harmonizacija na zadevnem področju kazenskega prava zagotavlja trden in usklajen pristop na ravni Unije k preprečevanju pranja denarja in s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj, vključno s korupcijo, ter boju proti njim. Tak pristop hkrati zagotavlja, da lahko države članice, ki so sprejele širši pristop k opredelitvi kriminalnih dejavnosti, ki predstavljajo predhodna kazniva dejanja za pranje denarja, ta svoj pristop ohranijo. V skladu z Direktivo (EU) 2018/1673 bi bilo zato treba vsako obliko kaznive udeležbe pri storitvi predhodnega kaznivega dejanja za pranje denarja, kakor je opredeljeno v skladu z nacionalnim pravom, prav tako obravnavati kot kriminalno dejavnost za namene navedene direktive in te uredbe.
- (7) Tehnologija se stalno razvija, kar zasebnemu sektorju prinaša priložnosti za razvoj novih produktov in sistemov za izmenjavo sredstev ali vrednosti. Čeprav je to pozitiven pojav, pa lahko ustvari nova tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, saj storilec kaznivih dejanj vedno znova uspeva najti načine, kako izkoristiti ranljivosti za prikrivanje in prenašanje nezakonitih sredstev po svetu. Ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in platforme za množično financiranje so izpostavljeni zlorabi novih kanalov za premike nezakonitega denarja in so v dobrem položaju za odkrivanje takih premikov in zmanjšanje tveganj. Področje uporabe zakonodaje Unije bi bilo zato treba razširiti, da bi zajemalo take subjekte, skladno s standardi skupine FATF v zvezi s kriptosredstvi. Ob vsem tem

⁽⁶⁾ Direktiva (EU) 2024/1640 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o mehanizmi, ki jih morajo vzpostaviti države članice za preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849 (UL L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2023/1113 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev in nekaterih kriptosredstev, in spremembi Direktive (EU) 2015/849 (UL L 150, 9.6.2023, str. 1).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2024/1620 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 (UL L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava (UL L 284, 12.11.2018, str. 22).

⁽¹⁰⁾ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

⁽¹¹⁾ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

napredek na področju inovacij, kot je razvoj metaverzuma, ustvarja nove priložnosti za kazniva dejanja in pranje z njimi pridobljene premoženjske koristi. Zato moramo biti pozorni na tveganja, povezana z zagotavljanjem inovativnih produktov ali storitev tako na ravni Unije kot tudi na nacionalni ravni ali na ravni zavezancev.

- (8) Institucije in osebe, zajete v tej uredbi, imajo ključno vlogo kot varuhi finančnega sistema Unije in bi zato morale sprejeti vse potrebne ukrepe za izvajanje zahtev iz te uredbe, da bi storilcem kaznivih dejanj preprečili pranje premoženjske koristi, pridobljene z nezakonitimi dejavnostmi, ali financiranje terorizma. Uvesti bi bilo treba tudi ukrepe za zmanjšanje vsakega tveganja neizvajanja ciljnih finančnih sankcij ali izogibanja ciljnim finančnim sankcijam.
- (9) Opredelitev zavarovalnega posrednika na podlagi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹²⁾ zajema širok nabor fizičnih ali pravnih oseb, ki začnejo opravljati ali opravljajo dejavnost distribucije zavarovalnih produktov. Nekateri zavarovalni posredniki opravljajo dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov pod polno odgovornostjo zavarovalnic ali posrednikov, pri čemer opravljajo dejavnosti v skladu z njihovimi politikami in postopki. Kadar ti posredniki ne zaračunavajo premij ali zneskov, namenjenih stranki, imetniku zavarovalne police ali upravičencu iz zavarovalne police, ne morejo izvesti ustreznega skrbnega pregleda strank ali odkriti sumljivih transakcij in jih prijaviti. Glede na to omejeno vlogo in dejstvo, da dosledno uporabo zahtev glede PPDFT zagotavljajo zavarovalnice ali zavarovalni posredniki, pod odgovornostjo katerih opravljajo storitve, posrednikov, ki ne upravljajo z denarnimi sredstvi, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹³⁾, ne bi smeli šteti za zavezance za namene te uredbe.
- (10) Holdingi, ki opravljajo mešane dejavnosti in imajo vsaj eno odvisno podjetje, ki je zavezanec, bi morali biti sami vključeni kot zavezanci na področje uporabe te uredbe. Da bi zagotovili dosledni nadzor s strani finančnih nadzornikov v primerih, kadar odvisna podjetja mešanega holdinga vključujejo vsaj eno kreditno institucijo ali finančno institucijo, bi moral tudi sam holding veljati za finančno institucijo.
- (11) Finančne transakcije se lahko izvajajo tudi znotraj iste skupine kot način upravljanja financ skupine. Vendar se take transakcije ne izvajajo v zvezi s strankami in ne zahtevajo uporabe ukrepov za PPDFT. Za zagotovitev pravne varnosti je treba priznati, da se ta uredba ne uporablja za finančne dejavnosti ali druge finančne storitve, ki jih zagotavljajo člani skupine drugim članom zadevne skupine.
- (12) Ta uredba bi morala veljati za neodvisne pravne strokovnjake, kadar ti sodelujejo pri finančnih ali poslovnih transakcijah, vključno z davčnim svetovanjem, pri katerih obstaja tveganje, da se storitve, ki jih zagotavljajo navedeni pravni strokovnjaki, zlorabljajo za pranje premoženjske koristi, pridobljene s kriminalno dejavnostjo, ali financiranje terorizma. Vendar bi bilo treba dovoliti izvzetja od obveznosti sporočanja informacij, pridobljenih pred sodnim postopkom, med njim ali po njem ali med ugotavljanjem pravnega položaja stranke, saj za take informacije velja varovanje zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko. Za pravno svetovanje bi zato morala še vedno veljati obveznost varovanja poslovne skrivnosti, razen kadar je pravni strokovnjak udeležen pri pranju denarja ali financiranju terorizma, kadar je pravno svetoval za namene pranja denarja ali financiranja terorizma ali kadar pravni strokovnjak ve, da stranka potrebuje pravno svetovanje za namene pranja denarja ali financiranja terorizma. Na tako vedenje in namen je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin. Ker se za pravno svetovanje lahko zaprosi že v fazi kriminalne dejavnosti, iz katere nastaja premoženjska korist, je pomembno med primere, ki so izključeni iz varovanja zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko, zajeti tudi primere, v katerih se pravno svetovanje zagotavlja v okviru predhodnih kaznivih dejanj. Pravno svetovanje v zvezi s sodnimi postopki v teku ne bi smelo šteti za pravno svetovanje za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.
- (13) Za zagotovitev spoštovanja pravic, zajamčenih z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), v primeru revizorjev, zunanjih računovodij in davčnih svetovalcev, ki imajo v nekaterih državah članicah pravico braniti ali zastopati stranko v sodnem postopku ali ugotavljati njen pravni položaj, obveznosti poročanja ne bi smele veljati za informacije, ki jih ti pridobijo pri opravljanju navedenih nalog. Vendar bi morale iste izjeme, ki se

⁽¹²⁾ Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L 26, 2.2.2016, str. 19).

⁽¹³⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

uporabljajo za notarje in odvetnike, veljati tudi za tiste strokovnjake, ki delujejo v okviru uveljavljanja pravice do obrambe ali ugotavljajo pravni položaj stranke.

- (14) Direktiva (EU) 2018/843 je bila prvi pravni instrument za obravnavanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih predstavljajo kriptosredstva v Uniji. Z njo je bilo področje uporabe okvira za PPDFT razširjeno na dve vrsti ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi: na ponudnike, ki sodelujejo pri storitvah menjav med virtualnimi in fiat valutami, ter na ponudnike skrbniških denarnic. Zaradi hitrega tehnološkega razvoja in napredka na področju standardov skupine FATF je treba ta pristop pregledati. Prvi korak za dokončanje in posodobitev pravnega okvira Unije je bil storjen z Uredbo (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾, v kateri so bile določene zahteve za ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki želijo zaprositi za dovoljenje za opravljanje svojih storitev na notranjem trgu. Z njo je bila uvedena tudi opredelitev kriptosredstev in ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki vključuje širši nabor dejavnosti. Poleg tega je Uredba (EU) 2023/1113 razširila zahteve glede sledljivosti na prenose kriptosredstev, ki jih izvajajo ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi iz Uredbe (EU) 2023/1114, in spremenila Direktivo (EU) 2015/849, tako da od držav članic zahteva, da te ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi določi kot zavezance. Ti ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi bi morali biti zajeti tudi v tej uredbi, da bi zmanjšali kakršno koli tveganje zlorabe kriptosredstev za pranje denarja ali financiranje terorizma.
- (15) Trgi edinstvenih in nezamenljivih kriptosredstev so bili vzpostavljeni šele pred kratkim, zato zakonodaja, ki bi urejala njihovo delovanje, še ni sprejeta. Razvoj teh trgov se spremlja in pomembno je, da ne povzroči novih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih ne bi bilo mogoče ustrezno zmanjšati. Komisija bo do 30. decembra 2024 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo o najnovejših dogajanjih v zvezi s kriptosredstvi, vključno z oceno razvoja trgov edinstvenih in nezamenljivih kriptosredstev, ustrezno regulacijo takih kriptosredstev, tudi oceno regulacije ponudnikov storitev v zvezi z edinstvenimi in nezamenljivimi kriptosredstvi ter nujnostjo in izvedljivostjo take regulacije. Po potrebi bo temu poročilu priložila tudi zakonodajni predlog.
- (16) Ranljivost platform za množično financiranje za tveganja pranja denarja in financiranja terorizma je horizontalna in vpliva na celoten notranji trg. Doslej so se v državah članicah pojavili različni pristopi k obvladovanju navedenih tveganj. Medtem ko je z Uredbo (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾ harmoniziran regulativni pristop za platforme za poslovne naložbe in posojilno množično financiranje po Uniji ter uvedenih več varovalnih ukrepov za obvladovanje morebitnih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, kot so potrebna skrbnost platform za množično financiranje v zvezi z lastniki projektov in v okviru postopkov za izdajo dovoljenj, pa se zaradi tega, ker ni usklajenega pravnega okvira, ki bi zagotavljal stroge obveznosti PPDFT za platforme za množično financiranje, ustvarjajo vrzeli in slabijo zaščitni ukrepi Unije na področju PPDFT. Zato je treba zagotoviti, da za vse platforme za množično financiranje, vključno s tistimi, ki so že pridobile dovoljenje na podlagi Uredbe (EU) 2020/1503, velja zakonodaja Unije o PPDFT.
- (17) Posredniki množičnega financiranja, ki upravljajo digitalno platformo, da bi povezali financirje z lastniki projektov, kot so združenja ali posamezniki, ki iščejo financiranje, ali olajšali njihovo povezovanje, so izpostavljeni tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Podjetja, ki niso pridobila dovoljenja na podlagi Uredbe (EU) 2020/1503, so zdaj bodisi neregulirana bodisi se zanje v državah članicah uporabljajo različni regulativni pristopi, tudi v zvezi s pravili in postopki za obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma. Za te posrednike bi zato morale veljati obveznosti iz te uredbe, zlasti da se prepreči preusmerjanje denarnih sredstev, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366, ali kriptosredstev, ki jih storilci kaznivih dejanj pridobijo za nezakonite namene. Da bi lahko zmanjšali taka tveganja, se te obveznosti uporabljajo za širok nabor projektov, med drugim za izobraževalne ali kulturne projekte in zbiranje teh denarnih sredstev ali kriptosredstev v podporo splošnejšim zadevam, na primer na humanitarnem področju ali za organizacijo ali praznovanje družinskega ali družbenega dogodka.
- (18) Namen Direktive (EU) 2015/849 je bil zmanjšati tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih predstavljajo velika gotovinska plačila, z vključitvijo oseb, ki trgujejo z blagom, med zavezance, kadar izvajajo ali prejema plačila v gotovini nad 10 000 EUR, obenem pa je bilo državam članicam dovoljeno, da uvedejo strožje

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi Direktiv (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter Direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).

⁽¹⁵⁾ Uredba (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1129 in Direktive (EU) 2019/1937 (UL L 347, 20.10.2020, str. 1).

ukrepe. Tak pristop se je glede na slabo razumevanje in izvajanje zahtev glede PPDFT, pomanjkljiv nadzor in omejeno število sumljivih transakcij, prijavljenih finančnoobveščevalni enoti (FIU), izkazal za neučinkovitega. Za ustrezno zmanjšanje tveganj, ki izhajajo iz zlorabe velikih gotovinskih zneskov, bi bilo treba po vsej Uniji določiti omejitve za velika gotovinska plačila nad 10 000 EUR. Zato za osebe, ki trgujejo z blagom, obveznosti PPDFT ne bi več veljale, razen za osebe, ki trgujejo s plemenitimi kovinami, dragimi kamni, drugim blagom visoke vrednosti in predmeti kulturne dediščine.

- (19) Nekatere kategorije oseb, ki trgujejo z blagom, so zaradi visoke vrednosti pogosto manjšega, prenosljivega blaga, s katerim trgujejo, še posebno izpostavljene tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Zato bi morale za osebe, ki trgujejo s plemenitimi kovinami in dragimi kamni ter drugim blagom visoke vrednosti, veljati zahteve glede PPDFT, kadar je tako trgovanje redna ali glavna poklicna dejavnost.
- (20) Motorna vozila, plovila in zrakoplovi v višjih tržnih segmentih so zaradi svoje visoke vrednosti in prenosljivosti izpostavljeni tveganjem zlorabe za pranje denarja in financiranja terorizma. Zato bi morale za osebe, ki trgujejo s takim blagom, veljati zahteve glede PPDFT. Prenosljivost tega blaga je še posebej privlačna za namene pranja denarja in financiranja terorizma, saj se tako blago lahko enostavno prenaša prek ali zunaj meja Unije, poleg tega pa informacije o takem blagu, ki je registrirano v tretjih državah, pristojnim organom morda niso zlahka dostopne. Za zmanjšanje tveganj, da se proizvodi Unije z visoko vrednostjo lahko zlorabijo za kriminalne namene, in zagotovitev prepoznavnosti lastništva takega blaga je treba od oseb, ki trgujejo z blagom visoke vrednosti, zahtevati, da poročajo o transakcijah v zvezi s prodajo motornih vozil, plovil in zrakoplovov. Kreditne institucije in finančne institucije opravljajo storitve, ki so bistvene za sklenitev prodaje ali prenosa lastništva takega blaga, in bi tudi morale poročati FIU o teh transakcijah. Medtem ko taka razkritja ne bi smela veljati za blago, namenjeno izključno opravljanju komercialnih dejavnosti, prodaja za zasebno, nekomercialno uporabo ne bi smela biti omejena na primere, ko je stranka fizična oseba, temveč bi se lahko nanašala tudi na prodajo pravnim subjektom in ureditvam, zlasti kadar so ustanovljene za upravljanje premoženja svojega dejanskega lastnika.
- (21) Upravljavci naložbenih migracij so zasebne družbe, organi ali osebe, ki delujejo ali sodelujejo neposredno z nacionalnimi organi, pristojnimi za podeljevanje pravic do prebivanja v imenu državljanov tretjih držav, ali zagotavljajo posredniške storitve državljanom tretjih držav, ki želijo pridobiti pravice do prebivanja v državi članici v zameno za kakršne koli naložbe, vključno s prenosom kapitala, nakupom ali najemom nepremičnine, naložbo v državne obveznice, naložbo v gospodarske subjekte, donacijo ali dotacijo sredstev za dejavnost, ki prispeva k javnemu dobremu, in prispevki v državni proračun. Programi prebivanja za vlagatelje predstavljajo tveganja in ranljivosti v zvezi s pranjem denarja, korupcijo in davčno utajo. Taka tveganja so še večja zaradi čezmejnih pravic, povezanih s prebivanjem v državi članici. Zato morajo za upravljavce naložbenih migracij veljati obveznosti glede PPDFT. Te uredbe ne bi smeli uporabljati za programe državljanstva za vlagatelje, ki imajo za posledico pridobitev državljanstva v zameno za take naložbe, saj je treba za take vizume šteti, da spodkopavajo temeljni status državljanstva Unije in lojalno sodelovanje med državami članicami.
- (22) Medtem ko so dajalci hipotekarnih in potrošniških kreditov običajno kreditne ali finančne institucije, pa obstajajo posredniki za potrošniške in hipotekarne kredite, ki ne štejejo za kreditne ali finančne institucije in za katere zahteve glede PPDFT na ravni Unije ne veljajo, vendar take obveznosti zanje veljajo v nekaterih državah članicah zaradi njihove izpostavljenosti tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Taki posredniki za potrošniške in hipotekarne kredite so, odvisno od svojega poslovnega modela, lahko izpostavljeni znatnim tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Pomembno je zagotoviti, da so subjekti, ki opravljajo podobne dejavnosti, izpostavljene takim tveganjem, zajeti v zahtevah glede PPDFT ne glede na to, ali se štejejo za kreditne ali finančne institucije. Zato je primerno vključiti posrednike za potrošniške in hipotekarne kredite, ki niso kreditne ali finančne institucije, vendar so zaradi svojih dejavnosti izpostavljeni tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Posrednik za kredite pa v številnih primerih deluje v imenu kreditne institucije ali finančne institucije, ki odobri in sprovede posojilo. V teh primerih zahtev glede PPDFT ne bi smeli uporabljati za posrednike za potrošniške in hipotekarne kredite, temveč le za kreditne institucije ali finančne institucije.

- (23) Da bi zagotovili dosleden pristop, je treba pojasniti, za katere subjekte v naložbenem sektorju veljajo zahteve glede PPDFT. Čeprav kolektivni naložbeni podjemi že spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2015/849, je treba zadevno terminologijo uskladiti s sedanjo zakonodajo Unije o investicijskih skladih, zlasti z Direktivo 2009/65/ES⁽¹⁶⁾ ter Direktivo 2011/61/EU⁽¹⁷⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Ker se lahko skladi ustanovijo brez pravne osebe, je treba v področje uporabe te uredbe vključiti tudi njihove upravitelje. Zahteve glede PPDFT bi bilo treba uporabljati ne glede na obliko, v kateri so enote ali deleži sklada na voljo za nakup v Uniji, tudi če se enote ali deleži neposredno ali posredno ponujajo ali plasirajo vlagateljem s sedežem v Uniji na pobudo ali v imenu upravitelja. Ker tako skladi kot upravitelji skladov spadajo na področje uporabe zahtev glede PPDFT, je primerno pojasniti, da bi se bilo treba izogibati podvajanju prizadevanj. V ta namen ukrepi za PPDFT, sprejeti na ravni sklada in na ravni njegovega upravitelja, ne bi smeli biti enaki, temveč bi morali odražati razdelitev nalog med skladom in upraviteljem.
- (24) Dejavnosti profesionalnih nogometnih klubov in nogometnih agentov so izpostavljene tveganjem pranja denarja in s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj iz več razlogov, ki so neločljivo povezani z nogometnim sektorjem, kot so priljubljenost nogometa po svetu, precejšnji zneski, denarni tokovi in finančni interesi, razširjenost čezmejnih transakcij in ponekod nepregledne lastniške strukture. Nogomet je zaradi vsega tega izpostavljen morebitnim zlorabam s strani storilcev kaznivih dejanj z namenom legitimizacije nezakonitih sredstev ter zato izpostavljen pranju denarja in s tem povezanim predhodnim kaznivim dejanjem. Ključna področja tveganja vključujejo na primer transakcije z vlagatelji, sponzorji, vključno z oglaševalci, in prestope igralcev. Poklicni nogometni klubi in nogometni agenti bi zato morali uvesti stroge ukrepe za preprečevanje pranja denarja, vključno s tem, da pri vlagateljih, sponzorjih, vključno z oglaševalci, ter drugih partnerjih in nasprotnih straneh, s katerimi opravljajo transakcije, izvedejo skrbni pregled strank. Da bi se izognili vsaki nesorazmerni obremenitvi manjših klubov, ki so manj izpostavljeni tveganju kriminalne zlorabe, bi morale imeti države članice možnost, da nekatere poklicne nogometne klube v celoti ali delno izvzamejo iz zahtev te uredbe na podlagi dokazanega manjšega tveganja pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma.
- (25) Profesionalni nogometni klubi, ki tekmujejo v najvišjih skupinah nacionalnih nogometnih lig, so zaradi svojih dejavnosti bolj izpostavljeni višjemu tveganju pranja denarja in s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj v primerjavi z nogometni klubi iz nižjih skupin. Vrhunski nogometni klubi se na primer ukvarjajo z obsežnejšimi finančnimi transakcijami, kot so prestopi igralcev in sponzorske pogodbe visokih vrednosti, lahko imajo bolj kompleksne podjetniške strukture z več ravnmi lastništva in bolj verjetno je, da bodo opravljali čezmejne transakcije. Zaradi teh dejavnikov, s katerimi je povezanih tudi več priložnosti za prikrivanje nezakonitih sredstev, so ti klubi bolj privlačni za storilce kaznivih dejanj. Zato bi države članice lahko imele možnost, da profesionalne nogometne klube, ki sodelujejo v najvišji skupini, izvzamejo le, če je bilo dokazano nizko tveganje in pod pogojem, da je promet takih klubov za vsako od predhodnih dveh let znašal manj kot 5 000 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti. Kljub temu tveganje pranja denarja ni pogojeno le s skupino, v kateri tekmuje nogometni klub. Tudi klubi iz nižjih skupin so lahko izpostavljeni velikim tveganjem pranja denarja in s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj. Države članice bi zato morale imeti možnost, da iz zahtev te uredbe izvzamejo le nogometne klube iz nižjih skupin, povezane z dokazano nizkim tveganjem pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.
- (26) V tej uredbi so harmonizirani ukrepi, ki jih je treba sprejeti za preprečevanje pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma na ravni Unije. Hkrati bi morale imeti države članice v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, možnost, da v omejenih primerih, ko se soočajo s specifičnimi tveganji, naložijo dodatne zahteve. Za zagotovitev ustreznega zmanjšanja teh tveganj bi morali zavezanci z glavnim sedežem v drugi državi članici izpolnjevati te dodatne zahteve, ne glede na to, ali v tej drugi državi članici poslujejo na podlagi svobode ustanavljanja ali na podlagi svobode opravljanja storitev, pod pogojem, da imajo v tej drugi državi članici vzpostavljeno infrastrukturo. Poleg tega je za pojasnitev razmerja med tema svoboščinama notranjega trga pomembno pojasniti, katere dejavnosti veljajo za poslovni subjekt.
- (27) V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije ni nujno, da ima poslovni subjekt, razen če to ni izrecno določeno v sektorski zakonodaji, obliko odvisnega podjetja, podružnice ali agencije, temveč je lahko sestavljena iz pisarne, ki jo upravlja oseba ali oseba, ki je neodvisna, vendar pooblaščen, da trajno deluje za zavezanca. V skladu s to opredelitvijo, ki zahteva dejansko opravljanje gospodarske dejavnosti na sedežu izvajalca, zgolj poštni nabiralnik

⁽¹⁶⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽¹⁷⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

ne velja za poslovni subjekt. Enako uradi ali druga infrastruktura, ki se uporablja za podporne dejavnosti, kot so zgolj operacije zalednih služb, informacijska vozlišča ali podatkovni centri, ki jih upravljajo zavezanci, ne veljajo za poslovni subjekt. Nasprotno pa dejavnosti, kot je zagotavljanje storitev v zvezi s kriptosredstvi prek bankomatov, veljajo za poslovni subjekt, ob upoštevanju omejene fizične opreme, ki jo potrebujejo upravljavci, ki svojim strankam storitve večinoma zagotavljajo prek interneta, kot to velja za ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi.

- (28) Pomembno je, da se zahteve glede PPDFT uporabljajo sorazmerno in da se vse obveznosti naložijo sorazmerno z vlogo, ki jo lahko imajo zavezanci pri preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma. Zato bi morale imeti države članice v skladu s pristopom te uredbe, ki temelji na tveganju, možnost, da nekatere gospodarske subjekte izvzamejo iz zahtev glede PPDFT, kadar dejavnosti, ki jih opravljajo, predstavljajo majhna tveganja pranja denarja in financiranja terorizma in kadar je narava dejavnosti omejena. Za zagotovitev pregledne in dosledne uporabe takih izvzetij po vsej Uniji bi bilo treba vzpostaviti mehanizem, ki bi Komisiji omogočal preverjanje nujnosti odobritve izvzetij. Komisija bi morala taka izvzetja tudi vsako leto objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (29) Usklajen sklop pravil o notranjih sistemih in notranjih kontrolah, ki se uporablja za vse zavezance, ki delujejo na notranjem trgu, bo okrepil zagotavljanje skladnosti z zahtevami glede PPDFT, nadzor pa bo učinkovitejši. Za zagotovitev ustreznega zmanjšanja tveganj pranja denarja in financiranja terorizma ter tveganj neizvajanja ciljnih finančnih sankcij ali izogibanja tem sankcijam bi morali imeti zavezanci vzpostavljen okvir notranjih kontrol, ki bi ga sestavljali na tveganju temelječe politike, postopki in kontrole, ter jasno razdelitev odgovornosti v celotni organizaciji. V skladu s pristopom iz te uredbe, ki temelji na tveganju, bi morali biti politike, postopki in kontrole sorazmerni z naravo poslovanja, njegovimi tveganji in kompleksnostjo, pa tudi velikostjo zavezanca, ter se odzivati na tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se srečuje subjekt, vključno s transakcijami z uporabo denarnic brez gostitelja, v primeru ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi.
- (30) Ustrezen pristop, ki temelji na tveganju, od zavezancev zahteva, da prepoznajo inherentna tveganja pranja denarja in financiranja terorizma ter tveganja neizvajanja ciljnih finančnih sankcij ali izogibanja tem sankcijam, s katerimi se srečujejo zaradi svojega poslovanja, da bi jih učinkovito zmanjšali in zagotovili, da so njihove politike, postopki in notranje kontrole primerni za obravnavanje inherentnih tveganj. Pri tem bi morali zavezanci upoštevati značilnosti svojih strank, produktov, storitev ali transakcij, ki jih zagotavljajo, ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi pa tudi značilnosti transakcije z uporabo denarnic brez gostitelja, zadevnih držav ali geografskih območij in distribucijskih poti, ki jih uporabljajo. Glede na spreminjajočo se naravo tveganj bi bilo treba tako oceno tveganja redno posodabljeni.
- (31) Za podporo usklajenemu in učinkovitemu pristopu zavezancev k opredelitvi tveganj, ki vplivajo na njihovo poslovanje, bi moral organ AMLA izdati smernice o minimalnih zahtevah za vsebino ocene tveganja za celotno poslovanje in dodatnih virih informacij, ki jih je treba upoštevati. Ti viri so lahko informacije mednarodnih organov za določanje standardov na področju PPDFT, kot so poročila skupine FATF o medsebojnem ocenjevanju, ter drugi verodostojni in zanesljivi viri, ki zagotavljajo informacije o tipologijah, nastajajočih tveganjih in kriminalnih dejavnostih, vključno s korupcijo, kot so poročila organizacij civilne družbe, medijev in akademskih krogov.
- (32) Primerno je upoštevati značilnosti in potrebe manjših zavezancev ter zagotoviti obravnavanje, ki ustreza njihovim specifičnim potrebam in naravi poslovanja. To lahko vključuje izvzetje nekaterih zavezancev iz izvedbe ocene tveganja, kadar so tveganja, povezana s sektorjem, v katerem posluje subjekt, dobro razumljena.
- (33) Skupina FATF je razvila standarde, na podlagi katerih jurisdikcije opredelijo in ocenijo tveganja morebitnega neizvajanja ciljnih finančnih sankcij v zvezi s financiranjem širjenja orožja ali izogibanja tem sankcijam ter ukrepajo za zmanjšanje teh tveganj. Navedeni novi standardi, ki jih je uvedla skupina FATF, ne nadomeščajo ali spodkopavajo veljavnih strogih zahtev, v skladu s katerimi morajo države izvajati ciljne finančne sankcije, da bi spoštovale ustrezne resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov (VSN) o preprečevanju, zatiranju in prekinitvi širjenja orožja za

množično uničevanje ter njegovega financiranja. Navedene veljavne obveznosti, kot se izvajajo na ravni Unije s sklepoma Sveta 2010/413/SZVP⁽¹⁸⁾ in (SZVP) 2016/849⁽¹⁹⁾ ter uredbama Sveta (EU) št. 267/2012⁽²⁰⁾ in (EU) 2017/1509⁽²¹⁾, ostajajo zavezujoče za vse fizične in pravne osebe v Uniji. Glede na posebna tveganja neizvajanja ciljnih finančnih sankcij in izogibanja tem sankcijam, s katerimi se sooča Unija, je primerno, da se ocena tveganj razširi na vse ciljne finančne sankcije, sprejete na ravni Unije. Narava ukrepov za PPDFT, ki upoštevajo tveganja in so povezani s ciljno usmerjenimi finančnimi sankcijami, ne odpravljajo na pravih temelječe obveznosti, ki zavezuje vse fizične ali pravne osebe v Uniji, glede zamrznitve in prepovedi neposrednega ali posrednega dajanja finančnih ali drugih sredstev na voljo osebam ali subjektom, uvrščenim na seznam.

- (34) Da bi zagotovili ustrezno zmanjšanje tveganj neizvajanja ciljnih finančnih sankcij ali izogibanja tem sankcijam, je treba določiti ukrepe, ki jih morajo izvajati zavezanci, vključno z ukrepi preverjanja njihove baze strank glede na sezname oseb ali subjektov, uvrščenih na seznam na podlagi ciljnih finančnih sankcij. Zahteve, naložene zavezancem na podlagi te uredbe, ne odpravljajo na pravih temelječe obveznosti, ki se uporablja za vse fizične ali pravne osebe v Uniji glede zamrznitve in prepovedi neposrednega ali posrednega dajanja finančnih in drugih sredstev na voljo posameznikom ali subjektom, za katere veljajo ciljne finančne sankcije. Poleg tega ni mišljeno, da bi zahteve iz te uredbe nadomestile obveznosti v zvezi s preverjanjem strank za namen izvajanja ciljnih finančnih sankcij na podlagi drugih pravnih aktov Unije ali nacionalnega prava.
- (35) V tej uredbi je bila zaradi upoštevanja nedavnega razvoja na mednarodni ravni uvedena zahteva po prepoznavanju, razumevanju, obvladovanju in zmanjševanju tveganja morebitnega neizvajanja ciljnih finančnih sankcij ali izogibanja tem sankcijam na ravni zavezanca.
- (36) Uvrstitve posameznikov ali subjektov na seznam, ki jih je sprejel VSZN ali Odbor ZN za sankcije, so vključene v pravo Unije s sklepi in uredbami, sprejetimi na podlagi člena 29 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) oziroma člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), s katerimi se tem posameznikom in subjektom naložijo ciljne finančne sankcije. Postopek za sprejetje takih aktov na ravni Unije zahteva preverjanje skladnosti vsake uvrstitve na seznam s temeljnimi pravicami, zagotovljenimi na podlagi Listine. Od objave Združenih narodov in do začetka uporabe aktov Unije, s katerimi se prenesejo uvrstitve s seznama ZN, in da se zagotovi učinkovita uporaba ciljnih finančnih sankcij, bi morali zavezanci voditi evidence o finančnih ali drugih sredstvih, ki jih imajo v posesti za stranke, uvrščene na seznam na podlagi finančnih sankcij ZN, ali za stranke, ki so v lasti ali pod nadzorom posameznikov ali subjektov, uvrščenih na seznam, o vseh poskusih transakcij in transakcijah, izvedenih za stranko, na primer za zadovoljevanje osnovnih potreb stranke.
- (37) Pri ocenjevanju, ali je stranka, ki je pravni subjekt, v lasti ali pod nadzorom posameznikov, uvrščenih na seznam na podlagi ciljno usmerjenih finančnih sankcij, bi morali zavezanci upoštevati smernice Sveta o izvajanju in oceni omejevalnih ukrepov (sankcij) v okviru skupne zunanje in varnostne politike Unije ter najboljše prakse za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov.
- (38) Pomembno je, da zavezanci na ravni svojega vodstva sprejmejo vse ukrepe za izvajanje notranjih politik, postopkov in kontrol ter za izvajanje zahtev glede PPDFT. Čeprav bi bilo treba člana upravljalnega organa opredeliti kot osebo, odgovorno za izvajanje notranjih politik, postopkov in kontrol zavezanca, bi moral končno odgovornost za zagotavljanje skladnosti z zahtevami glede PPDFT nositi upravljalni organ subjekta. Ta dodelitev odgovornosti ne bi smela posegati v nacionalne določbe o skupni civilni ali kazenski odgovornosti upravljalnih organov. Naloge, povezane z vsakodnevnim izvajanjem notranjih politik, postopkov in kontrol zavezanca v zvezi PPDFT, bi bilo treba zaupati pooblaščenca za skladnost.

⁽¹⁸⁾ Sklep Sveta 2010/413/SZVP z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, 27.7.2010, str. 39).

⁽¹⁹⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2016/849 z dne 27. maja 2016 o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji in razveljavitvi Sklepa 2013/183/SZVP (UL L 141, 28.5.2016, str. 79).

⁽²⁰⁾ Uredba Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL L 88, 24.3.2012, str. 1).

⁽²¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2017/1509 z dne 30. avgusta 2017 o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 329/2007 (UL L 224, 31.8.2017, str. 1).

- (39) Vsaka država članica bi morala imeti možnost, da v svojem nacionalnem pravu določi, da lahko zavezanec, za katerega veljajo bonitetna pravila, na podlagi katerih je treba imenovati pooblaščenca za skladnost ali vodjo funkcije notranje revizije, tem osebam podeli funkcije in odgovornosti pooblaščenca za skladnost PPDFT in funkcijo notranje revizije za namene PPDFT. V primerih višjih tveganj ali kadar velikost zavezanca to upravičuje, bi morale biti mogoče, da se lahko odgovornosti za nadzor skladnosti in vsakodnevna izvajanja politik in postopkov zavezanca v zvezi z PPDFT zaupajo dvema različnima osebam.
- (40) Za učinkovito izvajanje ukrepov za PPDFT je bistveno tudi, da zaposleni pri zavezancih ter njihovi agenti in distributerji, ki imajo vlogo pri izvajanju teh ukrepov, razumejo zahteve ter notranje politike, postopke in kontrole, ki jih je sprejel subjekt. Zavezanci bi morali v ta namen uvesti ukrepe, vključno s programi usposabljanja. Zavezanci bi morali po potrebi zagotoviti osnovno usposabljanje o ukrepih za PPDFT vsem, ki imajo vlogo pri izvajanju takih ukrepov. To ne vključuje le zaposlenih pri zavezancih, temveč tudi njihove agente in distributerje.
- (41) Oceniti bi bilo treba večšine, znanje, strokovno znanje, integriteto in ravnanje posameznikov, ki so jim v zavezancu zaupane naloge zagotavljanja skladnosti z zahtevami glede PPDFT. Kadar zaposleni opravljajo naloge zagotavljanja skladnosti zavezanca z okvirom za PPDFT v zvezi s strankami, s katerimi so v tesnem zasebnem ali poslovnem odnosu, to lahko povzroči nasprotja interesov in spodkoplje integriteto sistema. Taki tesni odnosi so lahko že prisotni v času vzpostavitve poslovnega odnosa, lahko pa se razvijejo naknadno. Zato bi morali imeti zavezanci vzpostavljene postopke za obvladovanje in obravnavanje nasprotij interesov. S temi postopki bi morale biti zagotovljene, da se zaposlenim v takih primerih prepreči opravljanje vseh nalog zagotavljanja skladnosti zavezanca z okvirom za PPDFT v zvezi s takimi strankami.
- (42) V nekaterih primerih lahko posamezniki, ki bi veljali za zavezance, svoje storitve opravljajo interno za podjetja, katerih dejavnosti ne spadajo na področje uporabe te uredbe. Ker ta podjetja ne delujejo kot varuhi finančnega sistema Unije, je treba pojasniti, da zahteve iz te uredbe ne veljajo za take zaposlene, kot so na primer pravniki v podjetjih. Podobno posamezniki, ki opravljajo dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, sami po sebi ne bi smeli šteti za zavezance kadar se te dejavnosti izvajajo v okviru zaposlitve zavezancu, na primer v primeru odvetnikov ali računovodij, zaposlenih v pravnem ali računovodskem podjetju.
- (43) Dosledno izvajanje politik in postopkov v zvezi s PPDFT na ravni skupine je ključnega pomena za zanesljivo in učinkovito obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma znotraj skupine. Zato bi morale obvladujoče podjetje sprejeti in izvajati politike, postopke in kontrole na ravni skupine. Od subjektov znotraj skupine bi bilo treba zahtevati, da si izmenjajo informacije, kadar je taka izmenjava pomembna za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Za izmenjavo informacij bi morala veljati zadostna jamstva v smislu zaupnosti, varstva podatkov in uporabe informacij. Organ AMLA bi moral biti zadolžen za pripravo osnutka regulativnih standardov, ki določajo minimalne zahteve za postopke in politike na ravni skupine, vključno s minimalnimi standardi za izmenjavo informacij znotraj skupine ter merili za opredelitev obvladujočega podjetja za skupine, katerih glavni sedež je zunaj Unije.
- (44) Da bi zagotovili, da se zahteve glede PPDFT učinkovito uporabljajo kadar je več zavezancev, neposredno ali posredno povezanih med seboj in tvorijo skupino subjektov ali so del skupine subjektov, je treba opredelitev pojma skupina obravnavati čim širše. V ta namen bi morali zavezanci spoštovati veljavna računovodska pravila, ki omogočajo, da se strukture z različnimi vrstami gospodarskih povezav obravnavajo kot skupine. Medtem ko tradicionalna skupina vključuje obvladujoče podjetje in njegova odvisna podjetja, so enako pomembne tudi druge vrste struktur skupin, na primer strukture skupin z več obvladujočimi podjetji, ki imajo v lasti eno samo odvisno podjetje, včasih imenovane subjekti, ki so stalno povezani s centralnim organom iz člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²²⁾, ali finančne institucije, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) navedene uredbe. Vse te strukture so skupine v skladu z računovodskimi pravili in bi jih zato bilo treba obravnavati kot skupine za namene te uredbe.

⁽²²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (45) Poleg skupin obstajajo druge strukture, kot so mreže ali partnerstva, v katerih imajo zavezanci morda skupno lastništvo, vodstvo in nadzor skladnosti. Da bi v vseh sektorjih zagotovili enake konkurenčne pogoje in hkrati preprečili čezmerno obremenjenost teh sektorjev, bi moral organ AMLA opredeliti primere, v katerih bi bilo treba za navedene strukture uporabljati podobne politike na ravni skupine ter pri tem upoštevati načelo sorazmernosti.
- (46) Ponekod se podružnice in odvisna podjetja zavezancev nahajajo v tretjih državah, v katerih so minimalne zahteve glede PPDFT, vključno z obveznostmi glede varstva podatkov, manj stroge od okvira Unije za PPDFT. Da bi v takih primerih v celoti preprečili uporabo finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma ter zagotovili najvišji standard varstva osebnih podatkov državljanov Unije, bi morale navedene podružnice in odvisna podjetja izpolnjevati zahteve glede PPDFT, določene na ravni Unije. Kadar pravo tretje države ne dovoljuje zagotavljanja skladnosti z navedenimi zahtevami, ker je na primer zmožnost skupine za dostop do informacij, njihovo obdelavo ali izmenjavo omejena zaradi nezadostne stopnje varstva podatkov ali zakona o bančni tajnosti v tretji državi, bi morali zavezanci sprejeti dodatne ukrepe za zagotovitev, da podružnice in odvisna podjetja, ki se nahajajo v navedeni državi, učinkovito obvladujejo tveganja. Organ AMLA bi moral biti zadolžen za razvoj osnutka regulativnih tehničnih standardov, v katerih je določena vrsta takih dodatnih ukrepov, pri tem pa upoštevati načelo sorazmernosti.
- (47) Zavezanci lahko naloge v zvezi z izvrševanjem nekaterih zahtev glede PPDFT oddajo v zunanje izvajanje ponudniku storitev. V primeru zunanjega izvajanja na podlagi pogodbe med zavezanci in ponudniki storitev, za katere ne veljajo zahteve glede PPDFT, lahko kakršne koli obveznosti glede PPDFT za te ponudnike storitev izhajajo samo iz pogodbe med stranema in ne iz te uredbe. Zato bi moral biti za izpolnjevanje zahtev glede PPDFT še vedno v celoti odgovoren zavezanec. Zavezanec bi moral zlasti zagotoviti, da se v primerih, ko ponudnik storitev sodeluje pri postopku identifikacije stranke na daljavo, spoštuje pristop, ki temelji na tveganju. Postopki ali dogovori, ki prispevajo k izvrševanju zahteve iz te uredbe, pri katerih pa izvrševanja zahteve ne zagotavlja ponudnik storitev, kot so uporaba ali pridobitev programske opreme tretjih strani ali dostop zavezanca do podatkovnih zbirk ali storitev preverjanja, ne štejejo za zunanje izvajanje.
- (48) Možnost oddaje nalog v zunanje izvajanje ponudniku storitev omogoča zavezancem, da se odločijo, kako bodo razporedili svoja vire za skladnost s to uredbo, vendar jih ne odvezuje njihove obveznosti, da razumejo, ali ukrepi, ki jih sprejmejo, tudi tisti, ki jih oddajo v zunanje izvajanje ponudnikom storitev, zmanjšujejo ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma in ali so ti ukrepi ustrezni. Da bi zagotovili to razumevanje, bi moral končno odločitev o ukrepih, ki vplivajo na izvajanje politik, postopkov in kontrol, vedno sprejeti zavezanec.
- (49) Obvestilo nadzorniku glede dogovora o zunanjem izvajanju ne pomeni sprejetja takega dogovora. Vendar lahko te informacije iz navedenega obvestila, zlasti kadar so ključne funkcije oddane v zunanje izvajanje ali kadar zavezanec sistematično oddaja svoje funkcije v zunanje izvajanje, upoštevajo pri ocenjevanju sistemov in kontrol zavezanca ter pri določanju profila preostalega tveganja ali pri pripravi na inšpekcijske preglede.
- (50) Da bi bili odnosi v zvezi z zunanjim izvajanjem uspešni, je treba nadalje pojasniti pogoje za zunanje izvajanje. Organ AMLA bi moral biti zadolžen za pripravo smernic o pogojih za zunanje izvajanje, pa tudi o vlogah in odgovornostih zadevnih strani. Da bi zagotovili dosledni nadzor nad praksami zunanjega izvajanja po vsej Uniji bi morale smernice tudi jasno pojasniti način, kako bi morali nadzorniki upoštevati take prakse in preverjati skladnost z zahtevami glede PPDFT, kadar zavezanci uporabljajo navedene prakse.
- (51) Zahteve glede skrbnega pregleda strank so bistvene za zagotovitev, da zavezanci identificirajo, preverjajo in spremljajo poslovne odnose s svojimi strankami, kar zadeva s tem povezana tveganja pranja denarja in financiranja terorizma. Natančna identifikacija in preverjanje podatkov potencialnih in obstoječih strank sta bistvena za razumevanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, povezanih s strankami, naj so to fizične ali pravne osebe. Zavezanci bi morali tudi razumeti, v čigavem imenu ali v čigavo korist se izvaja transakcija, na primer v primerih, ko kreditne institucije ali finančne institucije zagotavljajo račune pravnim strokovnjakom, da ti na njih prejema ali hranijo denarna sredstva svoje stranke, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU)

2015/2366. V okviru skrbnega pregleda strank se oseba, v korist katere se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost, ne nanaša na prejemnika ali upravičenca transakcije, ki jo zavezanec izvede za svojo stranko.

- (52) V Uniji je treba doseči enoten in visok standard skrbnega pregleda strank, ki temelji na harmoniziranih zahtevah glede identifikacije strank in preverjanja njihove identitete ter zmanjšuje nacionalne razlike, da bi omogočili enake konkurenčne pogoje na celotnem notranjem trgu in dosledno uporabo določb v celotni Uniji. Hkrati je bistveno, da zavezanci uporabljajo ukrepe skrbnega pregleda strank na podlagi tveganja. Pristop, ki temelji na tveganju, ni prekomerno permissivna možnost za zavezance. Vključuje sprejemanje odločitev na podlagi dokazov za bolj učinkovito obravnavo tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se soočajo Unija in akterji, ki v njej delujejo.
- (53) Organizacije civilne družbe, ki opravljajo dobrodelno ali humanitarno delo v tretjih državah, prispevajo k ciljem Unije glede doseganja miru, stabilnosti, demokracije in blaginje. Kreditne institucije in finančne institucije imajo pomembno vlogo, ki tem organizacijam omogoča opravljanje njihovih dejavnosti, saj jim dajejo dostop do finančnega sistema in pomembnih finančnih storitev, ki omogočajo, da razvojno in humanitarno financiranje doseže regije v razvoju ali konfliktna območja. Čeprav bi se morali zavezanci zavedati, da so zaradi dejavnosti, ki se izvajajo v nekaterih jurisdikcijah, izpostavljeni višjemu tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, pa dejavnosti organizacij civilne družbe v teh jurisdikcijah same po sebi ne bi smele biti razlog za zavrnitev zagotavljanja finančnih storitev ali prenehanja takih storitev, saj pristop, ki temelji na tveganju, zahteva celovito oceno tveganj, ki jih predstavljajo posamezni poslovni odnosi, in uporabo ustreznih ukrepov za zmanjšanje posebnih tveganj. Čeprav se kreditne institucije in finančne institucije lahko samostojno odločajo, s kom bodo sklenile pogodbeno razmerja, bi se morale zavedati svoje osrednje vloge v delovanju mednarodnega finančnega sistema in pri omogočanju pretoka denarnih sredstev, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366, ali kriptosredstev za pomembne razvojne in humanitarne cilje organizacij civilne družbe. Take institucije bi morale uporabljati prožnost, ki jo omogoča pristop, ki temelji na tveganju, za sorazmerno zmanjšanje tveganj, povezanih s poslovnimi odnosi. V nobenem primeru se ne bi smele sklicevati na razloge za PPDFT, da bi upravičile poslovne odločitve v zvezi s potencialnimi ali obstoječimi strankami.
- (54) Zavezanci bi morali opredeliti in sprejeti razumne ukrepe za preverjanje identitete dejanskega lastnika z uporabo zanesljivih dokumentov in informacij iz različnih virov. Vpogled v osrednje registre dejanskega lastništva (v nadaljnjem besedilu: osrednji registri) zavezancem omogoča, da zagotovijo skladnost z informacijami, pridobljenimi s postopkom preverjanja, in ga zavezanec ne bi smel uporabljati kot glavni vir za namen preverjanja. Kadar zavezanci odkrijejo neskladja med informacijami iz osrednjih registrov in informacijami, ki jih pridobijo od stranke ali iz drugih zanesljivih virov med postopkom skrbnega pregleda strank, bi morali o teh neskladnostih poročati subjektom, odgovornim za ustreznosti osrednji register, da bi lahko sprejeli ukrepe za odpravo neskladnosti. Ta proces prispeva h kakovosti in zanesljivosti informacij iz registrov dejanskega lastništva in je del večplastnega pristopa, s katerim se zagotavlja, da so informacije v osrednjih registrih točne, ustrezne in posodobljene. V primerih z nizkim tveganjem in kadar zavezanec pozna dejanske lastnike, bi morali zavezanci imeti možnost, da stranki dovolijo, da poroča o odkritih neskladnostih, če so to manjše in po naravi tipografske oziroma podobne tehnične napake.
- (55) Tveganja, ki jih predstavljajo tuji pravni subjekti in tuje pravne ureditve, je treba ustrezno zmanjšati. Kadar je pravni subjekt, ki je ustanovljen zunaj Unije, ali izrecni sklad ali podobna pravna ureditev, ki se upravlja zunaj Unije ali katere skrbnik ali oseba na enakovrednem položaju ima prebivališče ali sedež ali zunaj Unije, tik pred vzpostavitvijo poslovnih odnosov z zavezancem, bi morala biti registracija informacij o dejanskem lastništvu v osrednjem registru države članice predpogoj za vzpostavitev poslovnega odnosa. Vendar bi se morala zahteva za pravne subjekte, ustanovljene zunaj Unije, uporabljati le v primeru srednjih ali visokih tveganj pranja denarja, s tem povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma, povezanih s kategorijo tujega pravnega subjekta, sektorja, v katerem tuj pravni subjekt deluje, ali v primeru srednjega ali visokega tveganja pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, povezanih s sektorjem, v katerem deluje zavezanec. Registracija informacij o dejanskem lastništvu bi morala biti predpogoj za nadaljevanje poslovnega odnosa s pravnim subjektom, ustanovljenim zunaj Unije, tudi v primeru, ko se ta odnos poveže s takimi srednje visokimi ali visokimi tveganji po vzpostavitvi tega odnosa.
- (56) Postopek vzpostavitve poslovnega odnosa ali izvedbe ukrepov, potrebnih za izvedbo občasne transakcije, se začne, ko stranka izrazi interes za nakup produkta ali prejem storitve od zavezanca. Storitve, ki jih ponujajo nepremičninski posredniki, vključujejo pomoč stranki pri iskanju nepremičnine za nakup, prodajo, najem ali zakup, odvisno od

primera. Take storitve postanejo pomembne za namene PPDFT, kadar obstajajo jasni znaki, da so stranke pripravljene nadaljevati z nakupom, prodajo, najemom ali zakupom ali sprejeti potrebne pripravljalne ukrepe. To je lahko na primer trenutek, ko strani pripravita ponudbo za nakup ali najem nepremičnine in jo sprejmeta. Skrbni pregled potencialne stranke do tega trenutka ne bi bilo potrebno. Podoben primer nesorazmernosti bi bilo izvajanje skrbnega pregleda strank pri osebah, ki še niso izrazile interesa za nadaljevanje nakupa ali najema določene nepremičnine ali pa tega interesa morda nikoli ne bodo izrazile.

- (57) Nepremičninske transakcije so izpostavljene tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Za zmanjšanje teh tveganj bi morale za upravljavce nepremičnin, ki posredujejo pri nakupu, prodaji in najemu nepremičnin, veljati zahteve iz te uredbe, ne glede na njihov naziv ali glavno dejavnost ali poklic, vključno z investitorji, kadar posredujejo in v obsegu, v katerem posredujejo, pri nakupu, prodaji in dajanju nepremičnin v najem.
- (58) Zaradi anonimnosti, povezane z nekaterimi produkti elektronskega denarja, so izpostavljeni tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Vendar so med sektorji velike razlike in vsi produkti elektronskega denarja nimajo enake stopnje tveganja. Na primer, nekateri produkti elektronskega denarja nizke vrednosti, kot so predplačniške darilne kartice ali predplačniški kuponi, lahko predstavljajo nizko tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. Za zagotovitev, da so zahteve, naložene sektorju, sorazmerne z tveganjem v tem sektorju, in da te zahteve v praksi ne ovirajo njegovega delovanja, bi morale biti v nekaterih primerih, ko je dokazano, da je tveganje nizko, in pod strogimi pogoji za zmanjšanje tveganja mogoče te produkte izvzeti iz nekaterih ukrepov skrbnega pregleda strank, kot sta identifikacija in preverjanje stranke in dejanskega lastnika, ne pa iz spremljanja transakcij ali poslovnih odnosov. Nadzorniki bi morali imeti možnost, da tako izvzetje odobrijo le po preverjanju dokazanega nizkega tveganja ter ob upoštevanju ustreznih dejavnikov tveganja, ki jih opredeli organ AMLA, in na način, ki učinkovito zmanjša vsako tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma ter prepreči izogibanje pravilom o PPDFT. V vsakem primeru bi morale biti kakršno koli izvzetje pogojeno s strogimi omejitvami glede najvišje vrednosti produkta, njegove izključne uporabe za nakup blaga ali storitev in pod pogojem, da shranjenega zneska ni mogoče zamenjati za drugo vrednost.
- (59) Od zavezancev ne bi smeli zahtevati, naj uporabljajo ukrepe skrbnega pregleda strank, ki izvajajo občasne ali povezane transakcije pod določeno vrednostjo, razen če obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Čeprav se za večino občasnih transakcij uporablja prag 10 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti, pa bi bilo treba od zavezancev, ki delujejo v sektorjih ali izvajajo transakcije, ki predstavljajo višje tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, zahtevati, naj uporabljajo skrbni pregled strank tudi pri transakcijah z nižjimi mejnimi vrednostmi. Za opredelitev sektorjev ali transakcij in tudi ustreznih pragov za navedene sektorje ali transakcije bi moral organ AMLA pripraviti namenski osnutek regulativnih tehničnih standardov.
- (60) Obstajajo posebni primeri, v katerih stranka za namene skrbnega pregleda strank ni omejena na osebo, ki opravlja transakcijo z zavezancem. To na primer velja, kadar je pri nepremičninski transakciji udeležen samo en notar. Da bi v takšnih primerih zagotovili, da se izvajajo ustrezni pregledi transakcije za odkrivanje morebitnih primerov pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, bi morali zavezanci kupca in prodajalca obravnavati kot stranki ter izvajati ukrepe skrbnega pregleda strank za obe strani. V tej uredbi je določen seznam takšnih primerov, v katerih stranka ni neposredna stranka zavezanca ali ni omejena nanjo. Tak seznam bi dopolnjeval razumevanje tega, kdo je stranka v običajnih primerih, in ga ne bi smeli razumeti, kot da predstavlja izčrpno razlago tega pojma. Podobno poslovni odnos ne bi smel vedno zahtevati pogodbenega razmerja ali drugega formalnega dogovora, če se storitve opravljajo večkrat ali v določenem časovnem obdobju, tako da vključujejo element trajanja. Kadar nacionalno pravo zavezancem, ki so javni uslužbenci, prepoveduje sklepanje pogodbenih razmerij s strankami, ga ne bi smeli razlagati tako, kot da jim je prepovedano, da niz transakcij obravnavajo kot poslovni odnos za namene PPDFT.
- (61) Z uvedbo omejitve za velika gotovinska plačila na ravni Unije se zmanjšujejo tveganja, povezana z uporabo takih plačil. Vendar zavezanci, ki izvajajo transakcije z gotovino pod tem zneskom, ostajajo izpostavljeni tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma, saj zagotavljajo vstopno točko v finančni sistem Unije. Zato je treba zahtevati uporabo ukrepov skrbnega pregleda strank, da se zmanjšajo tveganja zlorabe gotovine. Da bi zagotovili, da so ukrepi sorazmerni s tveganji, ki jih predstavljajo transakcije v vrednosti, nižji od 10 000 EUR, bi morali biti taki ukrepi omejeni na identifikacijo in preverjanje stranke in dejanskega lastnika pri izvajanju občasnih gotovinskih transakcij

v višini vsaj 3 000 EUR. Ta omejitev zavezanca ne odvezuje dolžnosti izvajanja vseh ukrepov skrbnega pregleda strank, kadar obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ali prijave sumljivih transakcij FIU.

- (62) Nekateri poslovni modeli temeljijo poslovnem odnosu, ki ga ima zavezanec s trgovcem za zagotavljanje storitev odreditve plačil in v okviru katerega trgovec prejme plačilo za zagotavljanje blaga ali storitev, in ne s stranko trgovca, ki odobri storitev odreditve plačil za odreditev ene ali enkratne transakcije trgovcu. V takem poslovnem modelu je stranka zavezanca za namene pravil o PPDFIT trgovec in ne stranka trgovca. Zato bi moral zavezanec v zvezi s storitvami odreditve plačil ukrepe skrbnega pregleda strank izvajati v zvezi s trgovcem. V zvezi z drugimi finančnimi storitvami, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, tudi kadar jih opravljajo isti gospodarski subjekti, bi bilo treba pri določitvi stranke upoštevati opravljene storitve.
- (63) Dejavnosti iger na srečo se razlikujejo po naravi, geografskem obsegu in povezanih tveganjih. Da bi zagotovili sorazmerno in na tveganju temelječo uporabo te uredbe, bi morale biti državam članicam omogočeno, da opredelijo storitve iger na srečo, povezane z majhnimi tveganji pranja denarja in financiranja terorizma, kot so državne ali zasebne loterije ali dejavnosti iger na srečo, ki jih upravlja država, in se odločijo, da zanje ne bodo uporabljale vseh ali nekaterih zahtev iz te uredbe. Glede na morebitne čezmejne učinke nacionalnih izjem je treba zagotoviti dosledno uporabo strogega pristopa, ki temelji na tveganju, po vsej Uniji. V ta namen bi bilo treba Komisiji omogočiti, da odobri odločitve držav članic ali jih zavrne, kadar izjema ni utemeljena z dokazano nizkim tveganjem. V nobenem primeru ne bi smela biti odobrena nobena izjema v zvezi z dejavnostmi, povezanimi z višjimi tveganji. To velja za dejavnosti, kot so igralnice, spletne igre na srečo in športne stave, ne pa za dejavnosti spletnih iger na srečo, ki jih izvaja država, bodisi z neposrednim zagotavljanjem teh storitev bodisi z urejanjem načina organiziranja, upravljanja in upravljanja teh storitev iger na srečo. Glede na tveganja za javno zdravje ali kriminalne dejavnosti, ki so lahko povezani z igrami na srečo, lahko nacionalni ukrepi, s katerimi se ureja njihova organizacija, delovanje in upravljanje, prispevajo k zmanjšanju tveganj, ki so povezana s to dejavnostjo, kadar dejansko uresničujejo cilje javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja.
- (64) Prag 2 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti, ki se uporablja za ponudnike storitev iger na srečo, je dosežen ne glede na to, ali stranka opravi eno transakcijo v višini vsaj tega zneska ali več manjših transakcij, katerih skupna vrednost ustreza temu znesku. V ta namen bi morali imeti ponudniki storitev iger na srečo možnost pripisati transakcije določeni stranki, tudi če še niso preverili njene identitete, da bi lahko ugotovili, ali je bil prag dosežen in kdaj. Zato bi morali imeti gospodarski subjekti vzpostavljene sisteme, ki omogočajo pripisovanje in spremljanje transakcij pred začetkom uporabe zahteve glede izvajanja skrbnega pregleda strank. V primeru igralnic ali drugih prostorov za igre na srečo je lahko preverjanje identitete stranke pri vsaki transakciji nepraktično. V takšnih primerih bi morale biti mogoče identificirati stranko in preveriti njeno identiteto ob vstopu v prostore za igre na srečo, če so vzpostavljeni sistemi za pripisovanje transakcij, opravljenih v teh prostorih, vključno z nakupom ali izmenjavo čipov za igre na srečo, tej stranki.
- (65) Čepprav je Direktiva (EU) 2015/849 do določene mere harmonizirala pravila držav članic na področju obveznosti identifikacije strank, pa ni določila podrobnih pravil glede postopkov, ki bi jih morali upoštevati zavezanci. Glede na ključni pomen tega vidika pri preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, je primerno, da se v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, uvedejo bolj specifične in podrobnejše določbe o identifikaciji stranke in preverjanju identitete stranke, tako v zvezi s fizičnimi kot pravnimi osebami, pravnimi ureditvami, kot so skladi ali subjekti s pravno sposobnostjo na podlagi nacionalnega prava.
- (66) Tehnološki razvoj in napredek na področju digitalizacije omogočata varno daljinsko upravljanje ali elektronsko identifikacijo in preverjanje potencialnih in obstoječih strank ter lahko olajšata izvajanje skrbnega pregleda strank na daljavo. Rešitve v zvezi z identifikacijo, kot so določene v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta⁽²³⁾, omogočajo varne in zanesljive načine identifikacije in preverjanja potencialnih in obstoječih strank ter lahko olajšajo izvajanje skrbnega pregleda strank na daljavo. Zavezanci bi morali elektronsko identifikacijo, kot je določena v navedeni uredbi, upoštevati in sprejeti za postopek za identifikacijo stranke. Kadar so vzpostavljeni ustrezni ukrepi za zmanjšanje tveganja, lahko uporaba teh načinov identifikacije zmanjša raven tveganja na standardno ali celo

⁽²³⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

nizko stopnjo. Kadar taka elektronska identifikacija stranki ni na voljo, na primer zaradi narave njenega statusa rezidenta v določeni državi članici ali njenega prebivališča v tretji državi, bi bilo treba preverjanje opraviti z ustreznimi kvalificiranimi storitvami zaupanja.

- (67) Da bi zagotovili, da okvir za PPDFT preprečuje vstop nezakonitih sredstev v finančni sistem, bi morali zavezanci v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, skrbni pregled strank izvajati pred začetkom poslovnega odnosa s potencialnimi strankami. Kljub temu bi zavezanci morali imeti možnost, da zbirajo informacije pri potencialnih strankah med vzpostavitvijo poslovnega odnosa, da ne bi po nepotrebnem odlagali običajnega poslovanja. Kreditne institucije in finančne institucije bi morale imeti možnost, da pridobijo potrebne informacije od potencialnih strank po vzpostavitvi odnosa, če se transakcije ne začnejo do uspešnega zaključka postopka skrbnega pregleda strank.
- (68) Postopek skrbnega pregleda strank ni omejen na identifikacijo stranke in preverjanje njene identitete. Zavezanci bi morali pred začetkom poslovnega odnosa ali izvajanjem občasnih transakcij oceniti tudi namen in naravo poslovnega odnosa ali občasne transakcije. Informacije pred sklenitvijo pogodbe ali druge informacije o predlaganem produktu ali storitvi, ki se sporočajo potencialni stranki, lahko prispevajo k razumevanju navedenega namena. Zavezanci bi morali biti vselej zmožni nedvoumno oceniti namen in naravo potencialnega poslovnega odnosa ali občasne transakcije. Kadar ponujena storitev ali produkt strankam omogoča izvajanje različnih vrst transakcij ali dejavnosti, bi morali zavezanci pridobiti zadostne informacije o namenu stranke glede uporabe navedenega odnosa.
- (69) Da bi zagotovili učinkovitost okvira za PPDFT, bi morali zavezanci v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, redno pregledovati informacije, ki so jih pridobili od svojih strank. Poslovni odnosi se bodo verjetno razvijali, ker se bodo okoliščine stranke in dejavnosti, ki jih izvaja v okviru poslovnega odnosa, sčasoma spremenile. Da bi ohranili celovito razumevanje profila tveganja strank in izvajali smiselni pregled transakcij, bi morali zavezanci redno pregledovati informacije, ki so jih pridobili od svojih strank, v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju. Takšne preglede bi bilo treba izvajati redno, vendar bi jih bilo treba izvesti tudi v primeru sprememb pomembnih okoliščin stranke, kadar dejstva in informacije kažejo na morebitno spremembo profila tveganja ali identifikacijskih podatkov stranke. V ta namen bi moral zavezanec razmisliti, ali je potreben pregled dokumentacije stranke v odziv na pomembne spremembe, kot so na primer sprememba v jurisdikcijah, s katerimi se izvajajo transakcije, v vrednosti ali obsegu transakcij, oziroma na zahteve za nove produkte ali storitve, ki se bistveno razlikujejo z vidika tveganja ali spremembe dejanskega lastništva.
- (70) V zvezi s rednimi strankami, za katere so bili pred kratkim izvedeni ukrepi skrbnega pregleda strank, se lahko zadevni ukrepi izpolnijo tako, da se od stranke pridobi potrdilo, da se informacije in dokumenti iz evidence niso spremenili. Takšna metoda olajšuje uporabo obveznosti glede PPDFT v primerih, ko je zavezanec prepričan, da se informacije, ki se nanašajo na stranko, niso spremenile, saj morajo zavezanci zagotoviti, da sprejmejo ustrezne ukrepe skrbnega pregleda strank. V vseh primerih bilo treba zabeležiti potrdilo, prejeto od stranke, in vse spremembe informacij o stranki.
- (71) Zavezanci lahko zagotavljajo več kot en produkt ali storitev v okviru poslovnega odnosa. V teh okoliščinah zahteve glede rednega posodabljanja informacij, podatkov in dokumentov niso usmerjene v posamezen produkt ali storitev, ampak na poslovni odnos v celoti. Zavezanci morajo za celoten nabor produktov ali storitev, ki se zagotavljajo, oceniti, kdaj se spremenijo pomembne okoliščine stranke ali kdaj so izpolnjeni drugi pogoji, zaradi katerih je treba posodobiti skrbni pregled strank, in pregledati dokumentacijo o stranki v zvezi s celotnim poslovnim odnosom.
- (72) Zavezanci bi morali vzpostaviti tudi sistem spremljanja za odkrivanje transakcij, ki bi lahko vzbudile sume o pranju denarja ali financiranju terorizma. Da bi zagotovili učinkovitost spremljanja transakcij, bi morala dejavnost spremljanja zavezancev načeloma zajemati vse storitve in produkte, ki se zagotavljajo strankam, ter vse transakcije, ki se izvajajo v imenu stranke ali jih stranki zagotavlja zavezanec. Vendar pa ni treba posebej pregledovati vseh transakcij. Pri intenzivnosti spremljanja bi bilo treba upoštevati pristop, ki temelji na tveganju, načrtovana pa bi morala biti na podlagi natančnih in ustreznih meril, ob upoštevanju zlasti značilnosti strank in stopnje tveganja v zvezi z njimi, produktov in storitev, ki se zagotavljajo, ter zadevnih držav ali geografskih območij. Organ AMLA bi

moral pripraviti smernice, s katerimi bi zagotovil, da je intenzivnost spremljanja poslovnih odnosov in transakcij ustrežna in sorazmerna s stopnjo tveganja.

- (73) Kadar ni mogoče izpolniti ukrepov skrbnega pregleda strank, lahko prekinitev poslovnega odnosa zmanjša izpostavljenost zavezanca tveganjem, ki jih predstavljajo morebitne spremembe v profilu stranke. Vendar pa lahko obstajajo primeri, v katerih zaradi ciljev javnega interesa poslovnih odnosov ne bi smeli prekiniti. To na primer velja za pogodbe o življenjskem zavarovanju, pri katerih bi morali zavezanci po potrebi namesto prekinitve sprejeti ukrepe za zamrznitev poslovnega odnosa, vključno s prepovedjo vseh nadaljnjih storitev za to stranko in zadržanjem izplačila upravičencem, dokler ni mogoče izpolniti zahtev glede ukrepov skrbnega pregleda strank. Poleg tega se za nekatere produkte in storitve od zavezanca zahteva, da še naprej hrani ali prejema sredstva stranke, kot so opredeljena v členu 4, točka (25), Direktive (EU) 2015/2366, na primer v okviru posojanja, plačilnih računov ali sprejemanja depozitov. Vendar tega ne bi smeli obravnavati kot oviro za zahtevo po prekinitvi poslovnega odnosa, ki se lahko doseže z zagotovitvijo, da se za stranko ne izvajajo transakcije ali dejavnosti.
- (74) Da bi zagotovili dosledno uporabo te uredbe, bi moral biti organ AMLA zadolžen za pripravo osnutka regulativnih tehničnih standardov za skrbni pregled strank. V navedenih regulativnih tehničnih standardih bi moral biti določen minimalen nabor informacij, ki jih morajo pridobiti zavezanci za začetek novega poslovnega odnosa s strankami ali oceno obstoječih v skladu s stopnjo tveganja, povezano z vsako stranko. Poleg tega bi moral osnutek regulativnih tehničnih standardov zagotavljati zadostno jasnost, da bi lahko udeleženci na trgu razvili varne, dostopne in inovativne načine preverjanja identitete strank in izvajanja skrbnega pregleda strank, tudi na daljavo, hkrati pa upoštevali načelo tehnološke nevtralnosti. Te posebne naloge so v skladu z vlogo in pristojnostmi organa AMLA, kot so določene v Uredbi (EU) 2024/1620.
- (75) Harmonizacija ukrepov skrbnega pregleda strank bo prispevala k doseganju usklajenega in dosledno učinkovitega razumevanja tveganj v zvezi z obstoječo ali potencialno stranko, ne glede na to, kje v Uniji se začne poslovni odnos. Zagotavljati bi morala tudi, da zavezanci informacij, pridobljenih pri izvajanju skrbnega pregleda strank, ne uporabljajo za izvajanje praks zmanjševanja tveganj, ki bi lahko povzročile izogibanje drugim pravnim obveznostim, zlasti tistim, ki so določene v Direktivi 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁴⁾ ali Direktivi (EU) 2015/2366, ne da bi se dosegli cilji Unije na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Da bi omogočili pravilen nadzor nad zagotavljanjem skladnosti z obveznostmi skrbnega pregleda strank, je pomembno, da zavezanci hranijo evidenco izvedenih ukrepov in informacij, pridobljenih med postopkom skrbnega pregleda strank, ne glede na to, ali je z njimi vzpostavljen nov poslovni odnos in ali so po tem, ko so zavrnilo vzpostavitev poslovnega odnosa, prijavili sumljivo transakcijo. Kadar se zavezanec odloči, da ne bo sklenil poslovnega odnosa s potencialno stranko ali prekinil obstoječega poslovnega odnosa, zavrnil izvedbo občasne transakcije ali uporabil alternativne ukrepe za prekinitev poslovnega odnosa, bi morale evidence o skrbnem preverjanju strank vsebovati razloge za tako odločitev. Na podlagi tega bodo lahko nadzorni organi ocenili, ali so zavezanci ustrezno uskladili svoje prakse skrbnega pregleda strank in kako se spreminja izpostavljenost subjekta tveganju, poleg tega jim bo to pomagalo pri zbiranju statističnih dokazov o uporabi pravil skrbnega pregleda strank s strani zavezancev po vsej Uniji.
- (76) Pristop k preverjanju obstoječih strank v trenutnem okviru za PPDFT izhaja iz pristopa, ki že temelji na oceni tveganja. Vendar pa v zvezi z višjim tveganjem pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, ki je povezano z določenimi posredniškimi strukturami, ta pristop morda ne omogoča pravočasnega odkrivanja in ocene tveganj. Zato je treba zagotoviti, da se prav tako redno spremljajo jasno opredeljene kategorije že obstoječih strank.
- (77) Narava samega tveganja je spremenljiva, pri čemer lahko spremenljivke same po sebi ali skupaj z drugimi spremenljivkami povečajo ali zmanjšajo potencialno tveganje ter na ta način vplivajo na ustrezno raven preventivnih ukrepov, kot so ukrepi skrbnega pregleda stranke.

⁽²⁴⁾ Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L 257, 28.8.2014, str. 214).

- (78) V primerih majhnega tveganja bi bilo treba zavezancem omogočiti uporabo poenostavljenih ukrepov skrbnega pregleda. To ne pomeni izvzetja ali neobstoja ukrepov skrbnega pregleda stranke. Namesto tega to vključuje poenostavljen ali manjši sklop ukrepov preverjanja, ki pa bi moral zajemati vse elemente standardnega postopka skrbnega pregleda strank. V skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, bi bilo treba zavezancem kljub temu omogočiti, da zmanjšajo pogostost ali intenzivnost svojega preverjanja strank ali transakcij ali da se oprejo na ustrezne domneve v zvezi z namenom poslovnega odnosa ali uporabo enostavnih produktov. V regulativnih tehničnih standardih za skrbni pregled strank bi morali biti določeni posebni poenostavljeni ukrepi, ki jih lahko zavezanci uporabijo v primerih manjših tveganj, ugotovljenih v oceni tveganja na ravni Unije, ki jo pripravi Komisija. Pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov bi moral organ AMLA ustrezno upoštevati ohranjanje socialne in finančne vključenosti.
- (79) Priznati bi bilo treba, da nekatere situacije predstavljajo večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. Čeprav bi bilo treba z redno uporabo ukrepov glede skrbnega pregleda strank ugotoviti identiteto in poslovni profil vseh strank, obstajajo primeri, v katerih so potrebni posebno strogi postopki identifikacije in preverjanja strank. Zato je treba določiti podrobna pravila o takih ukrepih poglobljenega skrbnega pregleda, vključno s posebnimi ukrepi poglobljenega skrbnega pregleda za čezmejne korespondenčne odnose.
- (80) Za čezmejne korespondenčne odnose z respondenčnimi institucijami iz tretjih držav je značilno, da so stalni in se ponavljajo. Poleg tega ne predstavljajo vse čezmejne korespondenčne bančne storitve enake stopnje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma. Zato bi bilo treba intenzivnost ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda določiti z uporabo načel pristopa, ki temelji na tveganju. Vendar pa pristopa, ki temelji na tveganju, ne bi smeli uporabljati za sodelovanje z respondenčnimi institucijami tretje države, ki niso fizično prisotne tam, kjer so ustanovljene, ali z neregistriranimi subjekti in subjekti brez dovoljenja, ki opravljajo storitve v zvezi s kriptosredstvi. Glede na visoko tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, ki je neločljivo povezano s slamnatimi podjetji, kreditne institucije in finančne institucije ne bi smele imeti korespondenčnih odnosov s takimi slamnatimi podjetji in drugimi partnerji v tretjih državah, ki omogočajo, da njihove račune uporabljajo slamnata podjetja. Da bi preprečili zlorabo finančnega sistema Unije za zagotavljanje nereguliranih storitev, bi morali ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi zagotoviti tudi, da njihovih računov ne uporabljajo ugnezdene borze, ter bi morali imeti vzpostavljene politike in postopke za odkrivanje takih poskusov.
- (81) Nadzorniki lahko v okviru izvajanja svoje nadzorne funkcije opredelijo primere, v katerih kršitve zahtev glede PPDFT s strani respondenčnih institucij iz tretjih držav ali slabosti pri njihovem izvajanju zahtev glede PPDFT povzročajo tveganja za finančni sistem Unije. Da bi zmanjšali ta tveganja, bi moral imeti organ AMLA možnost, da na kreditne institucije in finančne institucije v Uniji naslovi priporočila, v katerih jih obvesti o svojih stališčih glede pomanjkljivosti navedenih respondenčnih institucij iz tretjih držav. Ta priporočila bi bilo treba izdati, kadar se organ AMLA in finančni nadzorniki v Uniji strinjajo, da bodo kršitve in slabosti v respondenčnih institucijah tretjih držav verjetno vplivale na izpostavljenost korespondenčnih odnosov kreditnih institucij in finančnih institucij v Uniji tveganju, in pod pogojem, da sta imela respondenčna institucija iz tretje države in njen nadzornik priložnost, da predložita svoja stališča. Da bi ohranili dobro delovanje finančnega sistema Unije, bi morale kreditne institucije in finančne institucije sprejeti ustrezne ukrepe na podlagi priporočil organa AMLA, tudi tako, da ne bi sklenile ali nadaljevale korespondenčnega odnosa, razen če lahko uvedejo zadostne ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki jih predstavlja korespondenčni odnos.
- (82) V okviru ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda ni nujno, da pridobitev odobritve višjega vodstva za vzpostavitev poslovnih odnosov pomeni, da je treba pridobiti odobritev uprave v vseh primerih. Moralo bi biti mogoče, da se takšna odobritev pridobi od nekoga, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo subjekta tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da sprejema odločitve, ki vplivajo na njegovo izpostavljenost tveganju.
- (83) Za zaščito pravilnega delovanja finančnega sistema Unije pred pranjem denarja in financiranjem terorizma bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 sprejme akte, da se opredelijo tretje države, ki imajo v svojih nacionalnih ureditvah PPDFT pomanjkljivosti, ki ogrožajo celovitost notranjega trga Unije. Kar zadeva tretje države, so za učinkovito spopadanje z obstoječimi tveganji in preprečevanje pojava novih zaradi spreminjajoče se narave nevarnosti pranja denarja in financiranja terorizma iz držav zunaj Unije, ki je posledica stalnega razvoja tehnologije in sredstev, ki so na voljo storilcem kaznivih dejanj, potrebne hitre in nenehne prilagoditve pravnega okvira. Komisija bi morala kot izhodišče za svojo oceno upoštevati informacije mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov na področju PPDFT, kot so javne izjave skupine FATF, poročila o vzajemnem vrednotenju ali

podrobni oceni ali objavljena poročila o nadaljnjem ukrepanju, in svoje ocene po potrebi prilagoditi spremembam v njih. Komisija bi morala ukrepati v 20 dneh po ugotovitvi pomanjkljivosti v ureditvi za PPDFT tretje države, ki ogrožajo celovitost notranjega trga Unije.

- (84) Tretje države, za katere „velja poziv k ukrepanju“ s strani relevantnega mednarodnega postavljalca standardov, in sicer skupine FATF, imajo v svojih pravnih in institucionalnih okvirih za PPDFT in pri njihovem izvajanju znatne, stalno prisotne strateške pomanjkljivosti, ki verjetno pomenijo visoko tveganje za finančni sistem Unije. Stalna prisotnost znatnih strateških pomanjkljivosti, ki odražajo pomanjkanje zavezanosti ali nenehno nezmožnost tretje države, da bi jih odpravila, so znak višje stopnje nevarnosti, ki izvira iz navedenih tretjih držav, in zahteva učinkovit, dosleden in harmoniziran odziv na ravni Unije za njeno znižanje. Zato bi bilo treba od zavezancev zahtevati, naj v zvezi z občasnimi transakcijami in poslovnimi odnosi, ki vključujejo tretje države z velikim tveganjem, uporabijo celoten razpoložljiv nabor ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda za obvladovanje in zmanjšanje z njimi povezanih tveganj. Poleg tega visoka stopnja tveganja upravičuje uporabo dodatnih posebnih protiukrepov bodisi na ravni zavezancev bodisi na ravni držav članic. S takim pristopom bi se preprečila razlika v določitvi ustreznih protiukrepov, s katero bi bil celoten finančni sistem Unije izpostavljen tveganjem. Kadar države članice ugotovijo posebna tveganja, ki niso zmanjšana, bi morale imeti možnost, da uporabijo dodatne protiukrepe, vendar bi v tem primeru morale o tem uradno obvestiti Komisijo. Kadar Komisija meni, da so navedena tveganja pomembna za notranji trg, bi morala imeti možnost, da zadevni delegirani akt posodobi tako, da vključi potrebne dodatne protiukrepe za zmanjšanje teh tveganj. Kadar Komisija meni, da ti protiukrepi niso potrebni in ogrožajo pravilno delovanje notranjega trga Unije, bi morala biti pooblaščenca za odločitve o tem, da mora država članica odpraviti določen protiukrep. Komisija bi morala pred začetkom postopka za sprejetje te odločitve zadevni državi članici omogočiti, da predloži svoja stališča o njenih ugotovitvah. Organ AMLA lahko glede na svoje tehnično strokovno znanje Komisiji zagotovi koristne informacije pri opredeljevanju ustreznih protiukrepov.
- (85) Storilci kaznivih dejanj bi lahko izkoristili pomanjkljive skladnosti v pravnem in institucionalnem okviru za PPDFT ter pri njegovem izvajanju v tretjih državah, ki jih skupina FATF „poglobljeno spremlja“. To verjetno pomeni tveganje za finančni sistem Unije, ki ga je treba obvladovati in zmanjšati. Zaveza teh tretjih držav obravnavanju ugotovljenih pomanjkljivosti, ki sicer ne bo odpravilo tveganja, upravičuje odziv za njegovo zmanjšanje, ki pa je manj strog od odziva, ki se uporablja za države z visokim tveganjem. Kadar bi se take tretje države zavezale, da bodo obravnavale ugotovljene pomanjkljivosti, bi morali zavezanci Unije pri poslovanju s fizičnimi osebami ali pravnimi subjekti s sedežem v navedenih tretjih državah za občasne transakcije in poslovne odnose uporabiti ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda, prilagojene specifični pomanjkljivosti, ugotovljeni v posamezni tretji državi. Taka razčlenjena identifikacija ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda, ki bi jo bilo treba uporabljati, bi v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, zagotovila tudi, da so ukrepi sorazmerni s stopnjo tveganja. Da bi zagotovili tak usklajen in sorazmeren pristop, bi morala biti Komisija zmožna opredeliti, kateri specifični ukrepi poglobljenega skrbnega pregleda so potrebni za blažitev tveganj v zvezi s posamezno državo. Glede na tehnično strokovno znanje lahko organ AMLA Komisiji zagotovi koristen prispevek za opredelitev ustreznih ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda.
- (86) Države, ki jih organi za določanje mednarodnih standardov niso javno opredelili kot države, za katere veljajo pozivi k ukrepanju ali poglobljeno spremljanje, bi lahko konkretno in resno ogrožale celovitost finančnega sistema Unije, kar je lahko posledica pomanjkljivosti v zvezi s skladnostjo ali znatnih trajnih strateških pomanjkljivosti v njihovi ureditvi za PPDFT. Da bi zmanjšali ta posebna tveganja, ki jih ni mogoče zmanjšati z ukrepi, ki se uporabljajo za države s strateškimi pomanjkljivostmi ali države s pomanjkljivo skladnostjo, bi morala imeti Komisija možnost, da v izjemnih okoliščinah ukrepa, tako da identificira take tretje države na podlagi jasnega sklopa meril in ob podpori organa AMLA. Komisija bi morala glede na stopnjo tveganja za finančni sistem Unije zahtevati uporabo vseh ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda in protiukrepov za posamezno državo, kot to velja za tretje države z visokim tveganjem, ali poglobljen skrbni pregled strank za posamezno državo, kot to velja za tretje države s pomanjkljivo skladnostjo.
- (87) Da bi zagotovili usklajeno identifikacijo takšnih tretjih držav, ki predstavljajo posebno in resno grožnjo finančnemu sistemu Unije, čeprav jih FATF ni javno opredelil kot države, za katere veljajo pozivi k ukrepanju ali poglobljenemu spremljanju, bi morala Komisija imeti možnost, da z izvedbenim aktom določi metodologijo za identifikacijo takih tretjih držav v izjemnih okoliščinah. Ta metodologija bi morala vključevati zlasti način ocenjevanja meril in postopek za sodelovanje s takimi tretjimi državami ter za sodelovanje držav članic in organa AMLA v pripravljalnih fazah take opredelitve.

- (88) Glede na to, da se lahko okviri tretjih držav, opredeljenih na podlagi te uredbe, za PPDFT ali njihovo izvajanje spremenijo, na primer zaradi zaveze države obravnavanju ugotovljenih pomanjkljivosti ali sprejetja ustreznih ukrepov za PPDFT za njihovo odpravo, zaradi česar bi se spremenili narava in stopnja tveganj, ki izhajajo iz njih, bi morala Komisija redno pregledovati opredelitev navedenih posebnih ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda, da bi zagotovila, da so še naprej sorazmerni in ustrezni.
- (89) Morebitne zunanje nevarnosti za finančni sistem Unije ne izhajajo le iz tretjih držav, temveč se lahko pojavijo tudi v zvezi s specifičnimi dejavniki tveganja v zvezi s strankami, produkti, storitvami, transakcijami ali distribucijskimi potmi, ki se ugotavljajo v zvezi s specifičnim geografskim območjem zunaj Unije. Zato je treba opredeliti trende, tveganja in metode pranja denarja in financiranja terorizma, ki so jim lahko izpostavljeni zavezanci Unije. Organ AMLA je najprimernejši za odkrivanje vseh nastajajočih tipologij pranja denarja in financiranja terorizma zunaj Unije in za spremljanje njihovega razvoja, da bi se zavezancem Unije zagotovile smernice v zvezi s potrebo po uporabi ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda, namenjenih zmanjšanju takih tveganj.
- (90) Odnosi s posamezniki, ki so ali so bili na vidnih javnih položajih v Uniji ali v mednarodnem merilu, zlasti pa s posamezniki iz držav z razširjeno korupcijo lahko finančni sektor izpostavijo znatnim tveganjem v zvezi z ugledom in pravnimi tveganji. Mednarodno prizadevanje v boju proti korupciji upravičuje tudi potrebo, da se takšnim osebam posveti posebna pozornost in da se uporabijo ustrezni ukrepi poglobljenega skrbnega pregleda v zvezi z osebami, ki so ali so bile na vidnem javnem položaju, ter v zvezi s posamezniki na višjih položajih v mednarodnih organizacijah. Zato je treba določiti ukrepe, ki bi jih morali zavezanci uporabljati v zvezi s transakcijami ali poslovnimi odnosi s politično izpostavljenimi osebami. Za lažjo uporabo pristopa, ki temelji na tveganju, bi bilo treba organ AMLA zadolžiti za izdajanje smernic o ocenjevanju stopnje tveganj, povezanih z določeno kategorijo politično izpostavljenih oseb, njihovih družinskih članov ali oseb, za katere je znano, da so ožji sodelavci.
- (91) Tveganja, povezana z osebami, ki so ali so bile na vidnih javnih položajih, niso omejena na nacionalno raven, temveč lahko obstajajo tudi na regionalni ali občinski ravni. To velja zlasti na lokalni ravni za gosto poseljena območja, kot so mesta, ki poleg regionalne ravni pogosto upravljajo znatna javna sredstva in dostop do kritičnih storitev ali dovoljenj, kar povzroča tveganje korupcije in z njo povezanega pranja denarja. Zato je treba v kategorijo oseb, ki so ali so bile na vidnih javnih položajih vključiti vodje regionalnih in lokalnih organov, vključno z združenji občin in metropolitanskih regij z najmanj 50 000 prebivalci. Hkrati je treba upoštevati, da se geografske in upravne ureditve držav članic zelo razlikujejo, zato bi države članice morale imeti možnost, da po potrebi na podlagi tveganja določijo nižji prag, ki bi zajemal ustrezne lokalne organe. Kadar se države članice odločijo za določitev nižjih pragov, bi jih morale sporočiti Komisiji.
- (92) Člani upravnih, poslovnih ali nadzornih organov podjetij, ki so pod nadzorom države ali regionalnih ali lokalnih organov, so prav tako lahko izpostavljeni tveganjem korupcije in z njo povezanega pranja denarja. Glede na velikost proračuna takih podjetij in denarnih sredstev, s katerimi upravljajo, so takšna tveganja še posebej velika v zvezi z višjimi izvršnimi člani v podjetjih, ki jih nadzoruje država. Tveganja se lahko pojavijo tudi v zvezi z zelo velikimi podjetji, ki jih nadzorujejo regionalni in lokalni organi. Zato bi bilo treba višje vodstvene delavce v podjetjih, ki so pod nadzorom regionalnih ali lokalnih organov, šteti za politično izpostavljene osebe, kadar ta podjetja štejejo za srednja ali velika podjetja ali skupine, kot so opredeljeni v členu 3 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁵⁾. Vendar bi glede na geografske in upravne organizacijske razlike ter pooblastila in odgovornosti, povezane s temi podjetji in njihovimi vodstvenimi delavci, države članice morale imeti možnost, da na podlagi tveganja določijo nižji prag letnega prometa. V tem primeru bi morale ustrezno obvestiti Komisijo o tej odločitvi.
- (93) Za identifikacijo politično izpostavljenih oseb v Uniji bi države članice morale izdati sezname z navedbo specifičnih funkcij, ki se v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi štejejo za vidne javne položaje. Države članice bi morale od vsake mednarodne organizacije, ki je akreditirana na njihovem ozemlju, zahtevati, da izda in posodablja seznam vidnih javnih položajev pri tej mednarodni organizaciji. Komisijo bi bilo treba zadolžiti za pripravo in izdajo seznama v zvezi z osebami, ki delujejo na vidnih javnih položajih v institucijah ali organih Unije, veljati pa bi moral

⁽²⁵⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

po vsej Uniji. Da bi zagotovili usklajen pristop k identifikaciji oseb na vidnih javnih položajih in obveščanju o njih, bi morala Komisija imeti možnost, da z izvedbenim aktom obliko, ki se uporablja za uradna obvestila držav članic, in bi morala imeti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, ki dopolnjujejo kategorije oseb na vidnih javnih položajih, opredeljene v tej uredbi, če so skupne vsem državam članicam.

- (94) Kadar stranke ne delujejo več na vidnem javnem položaju, lahko še vedno predstavljajo višje tveganje, na primer zaradi neformalnega vpliva, ki bi ga še vedno lahko imele, ali ker so njihovi prejšnji in sedanjí položaji povezani. Bistveno je, da zavezanci upoštevajo navedena nadaljnja tveganja in uporabljajo enega ali več ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda, dokler se za posameznike ne šteje, da ne predstavljajo več tveganja, v vsakem primeru pa najmanj 12 mesecev po tem, ko nehajo delovati na vidnem javnem položaju.
- (95) Zavarovalnice z upravičenci zavarovalnih polic pogosto nimajo vzpostavljenega poslovnega razmerja. Vendar pa bi morale biti zmožne opredeliti bolj tvegane primere, kot v primerih, ko premoženjsko korist na podlagi police uživa politično izpostavljena oseba. Za ugotovitev, ali je to tako, bi morala zavarovalna polica vključevati razumne ukrepe za identifikacijo upravičenca, kot če bi bila ta oseba nova stranka. Obstajati bi morala možnost, da se taki ukrepi lahko sprejmejo najpozneje v času izplačila ali prenosa police.
- (96) Tesni zasebni in poslovni odnosi se lahko zlorabljajo za pranje denarja in financiranje terorizma. Zato bi se morali ukrepi v zvezi s politično izpostavljenimi osebami uporabljati tudi za njihove družinske člane in osebe, za katere je znano, da so njihovi ožji sodelavci. Pravilna identifikacija družinskih članov in oseb, za katere je znano, da so ožji sodelavci, je lahko odvisna od socialno-ekonomske in kulturne strukture države politično izpostavljene osebe. Glede na to bi moral biti organ AMLA zadolžen za izdajanje smernic o merilih, ki jih je treba uporabiti za identifikacijo oseb, ki bi jih bilo treba šteti kot ožje sodelavce.
- (97) Odnosi z družinskimi člani, ki bi jih politično izpostavljene osebe lahko zlorabile, ne zajemajo le tistih s starši in potomci, temveč lahko vključujejo tudi tiste s sorojenci. To zlasti velja za kategorije politično izpostavljenih oseb, ki zasedajo višje položaje na centralni ravni države. Vendar bi glede na različne socialno-ekonomske in kulturne strukture, ki obstajajo na nacionalni ravni in bi lahko vplivale na možnost zlorabe sorojencev, države članice morale imeti možnost, da uporabijo širše področje uporabe za določitev sorojencev kot družinskih članov politično izpostavljenih oseb, da bi ustrezno zmanjšale tveganje zlorabe teh razmerij. Kadar se države članice odločijo za uporabo širšega področja uporabe, bi morale Komisiji sporočiti podrobnosti v zvezi z njim.
- (98) Zahteve v zvezi s politično izpostavljenimi osebami, njihovimi družinskimi člani in osebami, za katere je znano, da so ožji sodelavci so preventivne in ne kazenske narave, zato se ne bi smele razlagati tako, da pomenijo, da so politično izpostavljene osebe, njihovi družinski člani ali bližnji sodelavci vpleteni v kriminalno dejavnost. Zavrnitev poslovnega odnosa z osebo, ki temelji zgolj na ugotovitvi, da je politično izpostavljena oseba ali njen družinski član ali oseba, za katero je znano, da je ožji sodelavec politično izpostavljene osebe, je v nasprotju s črko in duhom te uredbe.
- (99) Glede na to, da so programi prebivanja za vlagatelje izpostavljeni pranju denarja, davčnim kaznivim dejanjem, korupciji, izogibanju sankcijam in morebitnim s tem povezanim znatnim varnostnim grožnjam za Unijo kot celoto, je primerno, da zavezanci izvajajo vsaj posebej poglobljen skrbni pregled v zvezi s strankami, ki so državljani tretjih držav, ki v okviru teh programov zaprosijo za pravico do prebivanja v državi članici.
- (100) Zagotavljanje storitev upravljanja premoženja, prilagojenih premožnejšim strankam, lahko kreditne institucije, finančne institucije ter ponudnike storitev za sklade ali družbe izpostavi posebnim tveganjem, vključno s tveganji, ki izhajajo iz zapletene in pogosto posamezniku prilagojene narave takih storitev. Zato je treba določiti sklop poglobljenih ukrepov skrbnega pregleda, ki bi jih bilo treba uporabiti vsaj, kadar se šteje, da taki poslovni odnosi predstavljajo visoko tveganje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. Pri ugotavljanju, ali poseduje stranka sredstva v višini najmanj 50 000 000 EUR ali protivrednost v nacionalni ali tuji valuti, se upošteva finančna sredstva, za naložbe razpoložljiva sredstva, vključno z denarnimi sredstvi in njihovimi ustrezniki, ne glede na to, ali se hranijo kot vloge ali varčevalni produkti, ter naložbe, kot so delnice, obveznice in vzajemni skladi, tudi če so v okviru dolgoročnih sporazumov s tem zavezancem. Poleg tega bi bilo treba upoštevati vrednost nepremičnih sredstev stranke, razen njenega zasebnega prebivališča. Za namene te ugotovitve kreditnim institucijam, finančnim institucijam ter ponudnikom storitev za sklade ali družbe ni treba opraviti ali zahtevati natančnega izračuna skupnega premoženja stranke. Namesto tega bi morali taki subjekti sprejeti ukrepe, s katerimi bi ugotovili,

ali stranka poseduje sredstva v vrednosti najmanj 50 000 000 EUR ali protivrednost v nacionalni ali tuji valuti, v obliki finančnih sredstev, za naložbe razpoložljivih sredstev ali nepremičnin..

- (101) Da bi preprečili ponavljanje postopkov identifikacije strank, je primerno zavezancem ob ustreznih zaščitnih ukrepih omogočiti, da se zanesejo na informacije o strankah, ki jih zberejo drugi zavezanci. Kadar se zavezanec zanaša na drug zavezanec, bi moral končno odgovornost za skrbni pregled strank še vedno nositi zavezanec, ki se odloči, da se bo zanesel na skrbni pregled strank, ki ga opravi drug zavezanec. Tudi zavezanec, na katerega se zanaša, bi moral ohraniti svojo odgovornost za izpolnjevanje zahtev glede PPDFT, vključno z zahtevo glede prijave sumljivih transakcij in hrambe evidenc.
- (102) Uvedba harmoniziranih zahtev glede PPDFT po vsej Uniji, tudi v zvezi s politikami in postopki na ravni skupine, izmenjavo informacij in zanašanjem nanje, zavezancem, ki delujejo v skupini, omogoča, da v primerih, ki zadevajo iste stranke, kar najbolj izkoristijo vzpostavljene sisteme znotraj te skupine. Ta pravila ne omogočajo le doslednega in učinkovitega izvajanja pravil o PPDFT v skupini, temveč tudi koristi od ekonomije obsega na ravni skupine, na primer tako, da zavezancem v skupini omogočajo, da se pri izpolnjevanju zahtev glede identifikacije in preverjanja strank zanašajo na rezultate postopkov, ki so jih sprejeli drugi zavezanci znotraj skupine.
- (103) Da bi odnosi v zvezi z zanašanjem na ukrepe, ki jih je izvedla tretja oseba, uspešno delovali, je treba nadalje pojasniti pogoje za tako zanašanje. Organ AMLA bi moral biti zadolžen za pripravo smernic o pogojih za zanašanje na tretje osebe, pa tudi o vlogah in odgovornostih zadevnih strank. Da bi zagotovili dosleden nadzor nad zanašanjem po vsej Uniji, bi morale smernice zagotoviti tudi jasnost glede načina, kako bi morali nadzorniki upoštevati take prakse in preverjati izpolnjevanje zahtev glede PPDFT, kadar zavezanci uporabljajo navedene prakse.
- (104) Pojem dejanskega lastništva je bil uveden, da bi se povečala preglednost zapletenih podjetniških struktur. Potreba po dostopu do točnih, posodobljenih in ustreznih informacij o dejanskem lastniku je ključni dejavnik pri iskanju storilcev kaznivih dejanj, ki bi svojo identiteto sicer lahko skrili za take nepregledne strukture. Od držav članic se trenutno zahteva, da zagotovijo, da gospodarski in drugi pravni subjekti, pa tudi ekspresni skladi in druge podobne pravne ureditve pridobijo ter imajo na voljo ustrezne, točne in posodobljene informacije o svojem dejanskem lastništvu. Vendar države članice nalagajo različne stopnje preglednosti. Pravila se različno razlagajo, to pa povzroča različne metode za identifikacijo dejanskih lastnikov zadevnega pravnega subjekta ali pravne ureditve. To je med drugim posledica nedoslednih načinov izračunavanja posrednega lastništva pravnega subjekta ali pravne ureditve, ter razlik med pravnimi sistemi držav članic. To ovira preglednost, ki naj bi bila dosežena. Zato je treba pojasniti pravila za doseganje usklajene opredelitve dejanskega lastnika in njene uporabe na celotnem notranjem trgu.
- (105) Pri uporabi pravil za identifikacijo dejanskega lastništva gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter pravnih ureditev se lahko pojavijo vprašanja glede njihovega izvajanja, kadar se zadevni deležniki soočajo s konkretnimi primeri, zlasti v primerih kompleksnih podjetniških struktur, pri katerih soobstajajo merila glede lastniškega deleža in nadzora, ali za namene določanja posrednega lastništva ali nadzora. Da bi se podprla uporaba teh pravil s strani pravnih subjektov, skrbnikov ali oseb na enakovrednem položaju v podobnih pravnih ureditvah ter zavezancev in v skladu s ciljem harmonizacije iz te uredbe, bi morala imeti Komisija možnost, da sprejme smernice, v katerih določi, kako bi bilo treba uporabljati pravila za identifikacijo dejanskih lastnikov v različnih scenarijih, tudi z navedbo primerov.
- (106) Za smiselno identifikacijo dejanskih lastnikov je treba ugotoviti, ali se nadzor izvaja na druge načine. Ugotavljanje obstoja lastniškega deleža ali nadzora prek lastniškega deleža je potrebno, vendar ne zadostuje ter ne izključuje potrebnih preverjanj za ugotavljanje dejanskih lastnikov. Pri preskušanju, ali katera koli fizična oseba izvaja nadzor na druge načine, ne gre za naknadno preskušanje, ki ga je treba opraviti le, kadar ni mogoče določiti lastniškega deleža. Ti preskušanja, in sicer preskušanje obstoja lastniškega deleža ali nadzora prek lastniškega deleža ter preskušanje izvajanja nadzora na druge načine, bi bilo treba opraviti vzporedno.

- (107) Lastništvo 25 % ali več delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža na splošno pomeni dejansko lastništvo gospodarskega subjekta. Lastniški delež bi moral zajemati tako pravice do nadzora kot tudi pravice, ki so pomembne v smislu pridobivanja koristi, kot je pravica do udeležbe pri dobičku ali drugih notranjih virih ali likvidacijski bilanci. Vendar lahko obstajajo primeri, v katerih je tveganje zlorabe nekaterih kategorij gospodarskih subjektov za pranje denarja ali financiranje terorizma večje, na primer zaradi posebnih sektorjev z višjim tveganjem, v katerih delujejo ti gospodarski subjekti. V takšnih primerih so potrebni strožji ukrepi za preglednost, da bi storilce kaznivih dejanj odvrnili od ustanavljanja ali vdora v te subjekte prek neposrednega ali posrednega lastništva ali nadzora. Da bi zagotovili, da lahko Unija ustrezno zmanjša tako različne stopnje tveganja, je treba Komisijo pooblastiti za identifikacijo tistih kategorij gospodarskih subjektov, za katere bi morale veljati nižji prag za preglednost dejanskega lastništva. V ta namen bi morale države članice Komisijo obvestiti, kadar identificirajo kategorije gospodarskih subjektov, ki so izpostavljeni večjim tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da v teh uradnih obvestilih navedejo tudi nižji prag za lastništvo, za katerega menijo, da bi lahko zmanjšal navedena tveganja. Takšna identifikacija bi morala biti kontinuirana in temeljiti na rezultatih ocen tveganja na ravni Unije in nacionalnih ocenah tveganja ter na ustreznih analizah in poročilih, ki jih pripravijo organ AMLA, Europol ali drugi organi Unije, ki imajo vlogo pri preprečevanju, preiskovanju in pregonu pranja denarja in financiranja terorizma. Ta nižji prag bi moral biti na dovolj nizki ravni, da bi zmanjšali višja tveganja zlorabe gospodarskih subjektov za kriminalne namene. V ta namen ta nižji prag na splošno ne bi smel biti višji od 15 % delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža. Vendar lahko obstajajo primeri, v katerih bi bil na podlagi ocene, v kateri je upoštevano tveganje, višji prag bolj sorazmeren za obravnavanje ugotovljenih tveganj. V teh primerih bi morala imeti Komisija možnost, da določi prag na ravni med 15 % in 25 % lastniškega deleža.
- (108) Pri večplastnih lastniških in nadzornih strukturah je zaradi njihove kompleksne narave težje identificirati dejanske lastnike. Namen pojma „lastništvo ali nadzorna struktura“ je opisati, na kakšen način je pravni subjekt posredno v lasti ali pod nadzorom ali je pravna ureditev pod posrednim nadzorom zaradi razmerij, ki obstajajo med pravnimi subjekti ali ureditvami na več ravneh. Da bi zagotovili dosleden pristop na celotnem notranjem trgu, je treba pojasniti pravila, ki se uporabljajo v takšnih primerih. V ta namen je treba hkrati oceniti, ali ima katera koli fizična oseba neposreden ali posreden delež s 25 % ali več delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža in ali katera koli fizična oseba nadzoruje neposrednega delničarja s 25 % ali več delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža v gospodarskem subjektu. V primeru posrednega lastništva bi bilo treba dejanske lastnike identificirati z množenjem deležev v lastniški verigi. V ta namen bi bilo treba sešteti vse delnice, ki so v neposredni ali posredni lasti iste fizične osebe. Pri tem je treba upoštevati delež na vseh ravneh lastništva. Kadar je 25 % delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža v gospodarskem subjektu v lasti delničarja, ki je pravna oseba, ki ni gospodarski subjekt, bi bilo treba pri določanju dejanskega lastništva upoštevati posebne strukture delničarja, vključno s tem, ali katera koli fizična oseba izvaja nadzor nad delničarjem na druge načine.
- (109) Glede na razlike v naravi in merilih za identifikacijo dejanskih lastnikov med pravnimi subjekti in pravnimi ureditvami je morda težje določiti dejanskega lastnika gospodarskega subjekta, kadar so delnice gospodarskega subjekta v lasti pravne ureditve ali kadar so v lasti fundacije ali podobnega pravnega subjekta. Zato je treba določiti jasna pravila za obravnavanje takšnih primerov večplastne strukture. V takšnih primerih bi morali biti vsi dejanski lastniki pravne ureditve ali podobne pravne osebe, kot je fundacija, dejanski lastniki gospodarskega subjekta, katerega delnice so v lasti pravne ureditve ali v lasti fundacije.
- (110) Za zagotovitev dosledne uporabe pravil na celotnem notranjem trgu sta potrebna skupno razumevanje koncepta nadzora in natančnejša opredelitev načinov nadzora. Nadzor bi bilo treba razumeti kot dejansko sposobnost uveljavljanja lastne volje pri odločanju gospodarskega subjekta o vsebinskih vprašanjih. Običajno sredstvo nadzora je večinski delež glasovalnih pravic. Položaj dejanskega lastnika se lahko vzpostavi tudi z obvladovanjem na druge načine, brez znatnega oziroma kakršnega koli lastniškega deleža. Zato bi bilo treba za identificiranje vseh posameznikov, ki so dejanski lastniki pravnega subjekta, ugotoviti, kdo izvaja nadzor, neodvisno od lastniškega deleža. Nadzor se lahko na splošno izvaja na kakršen koli način, vključno s pravnimi in nepravnimi sredstvi. Ta sredstva se lahko upoštevajo pri ocenjevanju, ali se nadzor izvaja na druge načine, odvisno od posebnega položaja vsakega pravnega subjekta.

- (111) V posredno lastništvo ali nadzor je lahko vključenih več členov v verigi ali več posameznih ali medsebojno povezanih verig. Člen v verigi je lahko katera koli fizična ali pravna oseba ali pravna ureditev. Razmerja med povezavami lahko vključujejo lastniški delež ali glasovalne pravice ali druga sredstva nadzora. V takšnih primerih, ko v lastniški strukturi soobstajata lastniški delež in nadzor, je potrebno posebno in podrobno pravilo o identifikaciji dejanskega lastništva, da se podpre usklajen pristop k identifikaciji dejanskih lastnikov.
- (112) Da bi zagotovili učinkovito preglednost, bi moral biti s pravili o dejanskem lastništvu zajet čim širši nabor pravnih subjektov in pravnih ureditev, ustanovljenih ali vzpostavljenih na ozemlju držav članic. To vključuje gospodarske subjekte, za katere je značilna možnost posedovanja lastniškega deleža v njih, ter druge pravne subjekte, in pravne ureditve, podobne izrecnim skladom. Zaradi razlik v pravnih sistemih držav članic navedene široke kategorije zajemajo najrazličnejše organizacijske strukture. Države članice bi morale Komisiji prigrasiti seznam vrst pravnih subjektov, kadar so dejanski lastniki identificirani v skladu s pravili za identifikacijo dejanskih lastnikov, tako za gospodarske kot za druge pravne subjekte.
- (113) Posebna narava nekaterih pravnih subjektov, kot so združenja, sindikati, politične stranke ali cerkve, ne omogoča smiselne identifikacije dejanskih lastnikov na podlagi lastniških deležev ali članstva. V takšnih primerih pa se lahko zgodi, da osebe na položaju višjega vodstva izvajajo nadzor nad pravnim subjektom na druge načine. V takšnih primerih bi bilo treba o takih osebah na položaju poročati kot o dejanskih lastnikih.
- (114) Da bi zagotovili usklajeno identifikacijo dejanskih lastnikov ekspresnih skladov in podobnih pravnih subjektov, kot so fundacije, ali podobnih pravnih ureditev, je treba določiti harmonizirana pravila o dejanskem lastništvu. Države članice morajo Komisiji prigrasiti seznam vrst pravnih subjektov in pravnih ureditev, podobnih ekspresnim skladom, kadar so dejanski lastniki identificirani v skladu z identifikacijo dejanskih lastnikov za ekspresne sklade in podobne pravne subjekte ali ureditve. Komisijo bi morala imeti možnost, da z izvedbenim aktom sprejme seznam pravnih ureditev in pravnih subjektov, ki jih urejajo pravo držav članic ter imajo strukturo ali funkcije, podobne strukturi ali funkcijam ekspresnega sklada.
- (115) Diskrecijski skladi svojim skrbnikom omogočajo diskrecijsko pravico glede dodelitve sredstev skladov ali koristi, ki iz njih izhajajo. Zato se na začetku ne določi nobenih upravičencev ali razreda upravičencev, temveč skupina oseb, med katerimi lahko skrbniki izberejo upravičence ali osebe, ki bodo postale upravičenci, če skrbniki ne bodo izvrševali svoje diskrecijske pravice. Kot je bilo ugotovljeno v nedavni reviziji standardov skupine FATF v zvezi s pravnimi ureditvami, se taka diskrecijska pravica lahko zlorabi in omogoči prikrivanje dejanskih lastnikov, če ni uvedena minimalna raven preglednosti za diskrecijske sklade, saj bi bila preglednost za upravičence dosežena samo, če bi skrbniki izvajali diskrecijske pravice. Da bi zagotovili ustrezno in dosledno preglednost za vse vrste pravnih ureditev, je zato pomembno, da se v primeru diskrecijskih skladov zbirajo tudi informacije o potencialnih upravičencih diskrecijskih skladov in privzetih upravičencih diskrecijskih skladov, ki bi prejeli sredstva ali koristi, če skrbniki ne bi uveljavili svoje diskrecijske pravice. Obstajajo primeri, v katerih se potencialnih upravičencev diskrecijskega sklada ali privzetih upravičencev diskrecijskega sklada ne da identificirati posamezno, temveč kot razred. V teh primerih bi bilo treba zbrati informacije o razredu in podatke o posameznih osebah, izbranih iz zadevnega razreda.
- (116) Značilnosti izrecnih skladov in podobnih pravnih ureditev v državah članicah se lahko razlikujejo. Da bi zagotovili usklajen pristop, je primerno določiti skupna načela za opredelitev takih ureditev. Izrecni skladi so skladi, vzpostavljeni na pobudo ustanovitelja. Sklade, vzpostavljene z zakonom, ali sklade, ki ne izhajajo iz izrecne namere ustanovitelja, da jih vzpostavi, bi bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe. Izrecni sklad se običajno vzpostavi z dokumentom, npr. pisno listino ali pisnim instrumentom o vzpostavitvi izrecnega sklada in običajno izpolnjuje poslovno ali osebno potrebo. Pravne ureditve, podobne izrecnim skladom, so ureditve brez pravne osebnosti, ki so po strukturi ali funkcijah podobne. Odločen dejavnik ni določitev vrste pravne ureditve, temveč izpolnjevanje osnovnih značilnosti opredelitve izrecnega sklada, tj. namera ustanovitelja, da sredstva postavi pod upravljanje in nadzor določene osebe za določen namen, običajno poslovne ali osebne narave, kot je korist upravičencev. Da bi zagotovili dosledno identifikacijo dejanskih lastnikov pravnih ureditev, podobnih izrecnim skladom, bi morale države članice Komisiji prigrasiti seznam vrst pravnih ureditev, podobnih izrecnim skladom. Takemu obvestilu bi morala biti priložena ocena, s katero se utemelji opredelitev nekaterih pravnih ureditev kot podobnih izrecnim skladom in pojasni, zakaj se druge pravne ureditve po strukturi ali funkciji razlikujejo od

izrecnih skladov. Države članice bi morale pri izvajanju take ocene upoštevati vse pravne ureditve, ki jih ureja njihovo pravo.

- (117) V zvezi z nekaterimi pravnimi subjekti, kot so fundacije, izrecni skladi in podobne pravne ureditve, ni mogoče identificirati posameznih upravičencev, saj jih je treba šele določiti, zato bi v takšnih primerih morale informacije o dejanskem lastništvu namesto tega vključevati opis kategorije upravičencev in njegovih značilnosti. Takoj ko so upravičenci v kategoriji imenovani, so dejanski lastniki. Poleg tega obstajajo posebne vrste pravnih oseb in pravnih ureditev, v katerih upravičenci obstajajo, vendar njihova identifikacija ni sorazmerna glede na tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezana s temi pravnimi osebami ali pravnimi ureditvami. To velja v zvezi z reguliranimi produkti, kot so pokojninski načrti, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁶⁾, ter bi lahko veljalo, na primer, v zvezi s shemami finančnega lastništva ali udeležbe zaposlenih ali pravnih subjektov ali pravnimi ureditvami z neprofitnim ali dobrotelnim namenom, če so tveganja, povezana s takimi pravnimi osebami in pravnimi ureditvami, majhna. V takšnih primerih bi morala zadostovati opredelitev kategorije upravičencev.
- (118) Pokojninski načrti, ki jih ureja Direktiva (EU) 2016/2341, so regulirani produkti, za katere veljajo strogi nadzorni standardi in predstavljajo majhno tveganje pranja denarja in financiranja terorizma. Kadar so taki pokojninski načrti vzpostavljeni v obliki pravne ureditve, so upravičenci do njih zaposleni in delavci, ki se pri upravljanju pokojninskih prejemkov zanašajo na te produkte, povezane s pogodbami o zaposlitvi. Zaradi posebne narave pokojnine, ki pomeni nizko tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, zahteva po identifikaciji vsakega od teh upravičencev ne bi bila sorazmerna, opredelitev zadevne kategorije in njenih značilnosti pa bi morala zadostovati za izpolnitev obveznosti glede preglednosti.
- (119) Da bi zagotovili usklajeno identifikacijo dejanskih lastnikov kolektivnih naložbenih podjetij, je treba določiti harmonizirana pravila o dejanskem lastništvu. Ne glede na to, ali kolektivni naložbeni podjetji obstajajo v državi članici v obliki pravnega subjekta s pravno osebnostjo, kot pravna ureditev brez pravne osebnosti ali v kateri koli drugi obliki, bi moral biti pristop k identifikaciji dejanskega lastnika skladen z njihovim namenom in funkcijo.
- (120) Da bi zagotovili usklajen pristop k sistemu preglednosti dejanskega lastništva, je treba poleg tega zagotoviti, da se na celotnem notranjem trgu zbirajo iste informacije o dejanskih lastnikih. Primerno je uvesti natančne zahteve glede informacij, ki bi jih bilo potreba zbirati v posameznem primeru. Te informacije vključujejo minimalni nabor osebnih podatkov o dejanskem lastniku, naravi in obsegu deleža v pravnem subjektu ali pravni ureditvi ter informacije o pravnem subjektu ali pravni ureditvi, ki so potrebni za zagotovitev ustrezne identifikacije fizične osebe, ki je dejanski lastnik, in razloge, zakaj je bila ta fizična oseba identificirana kot dejanski lastnik.
- (121) Da bi zagotovili učinkovit okvir preglednosti dejanskega lastništva, je treba informacije zbirati na različne načine. Takšen večplasten pristop vključuje informacije, ki jih ima pravni subjekt ali skrbnik izrecnega sklada ali osebe z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi, informacije, ki jih zavezanci pridobijo v okviru skrbnega pregleda strank, ter informacije iz osrednjih registrov. Navzkrižno preverjanje informacij med temi stebri prispeva k zagotavljanju, da ima vsak steber ustrezne, točne in posodobljene informacije. V ta namen in zato, da bi se izognili neskladnosti zaradi različnih pristopov, je treba opredeliti tiste kategorije podatkov, ki bi jih bilo treba vedno zbirati, da bi zagotovili ustreznost informacij o dejanskem lastništvu. To vključuje osnovne informacije o pravnem subjektu in pravni ureditvi ki so predpogoj, ki samemu subjektu ali organizaciji omogoča, da razume svojo strukturo, bodisi z lastništvom bodisi preko nadzora.
- (122) Kadar so pravni subjekti in pravne ureditve del kompleksne strukture, je jasnost glede njihovega lastništva ali nadzorne strukture ključnega pomena za identifikacijo dejanskih lastnikov. V ta namen je pomembno, da pravni subjekti in pravne ureditve jasno razumejo razmerja, v katerih so posredno v lasti ali pod nadzorom, vključno z vsemi vmesnimi koraki med dejanskimi lastniki in pravnim subjektom ali samo pravno ureditvijo, ne glede na to, ali so ta razmerja v obliki drugih pravnih subjektov in pravnih ureditev ali v obliki nominalnih razmerij.

⁽²⁶⁾ Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37).

Identifikacija lastniške in nadzorne strukture omogoča opredelitev načinov, na katere se lastništvo vzpostavi ali se lahko izvaja nadzor nad pravnim subjektom, zato je bistvena za celovito razumevanje položaja dejanskega lastnika. Informacije o dejanskem lastniku bi zato morale vedno vključevati opis strukture odnosa.

- (123) Učinkovit okvir preglednosti dejanskega lastništva temelji na seznanjenosti pravnih subjektov z informacijami o tem, kdo so fizične osebe, ki so njihovi dejanski lastniki. Vsi pravni subjekti v Uniji bi torej morali pridobiti in imeti na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu. Navedene informacije bi bilo treba hraniti pet let, identiteto osebe, odgovorne za hrambo informacij, pa bi bilo treba sporočiti osrednjim registrom. Navedeno obdobje hrambe je enakovredno obdobju hrambe informacij, pridobljenih v okviru uporabe zahtev glede PPDFT, kot so ukrepi skrbnega pregleda strank. Da bi zagotovili možnost navzkrižnega in navadnega preverjanja informacij, na primer prek mehanizma poročanja o neskladnostih, je upravičeno zagotoviti, da so zadevna obdobja hrambe podatkov usklajena.
- (124) Da bi zagotovili, da so informacije o dejanskem lastništvu posodobljene, bi moral pravni subjekt te informacije posodobiti takoj po vsaki spremembi in jih redno preverjati na primer ob predložitvi računovodskih izkazov ali ob drugih ponavljajočih se stikih z javnimi organi. Rok za posodobitev informacij bi moral biti razumen glede na morebitne kompleksne situacije. Pravočasnost podatkov bi bilo treba redno potrjevati in v ta namen se lahko uporabijo različni mehanizmi.
- (125) Pravni subjekti bi morali sprejeti vse potrebne ukrepe za identifikacijo svojih dejanskih lastnikov. Lahko se seveda zgodi, da ni mogoče identificirati nobene fizične osebe, ki končno poseduje ali nadzoruje subjekt. V takih izjemnih primerih in pod pogojem, da so vsa sredstva za identifikacijo izčrpana, bi morala obstajati možnost, da se lahko pri zagotavljanju informacij o dejanskem lastništvu zavezancem med postopkom skrbnega pregleda strank ali pri predložitvi informacij osrednjemu registru namesto dejanskih lastnikov sporočijo osebe na položaju višjega vodstva. Čeprav so v teh primerih opredeljeni, osebe na položaju višjega vodstva niso dejanski lastniki. Pravni subjekti bi morali voditi evidence ukrepov, sprejetih za identifikacijo svojih dejanskih lastnikov, zlasti kadar uporabijo ta ukrep zadnje možnosti, ki bi morali biti ustrezno utemeljeni in dokumentirani.
- (126) Težave pri pridobivanju informacij ne bi smele biti veljaven razlog za to, da si ne bi prizadevali za identifikacijo in da bi namesto tega poročali o višjem vodstvu. Zato bi morali biti pravni subjekti vedno zmožni utemeljiti svoje dvome v verodostojnost zbranih informacij. Taka utemeljitev bi morala biti sorazmerna s tveganjem pravnega subjekta in kompleksnostjo njegove lastniške strukture. Zlasti bi bilo treba, pristojnim organom na zahtevo nemudoma predložiti evidenco sprejetih ukrepov, ob upoštevanju tveganja pa bi moralo biti mogoče, da ta evidenca vključuje sklepe upravnega odbora in zapisnike njegovih sestankov, sporazume o partnerstvu, skrbniške pogodbe, neformalne dogovore o pooblastilih, enakovredne pisnim pooblastilom, ali druge pogodbene dogovore in dokumentacijo. V primerih, ko je neobstoje dejanskih lastnikov očiten zaradi posebne oblike in strukture pravne osebe, bi bilo treba utemeljitev razumeti kot sklicevanje na to dejstvo, tj. da pravni subjekt zaradi svoje posebne oblike in strukture. Taka odsotnost dejanskih lastnikov bi lahko nastala, na primer, kadar v pravnem subjektu ni lastniških deležev ali kadar pravnega subjekta ni mogoče na koncu nadzirati z drugimi sredstvi.
- (127) Glede na namen določitve dejanskega lastništva, ki je zagotoviti učinkovito preglednost pravnih subjektov, je sorazmerno, da se nekateri subjekti izvzamejo iz obveznosti identifikacije svojega dejanskega lastnika. Taka ureditev se lahko uporablja le za subjekte, za katere identifikacija in registracija njihovih dejanskih lastnikov nista koristni in pri katerih se podobna raven preglednosti doseže z informacijami, ki se ne nanašajo na dejansko lastništvo. V tem smislu osebe javnega prava držav članic ne bi smele biti obvezane določiti svojega dejanskega lastnika. Z Direktivo 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁷⁾ so bile uvedene stroge zahteve glede preglednosti za družbe, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu. V nekaterih okoliščinah je z navedenimi zahtevami glede preglednosti mogoče zagotoviti ureditev preglednosti, ki je enakovredna pravilom o preglednosti dejanskega lastništva iz te uredbe. Tako je v primeru, ko se nadzor nad družbo izvaja prek glasovalnih pravic, v lastniško ali nadzorno strukturo družbe pa so vključene le fizične osebe. V navedenih okoliščinah za navedene

⁽²⁷⁾ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

družbe, ki kotirajo na borzi, ni treba uveljavljati zahtev glede dejanskega lastništva. Izvzetje pravnih subjektov iz obveznosti določitve njihovega lastnega dejanskega lastnika in njegove registracije ne bi smelo vplivati na obveznost zavezancev, da pri izvajanju skrbnega pregleda strank identificirajo njihovega dejanskega lastnika.

- (128) Zagotoviti je treba enake konkurenčne pogoje za različne vrste pravnoorganizacijskih oblik ter preprečiti zlorabo izrecnih skladov in pravnih ureditev, ki so pogosto zapletene, večplastne strukture, za nadaljnje prikrivanje dejanskega lastništva. Skrbniki katerega koli izrecnega sklada, ki se upravlja v državi članici ali ima sedež ali stalno prebivališče v državi članici, bi torej morali biti odgovorni, da pridobijo in imajo na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu izrecnega sklada, ter za razkritje njihovega statusa in zagotavljanje teh informacij zavezancem, ki izvajajo skrbni pregled strank. Skrbniku bi morali pri pridobivanju takih informacij pomagati vsi drugi dejanski lastniki izrecnega sklada.
- (129) Skrbniki ali osebe na enakovrednih položajih v podobnih pravnih ureditvah imajo zaradi narave pravnih ureditev in neobjavljanja informacij o njihovih strukturah in namenu konkretno dolžnost, da pridobijo in hranijo vse ustrezne informacije o pravni ureditvi. Take informacije bi morale omogočati identifikacijo pravne ureditve, sredstev, ki so vložena vanjo ali se upravljajo prek nje, ter vsakega agenta sklada ali ponudnika storitev za sklad. Da bi olajšali dejavnosti pristojnih organov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, je pomembno, da skrbniki te informacije posodablajo in jih hranijo dovolj dolgo po tem, ko prenehajo opravljati svojo dolžnost skrbnikov ali oseb na enakovrednem položaju. Zagotavljanje osnovnih informacij o pravni ureditvi zavezancem je potrebno tudi zato, da se slednjim omogoči, da v celoti ugotovijo namen poslovnega odnosa ali občasne transakcije, v katero je vključena pravna ureditev, ustrezno ocenijo povezana tveganja in izvedejo sorazmerne ukrepe za zmanjšanje teh tveganj.
- (130) Glede na specifično strukturo nekaterih pravnih ureditev ter potrebo po zagotavljanju zadostne preglednosti glede njihovega dejanskega lastništva, bi za take pravne ureditve, podobne izrecnim skladom, morale veljati zahteve glede dejanskega lastništva, enakovredne tistim, ki se uporabljajo za izrecne sklade.
- (131) Nominalne ureditve lahko omogočajo prikrivanje identitete dejanskih lastnikov, saj lahko nominalno imenovana oseba deluje kot direktor ali delničar pravnega subjekta, oseba, ki jo je imenovala, pa ni vedno razkrita. Navedene ureditve lahko prikrijejo dejansko lastništvo in nadzorno strukturo, kadar dejanski lastniki ne želijo razkriti svoje identitete ali vloge, ki jo imajo v njej. Zato je treba uvesti zahteve glede preglednosti, da bi se preprečila zloraba takih ureditev, storilcem kaznivih dejanj pa onemogočilo, da se skrivajo za osebami, ki delujejo v njihovem imenu. Razmerje med nominalno imenovano osebo in osebo, ki jo je imenovala, ni odvisno od tega, ali vpliva na javnost ali tretje osebe. Čeprav bi nominalni imetniki delnic, katerih ime je navedeno v javnih ali uradnih evidencah, uradno imeli neodvisni nadzor nad družbo, bi bilo treba zahtevati, da razkrijejo, ali delujejo po navodilih nekoga drugega na podlagi zasebnega dogovora. Nominalni imetniki delnic in nominalni direktorji gospodarskih ali drugih pravnih subjektov bi morali hraniti zadostne informacije o identiteti osebe, ki jih je imenovala, in tudi o dejanskem lastniku osebe, ki jih je imenovala, in jih skupaj s svojim statusom razkriti pravnim subjektom. Kadar se izvajajo ukrepi skrbnega pregleda strank bi enake informacije morali pravni subjekti sporočiti tudi zavezancem in osrednjim registrom.
- (132) Zmanjšati je treba tveganja zlorabe tujih pravnih subjektov in tujih pravnih ureditev za preusmerjanje sredstev v finančni sistem Unije. Ker standardi glede dejanskega lastništva, vzpostavljeni v tretjih državah, morda ne zadostujejo za zagotavljanje enake stopnje preglednosti in pravočasne razpoložljivosti informacij o dejanskem lastništvu, kot velja v Uniji, je treba zagotoviti ustrezna sredstva za identifikacijo dejanskih lastnikov tujih pravnih subjektov ali tujih pravnih ureditev v posebnih okoliščinah. Zato bi bilo treba od pravnih subjektov, ustanovljenih zunaj Unije, in izrecnih skladov ali podobnih pravnih ureditev, ki se upravljajo zunaj Unije, ali katerih skrbniki ali osebe z enakovrednim položajem prebivajo ali imajo sedež zunaj Unije, zahtevati, da razkrijejo svoje dejanske lastnike, kadar delujejo v Uniji in pri tem vzpostavijo poslovni odnos s zavezancem Unije, ali kadar od zavezancev s sedežem v Uniji pridobijo nepremičnino v Uniji ali določeno blago velike vrednosti ali kadar pridobijo javno naročilo za blago ali storitve ali koncesije. Med državami članicami se lahko izpostavljenost tveganju razlikuje, tudi glede na kategorijo ali vrsto dejavnosti, ki jih izvajajo zavezanci, in glede na to, kako privlačne so nepremičnine na njihovem ozemlju za storilce kaznivih dejanj. Zato bi morale imeti države članice, kadar ugotovijo primere višjega tveganja, možnost sprejeti dodatne blažilne ukrepe za obravnavanje teh tveganj.

- (133) Zahteve za registracijo tujih pravnih subjektov in tujih pravnih ureditev bi morale biti sorazmerne s tveganji, povezanimi z njihovim poslovanjem v Uniji. Glede na odprto naravo notranjega trga Unije in glede na dejstvo, da tuji pravni subjekti uporabljajo storitve, ki jih ponujajo zavezanci s sedežem v Uniji, med katerimi so številni povezani z manjšimi tveganji pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, je primerno, da se zahteva za registracijo omeji na pravne subjekte, ki spadajo v sektorje z visokim tveganjem ali delujejo v kategorijah višjega tveganja ali pridobivajo storitve od zavezancev, ki delujejo v sektorjih, povezanih z višjimi tveganji. V primeru tujih pravnih ureditev je zaradi njihove zasebne narave in ovir pri dostopu do informacij o dejanskem lastništvu uporaba zahteve za registracijo upravičena ne glede na stopnjo tveganja, povezanega z zavezancem, ki opravlja storitve za zadevno pravno ureditev, ali, če je ustrezno, s sektorjem, v katerem pravna ureditev deluje. Sklicevanje na oceno tveganja na ravni Unije v skladu s členom 7 Direktive (EU) 2024/1640 bi bilo treba do prve izdaje poročila v skladu s členom 7 Direktive (EU) 2024/1640 razumeti kot sklicevanje na oceno tveganja, ki jo je Komisija izdala v skladu s členom 6 Direktive (EU) 2015/849.
- (134) Da bi se spodbudilo zagotavljanje skladnosti in zagotovila učinkovita preglednost dejanskega lastništva, je treba izvrševati zahteve glede dejanskega lastništva. V ta namen bi morale države članice uporabiti kazni za kršitve navedenih zahtev. Navedene kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter ne bi smele preseirati tistega, kar je potrebno za spodbujanje izpolnjevanja obveznosti. Kazni za kršitve zahtev glede dejanskega lastništva, ki bi jih uvedle države članice, bi morale imeti enak odvračilen učinek po vsej Uniji. Obstajati bi morala možnost, da kazni na primer vključujejo globe za pravne subjekte in skrbnike ali osebe na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi, ki se jim naložijo, če ne posedujejo točnih, pravih in posodobljenih podatkov o dejanskem lastništvu, izbris pravnih subjektov, ki ne izpolnjujejo obveznosti glede hranjenja informacij o dejanskem lastništvu ali njihove predložitve v določenem roku, globe za dejanske lastnike in druge osebe, ki ne sodelujejo s pravnim subjektom ali skrbnikom izrecnega sklada ali osebo, ki zaseda enakovreden položaj v podobni pravni ureditvi, globe za nominalne imetnike delnic in nominalne direktorje, ki ne izpolnjujejo obveznosti razkritja, ali zasebnopravne posledice za nerazkrite dejanske lastnike, kot sta prepoved izplačila dobička ali prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic.
- (135) Da bi zagotovili dosleden pristop k izvrševanju zahtev glede dejanskega lastništva na notranjem trgu, se bi na Komisijo moralo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi opredeli kategorije kršitev, za katere veljajo kazni, in osebe, odgovorne za take kršitve, ter kazalnike stopnje resnosti in merila za določitev ravni kazni. Poleg tega bi morala imeti Komisija možnost, da v pomoč pri določanju teh ravni in v skladu s ciljem harmonizacije iz te uredbe sprejme smernice, v katerih določi osnovne zneske, ki se uporabljajo za posamezne kategorije kršitev.
- (136) Sumljive transakcije, vključno s poskusi transakcij, in druge informacije, pomembne z vidika pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, bi bilo treba prijaviti FIU, ki bi morale delovati kot ena osrednja nacionalna enota za sprejemanje in analizo sporočenih sumov ter posredovanje rezultatov svoje analize pristojnim organom. Prijaviti bi bilo treba vse sumljive transakcije, vključno s poskusi transakcij, ne glede na njihovo vrednost, sklicevanje na sume pa bi bilo treba razlagati tako, da vključuje sumljive transakcije, dejavnosti, ravnanja in vzorce transakcij. Med sporočenimi informacijami so lahko tudi informacije v zvezi s pragi. Organ AMLA bi moral v podporo zavezancem pri odkrivanju sumov izdati smernice o kazalnikih sumljive dejavnosti ali ravnanja. Glede na spreminjajoče se okolje tveganja bi bilo treba te smernice redno pregledovati in ne bi smele vplivati na izdajanje smernic ali kazalnikov o tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma in metodah, opredeljenih na nacionalni ravni, s strani FIU. Kadar zavezanec ali zaposleni ali direktor takšnega subjekta v dobri veri razkrije informacije FIU, se takšno razkritje ne bi smelo šteti za kršitev omejitve razkrivanja informacij in ne bi smelo predstavljati nikakršne odgovornosti za škodo s strani zavezanca ali njegovega direktorja ali zaposlenih.
- (137) Zavezanci bi morali vzpostaviti celovite ureditve za prijavljanje vseh sumov, ne glede na vrednost ali zaznano resnost z njimi povezane kriminalne dejavnosti. Zavedati bi se morali pričakovanj FIU in svoje sisteme odkrivanja in analitične postopke čim bolj prilagoditi tveganjem, ki vplivajo na državo članico, v kateri imajo sedež, ter po potrebi dati prednost analizi za obravnavanje teh ključnih tveganj.

- (138) Transakcije bi bilo treba oceniti na podlagi informacij, ki so zavezancu znane ali bi mu morale biti znane. To vključuje ustrezne informacije, prejete od agentov, distributerjev in ponudnikov storitev. Kadar zavezancu predhodno kaznivo dejanje ni znano ali se mu ne zdi očitno, svojo nalogo odkrivanja sumljivih transakcij in njihove prijave učinkoviteje izpolni z osredotočanjem na odkrivanje sumov in hitro predložitev prijave. V takih primerih zavezancu ob prijavi sumljive transakcije FIU ni treba navesti predhodnega kaznivega dejanja, če mu slednje ni znano. Kadar so te informacije na voljo, jih je treba vključiti v prijavo. Zavezanci bi kot varuhi finančnega sistema Unije prav tako morali imeti možnost, da predložijo prijavo, kadar vedo ali sumijo, da so bila sredstva uporabljena ali da bodo uporabljena za izvajanje kriminalnih dejavnosti, kot je nakup nezakonitega blaga, tudi če na podlagi informacij, ki so jim na voljo, ni mogoče sklepati, da uporabljena sredstva izvirajo iz nezakonitih virov.
- (139) Razlike v obveznostih prijave sumljivih transakcij med državami članicami lahko poglobijo težave z zagotavljanjem skladnosti na področju PPDFT, s katerimi se srečujejo zavezanci s čezmejno prisotnostjo ali dejavnostjo. Poleg tega struktura in vsebina prijav sumljivih transakcij vplivata na zmogljivost FIU za izvajanje analize in na naravo navedene analize, pa tudi na sposobnosti FIU za sodelovanje in izmenjavo informacij. Da bi zavezanci lažje izpolnjevali svoje obveznosti prijave in da bi se omogočilo učinkovitejše delovanje analitičnih dejavnosti in sodelovanje FIU, bi moral organ AMLA pripraviti osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerih bi bila določena skupna predloga za prijavo sumljivih transakcij, ki bi jo bilo treba uporabljati kot enotno podlago po vsej Uniji.
- (140) FIU bi morale biti zmožne od katerega koli zavezanca hitro pridobiti vse potrebne informacije o njegovih funkcijah. Njihov neomejen in hiter dostop do informacij je bistven, saj zagotavlja ustrezno sledenje tokom denarja ter zgodnje odkrivanje nezakonitih mrež in tokov. Potreba FIU po pridobitvi dodatnih informacij od zavezancev na podlagi suma pranja denarja ali financiranja terorizma bi lahko temeljila bodisi na predhodni prijavi sumljive transakciji, predloženi FIU, bodisi na drugih sredstvih, kot so lastna analiza FIU oziroma obveščevalni podatki, ki jih priskrbijo pristojni organi, ali informacije, ki jih ima druga FIU. FIU bi morale biti zato v okviru svojih nalog zmožne pridobiti informacije od katerega koli zavezanca, tudi če posamezni zavezanec predhodno ni predložil prijave. Za analitično delo FIU so ključne zlasti evidence o finančnih transakcijah in prenosih, izvedenih prek bančnega ali plačilnega računa ali računa s kriptosredstvi. Ker pa ni harmonizacije, kreditne institucije in finančne institucije trenutno FIU zagotavljajo evidence transakcij v različnih oblikah, ki jih ni mogoče zlahka uporabiti za analizo. Glede na čezmejno naravo analitičnih dejavnosti FIU razlike v obliki in težave pri obdelavi evidenc transakcij ovirajo izmenjavo informacij med FIU in razvoj čezmejnih finančnih analiz. Organ AMLA bi zato moral pripraviti osnutke izvedbenih tehničnih standardov, ki bi določali skupno predlogo, ki bi jo kreditne institucije in finančne institucije uporabljale za zagotavljanje evidenc transakcij FIU in ki bi jo bilo treba uporabljati kot enotno podlago po vsej Uniji.
- (141) Zavezanci bi morali čim hitreje odgovoriti na zahtevo FIU za informacije, vsekakor pa v petih dneh od prejema zahteve ali v katerem koli krajšem ali daljšem roku, ki ga določi FIU. V utemeljenih in nujnih primerih bi moral zavezanec na zahtevo FIU odgovoriti v 24 urah. Navedeni roki bi se morali uporabljati za zahteve za informacije, ki temeljijo na dovolj opredeljenih pogojih. FIU bi morale biti prav tako zmožne pridobiti take informacije na podlagi zahteve druge FIU v Uniji ter izmenjati informacije s FIU, ki informacije zahteva. Zahteve, naslovljene na zavezance, se po svoji naravi razlikujejo. Za kompleksne zahteve je lahko na primer potrebnega več časa in daljši rok za odgovor. V ta namen bi morale imeti FIU možnost, da zavezancem odobrijo daljše roke, če to ne vpliva negativno na analizo FIU.
- (142) Za določene zavezance bi morale imeti države članice možnost, da določijo ustrezen samoregulativni organ, ki se obvesti na prvi stopnji namesto FIU. Sistem, v katerem se najprej obvesti samoregulativni organ, v skladu s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice predstavlja pomemben zaščitni ukrep za zagotavljanje varstva temeljnih pravic, kar zadeva obveznosti prijave, ki veljajo za odvetnike. Države članice bi morale zagotoviti sredstva in načine za zagotavljanje varovanja poslovne skrivnosti, zaupnosti in zasebnosti.
- (143) Notarjem, odvetnikom, drugim neodvisnim pravnim strokovnjakom, revizorjem, zunanjim računovodjem in davčnim svetovalcem bi bilo treba dovoliti, da FIU ali samoregulativnemu organu ne posredujejo nobenih informacij, ki so jih prejeli od ene od svojih strank ali pridobili v zvezi z njo med ugotavljanjem njenega pravnega položaja ali med opravljanjem nalog obrambe ali zastopanja te stranke v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi postopka ali izogibanju postopku, ne glede na to, ali so take informacije pridobili pred

takim postopkom, med njim ali po njem. Vendar se taka izjema ne bi smela uporabljati, kadar je pravni strokovnjak, revizor, zunanji računovodja ali davčni svetovalec udeležen pri pranju denarja ali financiranju terorizma, kadar je pravno svetovanje opravljeno za namene pranja denarja ali financiranja terorizma ali kadar pravni strokovnjak, revizor, zunanji računovodja ali davčni svetovalec ve, da stranka potrebuje pravno svetovanje za namene pranja denarja ali financiranja terorizma. O takem zavedanju in namenu je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin. Pravno svetovanje v zvezi s sodnimi postopki, ki so v teku, se ne bi smelo šteti za pravno svetovanje za namene pranja denarja ali financiranja terorizma. V skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, bi morale imeti države članice možnost, da opredelijo dodatne primere, v katerih se glede na visoko tveganje pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ki je povezano z nekaterimi vrstami transakcij, izvetje iz zahteve glede prijave ne uporablja. Države članice morajo pri opredelitvi takih dodatnih primerov zagotoviti skladnost zlasti s členoma 7 in 47 Listine.

- (144) Zavezancem bi moralo biti izjemoma omogočeno, da izvedejo sumljive transakcije, preden o tem obvestijo FIU, kadar je opustitev izvedbe take transakcije nemogoča ali bi utegnila preprečiti prizadevanja za pregon upravičencev sumljive transakcije pranja denarja ali financiranja terorizma. Vendar se na to izjemo ne bi smelo sklicevati v zvezi s transakcijami, za katere veljajo kakršne koli mednarodne obveznosti, ki jih je sprejela država članica FIU za takojšnjo zamrznitev finančnih ali drugih sredstev teroristov, terorističnih organizacij ali tistih, ki financirajo terorizem, v skladu z zadevnimi resolucijami VSZN.
- (145) Zaupnost v zvezi s prijavo sumljivih transakcij in zagotavljanjem drugih ustreznih informacij FIU je bistvena, da se pristojnim organom omogočita zamrznitev in zaseg sredstev, ki so morda povezana s pranjem denarja, s tem povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma. Sumljiva transakcija ni znak kriminalne dejavnosti. Razkritje prijave suma lahko škodi ugledu oseb, vključenih v transakcijo, ter ogrozi opravljanje analiz in preiskav. Zato zavezanci ter njihovi direktorji in zaposleni ali osebe v primerljivem položaju, vključno z agenti in distributerji, zadevne stranke ali tretje osebe ne bi smeli obvestiti o tem, da so ali bodo neposredno ali prek samoregulativnega organa predložili informacije FIU oziroma da taka prijava poteka ali da je ali bi lahko bila uvedena preiskava o pranju denarja ali financiranju terorizma. Prepoved razkritja se ne bi smela uporabljati v posebnih okoliščinah, na primer v zvezi z razkritji pristojnim in samoregulativnim organom, kadar opravljajo nadzorne funkcije, ali razkritji za namene kazenskega pregona ali kadar razkritja potekajo med zavezanci, ki pripadajo isti skupini.
- (146) Storilci kaznivih dejanj nezakonito premoženjsko korist prenašajo prek številnih posrednikov, da bi se izognili odkritju. Zato je pomembno, da se zavezancem omogoči izmenjava informacij ne le med člani skupine, temveč v nekaterih primerih tudi med kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami in drugimi subjekti, ki delujejo znotraj mrež, ob ustreznem upoštevanju pravil o varstvu podatkov. Zunaj partnerstva za izmenjavo informacij bi se moralo razkritje, dovoljeno med nekaterimi kategorijami zavezancev v primerih, ki vključujejo isto transakcijo, izvesti le v zvezi s specifično transakcijo, ki jo izvedejo ali omogočijo navedeni zavezanci, ne pa tudi v zvezi s povezanimi predhodnimi ali naknadnimi transakcijami.
- (147) Z izmenjavo informacij med zavezanci in po potrebi pristojnimi organi je mogoče povečati možnosti za odkrivanje nezakonitih finančnih tokov v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in premoženjsko koristjo, pridobljeno s kriminalno dejavnostjo. Zato bi morali imeti zavezanci in pristojni organi možnost izmenjave informacij v okviru partnerstva za izmenjavo informacij, če menijo, da je taka izmenjava potrebna za izpolnjevanje njihovih obveznosti in nalog na področju PPDF. Za izmenjavo informacij bi morali veljati strogi zaščitni ukrepi v zvezi z zaupnostjo, varstvom podatkov, uporabo informacij in kazenskim postopkom. Zavezanci se pri oblikovanju zaključkov o tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma v zvezi s stranko ali transakcijo ali pri sprejemanju odločitev o vzpostavitvi ali prekinitvi poslovnega odnosa ali izvedbi transakcije ne bi smeli zanašati zgolj na informacije, prejete z izmenjavo. Kot je navedeno v Direktivi 2014/92/EU, sta nemoteno delovanje notranjega trga ter razvoj sodobnega in socialno vključujočega gospodarstva vedno bolj odvisna od splošne dostopnosti plačilnih storitev. Zato se dostop do osnovnih finančnih storitev ne bi smel zavrniti na podlagi informacij, izmenjanih med zavezanci oziroma med zavezanci in pristojnimi organi ali organom AMLA.
- (148) Skladnost z zahtevami iz te uredbe pregledujejo nadzorniki. Če zavezanci izmenjujejo informacije v okviru partnerstva za izmenjavo informacij, bi morali ti pregledi vključevati tudi skladnost s pogoji iz te uredbe, ki veljajo za te izmenjave informacij. Nadzorni pregledi bi morali temeljiti na tveganju, vendar bi jih bilo treba v vsakem primeru

izvesti pred začetkom dejavnosti partnerstva za izmenjavo informacij. Partnerstva za izmenjavo informacij, ki vključujejo obdelavo osebnih podatkov, lahko predstavljajo veliko tveganje za pravice in svoboščine posameznikov. Zato bi bilo treba pred začetkom dejavnosti partnerstva izvesti oceno učinka v zvezi z varstvom podatkov v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁸⁾. V okviru nadzornih pregledov bi se morali nadzorniki po potrebi posvetovati z organi za varstvo podatkov, ki so edini pristojni za ocenjevanje ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov. Za informacije, ki se izmenjujejo v okviru partnerstva, se uporabljajo določbe o varstvu podatkov in vse zahteve glede zaupnosti informacij o sumljivih transakcijah iz te uredbe. V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 bi države članice morale imeti možnost, da ohranijo ali uvedejo podrobnejše določbe za prilagoditev uporabe navedene uredbe, da se določijo bolj specifične zahteve v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, ki se izmenjajo v okviru partnerstva za izmenjavo informacij.

- (149) Čeprav partnerstvo za izmenjavo informacij omogoča izmenjavo operativnih informacij in osebnih podatkov pod strogimi zaščitnimi ukrepi, te izmenjave ne bi smele nadomestiti zahtev iz te uredbe, da se vsak sum prijavi pristojni FIU. Zato bi morali zavezanci, kadar sumljive dejavnosti odkrijejo na podlagi informacij, pridobljenih v okviru partnerstva za izmenjavo informacij, ta sum prijaviti FIU v državi članici, v kateri imajo sedež. Za informacije, ki kažejo na sumljivo dejavnost, veljajo strožja pravila, ki prepovedujejo njihovo razkritje, in bi jih moralo biti dovoljeno izmenjevati le, če je to potrebno za namene preprečevanja pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma ter boja proti njim, ob upoštevanju zaščitnih ukrepov za varstvo temeljnih pravic, zaupnosti dela FIU in integritete preiskav s strani organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj.
- (150) Za obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe se uporablja Uredba (EU) 2016/679. Vse države članice priznavajo, da je boj proti pranju denarja in financiranju terorizma pomemben javni interes. Zavezanci bi morali posebno pozornost nameniti načelom, v skladu s katerimi morajo biti osebni podatki, ki jih obdelujejo v okviru izpolnjevanja svojih obveznosti na področju PPDFT, točni, zanesljivi in posodobljeni. Za namene skladnosti s to uredbo lahko zavezanci sprejmejo postopke, ki omogočajo avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev, vključno z oblikovanjem profilov, kot je določeno v členu 22 Uredbe (EU) 2016/679. Pri tem bi se morale zahteve iz te uredbe za zaščito pravic oseb, za katere veljajo taki postopki, uporabljati poleg vseh drugih ustreznih zahtev, določenih v pravu Unije v zvezi z varstvom osebnih podatkov.
- (151) Bistveno je, da se uskladitev okvira za PPDFT z revidiranimi priporočili skupine FATF izvede ob doslednem upoštevanju prava Unije, zlasti kar zadeva pravo Unije o varstvu podatkov in varstvo temeljnih pravic, kot so določene v Listini. Določeni vidiki izvajanja okvira za PPDFT vključujejo zbiranje, analizo, shranjevanje in izmenjavo podatkov. Takšna obdelava osebnih podatkov bi morala ob doslednem spoštovanju temeljnih pravic biti dovoljena zgolj za namene iz te uredbe in za izvajanje skrbnega pregleda strank, stalno spremljanje, analizo in prijavljanje sumljivih transakcij, identifikacijo dejanskega lastnika pravne osebe ali pravne ureditve, identifikacijo politično izpostavljene osebe ter izmenjavo informacij med kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami in drugimi zavezanci. Zbiranje in nadaljnja obdelava osebnih podatkov, ki ju izvajajo zavezanci, bi morala biti omejena na to, kar je nujno za namen izpolnjevanja zahtev glede PPDFT, osebni podatki pa se ne bi smeli nadalje obdelovati na način, ki ni skladen s tem namenom. Zlasti bi morala biti strogo prepovedana nadaljnja obdelava osebnih podatkov za komercialne namene.
- (152) Obdelava nekaterih vrst občutljivih podatkov, kot so opredeljeni v členu 9 Uredbe (EU) 2016/679, lahko povzroči tveganje za temeljne pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo ti podatki. Da bi čim bolj zmanjšali tveganje, da bi obdelava takih podatkov s strani zavezancev privedla do diskriminatornih ali pristranskih rezultatov, ki bi negativno vplivali na stranko, kot je prekinitev ali zavrnitev sklenitve poslovnega odnosa, zavezanci ne bi smeli sprejemati odločitev zgolj na podlagi informacij, ki jih imajo v zvezi s posebnimi vrstami osebnih podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679, če te informacije niso relevantne za tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, ki ga predstavlja posamezna transakcija ali odnos. Podobno, da bi zagotovili, da intenzivnost skrbnega pregleda strank

⁽²⁸⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

temelji na celostnem razumevanju tveganj, povezanih s stranko, zavezanci uporabe višje ali nižje ravni ukrepov skrbnega pregleda strank ne bi smeli utemeljiti zgolj na podlagi občutljivih podatkov, ki jih imajo o stranki.

- (153) Iz revidiranih priporočil skupine FATF je razvidno, da bi morali zavezanci, da bi lahko v celoti sodelovali in hitro izpolnjevali zahteve pristojnih organov po informacijah za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja pranja denarja in financiranja terorizma, najmanj pet let hraniti potrebne informacije, pridobljene z ukrepi skrbnega pregleda strank, in evidence o transakcijah. Da bi se izognili različnim pristopom in izpolnili zahteve v zvezi z varstvom osebnih podatkov in pravne varnosti, bi bilo treba to obdobje hrambe določiti na pet let po zaključku poslovnega odnosa ali občasne transakcije. V nekaterih primerih pristojni organi ne morejo učinkovito izvajati svojih nalog, če se zadevne informacije, ki jih hranijo zavezanci, izbrišejo zaradi izteka obdobja hrambe. V takih primerih bi morali imeti pristojni organi možnost, da za vsak primer posebej od zavezancev zahtevajo, da hranijo informacije za daljše obdobje, ki pa ne bi smelo biti daljše od petih let.
- (154) Kadar se pojem pristojnih organov nanaša na preiskovalne organe in organe kazenskega pregona, bi ga bilo treba razlagati tako, da, kar zadeva države članice, vključene v okrepljeno sodelovanje v zvezi z ustanovitvijo EJT, vključuje Evropsko javno tožilstvo (EJT).
- (155) Razširjanje informacij s strani FIU ima ključno vlogo pri odkrivanju morebitnih kriminalnih dejavnosti, ki so v pristojnosti EJT ali Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ali v zvezi s katerimi lahko Eurojust in Eurojust v zgodnji fazi zagotovita operativno podporo v skladu s svojimi pooblastili, ter lahko podpira hitre in učinkovite preiskave in pregon. Informacije, ki jih FIU posredujejo EJT in OLAF, bi morale vključevati razloge za sum, da bi lahko bilo ali da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki spada v pristojnost EJT oziroma OLAF, spremljati pa bi jih morale vse ustrezne informacije, ki jih ima FIU in ki lahko podpirajo ukrepe, vključno z ustreznimi finančnimi in upravnimi informacijami. Kadar EJT in OLAF od FIU zahtevata informacije, je enako pomembno, da lahko FIU izmenjajo vse informacije, ki jih imajo v zvezi z zadevo. EJT in OLAF bi morala v skladu z veljavnimi določbami iz njunih ustanovnih pravnih instrumentov FIU obvestiti o ukrepih, sprejetih v zvezi z informacijami, ki so bile sporočene, in o vseh ustreznih rezultatih.
- (156) Za zagotavljanje ustreznega in učinkovitega delovanja pravosodnega sistema v obdobju med začetkom veljavnosti in uporabo te uredbe ter da se omogoči njena nemotena interakcija z nacionalnim postopkovnim pravom, bi bilo treba informacije in dokumente v zvezi s tekočimi pravnimi postopki za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja morebitnega pranja denarja ali financiranja terorizma, kadar ti postopki v državah članicah na datum začetka veljavnosti te uredbe še niso končani, hraniti petih let po tem datumu, to obdobje pa bi moralo biti mogoče podaljšati za nadaljnjih pet let.
- (157) Za osebne podatke, ki se obdelujejo za namen te uredbe, se uporabljajo pravice do dostopa do podatkov s strani posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Vendar bi dostop posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, do kakršne koli informacije v zvezi s prijavo sumljivih transakcij resno spodkopal učinkovitost boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Zato so lahko upravičene izjeme in omejitve te pravice v skladu s členom 23 Uredbe (EU) 2016/679. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico zahtevati, da nadzorni organ iz člena 51 Uredbe (EU) 2016/679 preveri zakonitost obdelave, in ima pravico do uporabe pravnega sredstva iz člena 79 navedene uredbe. Navedeni organ lahko deluje tudi po uradni dolžnosti, kadar je to določeno v Uredbi (EU) 2016/679. Nadzorni organ bi moral imeti brez poseganja v omejitve pravice do dostopa možnost, da posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvesti o tem, da je opravil vsa potrebna preverjanja, in o rezultatih v zvezi z zakonitostjo zadevne obdelave.
- (158) Zavezanci lahko uporabijo storitve drugih zasebnih upravljavcev. Vendar bi se moral okvir za PPDFT uporabljati le za zavezance, zavezanci pa bi morali biti še naprej v celoti odgovorni za zagotavljanje skladnosti z zahtevami glede PPDFT. Da bi se zagotovila pravna varnost in preprečilo, da bi bile nekatere storitve nenamerno zajete v področje uporabe te uredbe, je treba pojasniti, da osebe, ki zgolj spreminjajo dokumente v papirni obliki v elektronske podatke in delujejo v okviru pogodbe z zavezancem, ter osebe, ki kreditnim institucijam ali finančnim institucijam zagotavljajo le sisteme sporočil, druge podporne sisteme za posredovanje denarnih sredstev, kot so opredeljena v členu 4, točka (25) Direktive (EU) 2015/2366, ali klirinške sisteme in sisteme poravnave, ne spadajo na področje uporabe te uredbe.

- (159) Zavezanci bi morali pridobiti in imeti na voljo ustrezne in točne informacije o dejanskem lastništvu pravnih oseb in nadzoru nad njimi. Ker prinosniške delnice podeljujejo lastništvo osebi, ki poseduje potrdilo o prinosniških delnicah, omogočajo, da ostane dejanski lastnik anonimen. Da bi se zagotovilo, da se take delnice ne zlorablajo za pranje denarja ali financiranje terorizma, bi morale družbe, razen tistih, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranem trgu ali katerih delnice so izdane kot posredniški vrednostni papirji, vse prinosniške delnice pretvoriti v imenske delnice, jih imobilizirati ali deponirati v finančni instituciji. Poleg tega bi morala biti na prinositelja izdana potrdila o lastniškem upravičenju do delnic dovoljena le v posredniški obliki.
- (160) Kriptosredstva so zaradi anonimnosti izpostavljena tveganjem zlorabe v nezakonite namene. Anonimni računi kriptosredstev in drugi anonimizirani instrumenti ne omogočajo sledljivosti prenosov kriptosredstev, hkrati pa otežujejo identifikacijo povezanih transakcij, ki lahko vzbujajo sum, ali uporabo ustrezne ravni skrbnega pregleda strank. Da bi se zagotovila učinkovita uporaba zahtev glede PPDFT v zvezi s kriptosredstvi, je treba ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi prepovedati zagotavljanje in skrbništvo anonimnih računov kriptosredstev ali računov, ki omogočajo anonimizacijo ali povečano prikrivanje transakcij s strani ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, med drugim s kovanci, ki povečujejo anonimnost. Prepoved ne velja za ponudnike strojne in programske opreme ali ponudnike denarnic brez gostitelja, če nimajo dostopa do zadevnih denarnic za kriptosredstva ali nadzora nad njimi.
- (161) Uporaba velikih gotovinskih plačil je zelo izpostavljena tveganju pranja denarja in financiranja terorizma; to tveganje ni dovolj zmanjšano z zahtevo, da morajo za osebe, ki trgujejo z blagom veljati pravila o preprečevanju pranja denarja, kadar izvajajo ali prejemajo gotovinska plačila v višini 10 000 EUR ali več. Hkrati različni pristopi v državah članicah spodbujajo enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu v škodo podjetjem v državah članicah s strožjim nadzorom. Zato je treba na ravni Unije velika gotovinska plačila omejiti na 10 000 EUR. Državam članicam bi bilo treba omogočiti sprejetje nižjih pragov in dodatnih strožjih določb, če s tem uresničujejo legitimne cilje v javnem interesu. Glede na to, da okvir za PPDFT temelji na ureditvi poslovnega gospodarstva, se omejitev ne bi smela uporabljati za plačila med fizičnimi osebami, ki ne delujejo v poklicni vlogi. Poleg tega bi bilo treba iz uporabe omejitve izvzeti tudi plačila ali depozite, izvršene v prostorih kreditnih institucij, plačilnih institucij ali institucij za izdajo elektronskega denarja, da bi zagotovili, da z omejitvijo na ravni Unije ne bi nenamerno ovirali oseb, ki ne uporabljajo bančnih storitev, pri izvajanju plačil ali nimajo dostopa do njih ali podjetij pri polaganju dohodka iz njihovih dejavnosti na njihove račune.
- (162) Gotovinska plačila ali depoziti, izvršeni v prostorih kreditnih institucij, ponudnikov plačilnih storitev in ponudnikov elektronskega denarja, ki presegajo prag za velika gotovinska plačila, ne bi smeli avtomatično šteti za kazalnik ali podlago za sum, da gre za pranje denarja, s tem povezana predhodna kazniva dejanja ali financiranje terorizma. Poročanje o takih transakcijah FIU omogoča, da oceni in opredeli vzorce pri gibanju gotovine in čeprav take informacije prispevajo k operativnim ali strateškim analizam FIU, se zaradi narave takih razkritij, ki temeljijo na pragih, razlikuje od poročil o sumljivih transakcijah. V ta namen razkritja na podlagi pragov ne nadomeščajo zahteve po prijavi sumljivih transakcij ali uporabi ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda v primerih višjega tveganja. FIU bi morale imeti možnost, da zahtevajo, da se poročila pripravijo v določenem roku, kar lahko vključuje redno predložitev na zbirni osnovi.
- (163) V nekaterih primerih lahko višja sila, na primer zaradi naravnih nesreč, povzroči splošno izgubo dostopa do negotovinskih plačilnih mehanizmov. V takih primerih bi morale imeti države članice možnost, da začasno ne uporabljajo omejitve za velika gotovinska plačila. Taka začasna neuporaba je izreden ukrep, ki bi ga bilo treba uporabljati le, kadar je to potrebno kot odziv na izjemne, ustrezno utemeljene okoliščine. Nezmožnost dostopa do finančnih storitev ni veljaven razlog za začasno neuporabo omejitve, kadar je to mogoče pripisati temu, da država članica potrošnikom ni zagotovila dostopa do finančne infrastrukture na svojem celotnem ozemlju.
- (164) Komisija bi morala oceniti stroške, koristi in učinke prilagoditve omejitve za velika gotovinska plačila na ravni Unije, da bi še bolj izenačila konkurenčne pogoje za podjetja in za storilce kaznivih dejanj zmanjšala priložnosti, da uporabljajo gotovino za pranje denarja. Pri tej oceni bi bilo treba upoštevati zlasti najustreznejšo raven za harmonizirano omejitev gotovinskih plačil na ravni Unije glede na sedanje obstoječe omejitve, ki veljajo za gotovinska plačila v velikem številu držav članic, izvršljivost take omejitve na ravni Unije ter vpliv take omejitve na status zakonitega plačilnega sredstva eura.

- (165) Komisija bi morala oceniti tudi stroške, koristi in učinke znižanja 25-odstotnega praga za identifikacijo dejanskih lastnikov, kadar se nadzor izvršuje prek lastniškega deleža. Pri tej oceni bi bilo treba upoštevati zlasti izkušnje, pridobljene v državah članicah ali tretjih državah, ki so uvedle nižje prage.
- (166) Tveganja, povezana z blagom visoke vrednosti, se lahko razširijo tudi na drugo, enostavno prenosljivo blago, kot so oblačila in oblačilni dodatki. Komisija bi zato morala oceniti, ali bi bilo treba razširiti področje uporabe pojma zavezancev, da bi vključeval osebe, ki trgujejo s takim blagom visoke vrednosti. Poleg tega bi Komisija glede na to, da se s to uredbo prvič na ravni Unije za določeno blago visoke vrednosti uvaja obveznost razkritja na podlagi praga, morala na podlagi izkušenj, pridobljenih v zvezi z izvajanjem te uredbe, oceniti, ali bi bilo treba področje uporabe glede blaga, za katerega velja obveznost razkritja na podlagi praga, razširiti in uskladiti obliko takih razkritij glede na uporabo razkritij na podlagi praga s strani FIU. Glede na tveganja, povezana z blagom visoke vrednosti na območjih proste trgovine, bi morala Komisija prav tako oceniti, ali bi bilo treba razširiti obseg informacij, ki jih morajo sporočati gospodarski subjekti, ki trgujejo z blagom visoke vrednosti in ga skladiščijo na teh območjih proste trgovine.
- (167) Za zagotovitev dosledne uporabe zahtev glede PPDFT bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z opredelitvijo tretjih držav z visokim tveganjem, tretjih držav s pomanjkljivo skladnostjo in tretjih držav, ki predstavljajo konkretno in resno grožnjo finančnemu sistemu Unije, ter opredelitvijo protiukrepov ali posebnih ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda za zmanjšanje tveganj, ki izhajajo iz takih tretjih držav; opredelitvijo dodatnih primerov višjega tveganja, ki vpliva na Unijo in s tem povezanih ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda; opredelitvijo skupnih dodatnih kategorij vidnih javnih položajev; opredelitvijo kategorij gospodarskih subjektov, ki so povezani z višjimi tveganji, in s tem povezanimi nižjimi pragmi za namene ugotavljanja dejanskega lastništva prek lastniškega deleža; opredelitvijo kategorij kršitev zahtev glede preglednosti dejanskega lastništva, ki se kaznujejo in zanje odgovorne osebe, kazalniki za razvrstitev stopnje resnosti teh kršitev in merila, ki jih je treba upoštevati pri določanju stopnje kazni. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽²⁹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov, Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki se nanašajo na pripravo delegiranih aktov.
- (168) Na Komisijo bilo treba prenesti tudi pooblastila za sprejetje regulativnih tehničnih standardov, ki jih je razvil organ AMLA in ki določajo minimalne zahteve glede politik, postopkov in kontrol na ravni skupine, vključno z minimalnimi standardi za izmenjavo informacij, merili za opredelitev obvladujočega podjetja in pogoje, pod katerimi se od struktur, ki imajo skupno lastništvo, vodstvo ali nadzor nad zagotavljanjem skladnosti s predpisi, zahteva uporaba politik, postopkov in kontrol na ravni skupine; določitev vrste dodatnih ukrepov, vključno z minimalnimi ukrepi, ki jih morajo sprejeti skupine, kadar pravo tretjih držav ne dovoljuje izvajanja politik, postopkov in kontrol na ravni skupine ter dodatnih nadzornih ukrepov; opredelitev zavezancev, sektorjev in transakcij, povezanih z višjim tveganjem in izvajanjem občasnih transakcij nizke vrednosti, povezanih vrednosti, meril za opredelitev občasnih transakcij in poslovnega odnosa in meril za opredelitev povezane transakcije za namene izvajanja skrbnega pregleda strank, ter opredelitev informacij, potrebnih za izvajanje skrbnega pregleda strank. Komisija bi morala te izvedbene tehnične standarde sprejeti z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členom 49 Uredbe (EU) 2024/1620.
- (169) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določanje metodologije za opredelitev tretjih držav, ki predstavljajo konkretno in resno grožnjo za finančni sistem Unije; določitev oblike za pripravo in sporočanje seznamov vidnih javnih položajev v državah članicah, in opredelitev vrst pravnih subjektov in vrst pravnih ureditev, podobnih izrecnim skladom, ki jih ureja pravo držav članic. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁰⁾. Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi izvedbena pooblastila za odločanje o odpravi posebnih dodatnih nacionalnih protiukrepov.

⁽²⁹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽³⁰⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (170) Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastila za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih je razvil organ AMLA, v katerih se določi oblika, ki jo je treba uporabljati za poročanje o sumih in zagotavljanje evidenc transakcij, ter oblika, ki jo morajo FIU uporabljati za sporočanje informacij EJT. Komisija bi morala te izvedbene tehnične standarde sprejeti z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 PDEU in v skladu s členom 53 Uredbe (EU) 2024/1620.
- (171) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov ter svobodo gospodarske pobude.
- (172) V skladu s členom 21 Listine, ki prepoveduje vsakršno diskriminacijo na kakršni koli podlagi, bi morali zavezanci ocene tveganj v okviru skrbnega pregleda strank izvajati brez diskriminacije.
- (173) Komisija bi morala pri pripravi poročila o oceni izvajanja te uredbe skrbno upoštevati spoštovanje temeljnih pravic in načel, priznanih v Listini.
- (174) Ker cilja te uredbe, in sicer preprečevanja uporabe finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ta cilj zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (175) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je svoje mnenje podal 22. septembra 2021 ⁽³¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I
SPLOŠNE DOLOČBE

ODDELEK 1
Predmet urejanja in opredelitev pojmov

Člen 1
Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o:

- (a) ukrepih, ki jih morajo izvajati zavezanci za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
- (b) zahtevah glede preglednosti dejanskega lastništva za pravne subjekte, izrecne sklade in podobne pravne ureditve;
- (c) ukrepih za omejitev zlorabe anonimnih instrumentov.

Člen 2
Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

⁽³¹⁾ UL C 524, 29.12.2021, str. 10.

- (1) „pranje denarja“ pomeni ravnanje, kakor je opredeljeno v členu 3(1) in (5) Direktive (EU) 2018/1673, vključno s pomočjo pri navedenem ravnanju, napeljevanjem k njemu in poskusom storitve navedenega ravnanja, ne glede na to, ali so se dejavnosti, iz katerih izvira premoženje, namenjeno pranju, izvajale na ozemlju države članice ali na ozemlju tretje države; o zavedanju, naklepu ali namenu kot potrebnem elementu navedenega ravnanja je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin;
- (2) „financiranje terorizma“ pomeni ravnanje, kakor je opredeljeno v členu 11 Direktive (EU) 2017/541, vključno s pomočjo pri navedenem ravnanju, napeljevanjem k njemu in poskusom storitve navedenega ravnanja, ne glede na to, ali se je izvajalo na ozemlju države članice ali na ozemlju tretje države; o zavedanju, naklepu ali namenu kot potrebnem elementu navedenega ravnanja je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin;
- (3) „kriminalna dejavnost“ pomeni kriminalno oziroma kaznivo dejavnost, kakor je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2018/1673, pa tudi goljufijo, ki škodi finančnim interesom Unije, kot je opredeljena v členu 3(2) Direktive (EU) 2017/1371, pasivno in aktivno korupcijo, kot sta opredeljeni v členu 4(2), ter poneverbo, kot je opredeljena v členu 4(3), drugi pododstavek, navedene direktive;
- (4) „sredstva“ ali „premoženje“ pomeni premoženje, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 2, Direktive (EU) 2018/1673;
- (5) „kreditna institucija“ pomeni:
 - (a) kreditno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) podružnico kreditne institucije, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka 17, Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar se nahaja v Uniji ne glede na to, ali ima sedež v državi članici ali v tretji državi;
- (6) „finančna institucija“ pomeni:
 - (a) podjetje, ki ni kreditna institucija ali investicijsko podjetje in izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I, točke 2 do 12, 14 in 15, k Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³²⁾, vključno z dejavnostmi menjalnic (*bureaux de change*), vendar ne izvaja dejavnosti iz Priloge I, točka 8, k Direktivi (EU) 2015/2366, ali podjetje, katerega glavna dejavnost je pridobivanje deležev, vključno s finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in finančnim mešanim poslovnim holdingom;
 - (b) zavarovalnico, kakor je opredeljena v členu 13, točka (1), Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³³⁾, če opravlja dejavnosti življenjskega zavarovanja ali druge z naložbami povezane dejavnosti zavarovanja, zajete z navedeno direktivo, vključno z zavarovalnimi holdingi in mešanimi zavarovalnimi holdingi, kakor so opredeljeni v členu 212(1), točka (f) oziroma (g), Direktive 2009/138/ES;
 - (c) zavarovalnega posrednika, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka 3, Direktive (EU) 2016/97, kadar deluje v zvezi z življenjskim zavarovanjem in drugimi zavarovalnimi storitvami, povezanimi z naložbami, razen zavarovalnega posrednika, ki ne zaračunava premij ali zneskov, namenjenih stranki, in ki deluje pod odgovornostjo ene ali več zavarovalnic ali zavarovalnih posrednikov za produkte, ki jih zadevajo;
 - (d) investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1), točka 1, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁴⁾;
 - (e) kolektivni naložbeni podjem, zlasti:
 - (i) kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kakor je opredeljen v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES, in njegovo družbo za upravljanje, kot je opredeljena v členu 2(1), točka (b), navedene direktive, ali investicijsko družbo, ki ji je bilo izdano dovoljenje v skladu z navedeno direktivo in ki ni določila družbe za upravljanje, ki daje v Uniji na voljo za nakup enote premoženja KNPVP;

⁽³²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽³³⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁽³⁴⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

- (ii) alternativni investicijski sklad, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka (a), Direktive 2011/61/EU, in upravitelja alternativnih investicijskih skladov, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka (b), navedene direktive, ki spadata na področje uporabe iz člena 2 navedene direktive;
- (f) centralno depotno družbo, kakor je opredeljena v členu 2(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁵⁾;
- (g) dajalca kredita, kakor je opredeljen v členu 4, točka 2, Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁶⁾, ter v členu 3, točka (b), Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁷⁾;
- (h) kreditnega posrednika, kakor je opredeljen v členu 4, točka 5, Direktive 2014/17/EU in členu 3, točka (f), Direktive 2008/48/ES; kadar razpolaga z denarnimi sredstvi, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366, v zvezi s kreditno pogodbo, razen kreditnega posrednika, ki opravlja dejavnosti pod odgovornostjo enega ali več dajalcev kreditov ali kreditnih posrednikov;
- (i) ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi;
- (j) podružnice finančnih institucij, kakor so opredeljene v točkah (a) do (i), kadar se nahajajo v Uniji ne glede na to, ali imajo sedež v državi članici ali v tretji državi;
- (7) „kriptosredstvo“ pomeni kriptosredstvo, kakor je opredeljeno v členu 3(1), točka 5, Uredbe (EU) 2023/1114, razen kadar spada v kategorije, navedene v členu 2(4) navedene uredbe;
- (8) „storitve v zvezi s kriptosredstvi“ pomeni storitve v zvezi s kriptosredstvi, kakor so opredeljene v členu 3(1), točka 16, Uredbe (EU) 2023/1114, z izjemo svetovanja o kriptosredstvih iz člena 3(1), točka 16(h) navedene uredbe;
- (9) „ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi“ pomeni ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, kakor je opredeljen v členu 3(1), točka 15, Uredbe (EU) 2023/1114, kadar opravlja eno ali več storitev v zvezi s kriptosredstvi;
- (10) „finančni mešani poslovni holding“ pomeni podjetje, ki ni finančni holding ali mešani finančni holding in ni odvisno podjetje drugega podjetja, katerega odvisna podjetja vključujejo vsaj eno kreditno institucijo ali finančno institucijo;
- (11) „ponudnik storitev za sklade ali družbe“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki za tretje strani poslovno opravlja katero izmed naslednjih storitev:
- (a) ustanovitev družb ali drugih pravnih oseb;
- (b) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi direktorja ali sekretarja družbe, partnerja v partnerstvu ali na podobnem položaju v odnosu do drugih pravnih oseb;
- (c) družbi, partnerstvu ali drugi pravni osebi ali pravni ureditvi daje na razpolago registriran sedež, poslovni naslov, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve;
- (d) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi skrbnika izrecnega sklada, ali opravlja enakovredno funkcijo za podobno pravno ureditev;
- (e) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi nominalnega imetnika delnic za drugo osebo;
- (12) „storitev iger na srečo“ pomeni storitev, pri kateri gre za denarno vplačilo pri igrah na srečo, vključno s tistimi, za katere so potrebne določene spretnosti, kot so loterije, igralniške igre, igre pokra in stavne transakcije, ter ki se opravlja na fizični lokaciji ali na kakršen koli način na daljavo z elektronskimi sredstvi ali katero koli drugo tehnologijo za lažjo komunikacijo in na individualno zahtevo prejemnika storitev;

⁽³⁵⁾ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

⁽³⁶⁾ Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

⁽³⁷⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

- (13) „nefinančni mešani poslovni holding“ pomeni podjetje, ki ni finančni holding ali mešani finančni holding in ni odvisno podjetje drugega podjetja, katerega odvisna podjetja vključujejo vsaj en zavezanec iz člena 3, točka 3;
- (14) „naslov brez gostitelja“ pomeni naslov brez gostitelja, kakor je opredeljen v členu 3, točka 20, Uredbe (EU) 2023/1113;
- (15) „ponudnik storitev množičnega financiranja“ pomeni ponudnika storitev množičnega financiranja, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka (e), Uredbe (EU) 2020/1503;
- (16) „posrednik množičnega financiranja“ pomeni podjetje, ki ni ponudnik storitev množičnega financiranja in katerega dejavnost je, da prek internetnega informacijskega sistema, odprtega javnosti ali omejenemu številu financerjev, povezuje ali olajšuje povezovanje:
- (a) lastnikov projekta, ki so vse fizične ali pravne osebe, ki iščejo finančna sredstva za projekte, ki jih sestavlja ena ali več vnaprej opredeljenih dejavnosti, katerih cilj je med drugim lahko zbiranje sredstev za neki namen ali dogodek, ne glede na to, ali so ti projekti ponujeni javnosti ali omejenemu številu financerjev, in
 - (b) financerjev, ki so vse fizične ali pravne osebe, ki sodelujejo pri financiranju projektov prek posojil – obrestovanih ali neobrestovanih – ali donacij, tudi kadar take donacije donatorju dajejo pravico do nematerialne koristi;
- (17) „elektronski denar“ pomeni elektronski denar, kakor je opredeljen v členu 2, točka 2, Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁸⁾, a izključuje pojem denarne vrednosti iz člena 1(4) in (5) navedene direktive;
- (18) „poslovni subjekt“ pomeni, da zavezanec za nedoločen čas prek stalne infrastrukture dejansko izvaja gospodarsko dejavnost iz člena 3 v državi članici ali tretji državi, ki ni država, v kateri ima glavni sedež, kar je lahko med drugim:
- (a) podružnica ali odvisno podjetje in
 - (b) v primeru kreditnih institucij in finančnih institucij infrastruktura, ki izpolnjuje pogoje za poslovno enoto v skladu z bonitetno ureditvijo;
- (19) „poslovni odnos“ pomeni poslovni, poklicni ali komercialni odnos, ki je povezan s poklicnimi dejavnostmi zavezanca, ki se – tudi brez pisne pogodbe – vzpostavi med zavezancem in stranko in za katerega se ob vzpostavitvi stikov pričakuje, da bo reden ali trajen, ali pa pozneje postane reden ali trajen;
- (20) „povezane transakcije“ pomeni dve ali več transakcij v določenem obdobju, ki imajo isti ali podoben izvor, namembnost in namen ali druge pomembne značilnosti;
- (21) „tretja država“ pomeni vsako jurisdikcijo, neodvisno državo ali avtonomno ozemlje, ki ni del Unije in ima lastno zakonodajo ali sistem izvrševanja v zvezi z PPDFT;
- (22) „korespondenčni odnos“ pomeni:
- (a) opravljanje bančnih storitev ene kreditne institucije kot korespondenta drugi kreditni instituciji kot respondentu, vključno z opravljanjem storitev v povezavi s tekočim računom ali drugim računom obveznosti in s tem povezanih storitev, kot so upravljanje denarnih sredstev, mednarodni prenosi denarnih sredstev, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366, čekovni obračun, prehodni računi in menjalniške storitve;
 - (b) odnose med kreditnimi institucijami, med finančnimi institucijami ter med kreditnimi in finančnimi institucijami, tudi kadar podobne storitve opravlja korespondenčna institucija za respondenčno institucijo, pa tudi odnose, vzpostavljene za transakcije z vrednostnimi papirji, prenosi denarnih sredstev, kakor so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366, transakcije s kriptosredstvi ali prenosi kriptosredstev;
- (23) „navidezna institucija“ pomeni:

⁽³⁸⁾ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

- (a) za kreditne institucije in finančne institucije, ki niso ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi: kreditno institucijo ali finančno institucijo ali institucijo, ki izvaja dejavnosti, enakovredne tistim, ki jih izvajajo kreditne institucije in finančne institucije, ustanovljeno v okviru jurisdikcije, v kateri ni fizično prisotna, tako da se ne moreta zagotoviti resnično vodstvo in uprava, ter ni povezana z regulirano finančno skupino;
- (b) za ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi: subjekt, katerega ime je navedeno v registru, ki ga je vzpostavil Evropski organ za vrednostne papirje in trge v skladu s členom 110 Uredbe (EU) 2023/1114, ali subjekt iz tretje države, ki opravlja storitve v zvezi s kriptosredstvi, čeprav tam ni pridobil dovoljenja, ni registriran niti ni nadzorovan glede PPDFT;
- (24) „račun s kriptosredstvi“ pomeni račun s kriptosredstvi, kot je opredeljen v členu 3, točka 19, Uredbe (EU) 2023/1113;
- (25) „kovanci, ki povečujejo anonimnost“ pomeni kriptosredstva z vgrajenimi značilnostmi, namenjenimi bodisi sistematičnemu bodisi izbirnemu anonimiziranju informacij o prenosu kriptosredstev;
- (26) „virtualna številka IBAN“ pomeni identifikator, s katerim se plačila preusmerijo na plačilni račun, katerega številka IBAN se razlikuje od navedenega identifikatorja;
- (27) „identifikator pravnih subjektov“ pomeni edinstveno alfanumerično referenčno oznako na podlagi standarda ISO 17442, ki se dodeli pravnemu subjektu;
- (28) „dejanski lastnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki končno poseduje ali nadzira pravni subjekt ali izrecni sklad ali podobno pravno ureditev;
- (29) „izrecni sklad“ pomeni sklad, ki ga ustanovitelj ustanovi namenoma – bodisi med živimi bodisi za primer smrti – in običajno v obliki pisnega dokumenta, da bi bila sredstva dana pod nadzor skrbnika v korist upravičenca ali za opredeljen namen;
- (30) „potencialni upravičenci diskrecijskega sklada“ pomeni fizične ali pravne osebe ali skupino fizičnih ali pravnih oseb, med katerimi lahko skrbniki izberejo upravičence v diskrecijskem skladu;
- (31) „privzeti upravičenec diskrecijskega sklada“ pomeni fizično ali pravno osebo ali skupino fizičnih ali pravnih oseb, ki so upravičenci v diskrecijskem skladu, kadar skrbniki ne uveljavijo svoje diskrecijske pravice;
- (32) „pravna ureditev“ pomeni izrecni sklad ali ureditev, ki ima podobno strukturo ali funkcijo kot izrecni sklad, vključno s fiducie in nekaterimi vrstami Treuhand ter fideicomiso;
- (33) „osnovne informacije“ pomeni:
- (a) v zvezi s pravnim subjektom:
- (i) pravnoorganizacijsko obliko in ime pravnega subjekta;
- (ii) akt o ustanovitvi, kot tudi statut, če sta v obliki ločenih dokumentov;
- (iii) naslov statutarnega ali uradnega sedeža in, če se razlikuje, glavni kraj poslovanja, in državo ustanovitve;
- (iv) seznam zakonitih zastopnikov;
- (v) po potrebi seznam delničarjev ali družbenikov, vključno s podatki o številu delnic, ki jih ima vsak delničar, in kategoriji teh delnic ter vrsti s tem povezanih glasovalnih pravic;
- (vi) kadar so na voljo: matično številko, evropski enotni identifikator, davčno številko in identifikator pravnih subjektov;
- (vii) pri fundacijah sredstva, ki jih ima fundacija za uresničevanje svojih namenov;
- (b) v zvezi s pravno ureditvijo:
- (i) ime ali enotni identifikator pravne ureditve;
- (ii) skrbniško pogodbo ali enakovredno listino;

- (iii) namene pravne ureditve, če obstajajo;
 - (iv) sredstva, ki so v lasti pravne ureditve ali se prek nje upravljajo;
 - (v) prebivališče skrbnikov izrecnega sklada ali oseb na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi, ter – če se razlikuje – kraj, od koder se upravlja izrecni sklad ali podobna pravna ureditev;
- (34) „politično izpostavljena oseba“ pomeni fizično osebo, ki deluje ali je delovala na vidnih javnih položajih, med katerimi so:
- (a) v državi članici:
 - (i) voditelji držav, predsedniki vlad, ministri in namestniki ali pomočniki ministrov;
 - (ii) poslanci parlamentov ali podobnih zakonodajnih organov;
 - (iii) člani vodstvenih organov političnih strank, ki imajo predstavnike v nacionalnih izvršilnih ali zakonodajnih organih ali v regionalnih ali lokalnih izvršilnih ali zakonodajnih organih, ki zastopajo volilne enote z najmanj 50 000 prebivalci;
 - (iv) člani vrhovnih sodišč, ustavnih sodišč ali drugih sodnih organov na visoki ravni, na odločitve katerih, razen v izjemnih okoliščinah, ni mogoče vložiti nadaljnjih pritožb;
 - (v) člani računskih sodišč ali svetov centralnih bank;
 - (vi) veleposlaniki, odpravniki poslov in visoki častniki oboroženih sil;
 - (vii) člani upravnih, poslovnih ali nadzornih organov podjetij, ki jih v smislu člena 22 Direktive 2013/34/EU nadzoruje država, ter – kadar se ta podjetja štejejo za srednja ali velika podjetja ali skupine, kot so opredeljena v členu 3(3), (4), (6) in (7) navedene direktive – regionalni ali lokalni organi;
 - (viii) vodje regionalnih in lokalnih organov, vključno z združenji občin in metropolitanskih regij z najmanj 50 000 prebivalci;
 - (ix) drugi vidni javni položaji, kot jih določijo države članice;
 - (b) v mednarodni organizaciji:
 - (i) najvišji uradnik, njegovi namestniki in člani odbora ali nosilci enakovrednih položajev v mednarodni organizaciji;
 - (ii) predstavniki v državi članici ali Uniji;
 - (c) na ravni Unije:

položaji na ravni institucij in organov Unije, ki so enakovredni položajem iz točk (a)(i), (ii), (iv), (v) in (vi);
 - (d) v tretji državi:

položaji, ki so enakovredni položajem iz točke (a);
- (35) „družinski člani“ pomeni:
- (a) zakonca ali osebo v registrirani partnerski skupnosti ali zunajzakonski skupnosti ali podobni ureditvi;
 - (b) otroka in zakonca tega otroka ali osebo, ki je v registrirani partnerski skupnosti ali zunajzakonski skupnosti ali podobni ureditvi z navedenim otrokom;
 - (c) starše;

- (d) pri položajih iz točke (34)(a)(i) in enakovrednih položajih na ravni Unije ali v tretji državi sorojence.
- (36) „oseba, za katero je znano, da je ožji sodelavec“ pomeni:
- (a) fizično osebo, za katero je znano, da ima skupno dejansko lastništvo pravnih subjektov ali pravnih ureditev ali kakršne koli druge tesne poslovne odnose s politično izpostavljeno osebo;
 - (b) fizično osebo, ki ima edino dejansko lastništvo pravnega subjekta ali pravne ureditve, za katero je znano, da je bila vzpostavljena oziroma sklenjena v dejansko korist politično izpostavljene osebe;
- (37) „upravljalni organ“ pomeni organ ali organe zavezanca, ki so imenovani v skladu z nacionalnim pravom, ki so pooblašteni za določitev strategije, ciljev in splošne usmeritve zavezanca ter ki nadzorujejo in spremljajo sprejemanje odločitev v zvezi z vodenjem in vključuje osebe, ki dejansko vodijo posle zavezanca; kadar ne obstaja noben tak organ, oseba, ki dejansko vodi posle zavezanca;
- (38) „upravljalni organ v vodstveni funkciji“ pomeni upravljalni organ, odgovoren za vsakodnevno upravljanje zavezanca;
- (39) „upravljalni organ v nadzorni funkciji“ pomeni upravljalni organ v vlogi spremljanja in nadzora nad sprejemanjem odločitev v zvezi z upravljanjem;
- (40) „višje vodstvo“ pomeni člane upravljalnega organa v vodstveni funkciji, kot tudi uradnike ali zaposlene, ki so dovolj dobro seznanjeni z izpostavljenostjo zavezanca tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter so na dovolj visokem položaju, da sprejemajo odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju;
- (41) „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavljajo obvladujoče podjetje, njegova odvisna podjetja in podjetja, ki so medsebojno povezana prek odnosa v smislu člena 22 Direktive 2013/34/EU;
- (42) „obvladujoče podjetje“ pomeni:
- (a) za skupine, katerih glavni sedež je v Uniji: zavezanec, ki je obvladujoče podjetje, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 9, Direktive 2013/34/EU, ki sam ni odvisno podjetje drugega podjetja v Uniji, če je vsaj eno odvisno podjetje zavezanec;
 - (b) za skupine, katerih glavni sedež je zunaj Unije, kadar sta dve ali več odvisnih podjetij zavezanca s sedežem v Uniji, podjetje znotraj te skupine s sedežem v Uniji, ki:
 - (i) je zavezanec;
 - (ii) je podjetje, ki ni odvisno podjetje drugega podjetja in je zavezanec s sedežem v Uniji;
 - (iii) je dovolj pomembno znotraj skupine in zadostno pozna delovanje skupine, za katero veljajo zahteve iz te uredbe; in
 - (iv) je odgovorno za izvajanje zahtev na ravni skupine iz poglavja II, oddelek 2, te uredbe;
- (43) „gotovina“ pomeni gotovino, kakor je opredeljena v členu 2(1), točka (a), Uredbe (EU) 2018/1672 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁹⁾;
- (44) „pristojni organ“ pomeni:
- (a) finančnoobveščevalno enoto (FIU);
 - (b) nadzorni organ;

⁽³⁹⁾ Uredba (EU) 2018/1672 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o kontroli gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1889/2005 (UL L 284, 12.11.2018, str. 6).

- (c) javni organ, katerega naloga je preiskovanje ali pregon pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali ki opravlja nalogo sledenja, zasega ali začasnega zavarovanja in odvzema sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji;
- (d) javni organ, ki ima določene odgovornosti za preprečevanje pranja denarja ali financiranja terorizma;
- (45) „nadzornik“ pomeni organ, ki so mu poverjene odgovornosti za zagotavljanje, da zavezanci izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, vključno z organom AMLA pri izvajanju nalog, ki so mu poverjene v členu 5(2) Uredbe (EU) 2024/1620;
- (46) „nadzorni organ“ pomeni nadzornika, ki je javno telo ali javni organ, ki nadzoruje samoregulativne organe pri njihovem opravljanju nadzornih funkcij na podlagi člena 37 Direktive (EU) 2024/1640, ali organ AMLA, kadar je v vlogi nadzornika;
- (47) „samoregulativni organ“ pomeni organ, ki zastopa pripadnike poklica in je vključen v njihovo reguliranje, opravlja določene funkcije nadzora ali spremljanja ter zagotavlja izvrševanje pravil, povezanih z njimi;
- (48) „finančna ali druga sredstva“ pomeni katera koli sredstva, med drugim tudi finančna sredstva, gospodarske vire – vključno z nafto in drugimi naravnimi viri –, vse vrste premoženja – opredmeteno ali neopredmeteno, premičnine ali nepremičnine –, ne glede na to, kako je bilo pridobljeno, ter pravne listine ali instrumente v kakršni koli obliki, tudi elektronski ali digitalni, ki izkazujejo pravni naslov ali pravni interes za taka finančna ali druga sredstva, med drugim vključno z bančnimi krediti, potovalnimi čeki, bančnimi čeki, denarnimi nakaznicami, delnicami, vrednostnimi papirji, obveznicami, menicami ali akreditivi in vsemi obrestmi, dividendami ali drugimi dohodki ali vrednostmi, ki izhajajo iz takih finančnih ali drugih sredstev ali so z njimi ustvarjene, ter vsemi drugimi sredstvi, ki bi se lahko uporabila za pridobitev finančnih sredstev, blaga ali storitev;
- (49) „ciljno usmerjene finančne sankcije“ pomeni zamrznitev sredstev in prepovedi neposrednega ali posrednega dajanja na voljo finančnih ali drugih sredstev v korist oseb in subjektov, uvrščenih na seznam, na podlagi sklepov Sveta, sprejetih na podlagi člena 29 PEU, in uredb Sveta, sprejetih na podlagi člena 215 PDEU;
- (50) „finančne sankcije ZN“ pomeni začasno zavarovanje sredstev in prepoved neposrednega ali posrednega dajanja na voljo finančnih ali drugih sredstev v korist oseb in subjektov, uvrščenih na seznam, na podlagi:
- (a) resolucije VSZN 1267 (1999) in nadaljnjih resolucij;
- (b) resolucije VSZN1373 (2001), vključno z odločitvijo, da se bodo ustrezne sankcije uporabljale za osebo ali subjekt, in objavo te odločitve;
- (c) finančnih sankcij ZN v zvezi s financiranjem širjenja orožja;
- (51) „finančne sankcije ZN v zvezi s financiranjem širjenja orožja“ pomeni zamrznitev sredstev in prepoved neposrednega ali posrednega dajanja na voljo finančnih ali drugih sredstev v korist oseb in subjektov, uvrščenih na seznam, na podlagi:
- (a) resolucije VSZN 1718 (2006) in vseh nadaljnjih resolucij;
- (b) resolucije VSZN 2231 (2015) in vseh nadaljnjih resolucij;
- (c) katere koli druge resolucije VSZN, s katero se v zvezi s financiranjem širjenja orožja za množično uničevanje zamrznejo sredstva in prepove dajanje na voljo finančnih ali drugih sredstev;
- (52) „poklicni nogometni klub“ pomeni vsako pravno osebo, ki je, ima v lasti ali vodi nogometni klub, ki mu je bila podeljena licenca in sodeluje v nacionalnih nogometnih ligah v državi članici ter katerega igralci in osebje so pogodbeno zaposleni in za svoje storitve prejemajo plačilo;
- (53) „nogometni agent“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki za plačilo zagotavlja posredniške storitve in zastopa nogometne igralce ali poklicne nogometne klube v pogajanjih za sklenitev pogodbe za nogometnega igralca ali zastopa poklicne nogometne klube v pogajanjih za sklenitev dogovora o prestopu nogometnega igralca;

- (54) „blago visoke vrednosti“ pomeni blago, navedeno v Prilogi IV;
- (55) „plemenite kovine in dragi kamni“ pomeni kovine in kamne iz Priloge V;
- (56) „predmet kulturne dediščine“ pomeni predmete, navedene v Prilogi I k Uredbi Sveta (ES) št. 116/2009 ⁽⁴⁰⁾;
- (57) „partnerstvo za izmenjavo informacij“ pomeni mehanizem, ki omogoča izmenjavo in obdelavo informacij med zavezanci in po potrebi pristojnimi organi iz točke 44(a), (b) in (c) za namene preprečevanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma ter boja proti njim na nacionalni ali čezmejni ravni in ne glede na obliko tega partnerstva.
2. Vidni javni položaji iz odstavka 1, točka 35, ne zajemajo srednjih, ali od njih nižjih, uradnikov.
3. Kadar je to upravičeno zaradi njihove upravne organiziranosti in tveganja, lahko države članice določijo nižji prag, da se za vidni javni položaj štejejo naslednje funkcije:
- (a) članstvo v vodstvenih organih političnih strank, ki so zastopane na regionalni ali lokalni ravni, kot je navedeno v odstavku 1, točka 34(a)(iii);
- (b) vodenje regionalnih in lokalnih organov, kot je navedeno v odstavku 1, točka 34(a)(viii).

Države članice o tem nižjem pragu uradno obvestijo Komisijo.

4. V zvezi z odstavkom 1, točka 34(a)(vii), tega člena, lahko države članice, kadar je to upravičeno zaradi njihove upravne organizacije in tveganja, določijo nižje pragove za opredelitev podjetij, ki jih nadzorujejo regionalni ali lokalni organi, od tistih ki so določeni v členu 3(3), (4), (6) in (7) Direktive 2013/34/EU.

Države članice o tem nižjem pragu uradno obvestijo Komisijo.

5. Kadar je to upravičeno zaradi njihovih družbenih in kulturnih struktur ter tveganja, lahko države članice razširijo področje uporabe za določitev sorojencev kot družinskih članov politično izpostavljenih oseb, kot je navedeno v odstavku 1, točka 35(d).

Države članice o tej razširitvi področja uporabe uradno obvestijo Komisijo.

ODDELEK 2

Področje uporabe

Člen 3

Zavezanci

V tej uredbi za zavezance štejejo naslednji subjekti:

- (1) kreditne institucije;
- (2) finančne institucije;
- (3) naslednje fizične ali pravne osebe pri izvajanju svojih poklicnih dejavnosti:
- (a) revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci ter vse druge fizične ali pravne osebe, tudi neodvisni pravni strokovnjaki, kot so odvetniki, ki se zavežejo, da bodo zagotovile bodisi neposredno bodisi prek drugih oseb, s katerimi je ta druga oseba povezana, materialno pomoč, pomoč ali svetovanje o davčnih zadevah kot glavno poslovno ali poklicno dejavnost;
- (b) notarji, odvetniki in drugi neodvisni pravni strokovnjaki, kadar v imenu svoje stranke in za njen račun sodelujejo pri kakršni koli finančni transakciji ali nepremičninski transakciji ali kadar svoji stranki pomagajo pri načrtovanju ali izvajanju transakcij v zvezi s čimer koli od naslednjega:

⁽⁴⁰⁾ Uredba Sveta (ES) št. 116/2009 z dne 18. decembra 2008 o izvozu predmetov kulturne dediščine (UL L 39, 10.2.2009, str. 1).

- (i) nakupom ali prodajo nepremičnin ali poslovnih subjektov;
 - (ii) upravljanjem denarja, vrednostnih papirjev ali drugih sredstev stranke, vključno s kriptosredstvi;
 - (iii) odpiranjem ali upravljanjem bančnih ali varčevalnih računov, računov vrednostnih papirjev ali računov kriptosredstev;
 - (iv) urejanjem prispevkov, potrebnih za ustanovitev, delovanje ali upravljanje družb;
 - (v) ustanavljanjem, vzpostavljanjem, delovanjem ali upravljanjem skladov, družb, fundacij ali podobnih struktur;
- (c) ponudniki storitev za sklade ali družbe;
- (d) nepremičninski posredniki in druge osebe, ki se poklicno ukvarjajo z nepremičninami, kolikor delujejo kot posredniki pri nepremičninskih poslih, tudi v zvezi z dajanjem nepremičnin v najem v zvezi s transakcijami, za katere znaša mesečna najemnina ne glede na plačilno sredstvo vsaj 10 000 EUR oziroma protivrednost v nacionalni valuti;
- (e) osebe, katerih redna ali glavna poklicna dejavnost je trgovanje s plemenitimi kovinami in dragimi kamni;
- (f) osebe, katerih redna ali glavna poklicna dejavnost je trgovanje z blagom visoke vrednosti;
- (g) ponudniki storitev iger na srečo;
- (h) ponudniki storitev množičnega financiranja in posredniki množičnega financiranja;
- (i) osebe, ki trgujejo ali delujejo kot posredniki v trgovini s predmeti kulturne dediščine, tudi tedaj, ko to izvajajo umetniške galerije in dražbene hiše, kadar vrednost transakcije ali povezanih transakcij znaša najmanj 10 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti;
- (j) osebe, ki hranijo predmete kulturne dediščine in blago visoke vrednosti, trgujejo z njimi ali delujejo kot posredniki v trgovini z njimi, kadar se to izvaja znotraj prostih con ali carinskih skladišč, kadar vrednost transakcije ali povezanih transakcij znaša najmanj 10 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti;
- (k) kreditni posredniki pri hipotekarnih in potrošniških kreditih, ki niso kreditne institucije in finančne institucije, razen kreditnih posrednikov, ki opravljajo dejavnosti pod odgovornostjo enega ali več dajalcev kreditov ali kreditnih posrednikov;
- (l) upravljavci naložbenih migracij, ki imajo dovoljenje za zastopanje ali zagotavljanje posredniških storitev državljanom tretje države, ki zaprosijo za pridobitev pravice do prebivanja v državi članici v zameno za kakršno koli naložbo, vključno s prenosom kapitala, nakupom ali najemom nepremičnine, naložbo v državne obveznice, naložbo v gospodarske subjekte, donacijo ali dotacijo sredstev za dejavnost, ki prispeva k javnemu dobremu, in prispevki v državni proračun;
- (m) nefinančni mešani poslovni holdingi;
- (n) nogometni agenti;
- (o) poklicni nogometni klubi v zvezi z naslednjimi transakcijami:
- (i) transakcije z vlagateljem;
 - (ii) transakcije s sponzorjem;
 - (iii) transakcije z nogometnimi agenti ali drugimi posredniki;
 - (iv) transakcije za namen prestopa nogometnega igralca.

Člen 4**Izvetja za nekatere ponudnike storitev iger na srečo**

1. Države članice se lahko odločijo, da ponudnike storitev iger na srečo v celoti ali delno izvzamejo iz zahtev, določenih v tej uredbi, na podlagi dokazanega nizkega tveganja, ki izhaja iz narave in, kadar je to ustrezno, obsega opravljanja takih storitev.

Izvetje, na katero se nanaša prvi pododstavek, se ne uporablja za:

- (a) igralnice;
- (b) ponudnike storitev iger na srečo, katerih glavna dejavnost so spletne storitve iger na srečo ali športnih stav, razen:
 - (i) spletnih storitev iger na srečo, ki jih upravlja država, bodisi prek javnega organa bodisi podjetja ali organa, ki ga nadzoruje država;
 - (ii) spletnih storitev iger na srečo, katerih organizacijo, delovanje in upravljanje ureja država.

2. Za namene odstavka 1 države članice izvedejo oceno tveganja storitev iger na srečo, pri čemer ocenijo:

- (a) grožnjo za pojav pranja denarja in financiranja terorizma in ranljivost zanj ter blažilne dejavnike storitev iger na srečo;
- (b) tveganja, povezana z obsegom transakcij, in načini plačevanja, ki se uporabljajo;
- (c) geografsko območje, na katerem se izvajajo storitve iger na srečo, vključno z njihovo čezmejno razsežnostjo in dostopnostjo storitev v drugih državah članicah ali tretjih državah.

Države članice pri izvajanju ocen tveganja iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo ugotovitve ocene tveganja na ravni Unije, ki jo izvede Komisija na podlagi člena 7 Direktive (EU) 2024/1640.

3. Države članice vzpostavijo dejavnosti spremljanja tveganja ali sprejmejo druge primerne ukrepe za zagotovitev, da ne prihaja do zlorab izvetij, odobrenih v skladu s tem členom, niso zlorabljeni.

Člen 5**Izvetja nekaterih poklicnih nogometnih klubov**

1. Države članice se lahko odločijo, da poklicne nogometne klube, uvrščene v najvišjo skupino nacionalne nogometne lige, katerih skupni letni promet je bil v vsakem od preteklih dveh koledarskih let manjši od 5 000 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, v celoti ali delno izvzamejo iz zahtev iz te uredbe na podlagi dokazanega nizkega tveganja, ki izhaja iz narave in obsega delovanja takih poklicnih nogometnih klubov.

Države članice se lahko odločijo, da poklicne nogometne klube, uvrščene v skupino, ki je nižja od najvišje skupine nacionalne nogometne lige, v celoti ali delno izvzamejo iz zahtev iz te uredbe na podlagi dokazanega nizkega tveganja, ki izhaja iz narave in obsega delovanja takih poklicnih nogometnih klubov.

2. Države članice za namene odstavka 1 izvedejo oceno tveganja poklicnih nogometnih klubov, pri čemer ocenijo:

- (a) grožnje za pojav pranja denarja in financiranja terorizma ter ranljivost zanje in blažilne dejavnike poklicnih nogometnih klubov;
- (b) tveganja, povezana z obsegom in čezmejno naravo transakcij.

Države članice pri izvajanju takih ocen tveganja upoštevajo ugotovitve ocen tveganja na ravni Unije, ki jih izvede Komisija na podlagi člena 7 Direktive (EU) 2024/1640.

3. Države članice vzpostavijo dejavnosti spremljanja tveganja ali sprejmejo druge primerne ukrepe za zagotovitev, da izvetja, odobrena na podlagi tega člena, niso zlorabljeni.

Člen 6

Izvetja za nekatere finančne dejavnosti

1. Razen oseb, vključenih v dejavnost denarnega nakazila, kakor je opredeljeno v členu 4, točka (22), Direktive (EU) 2015/2366, se lahko države članice odločijo, da pravne ali fizične osebe, ki občasno ali v zelo omejenem obsegu opravljajo finančno dejavnost iz Priloge I, točk 2 do 12, 14 in 15, k Direktivi 2013/36/EU in pri katerih obstaja majhno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, izvzamejo iz zahtev, določenih v tej uredbi, če so izpolnjena vsa naslednja merila:

- (a) finančna dejavnost je omejena absolutno glede na promet;
- (b) finančna dejavnost je omejena na posamezne finančne transakcije;
- (c) finančna dejavnost ni glavna dejavnost takšnih oseb;
- (d) finančna dejavnost je pomožna in neposredno povezana z glavno dejavnostjo takšnih oseb;
- (e) glavna dejavnost takšnih oseb ni dejavnost iz člena 3, točke 3(a) do (d) ali (g) te uredbe;
- (f) finančna dejavnost se zagotavlja zgolj strankam glavne dejavnosti takšnih oseb in ni na splošno dostopna javnosti.

2. Za namene odstavka 1, točka (a), države članice zahtevajo, da skupni promet finančne dejavnosti ne presega praga, ki mora biti dovolj nizek. Ta prag se določi na nacionalni ravni glede na vrsto finančne dejavnosti.

3. Države članice za namene odstavka 1, točka (b), uporabijo največji možni prag na stranko in na posamezno transakcijo, ne glede na to, ali je transakcija izvedena z enim dejanjem ali z uporabo povezanih transakcij. Ta največji možni prag se določi na nacionalni ravni glede na vrsto finančne dejavnosti. Mora biti dovolj nizek, da se z njim zagotovi, da so vrste zadevnih transakcij nepraktičen in neučinkovit način pranja denarja ali financiranja terorizma, ter ne glede na plačilno sredstvo ne presega 1 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

4. Države članice za namene odstavka 1, točka (c), zahtevajo, da promet finančne dejavnosti ne presega 5 % skupnega letnega prometa zadevne fizične ali pravne osebe.

5. Države članice pri oceni tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma za namene tega člena posebno pozornost namenijo vsaki finančni dejavnosti, za katero je zaradi njene narave še posebej verjetno, da bo uporabljena ali zlorabljena za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.

6. Države članice vzpostavijo dejavnosti spremljanja tveganja ali sprejmejo druge primerne ukrepe za zagotovitev, da izvetja, odobrena v skladu s tem členom, niso zlorabljena.

Člen 7

Predhodno uradno obvestilo o izvetjih

1. Države članice Komisijo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakem izvetju, ki ga nameravajo odobriti v skladu s členi 4, 5 in 6. Uradno obvestilo vsebuje utemeljitev na podlagi ustrezne ocene tveganja, ki jo opravi država članica za utemeljitev izvetja.

2. Komisija v dveh mesecih od uradnega obvestila iz odstavka 1 sprejme enega od naslednjih ukrepov:

- (a) potrdi, da se izvetje lahko odobri na podlagi utemeljitve države članice;
- (b) z obrazloženim sklepom razglasi, da se izvetja ne sme odobriti.

Komisija lahko za namene prvega pododstavka od države članice, ki pošlje uradno obvestilo, zahteva dodatne informacije.

3. Države članice lahko po prejemu sklepa Komisije na podlagi odstavka 2, točka (a), tega člena, sprejmejo sklep o odobritvi izvzetja. V sklepu se navedejo razlogi, na katerih temelji. Države članice take sklepe redno pregledujejo, vsekakor pa takrat, kadar posodablajo svojo nacionalno oceno tveganja na podlagi člena 8 Direktive (EU) 2024/1640.
4. Države članice do 10. oktobra 2027 Komisijo uradno obvestijo o izvzetjih, odobrenih na podlagi člena 2(2) in (3) Direktive (EU) 2015/849, veljavnih 10. julija 2027.
5. Komisija vsako leto v *Uradnem listu Evropske unije* objavi seznam izvzetij, odobrenih na podlagi tega člena in ta seznam javno objavi na svojem spletišču.

ODDELEK 3

čezmejne operacije

Člen 8

Uradno obveščanje o čezmejnih operacijah in uporaba nacionalnega prava

1. Zavezanci, ki želijo prvič opravljati dejavnosti na ozemlju druge države članice, nadzornike svoje države članice uradno obvestijo o dejavnostih, ki jih nameravajo opravljati v tej drugi državi članici. To uradno obvestilo se predloži takoj, ko zavezanec prične z aktivnostmi za začetek opravljanja teh dejavnosti, v primeru poslovnih subjektov pa najpozneje tri mesece pred začetkom opravljanja dejavnosti. Zavezanci takoj uradno obvestijo nadzornike svoje države članice o začetku opravljanja teh dejavnosti v tej drugi državi članici.

Prvi pododstavek se ne uporablja za zavezance, za katere za uveljavljanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev veljajo posebni postopki uradnega obveščanja na podlagi drugih pravnih aktov Unije, ali za primere, ko za zavezanca veljajo posebne zahteve glede dovoljenja za opravljanje dejavnosti na ozemlju te druge države članice.

2. Zavezanci vsako načrtovano spremembo informacij, sporočenih na podlagi odstavka 1, sporočijo nadzorniku matične države članice vsaj en mesec pred spremembo.

3. Kadar ta uredba državam članicam omogoča, da sprejmejo dodatna pravila, ki se uporabljajo za zavezance, zavezanci upoštevajo nacionalna pravila države članice, v kateri imajo sedež.

4. Kadar zavezanci upravljajo poslovne subjekte v več državah članicah, potem poskrbijo, da vsak poslovni subjekt uporablja pravila države članice, v kateri se nahaja.

5. Kadar zavezanci iz člena 38(1) Direktive (EU) 2024/1640 v okviru svobode opravljanja storitev delujejo v državi članici, ki ni država članica, v kateri imajo sedež, in sicer prek agentov, distributerjev ali prek drugih vrst infrastrukture, ki se nahajajo v teh drugih državah članicah, potem v zvezi s temi dejavnostmi uporabljajo pravila držav članic, v katerih opravljajo storitve, razen če se uporablja člen 38(2) navedene direktive; v tem primeru uporabljajo pravila države članice, v kateri imajo sedež.

6. Kadar morajo zavezanci na podlagi člena 41 Direktive (EU) 2024/1640 imenovati osrednjo kontaktno točko, poskrbijo, da je osrednja kontaktna točka sposobna zagotoviti skladnost z veljavnim pravom v imenu zavezanca.

POGLAVJE II
NOTRANJE POLITIKE, POSTOPKI IN KONTROLE ZAVEZANCEV

ODDELEK 1
Notranje politike, postopki in kontrole, ocena tveganja in osebje

Člen 9

Področje uporabe notranjih politik, postopkov in kontrol

1. Zavezanci vzpostavijo notranje politike, postopke in kontrole za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, Uredbo (EU) 2023/1113 in vsemi upravnimi akti, ki jih izda kateri koli nadzornik, predvsem pa za:

- (a) učinkovito zmanjševanje in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, opredeljenih na ravni Unije, države članice in zavezanca;
- (b) zmanjševanje in obvladovanje tveganj neizvajanja ciljnih finančnih sankcij in izogibanja takim sankcijam, poleg obveznosti uporabe ciljno usmerjenih finančnih sankcij.

Politike, postopki in kontrole iz prvega pododstavka morajo biti sorazmerni z naravo poslovanja zavezanca, vključno z njegovimi tveganji in kompleksnostjo, ter z velikostjo zavezanca in zajemajo vse dejavnosti zavezanca, ki spadajo na področje uporabe te uredbe.

2. Politike, postopki in kontrole iz odstavka 1 vključujejo:

- (a) notranje politike in postopke, med drugim predvsem:
 - (i) izvajanje in posodabljanje ocene tveganja za celotno poslovanje;
 - (ii) okvir zavezanca za upravljanje tveganj;
 - (iii) skrbni pregled strank za izvajanje poglavja III te uredbe, vključno s postopki za ugotavljanje, ali je stranka, dejanski lastnik ali oseba, v imenu ali v korist katere se izvaja transakcija ali dejavnost, politično izpostavljena oseba ali družinski član ali oseba, za katero je znano, da je ožji sodelavec;
 - (iv) prijavo sumljivih transakcij;
 - (v) zunanje izvajanje in zanašanje na skrbni pregled strank, ki ga izvajajo drugi zavezanci;
 - (vi) hranjenje evidenc in politik v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na podlagi členov 76 in 77;
 - (vii) spremljanje in zagotavljanje skladnosti s takimi notranjimi politikami in postopki v skladu s točko (b) tega odstavka, ugotavljanje in odpravo pomanjkljivosti ter izvajanje ukrepov za odpravo pomanjkljivosti;
 - (viii) preverjanje pri zaposlovanju in dodeljevanju osebja za nekatere naloge in funkcije ter pri imenovanju agentov in distributerjev, ali imajo zadevne osebe dober ugled, pri čemer je to preverjanje sorazmerno s tveganji, povezanimi z nalogami in funkcijami, ki se bodo izvajale;
 - (ix) notranje obveščanje o notranjih politikah, postopkih in kontrolah zavezanca, tudi njegovih agentov, distributerjev in ponudnikov storitev, ki sodelujejo pri izvajanju njegovih politik s področja PPFT;
 - (x) politiko o usposabljanju zaposlenih ter po potrebi agentov in distributerjev v zvezi z ukrepi, vzpostavljenimi v zavezancu za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe, Uredbe (EU) 2023/1113 in vseh upravnih aktov, ki jih izda kateri koli nadzornik;

- (b) notranje kontrole in neodvisno revizijsko funkcijo za preskušanje notranjih politik in postopkov iz točke (a) tega odstavka ter kontrol, vzpostavljenih v zavezancu; kadar neodvisne revizijske funkcije ni, lahko za zavezance ta preskus opravijo zunanji strokovnjaki.

Notranje politike, postopki in kontrole iz prvega pododstavka se pisno evidentirajo. Notranje politike odobri upravljalni organ v vodstveni funkciji. Notranji postopki in kontrole se odobrijo vsaj na ravni vodje skladnosti.

3. Zavezanci posodablajo notranje politike, postopke in kontrole ter jih izboljšajo, kadar ugotovijo pomanjkljivosti.
4. Organ AMLA do 10. julija 2026 izda smernice o elementih, ki bi jih morali zavezanci na podlagi narave svojega poslovanja, vključno z njegovimi tveganji in kompleksnostjo, ter svoje velikosti upoštevati pri odločanju o obsegu svojih notranjih politik, postopkov in kontrol, predvsem v zvezi z osebjem, dodeljenim funkcijam zagotavljanja skladnosti. V teh smernicah se opredelijo tudi primeri, v katerih bi zaradi narave in velikosti zavezanca:
- (i) notranje kontrole morale biti organizirane na ravni komercialne funkcije, funkcije zagotavljanja skladnosti in revizijske funkcije;
- (ii) neodvisno revizijsko funkcijo lahko izvajal zunanji strokovnjak.

Člen 10

Ocena tveganja za celotno poslovanje

1. Zavezanci sprejmejo ustrezne ukrepe, sorazmerne z naravo poslovanja, vključno z njegovimi tveganji in kompleksnostjo, ter njihovo velikostjo, da bi opredelili in ocenili tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so jim izpostavljeni, ter tveganja neizvajanja ciljno usmerjenih finančnih sankcij ali izogibanja takim sankcijam, pri čemer upoštevajo vsaj:

- (a) spremenljivke tveganja iz Priloge I in dejavnike tveganja iz prilog II in III;
- (b) ugotovitve ocene tveganja na ravni Unije, ki jo izvede Komisija na podlagi člena 7 Direktive (EU) 2024/1640;
- (c) ugotovitve nacionalnih ocen tveganja, ki jih izvedejo države članice na podlagi člena 8 Direktive (EU) 2024/1640, in vseh ustreznih sektorskih ocen tveganja, ki jih izvedejo države članice;
- (d) ustrezne informacije, ki jih objavijo mednarodni organi za določanje standardov na področju PPFT ali, na ravni Unije, ustrezne publikacije Komisije ali organa AMLA;
- (e) informacije o tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih zagotovijo pristojni organi;
- (f) informacije o bazi strank.

Pred uvedbo novih produktov, storitev ali poslovnih praks, vključno z uporabo novih distribucijskih poti in novih ali razvijajočih se tehnologij, v povezavi z novimi ali že obstoječimi produkti in storitvami ali preden začnejo zagotavljati obstoječo storitev ali produkt novemu segmentu strank ali na novem geografskem območju, zavezanci opredelijo in ocenijo predvsem povezana tveganja pranja denarja in financiranja terorizma ter sprejmejo ustrezne ukrepe za obvladovanje in zmanjšanje teh tveganj.

2. Ocena tveganja za celotno poslovanje, ki jo pripravi zavezanec na podlagi odstavka 1, se dokumentira, posodablja in redno pregleduje, tudi kadar kateri koli notranji ali zunanji dogodki znatno vplivajo na tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezana z dejavnostmi, produkti, transakcijami, distribucijskimi potmi, strankami ali geografskimi območji dejavnosti zavezanca. Ta ocena se na zahtevo da na voljo nadzornikom.

Oceno tveganja za celotno poslovanje pripravi pooblaščenec za skladnost, odobri pa jo upravljalni organ v vodstveni funkciji in, če tak organ obstaja, sporoči upravljalnemu organu v nadzorni funkciji.

3. Z izjemo kreditnih institucij, finančnih institucij, ponudnikov storitev množičnega financiranja in posrednikov množičnega financiranja se lahko nadzorniki odločijo, da posamezne dokumentirane ocene tveganj za celotno poslovanje niso potrebne, kadar so specifična tveganja, ki so neločljivo povezana s sektorjem, jasna in razumljena.

4. Organ AMLA do 10. julija 2026 izda smernice o minimalnih zahtevah za vsebino ocene tveganja za celotno poslovanje, ki jo pripravi zavezanec na podlagi odstavka 1, in dodatnih virih informacij, ki jih je treba upoštevati pri izvajanju ocene tveganja za celotno poslovanje.

Člen 11

Funkcije zagotavljanja skladnosti

1. Zavezanci imenujejo enega člana upravljalnega organa v vodstveni funkciji, ki je odgovoren za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, Uredbo (EU) 2023/1113 in vsemi upravnimi akti, ki jih izda kateri koli nadzornik (v nadaljnjem besedilu: vodja skladnosti).

Vodja skladnosti zagotovi, da so notranje politike, postopki in kontrole zavezanca skladni z izpostavljenostjo zavezanca tveganju in da se izvajajo. Vodja skladnosti zagotovi tudi, da se v ta namen dodelijo zadostni človeški in materialni viri. Vodja skladnosti je odgovoren za prejemanje informacij o znatnih ali pomembnih pomanjkljivostih v takih politikah, postopkih in kontrolah.

Kadar je upravljalni organ v vodstveni funkciji organ, ki je kolektivno odgovoren za njegove odločitve, je vodja skladnosti odgovoren za pomoč in svetovanje ter za pripravo odločitev iz tega člena.

2. Zavezanci imajo pooblaščenca za skladnost, ki ga imenuje upravljalni organ v vodstveni funkciji in ima dovolj visok hierarhični položaj ter ki je odgovoren za politike, postopke in kontrole vsakodnevnega izpolnjevanja zahtev zavezanca glede PPDFT, tudi v zvezi z izvajanjem ciljnih finančnih sankcij, ter je kontaktna točka za pristojne organe. Pooblaščenec za skladnost je odgovoren tudi za prijavo sumljivih transakcij finančnoobveščevalni enoti (FIU) v skladu s členom 69(6).

V primeru zavezancev, pri katerih se v skladu s členom 6 Direktive (EU) 2024/1640 ali na podlagi drugih pravnih aktov Unije preverjajo njihovo višje vodstvo ali dejanski lastniki, se v zvezi s pooblaščenca za skladnost preveri, ali izpolnjujejo navedene zahteve.

Kadar je to upravičeno zaradi velikosti zavezanca in nizkega tveganja njegovih dejavnosti, lahko zavezanec, ki je del skupine, za svojega pooblaščenca za skladnost imenuje posameznika, ki navedeno funkcijo opravlja v drugem subjektu znotraj navedene skupine.

Pooblaščenec za skladnost se lahko razreši šele po predhodnem obvestilu upravljalnemu organu v vodstveni funkciji. Zavezanec obvesti nadzornika o razrešitvi pooblaščenca za skladnost in navede, ali se odločitev nanaša na izvajanje nalog, dodeljenih v skladu s to uredbo. Pooblaščenec za skladnost lahko na lastno pobudo ali na zahtevo nadzorniku zagotovi informacije v zvezi z razrešitvijo. Nadzornik lahko te informacije uporabi za opravljanje svojih nalog iz drugega pododstavka tega odstavka in člena 37(4) Direktive (EU) 2024/1640.

3. Zavezanci funkcijam zagotavljanja skladnosti zagotovijo ustrezne vire, vključno z osebjem in tehnologijo, sorazmerno z velikostjo, naravo in tveganji zavezanca, za učinkovito opravljanje njihovih nalog, ter zagotovijo, da se osebam, odgovornim za te funkcije, podelijo pooblastila, da predlagajo vse potrebne ukrepe za zagotovitev učinkovitosti notranjih politik, postopkov in kontrol zavezanca.

4. Zavezanci sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je pooblaščenec za skladnost zaščiten pred povračilnimi ukrepi, diskriminacijo in kakršnim koli drugim nepoštenim obravnavanjem ter da odločitev pooblaščenca za skladnost ne spodkopavajo ali nanje nedopustno ne vplivajo poslovni interesi zavezanca.

5. Zavezanci zagotovijo, da lahko pooblaščenec za skladnost in oseba, odgovorna za revizijsko funkcijo iz člena 9(2), točka (b), neposredno poročata upravljalnemu organu v vodstveni funkciji in, če tak organ obstaja, neodvisno upravljalnemu organu v nadzorni funkciji ter lahko izrazita pomisleke in opozorita upravljalni organ, kadar razvoj specifičnih tveganj vpliva na zavezanca ali bi nanj lahko vplival.

Zavezanci zagotovijo, da imajo osebe, ki neposredno ali posredno sodelujejo pri izvajanju te uredbe, Uredbe (EU) 2023/1113 in vseh upravnih aktov, ki jih izda kateri koli nadzornik, dostop do vseh informacij in podatkov, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog.

6. Vodja skladnosti upravljalnemu organu redno poroča o izvajanju notranjih politik, postopkov in kontrol zavezanca. Konkretno, vodja skladnosti enkrat na leto ali, če je primerno, pogosteje upravljalnemu organu predloži poročilo o izvajanju notranjih politik, postopkov in kontrol zavezanca, ki jih oblikuje pooblaščenec za skladnost, ter ta organ obvešča o rezultatih vseh pregledov. Vodja skladnosti sprejme potrebne ukrepe za pravočasno odpravo morebitnih ugotovljenih pomanjkljivosti.

7. Kadar narava poslovanja zavezanca, vključno z njegovimi tveganji in kompleksnostjo, ter njegova velikost to upravičujejo, lahko funkciji vodje skladnosti in pooblaščenca za skladnost opravlja ista fizična oseba. Ti funkciji sta združljivi z drugimi funkcijami.

Kadar je zavezanec fizična ali pravna oseba, katere dejavnosti opravlja le ena fizična oseba, je za opravljanje nalog na podlagi tega člena odgovorna ta oseba.

Člen 12

Seznanjenost z zahtevami

Zavezanci sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da so njihovi zaposleni ali osebe v primerljivih položajih, katerih funkcija to zahteva, vključno z njihovimi agenti in distributerji, seznanjeni z zahtevami, ki izhajajo iz te uredbe, Uredbe (EU) 2023/1113 in vseh upravnih aktov, ki jih izda kateri koli nadzornik, ter z oceno tveganja za celotno poslovanje, notranjimi politikami, postopki in kontrolami, vzpostavljenimi v zavezancu, tudi v zvezi z obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe.

Ukrepi iz prvega odstavka vključujejo udeležbo zaposlenih ali oseb v primerljivih položajih vključno z agenti in distributerji, v posebnih stalnih programih usposabljanja, da bi lažje prepoznali transakcije, ki bi lahko bile povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, ter da bi se naučili ukrepati v takih primerih. Taki programi usposabljanja morajo ustrezati njihovim funkcijam ali dejavnostim ter tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma, ki jim je izpostavljen zavezanec, in se ustrezno dokumentirajo.

Člen 13

Integriteta zaposlenih

1. Pri vsakem zaposlenem ali osebi v primerljivem položaju, vključno z agenti in distributerji, ki je neposredno vključen v zagotavljanje skladnosti zavezanca s to uredbo, Uredbo (EU) 2023/1113 in vsemi upravnimi akti, ki jih izda kateri koli nadzornik, se opravi ocenjevanje, ki je sorazmerno s tveganji, povezanimi z opravljenimi nalogami, in katerega vsebino odobri pooblaščenec za skladnost in vključuje naslednje vidike:

(a) posameznikove veščine, znanje in strokovno znanje za učinkovito opravljanje njegovih funkcij;

(b) ugled, poštenost in integriteto.

Ocena iz prvega pododstavka se opravi, preden začne zaposleni ali oseba v primerljivem položaju, vključno z agenti in distributerji, opravljati dejavnosti, nato pa v rednih intervalih. Pogostnost naknadnih ocen se določi na podlagi nalog, zaupanih osebi, in tveganj, povezanih s funkcijo, ki jo opravlja.

2. Zaposleni ali osebe v primerljivih položajih, vključno z agenti in distributerji, ki so jim zaupane naloge v zvezi z zagotavljanjem skladnosti zavezanca s to uredbo, Uredbo (EU) 2023/1113 in vsemi upravnimi akti, ki jih izda kateri koli nadzornik, pooblaščenca za skladnost obvestijo o vsakem tesnem zasebnem ali poklicnem odnosu, vzpostavljenem s strankami ali potencialnimi strankami zavezanca, v povezavi z navedenimi strankami pa se jim prepreči opravljanje vseh nalog v zvezi z zagotavljanjem skladnosti zavezanca s predpisi.

3. Zavezanci vzpostavijo postopke za preprečevanje in obvladovanje nasprotij interesov, ki bi lahko vplivala na izvajanje nalog, povezanih s skladnostjo zavezanca s to uredbo, Uredbo (EU) 2023/1113 in vsemi upravnimi akti, ki jih izda kateri koli nadzornik.

4. Ta člen se ne uporablja, kadar je zavezanec fizična ali pravna oseba, katere dejavnosti opravlja samo ena fizična oseba.

Člen 14

Prijava kršitev in zaščita prijaviteljev

1. Pri prijavi kršitev te uredbe, Uredbe (EU) 2023/1113 in vseh upravnih aktov, ki jih izda kateri koli nadzornik, ter za zaščito oseb, ki prijavijo take kršitve, se uporablja Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴¹⁾.
2. Zavezanci vzpostavijo poti za notranjo prijavo, ki izpolnjujejo zahteve iz Direktive (EU) 2019/1937.
3. Odstavek 2 se ne uporablja, kadar je zavezanec fizična ali pravna oseba, katere dejavnosti opravlja samo ena fizična oseba.

Člen 15

Položaj nekaterih zaposlenih

Kadar fizična oseba, ki spada v katero koli od kategorij iz člena 3, točka 3, svojo poklicno dejavnost izvaja kot zaposlena pri pravni osebi, se zahteve iz te uredbe uporabljajo za navedeno pravno osebo in ne za fizično osebo.

ODDELEK 2

Določbe, ki se uporabljajo za skupine

Člen 16

Zahteve na ravni skupine

1. Obvladujoče podjetje zagotovi, da se zahteve glede notranjih postopkov, ocene tveganja in osebja iz oddelka 1 tega poglavja uporabljajo v vseh podružnicah in odvisnih podjetjih skupine v državah članicah in, za skupine, katerih glavni sedež je v Uniji, v tretjih državah. V ta namen obvladujoče podjetje izvede oceno tveganja na ravni skupine, pri čemer upošteva oceno tveganja za celotno poslovanje, ki jo opravijo vse podružnice in odvisna podjetja skupine, ter vzpostavi in izvaja politike, postopke in kontrole na ravni skupine, vključno glede varstva podatkov na ravni skupine in politikami o izmenjavi informacij znotraj skupine za namene PPDFT, da se zagotovi, da so zaposleni v skupini seznanjeni z zahtevami, ki izhajajo iz te uredbe. Zavezanci v skupini izvajajo navedene politike, kontrole in postopke na ravni skupine, pri čemer upoštevajo posebnosti in tveganja, ki so jim izpostavljeni.

Politike, postopki in kontrole na ravni skupine ter ocene tveganja na ravni skupine iz prvega pododstavka morajo vključevati vse elemente iz členov 9 oziroma 10.

Za namene prvega pododstavka, kadar ima skupina poslovne subjekte v več kot eni državi članici in, za skupine, katerih glavni sedež je v Uniji, v tretjih državah, obvladujoča podjetja upoštevajo informacije, ki jih objavijo organi vseh držav članic ali tretjih držav, v katerih se nahajajo poslovni subjekti skupine.

2. Funkcije zagotavljanja skladnosti se vzpostavijo na ravni skupine. Te funkcije vključujejo vodjo skladnosti na ravni skupine in, kadar to upravičujejo dejavnosti, ki se izvajajo na ravni skupine, pooblaščenca za skladnost. Odločitve o obsegu funkcij zagotavljanja skladnosti se dokumentira.

Vodja skladnosti iz prvega pododstavka upravljalnemu organu v upravljavski funkciji obvladujočega podjetja redno poroča o izvajanju politik, postopkov in kontrol na ravni skupine. Vodja skladnosti predloži vsaj enkrat na leto poročilo o izvajanju notranjih politik, postopkov in kontrol zavezanca ter sprejme potrebne ukrepe za pravočasno odpravo vseh ugotovljenih pomanjkljivosti. Kadar je upravljalni organ v vodstveni funkciji organ, ki je kolektivno odgovoren za svoje odločitve, mu

⁽⁴¹⁾ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

vodja skladnosti pomaga in mu svetuje ter pripravlja odločitve, potrebne za izvajanje tega člena.

3. Politike, postopki in kontrole, povezani z izmenjavo informacij iz odstavka 1, od zavezancev znotraj skupine zahtevajo, da si izmenjajo informacije, kadar je taka izmenjava pomembna za namene skrbnega pregleda strank ter obvladovanje tveganja, povezanega s pranjem denarja in financiranjem terorizma. Izmenjava informacij znotraj skupine zajema predvsem identiteto in značilnosti stranke, njenih dejanskih lastnikov ali osebe, v imenu katere stranka deluje, naravo in namen poslovnega odnosa in občasnih transakcij ter sume, skupaj z analizami, na katerih ti temeljijo, o tem, da so sredstva premoženjska korist, pridobljena s kriminalno dejavnostjo, ali povezana s financiranjem terorizma, prijavljena FIU na podlagi člena 69, razen če FIU da drugačna navodila.

Politike, postopki in kontrole na ravni skupine subjektom znotraj skupine, ki niso zavezanci, ne preprečujejo zagotavljanja informacij zavezancem v isti skupini, kadar je taka izmenjava pomembna, da ti zavezanci izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

Obvladujoča podjetja uvedejo politike, postopke in kontrole na ravni skupine za zagotovitev, da za informacije, izmenjane na podlagi prvega in drugega pododstavka, veljajo zadostna jamstva v smislu zaupnosti, varstva podatkov in uporabe informacij, tudi za preprečitev njihovega razkritja.

4. Organ AMLA do 10. julija 2026 pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov se določijo minimalne zahteve za politike na ravni skupine, postopki in kontrole, vključno z minimalnimi standardi za izmenjavo informacij znotraj skupine, merila za opredelitev obvladujočega podjetja v primerih iz člena 2(1), točka 42(b), in pogoji, pod katerimi se določbe tega člena uporabljajo za subjekte, ki so del struktur, ki imajo skupno lastništvo, vodstvo ali nadzor nad zagotavljanjem skladnosti s predpisi, vključno z mrežami ali partnerstvi, ter merila za opredelitev obvladujočega podjetja v Uniji v teh primerih.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 4 tega člena v skladu s členi 49 do 52 Uredbe (EU) 2024/1620.

Člen 17

Podružnice in odvisna podjetja v tretjih državah

1. Kadar se podružnice ali odvisna podjetja zavezancev nahajajo v tretjih državah, v katerih so minimalne zahteve glede PPFTF manj stroge od zahtev iz te uredbe, obvladujoče podjetje zagotovi, da navedene podružnice ali odvisna podjetja izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, vključno z zahtevami v zvezi z varstvom podatkov ali enakovrednimi zahtevami.

2. Kadar pravo tretje države ne dovoljuje zagotavljanja skladnosti s to uredbo, obvladujoče podjetje sprejme dodatne ukrepe za zagotovitev, da podružnice in odvisna podjetja v navedeni tretji državi učinkovito obvladujejo tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, in obvesti nadzornike v svoji matični državi članici o teh dodatnih ukrepih. Kadar nadzorniki v matični državi članici menijo, da dodatni ukrepi ne zadostujejo, izvedejo dodatne nadzorne ukrepe, vključno s tem, da od skupine zahtevajo, da ne vzpostavi nobenega poslovnega odnosa, da obstoječe prekine, da ne izvede transakcij ali da preneha z delovanjem v tretji državi.

3. Organ AMLA do 10. julija 2026 pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov se določi vrsta dodatnih ukrepov iz odstavka 2 tega člena, vključno z minimalnimi ukrepi, ki jih sprejmejo zavezanci, kadar pravo tretje države ne dovoljuje izvedbe ukrepov, zahtevanih na podlagi člena 16, in dodatnih nadzornih ukrepov, zahtevanih v takih primerih.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 3 tega člena v skladu s členi 49 do 52 Uredbe (EU) 2024/1620.

ODDELEK 3

Zunanje izvajanje

Člen 18

Zunanje izvajanje

1. Zavezanci lahko naloge, ki izhajajo iz te uredbe, oddajo v zunanje izvajanje ponudnikom storitev. Zavezanec obvesti nadzornika o zunanjem izvajanju, preden ponudnik storitev začne opravljati naloge, oddane v zunanje izvajanje.

2. Pri opravljanju nalog iz tega člena se ponudniki storitev štejejo za del zavezanca, tudi kadar morajo vpogledati v osrednje registre iz člena 10 Direktive (EU) 2024/1640 (v nadaljnjem besedilu: osrednji registri) za namene izvajanja skrbnega pregleda strank v imenu zavezanca.

Zavezanec je še naprej v celoti odgovoren za vsa dejanja, povezana z nalogami, oddanimi v zunanje izvajanje, ki jih izvajajo ponudniki storitev, ne glede na to, ali gre za storitev ali opustitev dejanja.

Zavezanec mora za vsako nalogo, oddano v zunanje izvajanje, biti sposoben nadzorniku dokazati, da razume razloge za dejavnosti, ki jih izvaja ponudnik storitev, in pristop, uporabljen pri njihovem izvajanju, ter da take dejavnosti zmanjšujejo specifična tveganja, katerim je izpostavljen zavezanec.

3. Naloge, oddane v zunanje izvajanje na podlagi odstavka 1 tega člena, se ne izvajajo tako, da bi to bistveno škodilo kakovosti politik in postopkov zavezanca za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe in Uredbe (EU) 2023/1113 ter vzpostavljenih kontrol za preverjanje teh politik in postopkov. V zunanje izvajanje se nikoli ne oddajo naslednje naloge:

- (a) predlog in odobritev ocene tveganja za celotno poslovanje zavezanca na podlagi člena 10(2);
- (b) odobritev notranjih politik, postopkov in kontrol zavezanca na podlagi člena 9;
- (c) odločitev o profilu tveganja, ki ga je treba pripisati stranki;
- (d) odločitev o sklenitvi poslovnega odnosa ali izvedbi občasne transakcije s stranko;
- (e) prijava sumljivih dejavnosti FIU na podlagi člena 69 ali poročila na podlagi pragov na podlagi členov 74 in 80, razen kadar se take dejavnosti oddajo v zunanje izvajanje drugemu zavezancu, ki pripada isti skupini in ima sedež v isti državi članici;
- (f) odobritev indikatorjev za prepoznavanje sumljivih ali neobičajnih transakcij in dejavnosti.

4. Preden zavezanec odda nalogo v zunanje izvajanje na podlagi odstavka 1, se prepriča, da je ponudnik storitev dovolj usposobljen za izvajanje nalog, ki se oddajo v zunanje izvajanje.

Kadar zavezanec na podlagi z odstavka 1 odda nalogo v zunanje izvajanje, zagotovi, da ponudnik storitev in vsi nadaljnji zunanji izvajalci storitev uporabljajo politike in postopke, ki jih sprejme zavezanec. Pogoji za izvajanje takih nalog se določijo v pisnem dogovoru med zavezancem in ponudnikom storitev. Zavezanec izvaja redne kontrole za zagotovitev, da ponudnik storitev učinkovito izvaja take politike in postopke. Pogostost takih kontrol se določi na podlagi kritične narave nalog, oddanih v zunanje izvajanje.

5. Zavezanci zagotovijo, da zunanje izvajanje ne poteka tako, da bi bistveno oviralo zmožnost nadzornih organov, da nadzirajo in sledijo, ali zavezanec izpolnjuje to uredbo in Uredbo (EU) 2023/1113.

6. Z odstopanjem od odstavka 1 zavezanci nalog, ki izhajajo iz zahtev v okviru te uredbe, ne smejo oddati v zunanje izvajanje ponudnikom storitev, ki prebivajo ali imajo sedež v tretjih državah, opredeljenih na podlagi poglavja III, oddelek 2, razen če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) zavezanec naloge odda v zunanje izvajanje izključno ponudniku storitev, ki je del iste skupine;
- (b) skupina uporablja politike in postopke za PPDFT, ukrepe skrbnega pregleda strank in pravila o vodenju evidenc, ki so popolnoma skladni s to uredbo ali enakovrednimi pravili v tretjih državah;

(c) učinkovito izvajanje zahtev iz točke (b) tega odstavka na ravni skupine nadzira nadzorni organ matične države članice v skladu s poglavjem IV Direktive (EU) 2024/1640.

7. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko kolektivni naložbeni podjem, ki ni pravna oseba ali ima le upravni odbor in je prenesel obdelavo vpisov in zbiranje denarnih sredstev vlagateljev, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366, na drug subjekt, odda nalogo iz odstavka 3, točke (c), (d) in (e), v zunanje izvajanje enemu od svojih ponudnikov storitev.

Zunanje izvajanje iz prvega pododstavka tega odstavka se lahko izvede šele potem, ko kolektivni naložbeni podjem na podlagi odstavka 1 sporoči nadzorniku, da namerava nalogo oddati v zunanje izvajanje, in je nadzornik tako zunanje izvajanje odobril ob upoštevanju:

(a) virov, izkušenj in znanja ponudnika storitev v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma;

(b) poznavanja vrste dejavnosti ali transakcij, ki jih izvaja kolektivni naložbeni podjem, s strani izvajalca storitev.

8. Organ AMLA do 10. julija 2027 izda smernice, namenjene zavezancem, o:

(a) vzpostavitvi razmerij z zunanjimi izvajalci, vključno z vsemi nadaljnjimi razmerji z zunanjimi izvajalci, v skladu s tem členom, njihovem upravljanju in postopkih za spremljanje izvajanja funkcij s strani ponudnika storitev in predvsem tistih funkcij, ki se štejejo za kritične;

(b) vlogah in odgovornosti zavezanca in ponudnika storitev v okviru dogovora o zunanjem izvajanju;

(c) nadzornih pristopih k zunanjemu izvajanju in pričakovanih nadzornikov glede zunanjega izvajanja kritičnih funkcij.

POGLAVJE III

SKRBNI PREGLED STRANK

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 19

Izvajanje ukrepov skrbnega pregleda strank

1. Zavezanci izvedejo ukrepe skrbnega pregleda strank v kateri koli od naslednjih okoliščin:

(a) ob vzpostavitvi poslovnega odnosa;

(b) pri izvajanju občasne transakcije v vrednosti najmanj 10 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, ne glede na to, ali je transakcija izvedena z enim dejanjem ali s povezanimi transakcijami, ali občasne transakcije z nižjo vrednostjo, določeno na podlagi odstavka 9;

(c) kadar sodelujejo pri ustanovitvi pravnega subjekta, vzpostavitvi pravne ureditve ali, za zavezance iz člena 3, točka 3(a), (b) ali (c), pri prenosu lastništva pravnega subjekta, ne glede na vrednost transakcije;

(d) kadar obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na kakršno koli odstopanje, izvzetje ali prag;

(e) kadar obstajajo dvomi o verodostojnosti ali ustreznosti predhodno pridobljenih podatkov o identifikaciji stranke;

(f) kadar obstaja dvom, ali je oseba, s katero sodelujejo, stranka ali oseba, pooblaščenca za delovanje v imenu stranke.

2. Poleg okoliščin iz odstavka 1 kreditne institucije in finančne institucije, z izjemo ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, izvedejo ukrepe skrbnega pregleda strank, kadar odredijo ali izvršijo občasno transakcijo, ki predstavlja prenos sredstev, kot je opredeljen v členu 3, točka 9, Uredbe (EU) 2023/1113, v vrednosti najmanj 1 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali s povezanimi transakcijami.

3. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (b), ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi:

- (a) pri izvajanju občasne transakcije v vrednosti najmanj 1 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali s povezanimi transakcijami, izvedejo ukrepe skrbnega pregleda strank;
- (b) pri izvajanju občasne transakcije v vrednosti, nižji od 1 000 EUR, ali protivrednosti v nacionalni valuti, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali s povezanimi transakcijami, izvedejo vsaj ukrepe skrbnega pregleda strank iz člena 20(1), točka (a).

4. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (b), zavezanci pri izvajanju občasne gotovinske transakcije v vrednosti najmanj 3 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali s povezanimi transakcijami, izvedejo vsaj ukrepe skrbnega pregleda strank iz člena 20(1), točka (a).

Prvi pododstavek tega odstavka se ne uporablja, kadar države članice na podlagi člena 80(2) in (3) vzpostavijo omejitve za velika gotovinska plačila v vrednosti 3 000 EUR ali manj, ali v protivrednosti v nacionalni valuti, razen v primerih iz odstavka 4, točka (b), navedenega člena.

5. Poleg okoliščin iz odstavka 1, ponudniki storitev iger na srečo izvedejo ukrepe skrbnega pregleda strank ob izplačilu dobitkov, ob vplačilu stav ali obojem, kadar izvajajo transakcije v vrednosti najmanj 2 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, ne glede na to, ali je transakcija izvedena z enim dejanjem ali s povezanimi transakcijami.

6. Za namene tega poglavja zavezanci štejejo, da so njihove stranke naslednje osebe:

- (a) v primeru zavezancev iz člena 3, točke 3(e), (f) in (i), in oseb, ki trgujejo z blagom visoke vrednosti iz člena 3, točka 3(j), poleg njihove neposredne stranke – dobavitelj blaga;
- (b) v primeru notarjev, odvetnikov in drugih neodvisnih pravnih strokovnjakov, ki posredujejo pri transakciji, in kolikor je to edini notar, odvetnik ali drugi neodvisni pravni strokovnjak, ki posreduje pri tej transakciji, – obe stranki v transakciji;
- (c) v primeru nepremičninskih posrednikov – obe stranki v transakciji;
- (d) v zvezi s storitvami odreditve plačil, ki jih izvajajo ponudniki storitev odreditve plačil, – trgovec;
- (e) v zvezi s ponudniki storitev množičnega financiranja in posredniki množičnega financiranja – fizična ali pravna oseba, ki zaprosi za financiranje in ki zagotavlja financiranje prek platforme za množično financiranje.

7. Nadzorniki lahko neposredno ali v sodelovanju z drugimi organi v tej državi članici zavezance izvzamejo iz izvajanja, v celoti ali delno, ukrepov skrbnega pregleda strank iz člena 20(1), točke (a), (b) in (c), v zvezi z elektronskim denarjem, če narava produkta dokazano predstavlja nizko tveganje, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji za zmanjšanje tveganja:

- (a) plačilnega instrumenta ni mogoče ponovno napolniti in elektronsko shranjeni znesek ne presega 150 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti;
- (b) plačilni instrument se uporablja izključno za nakup blaga ali storitev, ki jih ponuja izdajatelj, ali v okviru mreže ponudnikov storitev;
- (c) plačilni instrument ni povezan s plačilnim računom in ne dovoljuje zamenjave shranjenega zneska za gotovino ali za kriptosredstva;
- (d) izdajatelj zadostno spremlja transakcije ali poslovni odnos, da lahko odkrije nenavadne ali sumljive transakcije.

8. Ponudniki storitev iger na srečo lahko obveznost izvajanja ukrepov skrbnega pregleda strank iz člena 20(1), točka (a), izpolnijo z identifikacijo stranke in preverjanjem njene identitete ob vstopu v igralnico ali druge fizične prostore za igre na srečo, če imajo ponudniki storitev iger na srečo vzpostavljene sisteme, ki jim omogočajo, da transakcije pripišejo določenim strankam.

9. Organ AMLA do 10. julija 2026 pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov so določeni:

- (a) zavezanci, sektorji ali transakcije, ki so povezani z večjim tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma ter za katere se uporablja vrednost, ki je nižja od vrednosti, določene v odstavku 1, točka (b);
- (b) povezane vrednosti občasnih transakcij;
- (c) merila, ki jih je treba upoštevati pri opredelitvi občasnih transakcij in poslovnih odnosov;
- (d) merila za opredelitev povezanih transakcij.

Pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka organ AMLA ustrezno upošteva stopnje inherentnih tveganj pri poslovnih modelih različnih vrst zavezancev in oceno tveganja na ravni Unije, ki jo izvede Komisija na podlagi člena 7 Direktive (EU) 2024/1640.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 9 tega člena v skladu s členi 49 do 52 Uredbe (EU) 2024/1620.

Člen 20

Ukrepi skrbnega pregleda strank

1. Zavezanci za namen izvajanja skrbnega pregleda strank izvedejo vse od naslednjih ukrepov:

- (a) identificirajo stranko in preverijo njeno identiteto;
- (b) identificirajo dejanske lastnike in sprejmejo razumne ukrepe za preverjanje njihove identitete, tako da zavezanec zagotovo ve, kdo je dejanski lastnik, ter da pozna lastništvo in nadzorne strukture stranke;
- (c) ocenijo namen in predvideno naravo poslovnega odnosa ali občasne transakcije, se seznanijo z njima ter o tem po potrebi pridobijo informacije;
- (d) preverijo, če za stranko oziroma dejanske lastnike veljajo ciljne finančne sankcije, in – v primeru stranke ali stranke pravne ureditve, ki je pravni subjekt, – ali fizične oziroma pravne osebe, za katere veljajo ciljno usmerjene finančne sankcije, obvladujejo pravni subjekt in ali imajo v tem pravnem subjektu več kot 50 % lastninskih pravic ali večinski delež, bodisi posamično bodisi skupaj;
- (e) ocenijo in po potrebi pridobijo informacije o naravi poslovanja strank, v primeru podjetij pa tudi o tem, ali opravljajo dejavnosti, ali informacije o naravi njihove zaposlitve ali poklica;
- (f) stalno spremljajo poslovni odnos, vključno s pregledovanjem transakcij, ki se izvajajo v času poslovnega odnosa, s čimer se zagotovi, da so opravljene transakcije v skladu s poznavanjem stranke s strani zavezanca, poslovnega profila in profila tveganj, po potrebi tudi s poznavanjem izvora sredstev;
- (g) ugotovijo, ali je stranka, dejanski lastnik stranke in, kadar je ustrezno, oseba, v imenu ali v korist katere se izvaja transakcija ali dejavnost, politično izpostavljena oseba, njen družinski član ali oseba, za katero je znano, da je njen ožji sodelavec.
- (h) kadar se transakcija ali dejavnost izvaja v imenu ali v korist fizične osebe, ki ni stranka, identificirajo in preverijo identiteto te fizične osebe;
- (i) preverijo, ali je vsaka oseba, ki trdi, da deluje v imenu stranke, za to pooblaščen, ter jo identificirajo in preverijo njeno identiteto.

2. Zavezanci določijo obseg ukrepov iz odstavka 1 na podlagi posamezne analize tveganj pranja denarja in financiranja terorizma glede na specifične značilnosti stranke in poslovnega odnosa ali občasne transakcije ter ob upoštevanju ocene tveganja za celotno poslovanje, ki jo je pripravil zavezanec na podlagi člena 10, ter spremenljivk na področju pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v Prilogi I, pa tudi dejavnikov tveganja, določenih v prilogah II in III.

Kadar zavezanci ugotovijo, da obstaja povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, izvedejo ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda v skladu z oddelkom 4 tega poglavja. Kadar se ugotovi, da je tveganje manjše, lahko zavezanci izvedejo ukrepe poenostavljenega skrbnega pregleda na podlagi oddelka 3 tega poglavja.

3. Organ AMLA do 10. julija 2026 izda smernice o spremenljivkah in dejavnikih tveganja, ki jih morajo zavezanci upoštevati pri vzpostavljanju poslovnih odnosov ali izvajanju občasnih transakcij.

4. Zavezanci morajo biti svojim nadzornikom vedno zmožni dokazati, da so sprejeti ukrepi ustrezni glede na prepoznana tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 21

Nezmožnost izpolnitve zahteve glede izvedbe ukrepov skrbnega pregleda strank

1. Kadar zavezanec ne more izpolniti zahteve glede izvedbe ukrepov skrbnega pregleda strank, določenih v členu 20(1), transakcije ali vzpostavitve poslovnega odnosa ne opravi ter prekine poslovni odnos in razmisli o prijavi sumljive transakcije FIU v zvezi s stranko v skladu s členom 69.

Prekinitvev poslovnega odnosa na podlagi prvega pododstavka tega odstavka ne preprečuje, da bi zavezanec prejel dolgovana denarna sredstva, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366.

Kadar je zavezanec dolžan zaščititi sredstva svoje stranke, se prekinitvev poslovnega odnosa ne razume kot zahteva za odtujitev sredstev stranke.

V primeru pogodb o življenjskem zavarovanju zavezanci, kadar je to potrebno kot alternativni ukrep za prekinitvev poslovnega odnosa, ne opravijo transakcij za stranko, vključno z izplačili upravičencem, dokler niso izvedeni ukrepi skrbnega preverjanja stranke iz člena 20(1).

2. Odstavek 1 se ne uporablja za notarje, odvetnike, druge neodvisne pravne strokovnjake, revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce, in sicer v strogem obsegu, v katerem te osebe ugotavljajo pravni položaj svoje stranke ali ko branijo ali zastopajo to stranko v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi takega postopka ali izogibanju takemu postopku.

Prvi pododstavek se ne uporablja, kadar v njem navedeni zavezanci:

- (a) sodelujejo pri pranju denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ali financiranju terorizma;
- (b) zagotavljajo pravno svetovanje za namene pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali
- (c) se zavedajo, da stranka potrebuje pravno svetovanje za namene pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma; na zavedanje ali namen je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin.

3. Zavezanci vodijo evidenco sprejetih ukrepov, da bi zagotovili izpolnjevanje zahteve glede izvedbe ukrepov skrbnega pregleda strank, vključno z evidencami sprejetih odločitev in ustreznih spremnih listin in utemeljitev. Dokumenti, podatki ali informacije, ki jih hrani zavezanec, se posodobijo vedno, ko se pregleda skrbni pregled strank na podlagi člena 26.

Obveznost vodenja evidenc iz prvega pododstavka tega odstavka, se uporablja tudi v primerih, ko zavezanci zavrnejo vzpostavitev poslovnega odnosa, prekinitvev poslovnega odnosa ali uporabo alternativnih ukrepov na podlagi odstavka 1.

4. Organ AMLA do 10. julija 2027 z Evropskim bančnim organom izda skupne smernice o ukrepih, ki jih lahko kreditne institucije in finančne institucije sprejmejo za zagotovitev skladnosti s pravili o PPDFT pri izvajanju zahtev iz Direktive 2014/92/EU, tudi v zvezi s poslovnimi odnosi, na katere najbolj vplivajo prakse zmanjševanja tveganja.

Člen 22

Identifikacija ter preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika

1. Razen v primerih nizkega tveganja, za katere se uporabljajo ukrepi iz oddelka 3, in ne glede na uporabo dodatnih ukrepov v primerih višjega tveganja iz oddelka 4, zavezanci za identifikacijo stranke, od vsake osebe, ki trdi, da deluje v imenu stranke, in fizičnih oseb, v imenu ali v korist katerih se izvaja transakcija ali dejavnost, pridobijo najmanj naslednje informacije:

(a) za fizično osebo:

(i) vsa imena in priimke;

(ii) kraj in polni datum rojstva;

(iii) državljanstva ali apatridnost in status begunca ali subsidiarne zaščite, kadar je ustrezno, in nacionalno identifikacijsko številko, kadar je ustrezno;

(iv) običajno prebivališče ali, če ni naslova stalnega prebivališča v Uniji, na katerem oseba zakonito prebiva, poštni naslov, na katerem je dosegljiva fizična oseba, in če je na voljo, davčno številko;

(b) za pravni subjekt:

(i) pravnoorganizacijsko obliko in ime pravnega subjekta;

(ii) naslov statutarnega ali uradnega sedeža in, če se razlikuje, glavni kraj poslovanja, in državo ustanovitve;

(iii) imena zakonitih zastopnikov pravnega subjekta in, če so na voljo, matično številko, davčno številko in identifikator pravnih subjektov;

(iv) imena oseb, ki imajo delnice ali zasedajo direktorsko funkcijo nominalno, vključno z navedbo njihovega statusa nominalnih imetnikov delnic ali nominalnih direktorjev;

(c) za skrbnika izrecnega sklada ali osebo, ki opravlja enakovredno funkcijo v podobni pravni ureditvi:

(i) osnovne informacije o pravni ureditvi; vendar se v zvezi s sredstvi, ki jih ima pravna ureditev ali ki se upravljajo prek nje, identificirajo samo sredstva, ki se bodo upravljala v okviru poslovnega odnosa ali občasne transakcije;

(ii) naslov prebivališča skrbnikov ali oseb, ki opravljajo enakovredno funkcijo v podobni pravni ureditvi, ter – če se razlikuje – kraj, od koder se upravlja izrecni sklad ali podobna pravna ureditev, pooblastila, ki urejajo in zavezujejo pravno ureditev, ter tudi, če sta na voljo, davčno številko in identifikator pravnih subjektov;

(d) za druge organizacije s pravno sposobnostjo na podlagi nacionalnega prava:

(i) ime, naslov statutarnega ali enakovrednega sedeža;

(ii) imena oseb, pooblaščenih za zastopanje organizacije, ter, kadar je ustrezno, pravnoorganizacijsko obliko, davčno številko, matično številko, identifikator pravnih subjektov ter družbene ali enakovredne pogodbe.

2. Za namene identifikacije dejanskega lastnika pravnega subjekta ali pravne ureditve zavezanci zbirajo informacije iz člena 62(1), drugi pododstavek, točka (a).

Kadar ni po izčrpanju vseh možnih sredstev identifikacije nobena fizična oseba identificirana kot dejanski lastnik ali kadar obstaja dvom, da so identificirane osebe dejanski lastniki, zavezanci evidentirajo, da ni bil identificiran noben dejanski lastnik, in identificirajo vse fizične osebe na položajih višjega vodstva v pravnem subjektu in preverijo njihovo identiteto.

Kadar bi se z izvajanjem takega preverjanja iz drugega pododstavka stranko lahko opozorilo na to, da ima zavezanec dvome glede dejanskega lastništva pravne osebe, se zavezanec vzdrži preverjanja identitete oseb na položajih višjega vodstva in namesto tega evidentira ukrepe, sprejete za ugotavljanje identitete dejanskih lastnikov in oseb na položajih višjega vodstva. Zavezanci vodijo evidenco sprejetih ukrepov in tudi težav, na katere so naleteli med postopkom identifikacije in zaradi katerih so identificirali osebe na višjem vodstvenem položaju.

3. Kreditne institucije in finančne institucije pridobijo informacije za identifikacijo in preverjanje identitete fizičnih ali pravnih oseb, ki uporabljajo katero koli virtualno IBAN, ki jo izdajo, in o povezanem bančnem ali plačilnem računu.

Kreditna institucija ali finančna institucija, ki vodi bančni ali plačilni račun, na katerega virtualna IBAN, ki jo je izdala druga kreditna institucija ali finančna institucija, preusmeri plačila, zagotovi, da lahko od institucije, ki je izdala virtualno IBAN, brez odlašanja, v vsakem primeru pa v petih delovnih dneh od zahtevanja teh informacij, pridobi informacije za identifikacijo in preverjanje identitete fizične osebe, ki uporablja to virtualno IBAN.

4. V primeru upravičencev iz skladov ali podobnih pravnih subjektov ali ureditev, ki so določene po posebnih značilnostih ali razredu, zavezanec pridobi zadostne informacije o upravičencu, tako da bo lahko določil identiteto upravičenca v času izplačila ali v času, ko upravičenec uveljavi pridobljene pravice.

5. V primeru diskrecijskih skladov zavezanec pridobi zadostne informacije o potencialnih in privzetih upravičencih diskrecijskega sklada, da lahko ugotovi identiteto upravičenca v trenutku, ko skrbniki uveljavijo svojo diskrecijsko pravico, ali v trenutku, ko privzeti upravičenci v diskrecijskem skladu postanejo upravičenci zato, ker skrbniki niso uveljavili svoje diskrecijske pravice.

6. Zavezanci pridobijo informacije, dokumente in podatke, potrebne za preverjanje identitete stranke in vsake osebe, ki trdi, da deluje v njenem imenu, na podlagi česar koli od naslednjega:

- (a) predložitve osebnega dokumenta, potnega lista ali enakovrednega dokumenta in, po potrebi, pridobivanja informacij iz zanesljivih in neodvisnih virov, do katerih so imeli neposreden dostop ali ki jih je predložila stranka;
- (b) uporabe sredstev elektronske identifikacije, ki izpolnjujejo zahteve iz Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi s „srednjo“ ali „visoko“ ravno zanesljivosti, in ustreznih kvalificiranih storitev zaupanja, kot so določene v navedeni uredbi.

7. Zavezanci preverijo identiteto dejanskega lastnika in po potrebi oseb, v imenu ali v korist katerih se izvaja transakcija ali dejavnost, na enega od naslednjih načinov:

- (a) v skladu z odstavkom 6;
- (b) s sprejetjem razumnih ukrepov za pridobitev potrebnih informacij, dokumentov in podatkov od stranke ali drugih zanesljivih virov, vključno z javnimi registri, ki niso osrednji registri.

Zavezanci določijo obseg informacij, ki jih je treba preučiti, glede na tveganja, ki jih predstavljajo občasna transakcija ali poslovni odnos in dejanski lastnik, vključno s tveganji, povezanimi z lastniško strukturo.

Poleg načinov preverjanja iz prvega pododstavka tega odstavka zavezanci preverijo informacije o dejanskih lastnikih z vpogledom v osrednje registre.

Člen 23

Čas preverjanja identitete stranke in dejanskega lastnika

1. Preverjanje identitete stranke, dejanskega lastnika in vseh oseb na podlagi člena 20(1), točki (h) in (i), se izvede pred vzpostavitvijo poslovnega odnosa ali izvedbo občasne transakcije. Taka obveznost se ne uporablja za primere nizkega tveganja iz oddelka 3 tega poglavja, če manjše tveganje upravičuje odlog takega preverjanja.

Za nepremičninske posrednike se preverjanje iz prvega pododstavka izvede po tem, ko prodajalec ali najemodajalec sprejme ponudbo, v vsakem primeru pa pred prenosom sredstev ali nepremičnin.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika izvede med vzpostavitvijo poslovnega odnosa, če je potrebno, da se ne prekine običajno poslovanje, in kadar obstaja nizko tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. V takih primerih se ti postopki zaključijo kar najhitreje po prvem stiku.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko kreditna institucija ali finančna institucija na morebitno zahtevo stranke odpre račun, vključno z računi, ki omogočajo transakcije s prenosljivimi vrednostnimi papirji, pod pogojem, da so vzpostavljena ustrezna varovala za zagotovitev, da stranka ne izvaja transakcij oziroma da se ne izvajajo v njenem imenu, dokler ni dosežena popolna skladnost z ukrepi skrbnega pregleda strank, določenimi v členu 20(1), točki (a) in (b).

4. Ob vzpostavitvi novega poslovnega odnosa s pravnim subjektom ali skrbnikom izrecnega sklada ali osebo na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi iz členov 51, 57, 58, 61 in 67, za katere je treba na podlagi člena 10 Direktive (EU) 2024/1640 registrirati informacije o dejanskem lastništvu, zavezanci pridobijo veljavno dokazilo o registraciji ali pred kratkim izdan izpisek iz registra, ki potrjujejo veljavnost registracije.

Člen 24

Poročanje o neskladnostih z informacijami iz registrov dejanskega lastništva

1. Zavezanci poročajo osrednjim registrom o vseh ugotovljenih neskladnostih med informacijami, ki so na voljo v centralnih registrih, in informacijami, ki jih zberejo na podlagi člena 20(1), točka (b), in člena 22(7).

O neskladnostih iz prvega pododstavka poročajo brez nepotrebnega odlašanja, v vsakem primeru pa v 14 koledarskih dneh po ugotovitvi neskladnosti. Ko poročajo o takih neskladnostih, zavezanci svojim poročilom priložijo informacije, ki so jih pridobili in iz katerih je razvidno, kakšna je neskladnost in koga štejejo za dejanske lastnike, ter, kadar je ustrezno, za nominalne imetnike delnic in nominalne direktorje ter zakaj.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 zavezancem ni treba poročati o neskladnostih osrednjemu registru in lahko namesto tega zahtevajo dodatne informacije od strank, kadar so ugotovljene neskladnosti:

- (a) omejene na tipografske napake, različne načine prečrkovanja ali manjše netočnosti, ki ne vplivajo na identifikacijo dejanskih lastnikov ali njihovega položaja; ali
- (b) posledica zastarelih podatkov, vendar so dejanski lastniki zavezancu znani iz drugega zanesljivega vira in ni razlogov za sum namernega prikrivanja kakršnih koli informacij.

Kadar zavezanec ugotovi, da so informacije o dejanskem lastništvu v osrednjem registru nepravilne, pozove stranko, naj brez nepotrebne odlašanja, v vsakem primeru pa v 14 koledarskih dneh, predloži pravilne informacije osrednjemu registru na podlagi členov 63, 64 in 67.

Ta odstavek se ne uporablja za primere višjega tveganja, za katere se uporabljajo ukrepi iz oddelka 4 tega poglavja.

3. Kadar stranka ne predloži pravih informacij v roku iz odstavka 2, drugi pododstavek, zavezanec o neskladnosti poroča osrednjemu registru v skladu s postopkom iz odstavka 1, drugi pododstavek.

4. Ta člen se ne uporablja za notarje, odvetnike, druge neodvisne pravne strokovnjake, revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce v zvezi z informacijami, ki jih prejmejo od svoje stranke ali pridobijo o njej med ugotavljanjem pravnega položaja te stranke, oziroma ko to stranko zagovarjajo ali zastopajo v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o tem, kako sprožiti tak postopek oziroma se mu izogniti, ne glede na to, ali so takšne informacije pridobljene pred takim postopkom, med njim ali po njem.

Vendar se zahteve iz tega člena uporabljajo, kadar zavezanci iz prvega pododstavka tega odstavka zagotavljajo pravno svetovanje v kateri koli od situacij iz člena 21(2), drugi pododstavek.

Člen 25

Opredelitev namena in predvidene narave poslovnega odnosa ali občasne transakcije

Pred začetkom poslovnega odnosa ali izvedbo občasne transakcije se zavezanec prepriča, da pozna njegov oziroma njen namen in predvideno naravo. V ta namen zavezanec po potrebi pridobi informacije o:

- (a) namenu in ekonomskih razlogih občasne transakcije ali poslovnega odnosa;
- (b) ocenjenem znesku predvidenih dejavnosti;
- (c) izvoru sredstev;
- (d) namembnosti sredstev;
- (e) poslovni dejavnosti ali poklicu stranke.

Za namene prvega odstavka, točka (a), tega člena, zavezanci iz člena 74 zbirajo informacije, da bi ugotovili, ali se bo blago visoke vrednosti iz navedenega člena predvidoma uporabljalo v komercialne ali nekomercialne namene.

Člen 26

Stalno spremljanje poslovnega odnosa in spremljanje transakcij, ki jih izvajajo stranke

1. Zavezanci stalno spremljajo poslovne odnose, vključno s transakcijami, ki jih stranka izvaja v času trajanja poslovnega odnosa, da zagotovijo, da so zadevne transakcije skladne s tem, kar vedo o stranki, njenih poslovnih dejavnostih in njenem profilu tveganja, ter po potrebi z informacijami o izvoru in namembnosti sredstev, ter da odkrijejo tiste transakcije, za katere je potrebna temeljitejša ocena na podlagi člena 69(2).

Kadar poslovni odnosi zajemajo več kot en produkt ali storitev, zavezanci zagotovijo, da ukrepi skrbnega pregleda strank zajemajo vse te produkte in storitve.

Kadar imajo zavezanci, ki pripadajo skupini, poslovne odnose s strankami, ki so hkrati stranke drugih subjektov v tej skupini, tudi če gre za zavezance ali podjetja, za katera ne veljajo zahteve glede AML/VFT, pri spremljanju poslovnega odnosa s svojimi strankami upoštevajo informacije v zvezi s temi drugimi poslovnimi odnosi.

2. V okviru stalnega spremljanja iz odstavka 1 zavezanci zagotovijo, da se zadevni dokumenti, podatki ali informacije o stranki redno posodabljaajo.

Obdobje med posodobitvami informacij o stranki na podlagi prvega pododstavka je odvisno od tveganja, ki ga predstavlja poslovni odnos, in v vsakem primeru ne presega:

- (a) za stranke z višjim tveganjem, za katere se uporabljajo ukrepi iz oddelka 4 tega poglavja, – enega leta;
- (b) za vse druge stranke –petih let.

3. Poleg zahtev iz odstavka 2 zavezanci pregledajo in, kjer je to ustrezno, posodobijo informacije o stranki, kadar:

- (a) so se spremenile pomembne okoliščine stranke;
- (b) ima zavezanec pravno obveznost, da v zadevnem koledarskem letu stopi v stik s stranko za namene pregleda kakršnih koli relevantnih informacij v zvezi z dejanskimi lastniki ali za zagotavljanje skladnosti z Direktivo Sveta 2011/16/EU⁽⁴²⁾;
- (c) se seznanijo s pomembnim dejstvom, ki se nanaša na stranko.

⁽⁴²⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

4. Poleg stalnega spremljanja iz odstavka 1 tega člena zavezanca redno preverjajo, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 20(1), točka (d). Pogostost tega preverjanja je sorazmerna z izpostavljenostjo zavezanca in poslovnega odnosa tveganjem neizvajanja ciljnih finančnih sankcij in izogibanja takim sankcijam.

Za kreditne institucije in finančne institucije se preverjanje iz prvega pododstavka opravi tudi ob vsaki novi uvrstitvi na seznam v zvezi s ciljnim finančnimi sankcijami.

Zahteve iz tega odstavka ne nadomeščajo obveznosti uporabe ciljnih finančnih sankcij niti strožjih zahtev iz drugih pravnih aktov Unije ali nacionalnega prava o preverjanju baze strank glede na sezname v zvezi s ciljnim finančnimi sankcijami.

5. Organ AMLA do 10. julija 2026 izda smernice o stalnem spremljanju poslovnega odnosa in spremljanju transakcij, ki se izvajajo v okviru takega odnosa.

Člen 27

Začasni ukrepi v zvezi s strankami, za katere veljajo finančne sankcije ZN

1. V zvezi s strankami, za katere veljajo finančne sankcije ZN ali ki so pod nadzorom fizičnih ali pravnih oseb ali subjektov, za katere veljajo finančne sankcije ZN, ali v katerih imajo fizične ali pravne osebe ali subjekti, za katere veljajo finančne sankcije ZN, več kot 50 % lastninskih pravic ali večinski delež, bodisi posamično bodisi skupno, zavezanca vodijo evidence o:

(a) finančnih ali drugih sredstvih, ki jih upravljajo za stranko v času objave finančnih sankcij ZN;

(b) transakcijah, ki jih je poskušala izvesti stranka;

(c) transakcijah, opravljenih za stranko.

2. Zavezanca uporabljajo ta člen v času od objave finančnih sankcij ZN do začetka uporabe zadevnih ciljnih finančnih sankcij v Uniji.

Člen 28

Regulativni tehnični standardi za informacije, potrebne za izvajanje skrbnega pregleda strank

1. Organ AMLA do 10. julija 2026 pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov se določijo:

(a) zahteve, ki se uporabljajo za zavezanca na podlagi člena 20, in informacije, ki jih je treba zbirati za namen običajnega, poenostavljenega in poglobljenega skrbnega pregleda na podlagi členov 22 in 25 ter členov 33(1) in 34(4), vključno z minimalnimi zahtevami v primerih manjšega tveganja;

(b) vrsta ukrepov poenostavljenega skrbnega pregleda, ki jih lahko zavezanca uporabijo v primerih nizkega tveganja na podlagi člena 33(1) te uredbe, vključno z ukrepi, ki se uporabljajo za posebne kategorije zavezancev in produktov ali storitev, ob upoštevanju rezultatov ocene tveganja na ravni Unije, ki jo izvede Komisija v skladu s členom 7 Direktive (EU) 2024/1640;

(c) dejavniki tveganja, povezani z značilnostmi instrumentov elektronskega denarja, ki bi jih morali nadzorniki upoštevati pri določanju obsega izvzetja na podlagi člena 19(7);

(d) zanesljivi in neodvisni viri informacij, ki se lahko uporabljajo za preverjanje podatkov o identiteti fizičnih in pravnih oseb za namene člena 22(6) in (7);

(e) seznam atributov, ki jih morajo imeti sredstva elektronske identifikacije in ustrezne kvalificirane storitve zaupanja iz člena 22(6), točka (b), za izpolnjevanje zahtev člena 20(1), točke (a) in (b), v primeru običajnega, poenostavljenega in poglobljenega skrbnega pregleda.

2. Zahteve in ukrepi iz odstavka 1, točki (a) in (b), temeljijo na naslednjih merilih:

- (a) tveganju, ki je neločljivo povezano s storitvijo, ki se opravlja;
 - (b) tveganju, povezanem s kategorijami strank;
 - (c) naravi, znesku in ponovitvi transakcije;
 - (d) kanalih, ki se uporabljajo za izvajanje poslovnega odnosa ali občasne transakcije.
3. Organ AMLA redno pregleduje regulativne tehnične standarde ter po potrebi pripravi in Komisiji predloži osnutek za posodobitev navedenih standardov, da bi se med drugim upoštevale inovacije in tehnološki dosežki.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz odstavkov 1 in 3 tega člena v skladu s členi 49 do 52 Uredbe (EU) 2024/1620.

ODDELEK 2

Politika do tretjih držav in grožnje v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma iz držav zunaj Unije

Člen 29

Opredelitev tretjih držav z znatnimi strateškimi pomanjkljivostmi v njihovih nacionalnih ureditvah PPDF

1. Komisija opredeli tretje države z znatnimi strateškimi pomanjkljivostmi v njihovih nacionalnih ureditvah PPDF in jih določi kot „tretje države z visokim tveganjem“.
2. Za opredelitev tretjih držav iz odstavka 1 tega člena se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 85, s katerimi se dopolni ta uredba, kadar:
- (a) so bile ugotovljene znatne strateške pomanjkljivosti v pravnem in institucionalnem okviru PPDF tretje države;
 - (b) so bile ugotovljene znatne strateške pomanjkljivosti v učinkovitosti sistema PPDF tretje države pri obravnavanju tveganj pranja denarja in financiranja terorizma ali v njenem sistemu za ocenjevanje in zmanjševanje tveganj neizvajanja finančnih sankcij ZN v zvezi s financiranjem širjenja orožja ali izogibanja tem sankcijam.;
 - (c) so znatne strateške pomanjkljivosti, ugotovljene na podlagi točk (a) in (b), stalno prisotne in ukrepi za njihovo zmanjšanje niso bili sprejeti niti niso v postopku sprejemanja.

Navedeni delegirani akti se sprejmejo v 20 koledarskih dneh po tem, ko Komisija ugotovi, da so merila iz točke (a), (b) ali (c) prvega pododstavka izpolnjena.

3. Za namene odstavka 2 Komisija upošteva pozive mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov s pristojnostjo na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma k uporabi ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda in dodatnih blažilnih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: protiukrepi) ter tudi ustrezna vrednotenja, ocene, poročila ali javne izjave, ki so jih pripravili.
4. Kadar je tretja država opredeljena v skladu z merili iz odstavka 2, zavezanci v zvezi s poslovnimi odnosi ali občasnimi transakcijami, ki vključujejo fizične ali pravne osebe iz navedene tretje države, uporabljajo ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda, navedene v členu 34(4).
5. V delegiranem aktu iz odstavka 2 se med protiukrepi, navedenimi v členu 35, opredelijo posebni protiukrepi za zmanjšanje posebnih tveganj, ki izvirajo iz vsake tretje države z visokim tveganjem.
6. Kadar država članica ugotovi posebno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki ga predstavlja tretja država, ki jo je Komisija opredelila v skladu z merili iz odstavka 2, in tega posebnega tveganja ne obravnavajo protiukrepi iz odstavka 5, lahko od zavezancev s sedežem na njenem ozemlju zahteva, da uporabijo posebne dodatne protiukrepe za zmanjšanje posebnih tveganj, ki izhajajo iz te tretje države. Ugotovljeno tveganje in ustrezni protiukrepi se sporočijo Komisiji v petih dneh po začetku uporabe protiukrepov.

7. Komisija redno pregleduje delegirane akte iz odstavka 2 za zagotovitev, da so v posebnih protiukrepih, opredeljenih na podlagi odstavka 5, upoštevane spremembe okvira tretje države za PPDFT ter da so protiukrepi sorazmerni s tveganji in ustrezni zanje.

Komisija po prejemu uradnega obvestila na podlagi odstavka 6 oceni prejete informacije, da bi ugotovila, ali posebna tveganja v zvezi s posamezno državo vplivajo na celovitost notranjega trga Unije. Komisija po potrebi revidira delegirane akte iz odstavka 2, tako da doda potrebne protiukrepe za zmanjšanje teh dodatnih tveganj. Kadar Komisija meni, je da posebni dodatni ukrepi, ki jih je država članica uporablja na podlagi odstavka 6, niso potrebni za zmanjšanje posebnih tveganj, ki izhajajo iz te tretje države, lahko z izvedbenim aktom odloči, da država članica odpravi določeni dodatni protiukrepi.

Člen 30

Opredelitev tretjih držav s pomanjkljivo skladnostjo v njihovih nacionalnih ureditvah PPDFT

1. Komisija opredeli tretje države s pomanjkljivo skladnostjo v njihovih nacionalnih ureditvah PPDFT.
2. Za opredelitev tretjih držav iz odstavka 1 se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 85 za dopolnitev te uredbe, kadar:
 - (a) je bila ugotovljena pomanjkljiva skladnost v pravnem in institucionalnem okviru tretje države za PPDFT;
 - (b) je bila ugotovljena pomanjkljiva skladnost v učinkovitosti sistema tretje države za PPDFT pri obravnavanju tveganj pranja denarja in financiranja terorizma ali v njenem sistemu za ocenjevanje in zmanjševanje tveganj neizvajanja finančnih sankcij ZN v zvezi s financiranjem širjenja orožja ali izogibanja tem sankcijam.

Navedeni delegirani akti se sprejmejo v 20 dneh po tem, ko Komisija ugotovi, da so merila iz točke (a) ali (b) prvega pododstavka izpolnjena.

3. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 2 kot izhodišče za svojo oceno upošteva informacije o jurisdikcijah, ki so pod poglobljenim spremljanjem mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma, pa tudi ustrezna vrednotenja, ocene, poročila ali javne izjave, ki so jih pripravili.
4. V delegiranem aktu iz odstavka 2 se med ukrepi, navedenimi v členu 34(4), opredelijo posebni ukrepi poglobljenega skrbnega pregleda, ki jih zavezanci uporabljajo za zmanjšanje tveganj, povezanih s poslovnimi odnosi ali občasnimi transakcijami, ki vključujejo fizične ali pravne osebe iz navedene tretje države.
5. Komisija redno pregleduje delegirane akte iz odstavka 2 za zagotovitev, da so v posebnih ukrepih poglobljenega skrbnega pregleda, opredeljenih na podlagi odstavka 4, upoštevane spremembe okvira tretje države za PPDFT, ter da so ukrepi sorazmerni s tveganji in ustrezni zanje.

Člen 31

Opredelitev tretjih držav, ki predstavljajo konkretno in resno grožnjo finančnemu sistemu Unije

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 85 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo tretjih držav, kadar v izjemnih primerih meni, da je to nujno potrebno za zmanjšanje konkretne in resne grožnje finančnemu sistemu Unije in pravilnemu delovanju notranjega trga, ki jo predstavljajo te tretje države in ki je ni mogoče zmanjšati na podlagi členov 29 in 30.
2. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 1 upošteva zlasti naslednja merila:
 - (a) pravni in institucionalni okvir tretje države za PPDFT, zlasti:

- (i) inkriminacijo pranja denarja in financiranja terorizma;
 - (ii) ukrepe v zvezi s skrbnim pregledom strank;
 - (iii) zahteve v zvezi z vodenjem evidenc;
 - (iv) zahteve za poročanje o sumljivih transakcijah;
 - (v) razpoložljivost natančnih in pravočasnih informacij o dejanskem lastništvu pravnih oseb in ureditev za pristojne organe;
- (b) pooblastila in postopke pristojnih organov tretje države za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki vključujejo ustrezno učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, pa tudi prakso tretje države pri sodelovanju in izmenjavi informacij s pristojnimi organi držav članic;
- (c) učinkovitost sistema PPFFT tretje države pri obravnavi tveganj pranja denarja in financiranja terorizma.

3. Komisija lahko za namene določitve stopnje grožnje iz odstavka 1 organ AMLA zaprosi, naj sprejme mnenje, namenjeno oceni konkretnega vpliva na celovitost finančnega sistema Unije zaradi stopnje grožnje, ki jo predstavlja tretja država.

4. Kadar organ AMLA ugotovi, da tretja država, ki ni opredeljena na podlagi členov 29 in 30, predstavlja konkretno in resno grožnjo za finančni sistem Unije, lahko na Komisijo naslovi mnenje, v katerem navede grožnjo, ki jo je ugotovil, in zakaj meni, da bi morala Komisija to tretjo državo opredeliti na podlagi odstavka 1.

Kadar Komisija odloči, da tretje države iz prvega pododstavka ne bo opredelila, organu AMLA predloži utemeljitev tega.

5. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 1 upošteva zlasti ustrezna vrednotenja, ocene ali poročila, ki jih pripravijo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma.

6. Kadar opredeljena konkretna in resna grožnja iz zadevne tretje države pomeni znatno strateško pomanjkljivost, se uporablja člen 29(4), v delegiranem aktu iz odstavka 1 tega člena pa se opredelijo posebni protiukrepi iz člena 29(5).

7. Kadar opredeljena konkretna in resna grožnja iz zadevne tretje države pomeni pomanjkljivo skladnost, se v delegiranem aktu iz odstavka 1 opredelijo posebni ukrepi poglobljenega skrbnega pregleda med tistimi iz člena 34(4), ki jih zavezanci uporabljajo za zmanjšanje tveganj, povezanih s poslovnimi odnosi ali občasnimi transakcijami, ki vključujejo fizične ali pravne osebe iz te tretje države.

8. Komisija redno pregleduje delegirane akte iz odstavka 1 za zagotovitev, da so v protiukrepih iz odstavka 6 in ukrepih poglobljenega skrbnega pregleda iz odstavka 7 upoštevane spremembe okvira tretje države za PPFFT ter da so ukrepi sorazmerni s tveganji in ustrezni zanje.

9. Komisija lahko z izvedbenim aktom sprejme metodologijo za opredelitev tretjih držav na podlagi tega člena. Ta izvedbeni akt določa zlasti:

- (a) kako se ocenjujejo merila iz odstavka 2;
- (b) postopek sodelovanja s tretjo državo, ki se ocenjuje;
- (c) postopek za sodelovanje držav članic in organa AMLA pri opredelitvi tretjih držav, ki predstavljajo konkretno in resno grožnjo za finančni sistem Unije.

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 86(2).

Člen 32

Smernice o tveganjih, trendih in metodah pranja denarja in financiranja terorizma

1. Organ AMLA do 10. julija 2027 sprejme smernice, v katerih so opredeljeni tveganja, trendi in metode pranja denarja in financiranja terorizma, ki vključujejo katero koli geografsko področje zunaj Unije ter so jim izpostavljeni zavezanci. Organ AMLA upošteva zlasti dejavnike tveganja, navedene v Prilogi III. Če so opredeljeni primeri višjega tveganja, smernice vključujejo ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda, zavezanci pa za zmanjšanje takih tveganj preučijo njihovo uporabo.
2. Organ AMLA smernice iz odstavka 1 pregleda najmanj vsaki dve leti.
3. Organ AMLA pri izdaji in pregledu smernic iz odstavka 1 upošteva vrednotenja, ocene ali poročila institucij, teles, uradov in agencij Unije, mednarodnih organizacij in organov za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma.

ODDELEK 3

Poenostavljen skrbni pregled

Člen 33

Ukrepi poenostavljenega skrbnega pregleda

1. Kadar poslovni odnos ali transakcija ob upoštevanju dejavnikov tveganja iz prilog II in III predstavlja nižjo stopnjo tveganja, lahko zavezanci izvedejo naslednje ukrepe poenostavljenega skrbnega pregleda:
 - (a) identiteto stranke in dejanskega lastnika preverijo po vzpostavitvi poslovnega odnosa, če je opredeljeno konkretno manjše tveganje upravičilo tak odlog, v vsakem primeru pa najpozneje 60 dni po vzpostavitvi odnosa;
 - (b) zmanjšajo pogostost posodobitev identifikacije stranke;
 - (c) zmanjšajo količino informacij, zbranih za opredelitev namena in predvidene narave poslovnega odnosa ali občasne transakcije, ali pa o njih sklepajo na podlagi vrste transakcij ali vzpostavljenega poslovnega odnosa;
 - (d) zmanjšajo pogostost ali stopnjo preverjanja transakcij, ki jih izvaja stranka;
 - (e) izvedejo vse druge ustrezne ukrepe poenostavljenega skrbnega pregleda, ki jih opredeli organ AMLA na podlagi člena 28.

Ukrepi iz prvega pododstavka morajo biti sorazmerni z naravo in obsegom posla ter s specifičnimi elementi opredeljenega manjšega tveganja. Vendar pa morajo zavezanci zadostno spremljati transakcije in poslovni odnos, da lahko odkrijejo nenavadne ali sumljive transakcije.

2. Zavezanci zagotovijo, da notranji postopki, vzpostavljeni na podlagi člena 9, vključujejo posebne ukrepe poenostavljenega pregleda, ki se sprejmejo v zvezi z različnimi vrstami strank, ki predstavljajo manjše tveganje. Zavezanci dokumentirajo odločitve o upoštevanju dodatnih dejavnikov manjšega tveganja.
3. Za namene izvedbe ukrepov poenostavljenega skrbnega pregleda iz odstavka 1, točka (a), zavezanci sprejmejo postopke za obvladovanje tveganja v zvezi s pogoji, pod katerimi lahko opravljajo storitve ali izvajajo transakcije za stranko, preden poteka pregled, vključno z omejitvijo zneska, števila ali vrst transakcij, ki se lahko izvajajo, ali spremljanjem transakcij za zagotovitev, da so v skladu s pričakovanimi standardi za zadevni poslovni odnos.
4. Zavezanci redno preverjajo, ali še vedno obstajajo pogoji za izvedbo ukrepov poenostavljenega skrbnega pregleda. Pogostost takih preverjanj mora biti sorazmerna z naravo in obsegom posla ter tveganji, ki jih predstavlja konkretni odnos.
5. Zavezanci ne izvedejo ukrepov poenostavljenega skrbnega pregleda v kateri koli od naslednjih okoliščin:

- (a) zavezanci dvomijo o verodostojnosti informacij, ki jih je predložila stranka ali dejanski lastnik v fazi identifikacije, ali v zvezi z navedenimi informacijami odkrijejo neskladnosti;
- (b) dejavniki, ki kažejo na manjše tveganje, niso več prisotni;
- (c) spremljanje transakcij stranke in informacije, zbrane v okviru poslovnega odnosa, izključujejo scenarij manjšega tveganja;
- (d) obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
- (e) obstaja sum, da stranka ali oseba, ki deluje v njenem imenu, poskuša zaobiti ciljne finančne sankcije ali se jim izogniti.

ODDELEK 4

Poglobljen skrbni pregled

Člen 34

Področje uporabe ukrepov poglobljenega skrbnega pregleda

1. V primerih iz členov 29, 30, 31 in 36 do 46 ter v drugih primerih višjega tveganja, ki jih zavezanci ugotovijo na podlagi člena 20(2), drugi pododstavek, zavezanci za ustrezno obvladovanje in zmanjšanje takih tveganj izvedejo ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda.
2. Zavezanci raziščejo izvor in namembnost sredstev, vključenih v vse transakcije, ki izpolnjujejo vsaj enega od naslednjih pogojev, ter namen takih transakcij:
 - (a) transakcija je kompleksne narave;
 - (b) transakcija je nenavadno velika;
 - (c) transakcija se izvaja v nenavadnem vzorcu;
 - (d) transakcija nima očitnega ekonomskega ali zakonitega namena.
3. Razen v primerih iz oddelka 2 tega poglavja zavezanci pri ocenjevanju tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih predstavlja poslovni odnos ali občasna transakcija, upoštevajo najmanj dejavnike morebitnega višjega tveganja iz Priloge III in smernice, ki jih sprejme organ AMLA na podlagi člena 32, ter vse druge kazalnike višjega tveganja, kot so obvestila, ki jih izda FIU, in ugotovitve iz ocene tveganja za celotno poslovanje na podlagi člena 10.
4. Razen v primerih iz oddelka 2 tega poglavja zavezanci v primerih višjega tveganja iz odstavka 1 tega člena, izvedejo ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda, ki so sorazmerni z opredeljenimi višjimi tveganji, ki lahko vključujejo naslednje ukrepe:
 - (a) pridobitev dodatnih informacij o stranki in dejanskih lastnikih;
 - (b) pridobitev dodatnih informacij o predvideni naravi poslovnega odnosa;
 - (c) pridobitev dodatnih informacij o izvoru sredstev in izvoru premoženja stranke ter dejanskih lastnikov;
 - (d) pridobitev informacij o razlogih za predvidene ali opravljene transakcije in njihovi skladnosti s poslovnim odnosom;
 - (e) pridobitev dovoljenja višjega vodstva za vzpostavitev ali nadaljevanje poslovnega odnosa;
 - (f) izvajanje poglobljenega spremljanja poslovnega odnosa s povečanjem števila in pogostosti opravljenih kontrol ter opredelitev vzorcev transakcij, ki jih je treba nadalje preučiti;
 - (g) zahtevo, da se prvo plačilo opravi prek računa na ime stranke pri kreditni instituciji, za katero veljajo standardi skrbnega pregleda strank, ki niso manj zanesljivi od teh, določenih s to uredbo.

5. Kadar poslovni odnos, za katerega se ugotovi, da je bolj tvegan, vključuje upravljanje sredstev v vrednosti vsaj 5 000 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni ali tuji valuti v okviru posamezniku prilagojenih storitev za stranko, ki ima skupna sredstva v vrednosti najmanj 50 000 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni ali tuji valuti, bodisi v finančnem ali za naložbe razpoložljivem premoženju bodisi v nepremičninah ali kombinaciji navedenega, pri čemer je izključeno zasebno prebivališče te stranke, kreditne institucije in finančne institucije ter ponudniki storitev za sklade ali družbe poleg ukrepov skrbnega pregleda, ki jih izvedejo na podlagi odstavka 4, izvedejo naslednje ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda strank:

- (a) posebne ukrepe, vključno s postopki za zmanjšanje tveganj, povezanih s posamezniku prilagojenimi storitvami in produkti, ponujenimi tej stranki;
- (b) pridobitev dodatnih informacij o viru sredstev te stranke;
- (c) preprečevanje in obvladovanje nasprotij interesov med stranko in višjim vodstvom ali zaposlenimi v tem zavezancu, ki opravljajo naloge, povezane z izpolnjevanjem obveznosti tega zavezanca v zvezi s to stranko.

Organ AMLA do 10. julija 2027 izda smernice o ukrepih, ki jih morajo sprejeti kreditne institucije, finančne institucije ter ponudniki storitev za sklade ali družbe, da bi ugotovili, ali ima stranka skupna sredstva v vrednosti najmanj 50 000 000 EUR ali protivrednost v nacionalni ali tuji valuti, v finančnem, za naložbe razpoložljivem premoženju ali nepremičninah, ter o tem, kako določiti to vrednost.

6. Razen v primerih iz oddelka 2 tega poglavja lahko države članice, kadar v skladu s členom 8 Direktive (EU) 2024/1640 ugotovijo primere višjega tveganja, tudi na podlagi ocen sektorskega tveganja, ki jih opravijo, od zavezancev zahtevajo, naj izvedejo ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda in, če je primerno, določijo te ukrepe. Države članice Komisijo in organ AMLA uradno obvestijo o svojih odločitvah, s katerimi naložijo zahteve glede poglobljenega skrbnega pregleda zavezancem s sedežem na njihovem ozemlju, v enem mesecu po njihovem sprejetju, s priloženo utemeljitvijo tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, na katerih temelji taka odločitev.

Kadar tveganja, ki so jih države članice opredelile na podlagi prvega pododstavka, verjetno izhajajo iz držav zunaj Unije in lahko vplivajo na finančni sistem Unije, organ AMLA na zahtevo Komisije ali na lastno pobudo preuči možnost posodobitve smernic, sprejetih na podlagi člena 32.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 85 za dopolnitev te uredbe, v katerih opredeli dodatne primere višjega tveganja iz odstavka 1 tega člena, ki vplivajo na Unijo kot celoto, in ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda, ki jih morajo zavezanci izvesti v teh primerih, pri čemer upošteva uradna obvestila držav članic na podlagi odstavka 6, prvi pododstavek, tega člena.

8. Ukrepi poglobljenega skrbnega pregleda strank se ne izvedejo samodejno za podružnice ali odvisna podjetja zavezancev s sedežem v Uniji, ki se nahajajo v tretjih državah iz členov 29, 30 in 31, kadar navedene podružnice ali odvisna podjetja v celoti izpolnjujejo politike, postopke in kontrole na ravni skupine v skladu s členom 17.

Člen 35

Protiukrepi za zmanjšanje groženj pranja denarja in financiranja terorizma iz držav zunaj Unije

Komisija lahko za namene členov 29 in 31 izbira med naslednjimi protiukrepi:

- (a) protiukrepi, ki jih morajo zavezanci uporabiti za osebe in pravne subjekte, ki vključujejo tretje države z visokim tveganjem in, kjer je to ustrezno, druge države, ki ogrožajo finančni sistem Unije, pri čemer te protiukrepe sestavljajo:
 - (i) uporaba dodatnih elementov poglobljenega skrbnega pregleda;
 - (ii) uvedba okrepljenih ustreznih mehanizmov za poročanje ali sistematičnega poročanja o finančnih transakcijah;
 - (iii) omejitev poslovnih odnosov ali transakcij s fizičnimi osebami ali pravnimi subjekti iz navedenih tretjih držav;

- (b) protiukrepi, ki jih morajo države članice uporabiti za tretje države z visokim tveganjem in, kjer je to ustrezno, druge države, ki ogrožajo finančni sistem Unije, pri čemer te protiukrepe sestavljajo:
- (i) zavrnitev ustanovitve odvisnih podjetij, podružnic ali predstavništev zavezancev iz zadevne države oziroma kakršno koli drugačno upoštevanje dejstva, da je zadevni zavezanec iz tretje države, ki nima ustreznih ureditev PPDFT;
 - (ii) prepoved zavezancev, da ustanovijo podružnice ali predstavništva v zadevni tretji državi, oziroma kakršno koli drugačno upoštevanje dejstva, da bi zadevna podružnica ali predstavništvo obstajalo v tretji državi, ki nima ustreznih ureditev PPDFT;
 - (iii) zahtevanje okrepljenega nadzorniškega pregleda ali strožje zahteve glede zunanje revizije za podružnice in odvisna podjetja zavezancev, ki se nahajajo v zadevni tretji državi;
 - (iv) zahtevanje strožjih zahtev glede zunanje revizije za finančne skupine v zvezi s katero koli od njihovih podružnic in odvisnih podjetij, ki se nahajajo v zadevni tretji državi;
 - (v) zahtevanje, da kreditne institucije in finančne institucije pregledajo in spremenijo oziroma po potrebi prekinijo korespondenčne odnose z respondenčnimi institucijami v zadevni tretji državi.

Člen 36

Posebni ukrepi poglobljenega skrbnega pregleda za čezmejne korespondenčne odnose

V zvezi s čezmejnimi korespondenčnimi odnosi, vključno z odnosi, vzpostavljenimi za transakcije z vrednostnimi papirji ali prenose sredstev, ki vsebujejo izvrševanje plačil z respondenčno institucijo iz tretje države, se od kreditnih institucij in finančnih institucij poleg ukrepov skrbnega pregleda strank, določenih v členu 20, zahteva, da na začetku novega poslovnega odnosa:

- (a) zberejo zadostne informacije o respondenčni instituciji, da v celoti razumejo naravo njenega poslovanja ter iz javno dostopnih informacij ocenijo ugled institucije in kakovost nadzora;
- (b) ocenijo nadzor glede PPDFT v respondenčni instituciji;
- (c) pridobijo odobritev višjega vodstva pred vzpostavitvijo novih korespondenčnih odnosov;
- (d) dokumentirajo ustrezne odgovornosti vsake institucije;
- (e) se glede prehodnih računov prepričajo, da je respondenčna institucija preverila identiteto strank in je stalno skrbno preverjala stranke, ki imajo neposreden dostop do računov korespondenčne institucije, ter da je korespondenčni instituciji na zahtevo sposobna zagotoviti zadevne podatke o skrbnem preverjanju strank.

Kadar se kreditne institucije in finančne institucije odločijo, da bodo prekinile čezmejne korespondenčne odnose iz razlogov, povezanih s politiko PPDFT, svojo odločitev dokumentirajo.

Člen 37

Posebni ukrepi poglobljenega skrbnega pregleda za čezmejne korespondenčne odnose za ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi

1. Z odstopanjem od člena 36 se od ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, kar zadeva čezmejne korespondenčne odnose, ki zajemajo opravljanje storitev v zvezi s kriptosredstvi, z respondenčnim subjektom, ki nima sedeža v Uniji in opravlja podobne storitve, vključno s prenosom kriptosredstev, poleg ukrepov skrbnega pregleda strank, določenih v členu 20 te direktive, ob vzpostavitvi poslovnega odnosa, zahteva, da:

- (a) ugotovijo, ali ima respondenčni subjekt dovoljenje oziroma ali je registriran;

- (b) zberejo zadostne informacije o respondenčnem subjektu, da se v celoti seznanijo z naravo njegovega poslovanja ter na podlagi javno dostopnih informacij ocenijo ugled subjekta in kakovost nadzora;
- (c) ocenijo nadzor glede PPDFT pri respondenčnem subjektu;
- (d) pridobijo odobritev višjega vodstva pred vzpostavitvijo novega korespondenčnega odnosa;
- (e) dokumentirajo ustrezne odgovornosti posamezne stranke v korespondenčnem odnosu;
- (f) se glede prehodnih računov s kriptosredstvi prepričajo, da je respondenčni subjekt preveril identiteto strank, ki imajo neposreden dostop do računov korespondenčnega subjekta, in je te stranke stalno skrbno preverjal ter da je sposoben korespondenčnemu subjektu na zahtevo zagotoviti ustrezne podatke o skrbnem preverjanju strank.

Kadar se ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi odločijo, da bodo prekinili korespondenčne odnose iz razlogov, povezanih s PPDFT, svojo odločitev dokumentirajo.

Ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi informacije o skrbnem pregledu za korespondenčni odnos posodabljajo redno oziroma kadar se pojavijo nova tveganja v povezavi z respondenčnim subjektom.

2. Ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi upoštevajo informacije, zbrane na podlagi odstavka 1, da na podlagi pristopa, ki temelji na tveganju določijo ustrezne ukrepe, ki jih je treba sprejeti za zmanjšanje tveganj, povezanih z respondenčnim subjektom.

3. Do 10. julija 2027 organ AMLA izda smernice, v katerih določi merila in elemente, ki jih ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi upoštevajo pri izvajanju ocene iz odstavka 1 in ukrepov za zmanjšanje tveganj iz odstavka 2, vključno z minimalnimi ukrepi, ki jih morajo sprejeti ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi, ko ugotovijo, da respondenčni subjekt ni registriran ali nima dovoljenja.

Člen 38

Posebni ukrepi za posamezne respondenčne institucije iz tretjih držav

1. Kreditne institucije in finančne institucije izvajajo ukrepe iz odstavka 6 tega člena v zvezi z respondenčnimi institucijami iz tretjih držav, s katerimi imajo korespondenčni odnos v na podlagi členov 36 ali 37, in za katere organ AMLA izda priporočilo na podlagi odstavka 2 tega člena.

2. Organ AMLA izda priporočilo, naslovljeno na kreditne institucije in finančne institucije, kadar obstajajo pomisleki, da za respondenčne institucije v tretjih državah velja katera koli od naslednjih okoliščin:

- (a) resno, večkrat ali sistematično kršijo zahteve glede PPDFT;
- (b) imajo slabosti v svojih notranjih politikah, postopkih in kontrolah, ki bodo verjetno povzročile resne, večkratne ali sistematične kršitve zahtev glede PPDFT;
- (c) imajo vzpostavljene notranje politike, postopke in kontrole, ki niso sorazmerni s tveganji pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, ki jim je izpostavljena respondenčna institucija iz tretje države.

3. Priporočilo iz odstavka 2 se izda, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) na podlagi informacij, ki so na voljo v okviru njegovih nadzornih dejavnosti, finančni nadzornik, vključno z organom AMLA, kadar opravlja nadzorne dejavnosti, ugotovi, da za respondenčno institucijo iz tretje države velja katera koli od navedenih okoliščin iz odstavka 2 in lahko vpliva na izpostavljenost korespondenčnega odnosa tveganju;
- (b) po oceni informacij, ki so na voljo finančnemu nadzorniku iz točke (a) tega odstavka, se finančni nadzorniki v Uniji strinjajo, da za respondenčno institucijo iz tretje države velja katera koli od navedenih okoliščin iz odstavka 2 in lahko vpliva na izpostavljenost korespondenčnega odnosa tveganju.

4. Organ AMLA se pred izdajo priporočila iz odstavka 2 posvetuje z nadzornikom iz tretje države, ki je odgovoren za respondenčno institucijo, in ga pozove, naj predloži svoje mnenje in mnenje respondenčne institucije o ustreznosti politik PPDFT, postopkov in kontrol ter ukrepov skrbnega pregleda strank, ki jih je respondenčna institucija uvedla za zmanjšanje tveganj pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, ter popravnih ukrepov, ki jih je treba uvesti. Kadar v dveh mesecih ne prejme odgovora ali če iz danega odgovora ni razvidno, da lahko respondenčna institucija iz tretje države zadovoljivo izvaja politike, postopke in kontrole za PPDFT ter ustrezne ukrepe skrbnega pregleda strank za zmanjšanje tveganj, ki jim je izpostavljena in ki bi lahko vplivala na korespondenčni odnos, organ AMLA izda priporočilo.
5. Organ AMLA umakne priporočilo iz odstavka 2 takoj, ko meni, da respondenčna institucija iz tretje države, v zvezi s katero je sprejel to priporočilo, ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 3.
6. V zvezi z respondenčnimi institucijami iz tretjih držav iz odstavka 1, kreditne institucije in finančne institucije:
 - (a) ne sklepajo novih poslovnih odnosov z respondenčno institucijo iz tretje države, razen če na podlagi informacij, zbranih na podlagi člena 36 ali 37, ugotovijo, da lahko blažilni ukrepi, ki se uporabljajo pri poslovnem odnosu z respondenčno institucijo iz tretje države, in ukrepi, ki jih je vzpostavila respondenčna institucija iz tretje države, ustrezno zmanjšajo tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezana s tem poslovnim odnosom;
 - (b) za tekoče poslovne odnose z respondenčno institucijo iz tretje države:
 - (i) pregledajo in posodobijo informacije o respondenčni instituciji na podlagi členov 36 ali 37;
 - (ii) prekinejo poslovni odnos, razen če na podlagi informacij, zbranih na podlagi točke (i), ugotovijo, da lahko blažilni ukrepi, ki se uporabljajo pri poslovnem odnosu z respondenčno institucijo iz tretje države, in ukrepi, ki jih je vzpostavila respondenčna institucija iz tretje države, ustrezno zmanjšajo tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezana s tem poslovnim odnosom;
 - (c) respondenčno institucijo obvestijo o ugotovitvah v zvezi s tveganji, ki jih predstavlja korespondenčni odnos, potem ko organ AMLA izda priporočilo in po sprejetju ukrepov na podlagi točk (a) ali (b).

Kadar organ AMLA umakne priporočilo na podlagi odstavka 5, kreditne institucije in finančne institucije pregledajo svojo oceno o tem, ali respondenčne institucije iz tretje države izpolnjujejo katerega koli od pogojev iz odstavka 3.

7. Kreditne institucije in finančne institucije dokumentirajo vse odločitve, sprejete na podlagi tega člena.

Člen 39

Prepoved korespondenčnih odnosov z navideznimi institucijami

1. Kreditne in finančne institucije ne smejo vzpostaviti ali nadaljevati korespondenčnega odnosa z navidezno institucijo. Kreditne in finančne institucije sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da ne bodo vzpostavile ali nadaljevale korespondenčnih odnosov s kreditno institucijo ali finančno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navidezni instituciji.
2. Poleg zahtev iz odstavka 1 ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi zagotovijo, da njihovih računov ne uporabljajo navidezne institucije za opravljanje storitev v zvezi s kriptosredstvi. V ta namen morajo imeti ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi vzpostavljene notranje politike, postopke in kontrole za odkrivanje vseh poskusov uporabe njihovih računov za opravljanje nereguliranih storitev v zvezi s kriptosredstvi.

Člen 40

Ukrepi za zmanjšanje tveganj, povezanih s transakcijami z uporabo naslova brez gostitelja

1. Ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi opredelijo in ocenijo tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano s prenosi kriptosredstev, ki so usmerjena na naslov brez gostitelja ali z njega izvirajo. V ta namen morajo imeti ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi vzpostavljene notranje politike, postopke in kontrole.

Ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi uporabijo ukrepe za zmanjševanje tveganj, sorazmerne z ugotovljenimi tveganji. Ti blažilni ukrepi vključujejo eno ali več od naslednjega:

- (a) sprejetje ukrepov na podlagi tveganj za identifikacijo in preverjanje identitete originatorja ali upravičenca prenosa, ki se izvede z naslova brez gostitelja ali na ta naslov, ali dejanskega lastnika takega originatorja ali upravičenca, tudi z zanašanjem na tretje strani;
- (b) zahtevanje dodatnih informacij o izvoru in namembnosti kriptosredstev;
- (c) izvajanje poglobljenega stalnega spremljanja transakcij z uporabo naslova brez gostitelja;
- (d) vse druge ukrepe za zmanjševanje in obvladovanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma ter tveganja neizvajanja ciljnih finančnih sankcij ali izogibanja takim sankcijam.

2. Do 10. julija 2027 organ AMLA izda smernice za opredelitev ukrepov za zmanjševanje tveganj iz odstavka 1, vključno z:

- (a) merili in načini za identifikacijo in preverjanje identitete originatorja ali upravičenca prenosa, ki se izvede z naslova brez gostitelja ali na ta naslov, tudi z zanašanjem na tretje strani, ob upoštevanju najnovejšega tehnološkega razvoja;
- (b) merili in sredstvi za preverjanje, ali je naslov brez gostitelja v lasti ali pod nadzorom stranke.

Člen 41

Posebne določbe v zvezi s prisilci za prebivanje na podlagi naložbenih shem

Zavezanci v zvezi s strankami, ki so državljani tretjih držav in so v postopku pridobivanja pravice do prebivanja v državi članici v zameno za kakršno koli naložbo, vključno s prenosi, nakupom ali najemom nepremičnine, naložbo v državne obveznice, naložbo v gospodarske subjekte, donacijo ali dotacijo sredstev za dejavnost, ki prispeva k javnemu dobremu, in prispevki v državni proračun, poleg ukrepov skrbnega pregleda strank iz člena 20 izvajajo vsaj še ukrepe poglobljenega skrbnega pregleda iz člena 34(4), točke (a), (c), (e) in (f).

Člen 42

Posebne določbe v zvezi s politično izpostavljenimi osebami

1. Zavezanci poleg ukrepov skrbnega pregleda strank iz člena 20 v zvezi z občasnimi transakcijami ali poslovnimi odnosi s politično izpostavljenimi osebami uporabljajo naslednje ukrepe:

- (a) pridobijo odobritev višjega vodstva za izvajanje občasnih transakcij ali za vzpostavitev ali nadaljevanje poslovnih odnosov s politično izpostavljenimi osebami;
- (b) sprejmejo ustrezne ukrepe, da ugotovijo izvor premoženja in sredstev, vključenih v poslovne odnose ali občasne transakcije s politično izpostavljenimi osebami;
- (c) poglobljeno stalno spremljajo te poslovne odnose.

2. Organ AMLA do 10. julija 2027 izda smernice o naslednjih zadevah:

- (a) merilih za identifikacijo oseb, za katere je znano, da so ožji sodelavci;
- (b) stopnji tveganja, povezanega s posebno kategorijo politično izpostavljene osebe, družinskim članom ali osebo, za katero je znano, da je ožji sodelavec, vključno s smernicami o tem, kako je treba taka tveganja oceniti, kadar oseba preneha delovati na vidnem javnem položaju, za namene člena 45.

Člen 43

Seznam vidnih javnih položajev

1. Vsaka država članica izda in posodablja seznam z natančno navedbo funkcij, ki se v skladu z njenimi nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi štejejo za vidne javne položaje za namene člena 2(1), točka 34. Države članice zaprosijo vsako mednarodno organizacijo, akreditirano na njihovem ozemlju, da izda in posodablja seznam vidnih javnih položajev v tej mednarodni organizaciji za namene člena 2(1), točka 34. Ti sezname vključujejo tudi vse funkcije, ki so lahko zaupane predstavnikom tretjih držav in mednarodnih organov, akreditiranih na ravni držav članic. Države članice o navedenih seznamih in tudi vseh njihovih morebitnih spremembah uradno obvestijo Komisijo in organ AMLA.
2. Komisija lahko z izvedbenim aktom določi obliko za pripravo in sporočanje seznamov vidnih javnih položajev v državah članicah na podlagi odstavka 1. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 86(2).
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 85 za dopolnitev člena 2(1), točka 34, kadar so na seznamih, ki jih države članice sporočijo na podlagi odstavka 1, opredeljene skupne dodatne kategorije vidnih javnih položajev in so te kategorije vidnih javnih položajev pomembne za Unijo kot celoto.

Komisija se pri pripravi delegiranih aktov na podlagi prvega pododstavka posvetuje z organom AMLA.

4. Komisija pripravi in posodablja seznam z natančno navedbo funkcij, ki se štejejo za vidne javne položaje na ravni Unije. Ta seznam vključuje tudi vse funkcije, ki so lahko zaupane predstavnikom tretjih držav in mednarodnih organov, akreditiranih na ravni Unije.
5. Komisija na podlagi seznamov iz odstavkov 1 in 4 tega člena sestavi enoten seznam vseh vidnih javnih položajev za namene člena 2(1), točka 34. Ta enotni seznam Komisija objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Organ AMLA da ta seznam na voljo javnosti na svojem spletišču.

Člen 44

Politično izpostavljene osebe, ki so upravičenci iz zavarovalnih polic

Zavezanci sprejmejo razumne ukrepe za določitev, ali so upravičenci iz življenjske ali druge z naložbami povezane zavarovalne police, ali kjer je to ustrezno, dejanski lastnik upravičenca, politično izpostavljene osebe. Ti ukrepi se sprejmejo najpozneje v času izplačila ali popolnega ali delnega prenosa police. Kadar so prepoznana višja tveganja, zavezanci poleg uporabe ukrepov skrbnega pregleda strank iz člena 20:

- (a) pred izplačilom sredstev police obvestijo višje vodstvo;
- (b) poglobljeno pregledajo celoten poslovni odnos z imetnikom police.

Člen 45

Ukrepi v zvezi z osebami, ki niso več politično izpostavljene osebe

1. Kadar politično izpostavljena oseba preneha delovati na vidnem javnem položaju v Uniji, državi članici, tretji državi ali mednarodni organizaciji, zavezanci v svoji oceni tveganj pranja denarja in financiranja terorizma v skladu s členom 20 upoštevajo tveganje, ki ga ta oseba še vedno predstavlja zaradi svoje nekdanje funkcije.
2. Zavezanci uporabljajo enega ali več ukrepov iz člena 34(4) za zmanjšanje tveganj, ki ga predstavlja politično izpostavljena oseba, tako dolgo, dokler tveganja iz odstavka 1 tega člena ne obstajajo več, v vsakem primeru pa najmanj 12 mesecev po tem, ko posameznik ne deluje več na vidnem javnem položaju.
3. Obveznost iz odstavka 2 se ustrezno uporablja, kadar zavezanec izvede občasno transakcijo ali začne poslovni odnos z osebo, ki je v preteklosti delovala na vidnem javnem položaju v Uniji, državi članici, tretji državi ali mednarodni organizaciji.

Člen 46

Družinski člani in osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci politično izpostavljenih oseb

Ukrepi iz členov 42, 44 in 45 se uporabljajo tudi za družinske člane ali osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci politično izpostavljenih oseb.

ODDELEK 5

Posebne določbe o skrbnem pregledu strank

Člen 47

Specifikacije za sektor življenjskega ali drugega z naložbami povezanega zavarovanja

Kar zadeva posle življenjskega zavarovanja ali druge z naložbami povezane zavarovalne posle, zavezanci poleg ukrepov skrbnega pregleda strank, ki se zahtevajo za stranko in dejanskega lastnika, v zvezi z upravičenci iz življenjskega zavarovanja in drugih z naložbami povezanih zavarovalnih polic, takoj ko so ti identificirani ali določeni, izvedejo naslednje ukrepe skrbnega pregleda strank:

- (a) v primeru upravičencev, ki so identificirani kot izrecno imenovane osebe ali pravne ureditve, zabeležba imena osebe ali ureditve;
- (b) v primeru upravičencev, ki so določeni po značilnostih ali razredu ali na druge načine, pridobitev zadostnih informacij o teh upravičencih, tako da bo v času izplačila mogoče določiti identiteto upravičenca.

Za namene prvega pododstavka se preverjanje identitete upravičencev in, kjer je to ustrezno, njihovih dejanskih lastnikov izvede v času izplačila. V primeru popolnega ali delnega prenosa življenjskega ali drugega z naložbami povezanega zavarovanja na tretjo osebo zavezanci, seznanjeni s prenosom, identificirajo dejanskega lastnika v času prenosa fizični ali pravni osebi ali pravni ureditvi, ki v svojo korist prejme vrednost prenešene police.

ODDELEK 6

Zanašanje na skrbni pregled strank, ki ga izvajajo drugi zavezanci

Člen 48

Splošne določbe v zvezi z zanašanjem na druge zavezance

1. Zavezanci se lahko za izpolnitev zahtev glede skrbnega pregleda strank iz člena 20(1), točke (a), (b) in (c), zanesejo na druge zavezance, ne glede na to, ali imajo sedež v državi članici ali tretji državi, če:
 - (a) drugi zavezanci uporabljajo zahteve glede skrbnega pregleda strank in glede vodenja evidenc, določene v tej uredbi, ali enakovredne zahteve, kadar imajo drugi zavezanci stalno prebivališče ali sedež v tretji državi;
 - (b) se zagotavljanje skladnosti drugih zavezancev z zahtevami glede PPDFT nadzira na način, ki je skladen s poglavjem IV Direktive (EU) 2024/1640.

Končno odgovornost za izpolnjevanje zahtev glede skrbnega pregleda strank nosi zavezanec, ki se zanese na drugega zavezanca.

2. Pri odločanju o zanašanju na druge zavezance, ki imajo sedež v tretjih državah, zavezanci upoštevajo dejavnike geografskega tveganja, navedene v prilogah II in III, ter vse ustrezne informacije ali navodila, ki jih zagotovijo Komisija ali organ AMLA ali drugi pristojni organi.
3. V primeru zavezancev, ki so del skupine, se lahko izpolnjevanje zahtev iz tega člena in člena 49 zagotavljata s politikami, postopki in kontrolami na ravni skupine, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) zavezanec se zanaša na informacije, ki jih je zagotovil izključno zavezanec, ki je del iste skupine;
 - (b) skupina uporablja politike in postopke za PPDFT, ukrepe skrbnega pregleda strank in pravila o vodenju evidenc, ki so popolnoma skladni s to uredbo ali enakovrednimi pravili v tretjih državah;
 - (c) učinkovito izvajanje zahtev iz točke (b) tega odstavka na ravni skupine nadzira nadzorni organ matične države članice v skladu s poglavjem IV Direktive (EU) 2024/1640 ali tretje države v skladu s pravili navedene tretje države.
4. Zavezanci se ne zanašajo na zavezanca s sedežem v tretjih državah, opredeljenih v skladu z oddelkom 2 tega poglavja. Vendar se lahko zavezanci s sedežem v Uniji, katerih podružnice in odvisna podjetja imajo sedež v navedenih tretjih državah, zanašajo na navedene podružnice in odvisna podjetja, če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 3.

Člen 49

Postopek zanašanja na drugega zavezanca

1. Zavezanci pridobijo od zavezanca, na katerega se zanašajo, vse potrebne informacije v zvezi z ukrepi skrbnega pregleda strank iz člena 20(1), točke (a), (b) in (c), ali poslom, ki se sprejema.
2. Zavezanci, ki se zanašajo na druge zavezanca, sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da zavezanec, na katerega se zanaša, na zahtevo predloži:
 - (a) kopije informacij, zbranih za identifikacijo stranke;
 - (b) vse spremne listine ali zaupanja vredne vire informacij, ki so bili uporabljeni za preverjanje identitete stranke in, kjer je to ustrezno, dejanskih lastnikov stranke ali oseb, v imenu katerih deluje stranka, vključno s podatki, pridobljenimi prek sredstev elektronske identifikacije in zadevnih storitev zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014, in
 - (c) vse informacije, zbrane o namenu in predvideni naravi poslovnega odnosa.
3. Zavezanec, na katerega se zanaša, predloži informacije iz odstavkov 1 in 2 brez odlašanja, v vsakem primeru pa v petih delovnih dneh.
4. Pogoji za posredovanje informacij in dokumentov, navedenih v odstavkih 1 in 2, se določijo v pisnem dogovoru med zavezanci.
5. Kadar se zavezanec zanaša na zavezanca, ki je del njegove skupine, se lahko pisni dogovor nadomesti z notranjim postopkom, vzpostavljenim na ravni skupine, če so izpolnjeni pogoji iz člena 48(3).

Člen 50

Smernice glede zanašanja na druge zavezanca

Organ AMLA do 10. julija 2027 izda smernice, namenjene zavezancem, o:

- (a) pogojih, ki so sprejemljivi za zavezanca, da se zanesejo na informacije, ki jih je zbral drug zavezanec, tudi v primeru skrbnega pregleda strank na daljavo;
- (b) vlogah in odgovornosti zavezancev v primeru zanašanja na druge zavezanca;
- (c) nadzornih pristopih v zvezi z zanašanjem na druge zavezanca.

POGLAVJE IV
PREGLEDNOST DEJANSKEGA LASTNIŠTVA

Člen 51

Identifikacija dejanskih lastnikov za pravne subjekte

Dejanski lastniki pravnih subjektov so fizične osebe, ki:

- (a) imajo, neposredno ali posredno, lastniški delež v gospodarskem subjektu ali
- (b) neposredno ali posredno nadzorujejo gospodarski ali drug pravni subjekt prek lastniškega deleža ali na druge načine.

Nadzor na druge načine, kot je navedeno v prvem pododstavku, točka (b), se identificira neodvisno od obstoja lastniškega deleža ali od nadzora prek lastniškega deleža in vzporedno z obojim.

Člen 52

Dejansko lastništvo prek lastniškega deleža

1. Za namen člena 51, prvi odstavek, točka (a), „lastniški delež v gospodarskem subjektu“ pomeni neposredno ali posredno lastništvo delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža v višini 25 % ali več v gospodarskem subjektu, vključno s pravicami do deleža dobička, drugimi notranjimi viri ali likvidacijsko bilanco. Posredno lastništvo se izračuna tako, da se pomnožijo delnice ali glasovalne pravice ali drugi lastniški deleži, ki jih imajo vmesni subjekti v verigi subjektov, v katerih ima dejanski lastnik delnice ali glasovalne pravice, in seštejejo rezultati iz teh različnih verig, razen če se uporablja člen 54.

Da se presodi, ali v gospodarskem subjektu obstaja lastniški delež, se upoštevajo vsa imetništva na vseh ravneh lastništva.

2. Kadar države članice na podlagi člena 8(4), točka (c), Direktive (EU) 2024/1640 opredelijo kategorije gospodarskih subjektov, ki so izpostavljeni večjemu tveganju pranja denarja in financiranja terorizma, tudi na podlagi sektorjev, v katerih delujejo, o tem obvestijo Komisijo. Komisija do 10. julija 2029 oceni, ali so tveganja, povezana z navedenimi kategorijami pravnih subjektov, pomembna za notranji trg, in če ugotovi, da je za zmanjšanje teh tveganj primerna nižja mejna vrednost, sprejme delegirane akte v skladu s členom 85 za spremembo te uredbe z opredelitvijo:

- (a) kategorij gospodarskih subjektov, ki so povezani z večjimi tveganji pranja denarja in financiranja terorizma ter za katere se uporablja nižja mejna vrednost;
- (b) s tem povezane mejne vrednosti.

Spodnja mejna vrednost iz prvega pododstavka se določi na največ 15 % lastniškega deleža v gospodarskem subjektu, razen če Komisija na podlagi tveganja ugotovi, da bi bila višja mejna vrednost bolj sorazmerna, ki pa se v vsakem primeru določi na manj kot 25 %.

3. Komisija redno pregleduje delegirani akt iz odstavka 2, da zagotovi, da so v njem opredeljene ustrezne kategorije gospodarskih subjektov, ki so povezani z višjimi tveganji, in da so s tem povezane mejne vrednosti sorazmerne s temi tveganji.

4. V primeru pravnih subjektov, ki niso gospodarski subjekti in za katere glede na njihovo obliko in strukturo ni primerno ali mogoče izračunati lastništva, so dejanski lastniki fizične osebe, ki neposredno ali posredno nadzorujejo pravni subjekt na druge načine na podlagi člena 53(3) in (4), razen kadar se uporablja člen 57.

Člen 53

Dejansko lastništvo prek nadzora

- 1. Nadzor nad gospodarskim ali drugim pravnim subjektom se izvaja prek lastniškega deleža ali na druge načine.

2. V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „nadzor nad pravnim subjektom“ pomeni možnost, da se neposredno ali posredno izvaja pomemben vpliv in uvajajo ustrezne odločitve v pravnem subjektu;
 - (b) „posredni nadzor nad pravnim subjektom“ pomeni nadzor nad vmesnimi pravnimi subjekti v lastniški strukturi ali različnih verigah lastniške strukture, kadar je neposredni nadzor identificiran na vsaki ravni strukture;
 - (c) „nadzor prek lastniškega deleža v gospodarskem subjektu“ pomeni neposredno ali posredno lastništvo delnic ali glasovalnih pravic ali drugega lastniškega deleža v višini 50 % plus ena v gospodarskem subjektu.
3. Nadzor nad pravnim subjektom na druge načine v vsakem primeru vključuje možnost uveljavljanja:
 - (a) v primeru gospodarskega subjekta: večine glasovalnih pravic v gospodarskem subjektu ne glede na to, ali si jih delijo osebe, ki delujejo usklajeno, ali ne;
 - (b) pravice do imenovanja ali razrešitve večine članov uprave ali upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ali podobnih uslužbencev pravnega subjekta;
 - (c) ustreznih pravic do veta ali pravic do odločanja, povezanih z deležem v gospodarskem subjektu;
 - (d) vseh odločitev v zvezi z razdelitvijo dobička pravnega subjekta ali ki vodijo k prenosu sredstev v pravnem subjektu.
4. Poleg odstavka 3 se lahko nadzor nad pravnim subjektom izvaja tudi na druge načine. Glede na posamezen položaj pravnega subjekta in njegovo strukturo lahko drugi načini nadzora vključujejo:
 - (a) formalne ali neformalne dogovore z lastniki, družbeniki ali pravnimi subjekti, določbe v družbeni pogodbi, partnerske sporazume, konzorcijske sporazume ali enakovredne dokumente ali sporazume, odvisno od specifičnih značilnosti pravnega subjekta, ter pravila glasovanja;
 - (b) razmerja med družinskimi člani;
 - (c) uporabo formalnih in neformalnih ureditev nominalnega imenovanja.

Za namene tega odstavka „formalni dogovor o nominalnem imenovanju“ pomeni pogodbo ali enakovreden dogovor med osebo, ki imenuje, in nominalno imenovano osebo, pri čemer je oseba, ki imenuje, pravna ali fizična oseba, ki nominalno imenovani osebi daje navodila za delovanje v njenem imenu v določenem položaju, vključno kot direktor, delničar ali ustanovitelj, nominalno imenovana oseba pa je pravna ali fizična oseba, ki prejme navodila za delovanje v imenu osebe, ki imenuje.

Člen 54

Soobstoj lastniškega deleža in nadzora v lastniški strukturi

Kadar so gospodarski subjekti v lasti prek večplastne lastniške strukture, v eni ali več verigah te strukture pa lastniški delež in nadzor soobstajata v odnosu do različnih plasti verige, so dejanski lastniki:

- (a) fizične osebe, ki prek lastniškega deleža ali na druge načine neposredno ali posredno nadzorujejo pravne subjekte, ki imajo posamično ali kumulativno neposreden lastniški delež v gospodarskem subjektu;
- (b) fizične osebe, ki imajo posamično ali kumulativno, neposredno ali posredno lastniški delež v gospodarskem subjektu, ki prek lastniškega deleža ali na druge načine neposredno ali posredno nadzoruje gospodarski subjekt.

*Člen 55***Lastniške strukture, ki vključujejo pravne ureditve ali podobne pravne subjekte**

Kadar imajo pravni subjekti iz člena 57 ali pravne ureditve lastniški delež v gospodarskem subjektu, bodisi posamično ali kumulativno, ali neposredno ali posredno nadzorujejo gospodarski subjekt prek lastniškega deleža ali na druge načine, so dejanski lastniki fizične osebe, ki so dejanski lastniki pravnih subjektov iz člena 57 ali pravnih ureditev.

*Člen 56***Uradna obvestila**

Vsaka država članica Komisijo do 10. oktobra 2027 uradno obvesti o seznamu vrst pravnih subjektov, ki obstajajo na podlagi njene nacionalne zakonodaje, na katerem so v skladu s členom 51 in členom 52(4), identificirani dejanski lastniki. To uradno obvestilo vključuje posebne kategorije subjektov, opis značilnosti in, kadar je ustrezno, pravno podlago iz njihovega nacionalnega prava. Vključuje tudi navedbo, ali se zaradi posebne oblike in struktur pravnih subjektov, ki niso gospodarski subjekti, uporablja mehanizem iz člena 63(4), ki jo spremlja podrobna utemeljitev razlogov za to.

Komisija o navedenem uradnem obvestilu iz prvega odstavka obvesti druge države članice.

*Člen 57***Identifikacija dejanskih lastnikov za pravne subjekte, podobne izrecnemu skladu**

1. V primeru pravnih subjektov, ki niso navedeni v členu 51 in so podobni izrecnemu skladu, na primer fundacije, so dejanski lastniki vse naslednje fizične osebe:

- (a) ustanovitelji;
- (b) člani upravljalnega organa v vodstveni funkciji;
- (c) člani upravljalnega organa v nadzorni funkciji;
- (d) upravičenci, razen če se uporablja člen 59;
- (e) katera koli druga fizična oseba, ki neposredno ali posredno nadzoruje pravni subjekt.

2. V primerih, ko pravni subjekti iz odstavka 1 pripadajo večplastnim nadzornim strukturam, kadar pravni subjekt zaseda kateri koli položaj iz odstavka 1 so dejanski lastniki pravnega subjekta iz odstavka 1:

- (a) fizične osebe iz odstavka 1 in
- (b) dejanski lastniki pravnih subjektov, ki zasedajo katerega od položajev iz odstavka 1.

3. Države članice Komisijo do 10. oktobra 2027 uradno obvestijo o seznamu vrst pravnih subjektov, katerih dejanski lastniki so identificirani v skladu z odstavkom 1.

Uradnemu obvestilu iz prvega pododstavka se priloži opis:

- (a) njihove oblike in osnovnih značilnosti teh pravnih subjektov;
- (b) postopka, s katerim se lahko vzpostavijo;
- (c) postopka za dostop do osnovnih informacij in informacij o dejanskem lastništvu glede teh pravnih subjektov;
- (d) spletnih mest, na katerih se lahko pregledajo osrednji registri, v katerih so na voljo informacije o dejanskih lastnikih teh pravnih subjektov in kontaktni podatki subjektov, pristojnih za te registre.

4. Komisija lahko z izvedbenim aktom sprejme seznam pravnih subjektov, ki jih ureja pravo držav članic ter za katere bi morale veljati zahteve iz tega člena. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 86(2).

Člen 58

Identifikacija dejanskih lastnikov za izrecne sklade in podobne pravne ureditve

1. Dejanski lastniki izrecnih skladov so vse naslednje fizične osebe:
 - (a) ustanovitelji;
 - (b) skrbniki;
 - (c) morebitni zaščitniki;
 - (d) upravičenci, razen če se uporablja člen 59 ali 60;
 - (e) vsaka druga fizična oseba, ki izvršuje končni nadzor nad izrecnim skladom prek neposrednega ali posrednega lastništva ali na druge načine, vključno z verigo nadzora ali lastništva.
2. V primeru drugih pravnih ureditev, podobnih izrecnim skladom, so dejanski lastniki fizične osebe na enakovrednem ali podobnem položaju, kot so položaji iz odstavka 1.
3. Kadar pravne ureditve pripadajo večplastnim nadzornim strukturam, ter kadar pravni subjekt zaseda katerega od položajev iz odstavka 1 so dejanski lastniki pravnih ureditev:
 - (a) fizične osebe iz odstavka 1 in
 - (b) dejanski lastniki pravnih subjektov, ki zasedajo katerega od položajev iz odstavka 1.
4. Države članice Komisijo do 10. oktobra 2027 uradno obvestijo o seznamu vrst pravnih ureditev, podobnih izrecnim skladom, ki jih ureja njihovo pravo.

Uradnemu obvestilu se priloži opis:

- (a) oblike in osnovnih značilnosti teh pravnih ureditev;
- (b) postopka, s katerim se lahko vzpostavijo te pravne ureditve;
- (c) postopka za dostop do osnovnih informacij in informacij o dejanskem lastništvu glede teh pravnih ureditev;
- (d) spletnih mest, na katerih se lahko pregledajo osrednji registri, v katerih so na voljo informacije o dejanskih lastnikih teh pravnih ureditev in kontaktni podatki subjektov, pristojnih za te registre.

Uradnemu obvestilu se priloži tudi utemeljitev, v kateri so podrobno navedeni razlogi, zakaj država članica meni, da so priglašene pravne ureditve podobne izrecnim skladom, in zakaj je sklenila, da druge pravne ureditve, ki jih ureja njena zakonodaja, niso podobne izrecnim skladom.

5. Komisija lahko z izvedbenim aktom sprejme seznam vrst pravnih ureditev, ki jih ureja pravo držav članic ter za katere bi morale veljati enake zahteve glede preglednosti dejanskega lastništva kot za izrecne sklade, pri čemer se seznamu priložijo informacije iz odstavka 4, drugi pododstavek tega člena. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 86(2).

Člen 59

Identifikacija razreda upravičencev

1. V primeru pravnih subjektov, podobnih ekspresnim skladom iz člena 57 ali, z izjemo diskrecijskih skladov, izrecnih skladov in podobnih pravnih ureditev iz člena 58, kadar upravičenci še niso določeni, se identificira razred upravičencev in njegove splošne značilnosti. Upravičenci iz zadevnega razreda so dejanski lastniki takoj, ko so identificirani ali imenovani.

2. V naslednjih primerih se identificira samo razred upravičencev in njegove značilnosti:
- (a) pokojninski načrti, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2016/2341;
 - (b) sheme finančnega lastništva ali udeležbe zaposlenih, potem ko so države članice po ustrezni oceni tveganja ugotovile, da obstaja majhno tveganje zlorabe za namen pranja denarja ali financiranja terorizma;
 - (c) pravni subjekti, podobni izrecnim skladom iz člena 57, izrecni skladi in podobne pravne ureditve iz člena 58, če:
 - (i) so pravni subjekt, izrecni sklad ali podobna pravna ureditev ustanovljeni za nepridobitne ali dobrodelne namene in
 - (ii) so države članice po ustrezni oceni tveganja ugotovile, da za kategorijo pravnega subjekta, izrecni sklad ali podobno pravno ureditev obstaja majhno tveganje zlorabe za namen pranja denarja ali financiranja terorizma.
3. Države članice Komisijo uradno obvestijo o kategorijah pravnih subjektov, izrecnih skladov ali podobnih pravnih ureditev iz odstavka 2, ki jih n a podlagi posebne ocene tveganja tudi obrazložijo. Komisija o navedeni odločitvi obvesti druge države članice.

Člen 60

Identifikacija potencialnih upravičencev diskrecijskega sklada in privzetih upravičencev diskrecijskega sklada v diskrecijskih skladih

V primeru diskrecijskih skladov, kadar upravičenci še niso bili izbrani, se identificirajo potencialni upravičenci diskrecijskega sklada in privzeti upravičenci diskrecijskega sklada. Upravičenci, izbrani med potencialnimi upravičenci diskrecijskega sklada, so dejanski lastniki takoj, ko so izbrani. Privzeti upravičenci diskrecijskega sklada so dejanski lastniki, kadar skrbniki ne uveljavljajo svoje diskrecijske pravice.

Kadar diskrecijski skladi izpolnjujejo pogoje iz člena 59(2), se opredeli le razred potencialnih upravičencev diskrecijskega sklada in privzetih upravičencev diskrecijskega sklada. O teh razredih diskrecijskih skladov se Komisija uradno obvesti v skladu z odstavkom 3 navedenega člena.

Člen 61

Identifikacija dejanskih lastnikov kolektivnih naložbenih podjetij

Z odstopanjem od člena 51, prvi odstavek, in člena 58(1), so dejanski lastniki kolektivnih naložbenih podjetij fizične osebe, ki izpolnjujejo enega od ali več naslednjih pogojev:

- (a) neposredno ali posredno imajo v lasti 25 % ali več enot v kolektivnem naložbenem podjetju;
- (b) lahko oblikujejo naložbeno politiko kolektivnega naložbenega podjetja ali nanjo vplivajo;
- (c) dejavnosti kolektivnega naložbenega podjetja nadzorujejo na druge načine.

Člen 62

Informacije o dejanskem lastništvu

1. Pravni subjekti in skrbniki izrecnih skladov ali osebe na enakovrednem položaju v podobnih pravnih ureditvah zagotovijo, da so informacije o dejanskem lastništvu, ki jih imajo, zavezancem zagotavljajo v okviru postopkov skrbnega pregleda strank v skladu s poglavjem III ali se predložijo v osrednje registre ustrezne, točne in posodobljene.

Informacije o dejanskem lastništvu iz prvega pododstavka vključujejo naslednje:

- (a) vsa imena in priimke, kraj in popoln datum rojstva, naslov prebivališča, državo prebivališča in državljanstvo ali državljanstva dejanskega lastnika, številko osebnega dokumenta, na primer potnega lista ali nacionalnega osebnega dokumenta, in, kadar obstaja, edinstveno osebno identifikacijsko številko, ki jo je osebi dodelila država njenega običajnega prebivališča, in splošni opis vira take številke;
- (b) naravo in obseg deleža v pravnem subjektu ali pravni ureditvi v lasti upravičenca bodisi prek lastniškega deleža bodisi prek nadzora na druge načine ter datum, od katerega je delež v lasti upravičenca;
- (c) informacije o pravnem subjektu, katerega dejanski lastnik je fizična oseba v skladu s členom 22(1), točka (b), ali, v primeru pravnih ureditev, katerih dejanski lastnik je fizična oseba, osnovne informacije o pravni ureditvi;
- (d) kadar lastniška in nadzorna struktura vsebuje več kot en pravni subjekt ali pravno ureditev, opis take strukture, vključno z imeni in, kadar obstajajo, identifikacijskimi številkami posameznih pravnih subjektov ali pravnih ureditev, ki so del te strukture, ter opis razmerij med njimi, vključno s podatkom, kolikšen delež je v lasti;
- (e) kadar je kategorija upravičencev identificirana na podlagi člena 59, splošni opis značilnosti kategorije upravičencev;
- (f) kadar so potencialni upravičenci diskrecijskega sklada in privzeti upravičenci diskrecijskega sklada identificirani na podlagi člena 60:
 - (i) za fizične osebe: njihova imena in priimke;
 - (ii) za pravne subjekte in pravne ureditve: njihova imena;
 - (iii) za razred potencialnih upravičencev diskrecijskega sklada in privzetih upravičencev diskrecijskega sklada, njegov opis.

2. Pravni subjekti in skrbniki izrecnih skladov ali osebe na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi pridobijo ustrezne, točne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu v 28 koledarskih dneh od ustanovitve pravnega subjekta ali vzpostavitve pravne ureditve. Te informacije se posodobijo takoj, v vsakem primeru pa najpozneje v 28 koledarskih dneh po vsaki spremembi ter vsako leto.

Člen 63

Obveznosti pravnih subjektov

1. Vsi pravni subjekti, ustanovljeni v Uniji, pridobijo in hranijo ustrezne, točne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu.

Pravni subjekti zavezancem, kadar ti zavezanci izvajajo ukrepe skrbnega pregleda strank v skladu s poglavjem III, poleg informacij o svojih pravnih lastnikih predložijo tudi informacije o dejanskih lastnikih.

2. Pravni subjekt po svoji ustanovitvi brez nepotrebne odlašanja sporoči informacije o dejanskem lastništvu v osrednji register. Vsaka sprememba informacij se brez nepotrebne odlašanja, v vsakem primeru pa najpozneje v 28 koledarskih dneh po spremembi, sporoči v osrednji register. Pravni subjekt redno preverja, ali ima posodobljene informacije o svojem dejanskem lastništvu. Takšno preverjanje se izvaja vsaj enkrat letno kot samostojen postopek ali kot del drugih rednih postopkov, kot je predložitev računovodskega izkaza.

Dejanski lastniki pravnega subjekta ter pravni subjekti in, v primeru pravnih ureditev, njihovi skrbniki ali osebe na enakovrednem položaju, ki so del lastniške ali nadzorne strukture pravnega subjekta, predložijo navedenemu pravnemu subjektu vse informacije, ki jih pravni subjekt potrebuje za izpolnjevanje zahtev iz tega poglavja ali za odgovor na vsako zahtevo po dodatnih informacijah, prejeto na podlagi člena 10(4) Direktive (EU) 2024/1640.

3. Kadar po izčrpanju vseh možnih načinov identifikacije na podlagi členov 51 do 57 nobena oseba ni identificirana kot dejanski lastnik ali kadar obstaja znatna in utemeljena negotovost pravnega subjekta, da so identificirane osebe dejanski lastniki, pravni subjekti vodijo evidence ukrepov, sprejetih za identifikacijo svojih dejanskih lastnikov.

4. V primerih iz odstavka 3 tega člena pravni subjekti ob predložitvi informacij o dejanskem lastništvu v skladu s členom 20 te uredbe in členom 10 Direktive (EU) 2024/1640 zagotovijo:

- (a) izjavo, da dejanskega lastnika ni ali da dejanskih lastnikov ni bilo mogoče ugotoviti, skupaj z utemeljitvijo, zakaj ni bilo mogoče v skladu s členi 51 do 57 te uredbe ugotoviti dejanskega lastnika in kaj se šteje za negotovost glede ugotovljenih informacij;
- (b) podatke o vseh fizičnih osebah na položaju višjega vodstva v pravnem subjektu, enakovredne informacijam, ki se zahtevajo na podlagi člena 62(1), drugi pododstavek, točka (a) te uredbe.

Za namene tega odstavka „višje vodstvo“ pomeni fizične osebe, ki so izvršni člani upravljalnega organa, pa tudi fizične osebe, ki opravljajo izvršne funkcije v pravnem subjektu in so zadolžene za vsakodnevno upravljanje subjekta ter upravljalnemu organu odgovarjajo za tako upravljanje.

5. Pravni subjekti dajo informacije, zbrane na podlagi tega člena, na zahtevo in brez odlašanja na voljo pristojnim organom.

6. Osebe, ki jih je subjekt določil za hrambo dokumentov, ali upravitelji in stečajni upravitelji ali druge osebe, vključene v prenehanje subjekta, hranijo informacije iz odstavka 4 pet let po datumu, ko so pravni subjekti prenehali poslovati ali drugače prenehali obstajati. Identiteta in kontaktni podatki osebe, odgovorne za hrambo informacij, se sporočijo v osrednje registre.

Člen 64

Obveznosti skrbnika

1. V primeru katere koli pravne ureditve, ki se upravlja v državi članici ali katere skrbnik ali oseba na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi prebiva v državi članici ali ima v njej sedež, skrbniki in osebe na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi pridobijo in hranijo naslednje informacije o pravni ureditvi:

- (a) osnovne informacije o pravni ureditvi;
- (b) ustrezne, točne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu, kot je določeno v členu 62;
- (c) kadar so pravni subjekti ali pravne ureditve stranke pravne ureditve, osnovne informacije in informacije o dejanskem lastništvu glede teh pravnih subjektov in pravnih ureditev;
- (d) informacije o vseh agentih, pooblaščenih za delovanje v imenu pravne ureditve ali za sprejemanje kakršnih koli ukrepov v zvezi z njo, in o zavezancih, s katerimi skrbnik ali oseba na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi vzpostavi poslovni odnos v imenu pravne ureditve.

Informacije iz prvega pododstavka se hranijo pet let po prenehanju sodelovanja skrbnika ali osebe na enakovrednem položaju z izrecnim skladom ali podobno pravno ureditvijo.

2. Skrbnik ali oseba na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi brez nepotrebne odlašanja, v vsakem primeru pa najpozneje v 28 koledarskih dneh po vzpostavitvi izrecnega sklada ali podobnih pravnih ureditev, pridobi informacije o dejanskem lastništvu in osnovne informacije o pravni ureditvi ter jih sporoči v osrednji register. Skrbnik ali oseba na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi po vsaki spremembi dejanskega lastništva ali osnovnih informacij o pravni ureditvi brez nepotrebne odlašanja, v vsakem primeru pa v 28 koledarskih dneh po spremembi, zagotovi, da se posodobljene informacije sporočijo v osrednji register.

Skrbnik ali oseba na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi redno preverja, da so informacije, ki jih ima o pravni ureditvi na podlagi odstavka 1, prvi pododstavek, posodobljene. Tako preverjanje se opravi vsaj enkrat letno kot samostojen postopek ali kot del drugih rednih postopkov.

3. Skrbniki ali osebe na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi iz odstavka 1 razkrijejo svoj status in zavezancem, kadar ti izvajajo ukrepe skrbnega pregleda strank v skladu s poglavjem III, predložijo informacije o dejanskih lastnikih in o sredstvih pravnih ureditev, ki se upravljajo v okviru poslovnega odnosa ali občasne transakcije.

4. Dejanski lastniki pravne ureditve, ki niso skrbniki ali osebe na enakovrednem položaju, njeni agenti in zavezanci, ki opravljajo storitve za pravno ureditev, kakor tudi vse osebe in, v primeru pravnih ureditev, njihovi skrbniki, ki so del večplastne nadzorne strukture pravne ureditve, predložijo skrbnikom ali osebam na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi vse informacije in dokumentacijo, potrebne za to, da skrbniki ali osebe na enakovrednem položaju izpolnjujejo zahteve iz tega poglavja
5. Skrbniki izrecnega sklada in osebe na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi pristojnim organom na zahtevo in brez odlašanja dajo na voljo informacije, zbrane na podlagi tega člena.
6. Kadar v primeru pravnih ureditev, katerih stranke so pravni subjekti, po izčrpanju vseh možnih načinov identifikacije na podlagi členov 51 do 57 nobena oseba ni identificirana kot dejanski lastnik teh pravnih subjektov ali kadar obstaja znatna in utemeljena negotovost, ali so identificirane osebe dejanski lastniki, takrat skrbniki izrecnih skladov ali osebe na enakovrednem položaju v podobnih pravnih ureditvah vodijo evidence ukrepov, sprejetih za identifikacijo svojih dejanskih lastnikov.
7. V primerih iz odstavka 6 tega člena skrbniki izrecnih skladov ali osebe na enakovrednem položaju v podobnih pravnih ureditvah ob predložitvi informacij o dejanskem lastništvu v skladu s členom 20 te uredbe in členom 10 Direktive (EU) 2024/1640 zagotovijo:
- (a) izjavo, da dejanskega lastnika ni ali da dejanskega lastnika ni bilo mogoče ugotoviti, skupaj z utemeljitvijo, zakaj ni bilo mogoče v skladu s členi 51 do 57 te uredbe ugotoviti dejanskega lastnika in kaj se šteje za negotovost glede ugotovljenih informacij;
- (b) podatke, enakovredne informacijam, ki se zahtevajo v skladu s členom 62(1), drugi pododstavek, točka (a), te uredbe, o vseh fizičnih osebah na položaju višjega vodstva v pravnem subjektu, ki je stranka pravne ureditve.

Člen 65

Izvzetja od obveznosti pravnih subjektov in pravnih ureditev

Člena 63 in 64 se ne uporabljata za:

- (a) družbe, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, če:
- (i) nadzor nad družbo izvaja izključno fizična oseba z glasovalnimi pravicami;
- (ii) noben drug pravni subjekt ali pravna ureditev ni del lastniške ali nadzorne strukture podjetja in
- (iii) za tuje pravne subjekte iz člena 67 obstajajo zahteve, enakovredne zahtevam iz podtočk (i) in (ii) te točke v skladu z mednarodnimi standardi;
- (b) osebe javnega prava, kot so opredeljene v členu 2(1), točka 4, Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴³⁾.

Člen 66

Obveznosti nominalno imenovanih oseb

Nominalni imetniki delnic in nominalni direktorji pravnega subjekta hranijo ustrezne, točne in posodobljene informacije o identiteti osebe, ki jih je imenovala, in dejanskih lastnikih osebe, ki jih je imenovala, ter jih skupaj s svojim statusom razkrijejo pravnemu subjektu. Pravni subjekti te informacije sporočijo v osrednji register.

⁽⁴³⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

Pravni subjekti informacije iz prvega odstavka sporočijo tudi zavezancem, kadar ti izvajajo ukrepe skrbnega pregleda strank v skladu s poglavjem III.

Člen 67

Tuji pravni subjekti in tuje pravne ureditve

1. Pravni subjekti, ustanovljeni zunaj Unije, in skrbniki izrecnih skladov ali osebe na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi, ki se upravljajo zunaj Unije ali prebivajo ali imajo sedež zunaj Unije, predložijo informacije o dejanskem lastništvu na podlagi člena 62 v osrednji register države članice, v kateri:

- (a) vzpostavijo poslovni odnos z zavezancem;
- (b) neposredno ali prek posrednikov pridobijo nepremičnine v Uniji;
- (c) od oseb, katerih dejavnost je trgovanje iz člena 3, točki 3(f) in (j), v okviru občasne transakcije neposredno ali prek posrednikov pridobijo naslednje blago:
 - (i) motorna vozila za nekomercialne namene po ceni najmanj 250 000 EUR ali v protivrednosti v nacionalni valuti;
 - (ii) plovila za nekomercialne namene po ceni najmanj 7 500 000 EUR ali v protivrednosti v nacionalni valuti;
 - (iii) zrakoplove za nekomercialne namene po ceni najmanj 7 500 000 EUR ali v protivrednosti v nacionalni valuti;
- (d) jim javni naročnik v Uniji odda javno naročilo za blago ali storitve ali koncesije.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (a), kadar pravni subjekti, ustanovljeni zunaj Unije, vzpostavijo poslovni odnos z zavezancem, svoje informacije o dejanskem lastništvu v osrednji register predložijo le kadar:

- (a) vzpostavijo poslovni odnos z zavezancem, ki je povezan s srednje velikim ali velikim tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma na podlagi ocene tveganja na ravni Unije ali nacionalne ocene tveganja, ki jo izvedejo zadevne države članice, iz členov 7 in 8 Direktive (EU) 2024/1640, ali
- (b) je v oceni tveganja na ravni Unije ali nacionalni oceni tveganja, ki jo izvede zadevna država članica, ugotovljeno, da je kategorija pravnega subjekta ali sektor, v katerem deluje pravni subjekt, ki je ustanovljen zunaj Unije, povezan, kjer je to ustrezno, s srednje velikim ali velikim tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma.

3. Informacije o dejanskem lastništvu, ki se jim priložijo izjava, v kateri je navedeno, v zvezi s katerimi od teh dejavnosti so informacije predložene, in vsi ustrezni dokumenti, se predložijo:

- (a) za primere iz odstavka 1, točka (a), pred vzpostavitvijo poslovnega odnosa;
- (b) za primere iz odstavka 1, točki (b) in (c), pred zaključkom nakupa;
- (c) za primere iz odstavka 1, točka (d), pred podpisom pogodbe.

4. Za namene odstavka 1, točka (a), zavezanci obvestijo pravne subjekte, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2, in zahtevajo dokazilo o registraciji informacij o dejanskem lastništvu v osrednjem registru ali izpisek teh informacij za nadaljevanje poslovnega odnosa ali občasne transakcije.

5. V primerih iz odstavka 1 pravni subjekti, ustanovljeni zunaj Unije, in skrbniki izrecnih skladov ali osebe na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi, ki se upravljajo zunaj Unije ali prebivajo ali imajo sedež zunaj Unije, brez nepotrebnega odlašanja, v vsakem primeru pa v 28 koledarskih dneh po spremembi, sporočijo vsako spremembo informacij o dejanskem lastništvu, predloženih v osrednji register na podlagi odstavka 1.

Prvi pododstavek velja za:

- (a) primere iz odstavka 1, točka (a), za ves čas trajanja poslovnega odnosa z zavezancem;
- (b) primere iz odstavka 1, točka (b), vse dokler je nepremičnina v lasti pravnega subjekta ali pravne ureditve;
- (c) primere iz odstavka 1, točka (c), za obdobje med prvo predložitvijo informacij v osrednji register in zaključkom nakupa;
- (d) primere iz odstavka 1, točka (d), za ves čas veljavnosti pogodbe.

6. Kadar pravni subjekt, skrbnik izrecnega sklada ali oseba na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi izpolnjuje pogoje iz odstavka 1 v različnih državah članicah, se dokazilo o registraciji informacij o dejanskem lastništvu v osrednjem registru, ki ga vodi ena država članica, šteje za zadostno dokazilo o registraciji.

7. Kadar imajo pravni subjekti, ustanovljeni zunaj Unije, ali pravne ureditve, ki se upravljajo zunaj Unije ali katerih skrbnik ali oseba na enakovrednem položaju v podobni pravni ureditvi ima prebivališče ali sedež zunaj Unije, na dan 10. julija 2027 bodisi neposredno, bodisi preko posrednikov v lasti nepremičnino, se informacije o dejanskem lastništvu teh pravnih subjektov in pravnih ureditev predložijo osrednjemu registru skupaj z utemeljitvijo te predložitve do 10. januarja 2028.

Vendar se prvi pododstavek ne uporablja za pravne subjekte ali pravne ureditve, ki so nepremičnine v Uniji pridobili pred 1. januarjem 2014.

Države članice se lahko na podlagi tveganja odločijo, da velja zgodnejši datum, in o tem uradno obvestijo Komisijo. Komisija o takih odločitvah obvesti druge države članice.

8. Države članice lahko na podlagi tveganja razširijo obveznost iz odstavka 1, točka (a), na poslovne odnose s tujimi pravnimi subjekti, ki so 10. julija 2027 že vzpostavljeni, in o tem uradno obvestijo Komisijo. Komisija o takih odločitvah obvesti druge države članice.

Člen 68

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb tega poglavja, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Predpisane sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice o teh pravilih glede kazni, vključno z njihovo pravno podlago, uradno obvestijo Komisijo do 10. januarja 2025 in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

2. Komisija do 10. julija 2026 sprejme delegirane akte v skladu s členom 85 za dopolnitev te uredbe, v katerih opredeli:

- (a) kategorije kršitev, za katere veljajo kazni, in osebe, odgovorne za take kršitve;
- (b) kazalnike za razvrstitev stopnje resnosti teh kršitev, ki so predmet kazni;
- (c) merila, ki jih je treba upoštevati pri določanju ravni kazni.

Komisija redno pregleduje delegirani akt iz prvega pododstavka, da zagotovi, da so v njem opredeljene ustrezne kategorije kršitev ter da so s tem povezane kazni učinkovite, odvračilne in sorazmerne.

POGLAVJE V
OBVEZNOSTI POROČANJA

Člen 69

Poročanje o sumih

1. Zavezanci ter, po potrebi, njihovi direktorji in zaposleni v celoti sodelujejo s FIU, tako da nemudoma:
 - (a) na lastno pobudo poročajo FIU, kadar zavezanec ve, sumi ali ima utemeljene razlog za sum, da so sredstva ali dejavnosti, ne glede na zadevni znesek, premoženjska korist, pridobljena s kriminalno dejavnostjo ali povezana s financiranjem terorizma ali kriminalno dejavnostjo, in v takšnih primerih odgovorijo na zahteve FIU po dodatnih informacijah;
 - (b) FIU na njeno zahtevo zagotovijo vse potrebne informacije, vključno z informacijami o evidencah transakcij, v predpisanih rokih;

V skladu s prvim pododstavkom se poroča o vseh sumljivih transakcijah, vključno s poskusi transakcij in sumi, ki so posledica nezmožnosti izvajanja skrbnega pregleda strank.

Za namene prvega pododstavka zavezanci odgovorijo na zahteve FIU po informacijah v petih delovnih dneh. V utemeljenih in nujnih primerih lahko FIU tak rok skrajšajo, tudi na manj kot 24 ur.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka lahko FIU podaljša rok za odgovor prek petih delovnih dni, kadar meni, da je to upravičeno in pod pogojem, da podaljšanje ne ogroža analize FIU.

2. Za namene odstavka 1 zavezanci ocenijo transakcije ali dejavnosti, ki jih izvajajo njihove stranke, na podlagi in ob upoštevanju vseh pomembnih dejstev in informacij, ki so jim znani ali s katerimi razpolagajo. Zavezanci po potrebi dajo prednost svoji oceni, pri čemer upoštevajo nujnost transakcije ali dejavnosti in tveganja, ki vplivajo na državo članico, v kateri imajo sedež.

Sum na podlagi odstavka 1, točka (a), temelji na značilnostih stranke in njenih partnerjev, obsegu in naravi transakcije ali dejavnosti ali njenih metodah in vzorcih, povezavi med več transakcijami ali dejavnostmi, izvoru, namembnosti ali uporabi sredstev ali kateri koli drugi okoliščini, s katero je zavezanec seznanjen, vključno s skladnostjo transakcije ali dejavnosti z informacijami, pridobljenimi v skladu s poglavjem III, vključno s profilom tveganja stranke.

3. Organ AMLA do 10. julija 2026 pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V tem osnutku izvedbenih tehničnih standardov se določi oblika, ki se uporablja za poročanje o sumih v na podlagi odstavka 1, točka (a), in za zagotavljanje evidenc transakcij na podlagi odstavka 1, točka (b).

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 3 tega člena v skladu s členom 53 Uredbe (EU) 2024/1620.

5. Do 10. julija 2027, organ AMLA izda smernice o kazalnikih sumljive dejavnosti ali ravnanja. Te smernice se redno posodablajo.

6. Pooblaščenec za skladnost, imenovan v skladu s členom 11(2), pošlje informacije iz odstavka 1 tega člena FIU v tisti državi članici, na ozemlju katere ima sedež zavezanec, ki informacije pošlje.

7. Zavezanci zagotovijo, da so pooblaščenec za skladnost, imenovan v skladu s členom 11(2), ter vsi zaposleni ali osebe v primerljivem položaju, vključno z agenti in distributerji, ki sodelujejo pri opravljanju nalog iz tega člena, zaščiteni pred povračilnimi ukrepi, diskriminacijo in kakršnim koli drugim nepoštenim obravnavanjem zaradi opravljanja teh nalog.

Ta odstavek ne vpliva na zaščito, do katere so osebe iz prvega pododstavka lahko upravičene na podlagi Direktive (EU) 2019/1937.

8. Kadar iz dejavnosti partnerstva za izmenjavo informacij izhaja vedenje, sum ali utemeljeni razlogi za sum, da so sredstva, ne glede na zadevni znesek, premoženjska korist, pridobljena s kriminalno dejavnostjo ali povezana s financiranjem terorizma, lahko zavezanci, ki so ugotovili sume v zvezi z dejavnostmi svojih strank, določijo, kdo od njih bo zadolžen za predložitev poročila FIU na podlagi odstavka 1, točka (a). Taka predložitev vključuje vsaj ime in kontaktne podatke vseh zavezancev, ki so sodelovali pri dejavnostih, na podlagi katerih je bilo poročilo pripravljeno.

Kadar imajo zavezanci iz prvega pododstavka sedež v več državah članicah, se informacije poročajo vsaki zadevni FIU. V ta namen zavezanci zagotovijo, da poročilo predloži zavezanec na ozemlju držav članic, v katerih se nahaja FIU.

Kadar zavezanci sklenejo, da ne bodo izkoristili možnosti predložitve enega samega poročila pri FIU na podlagi prvega pododstavka, v svoje poročilo vključijo sklicevanje na dejstvo, da sum izhaja iz dejavnosti partnerstva za izmenjavo informacij.

9. Zavezanci iz odstavka 8 tega člena hranijo kopijo vsakega poročila, predloženega v skladu s členom 77.

Člen 70

Posebne določbe za poročanje o sumih s strani določenih kategorij zavezancev

1. Z odstopanjem od člena 69(1) lahko države članice zavezancem iz člena 3, točke 3(a) in (b), dovolijo posredovanje informacij iz člena 69(1) samoregulativnemu organu, ki ga določi država članica.

Določeni samoregulativni organ nefiltrirane informacije iz prvega pododstavka nemudoma posreduje FIU.

2. Notarji, odvetniki, drugi neodvisni pravni strokovnjaki, revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci so izvzeti iz zahtev, določenih v členu 69(1), kolikor se tako izvetje nanaša na informacije, ki jih prejmejo od stranke ali pridobijo v zvezi s stranko med ugotavljanjem pravnega položaja te stranke ali ko zagovarjajo ali zastopajo to stranko v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi takega postopka ali izogibanju takemu postopku, ne glede ali so takšne informacije pridobljene pred postopkom, med njim ali po njem.

Izvetje iz prvega pododstavka se ne uporablja, kadar v njem navedeni zavezanci:

- (a) sodelujejo pri pranju denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ali financiranju terorizma;
 - (b) zagotavljajo pravno svetovanje za namene pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali
 - (c) se zavedajo, da stranka potrebuje pravno svetovanje za namene pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. O vedenju ali namenu je mogoče sklepati na podlagi objektivnih dejanskih okoliščin.
3. Poleg primerov iz odstavka 2, drugi pododstavek, lahko države članice, če je to upravičeno zaradi višjih tveganj pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, povezanih z nekaterimi vrstami transakcij, odločijo, da se izvetje iz odstavka 2, prvi pododstavek, ne uporablja za te vrste transakcij in po potrebi zavezancem iz navedenega odstavka naložijo dodatne obveznosti poročanja. Države članice Komisijo obvestijo o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi tega odstavka. Komisija te odločitve sporoči drugim državam članicam.

Člen 71

Neizvajanje transakcij

1. Zavezanci ne izvedejo transakcij, za katere vedo ali sumijo, da so povezane s premoženjskimi koristmi, pridobljenimi s kriminalno dejavnostjo, ali s financiranjem terorizma, dokler ne predložijo poročila v skladu s členom 69(1), prvi pododstavek, točka (a), in izpolnijo morebitnih nadaljnjih specifičnih navodil FIU ali drugega pristojnega organa v skladu

s pravom, ki se uporablja. Zavezanci lahko izvedejo zadevno transakcijo, potem ko so ocenili tveganje izvedbe transakcije, če v treh delovnih dneh po predložitvi poročila od FIU ne prejmejo nasprotnih navodil.

2. Kadar se zavezanec ne more vzdržati izvedbe transakcije iz odstavka 1 ali kadar bi njena neizvedba verjetno onemogočila pregon upravičencev do sumljive transakcije, zadevni zavezanec nemudoma po izvedbi transakcije obvesti FIU.

Člen 72

Razkritje FIU

Kadar zavezanec ali zaposleni ali direktor takega zavezanca v dobri veri razkrije informacije FIU v skladu s členoma 69 in 70, se tako razkritje ne šteje za kršitev omejitve razkrivanja informacij, določene s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in ne predstavlja nikakršne odgovornosti za škodo s strani zavezanca ali njegovega direktorja ali zaposlenih, niti ne v primerih, ko niso natančno poznali osnovne kriminalne dejavnosti, in ne glede na to, ali je do nezakonite dejavnosti dejansko prišlo.

Člen 73

Prepoved razkritja

1. Zavezanci ter njihovi direktorji, zaposleni ali osebe v primerljivem položaju, vključno z agenti in distributerji, zadevni stranki ali drugim tretjim osebam ne razkrijejo dejstva, da so bile transakcije ali dejavnosti ocenjene v skladu s členom 69 oziroma da takšno ocenjevanje poteka, da so ali bodo v skladu s členom 69 ali 70 posredovali informacije oziroma da takšno posredovanje poteka ali da se je ali bi se lahko uvedla preiskava o pranju denarja ali financiranju terorizma.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za razkritja pristojnim organom in samoregulativnim organom, kadar ti opravljajo nadzorniške funkcije, ali za razkritje za namene preiskovanja in kazenskega pregona pranja denarja, financiranja terorizma in druge kriminalne dejavnosti.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se lahko razkritje izvede med zavezanci, ki pripadajo isti skupini, ali med takimi subjekti in njihovimi podružnicami in odvisnimi podjetji s sedežem v tretjih državah pod pogojem, da te podružnice in odvisna podjetja v celoti upoštevajo politike in postopke na ravni skupine, vključno s postopki za izmenjavo informacij v okviru skupine, v skladu s členom 16 ter da politike in postopki na ravni skupine izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se lahko razkritje izvede med zavezanci iz člena 3, točka 3(a) in (b), ali subjekti iz tretjih držav, v katerih veljajo zahteve, enakovredne zahtevam iz te uredbe, ki opravljajo svojo poklicno dejavnost, kot zaposleni ali ne, v isti pravni osebi ali večji strukturi, ki ji oseba pripada ter ki ima skupno lastništvo, vodstvo ali nadzor nad zagotavljanjem skladnosti s predpisi, vključno z mrežami in partnerstvi.

5. Pri zavezancih iz člena 3, točke 1, 2, 3(a) in (b), se lahko v primerih, ki se nanašajo na isto transakcijo, v kateri sodelujeta dva ali več zavezancev, in z odstopanjem od odstavka 1 tega člena razkritje izvede med zadevnimi zavezanci, če se nahajajo v Uniji, ali subjekti v tretji državi, v kateri veljajo zahteve, enakovredne zahtevam iz te uredbe, ter če zanje veljajo zahteve glede varovanja poslovne skrivnosti in osebnih podatkov.

6. Kadar poskušajo zavezanci iz člena 3, točka 3(a) in (b), stranko odvrniti od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja v smislu odstavka 1 tega člena.

Člen 74

Poročila o transakcijah z nekaterim blagom visoke vrednosti, ki temeljijo na pragih

1. Osebe, ki trgujejo z blagom visoke vrednosti, FIU poročajo o vseh transakcijah, ki vključujejo prodajo naslednjega blaga visoke vrednosti, kadar se to blago pridobi za nekomercialne namene:

(a) motorna vozila po ceni najmanj 250 000 EUR ali v protivrednosti v nacionalni valuti;

- (b) plovila po ceni najmanj 7 500 000 EUR ali v protivrednosti v nacionalni valuti;
 - (c) zrakoplove po ceni najmanj 7 500 000 EUR ali v protivrednosti v nacionalni valuti;
2. Kreditne institucije in finančne institucije, ki opravljajo storitve v zvezi z nakupom ali prenosom lastništva blaga iz odstavka 1, poročajo FIU tudi o vseh transakcijah, ki jih izvedejo za svoje stranke v zvezi s tem blagom.
 3. Poročanje na podlagi odstavkov 1 in 2 se izvede v rokih, ki jih določi FIU.

POGLAVJE VI
IZMENJAVA INFORMACIJ

Člen 75

Izmenjava informacij v okviru partnerstev za izmenjavo informacij

1. Člani partnerstev za izmenjavo informacij si lahko izmenjujejo informacije, če je to nujno potrebno za izpolnjevanje obveznosti iz poglavja III in člena 69 ter v skladu s temeljnimi pravicami in sodnimi postopkovnimi zaščitnimi ukrepi.
2. Zavezanci, ki nameravajo sodelovati v partnerstvu za izmenjavo informacij, o tem uradno obvestijo svoje zadevne nadzorne organe, ki po potrebi v posvetovanju med seboj in z organi, pristojnimi za preverjanje skladnosti z Uredbo (EU) 2016/679, preverijo, ali ima partnerstvo za izmenjavo informacij vzpostavljene mehanizme za zagotavljanje skladnosti s tem členom in ali je bila izvedena ocena učinka v zvezi z varstvom podatkov iz odstavka 4, točka (h). Preverjanje se opravi pred začetkom dejavnosti partnerstva za izmenjavo informacij. Nadzorni organi se posvetujejo tudi z FIU, kadar je to ustrezno.

Za izpolnjevanje zahtev iz prava Unije ali nacionalnega prava so še naprej odgovorni sodelujoči v partnerstvu za izmenjavo informacij.

3. Informacije, izmenjane v okviru partnerstva za izmenjavo informacij, so omejene na:
 - (a) informacije o stranki, vključno z vsemi informacijami, pridobljenimi med ugotavljanjem in preverjanjem identitete stranke in po potrebi dejanskega lastnika stranke;
 - (b) informacije o namenu in predvideni naravi poslovnega odnosa ali občasne transakcije med stranko in zavezancem, po potrebi pa tudi o viru premoženja in sredstev stranke;
 - (c) informacije o transakcijah strank;
 - (d) informacije o večjih in manjših dejavnih tveganja, povezanih s stranko;
 - (e) analizo tveganj, povezanih s stranko, ki jo opravi zavezanec na podlagi člena 20(2);
 - (f) informacije, ki jih zavezanec hrani na podlagi člena 77(1);
 - (g) informacije o sumljivih transakcijah na podlagi člena 69.

Informacije iz prvega pododstavka se izmenjujejo le, kolikor je to potrebno za namene izvajanja dejavnosti partnerstva za izmenjavo informacij.

4. Za izmenjavo informacij v okviru partnerstva za izmenjavo informacij veljajo naslednji pogoji:
 - (a) zavezanci evidentirajo vse primere izmenjave informacij v okviru partnerstva;
 - (b) zavezanci se pri izpolnjevanju zahtev iz te uredbe ne zanašajo zgolj na informacije, prejete v okviru partnerstva;

- (c) zavezanci ne oblikujejo sklepov ali sprejemajo odločitve, ki vplivajo na poslovni odnos s stranko ali na izvedbo občasnih transakcij za stranko, na podlagi informacij, ki jih prejmejo od drugih sodelujočih v partnerstvu za izmenjavo informacij, ne da bi te informacije ocenili, vse informacije, prejete v okviru partnerstva, ki se uporabijo pri oceni, na podlagi katere je bila sprejeta odločitev o zavrnitvi ali prekinitvi poslovnega odnosa ali o izvedbi občasne transakcije, se vključijo v evidence, ki se vodijo na podlagi člena 21(3), pri čemer se v taki evidenci navede, da informacije izhajajo iz partnerstva za izmenjavo informacij;
- (d) zavezanci izvedejo lastno oceno transakcij, ki vključujejo stranke, da ocenijo, katere bi bile lahko povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma ali vključujejo premoženjsko korist, pridobljeno s kriminalno dejavnostjo;
- (e) zavezanci izvajajo ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, vključno z ukrepi za omogočanje psevdonimizacije, da se zagotovi raven varnosti in zaupnosti, sorazmerna z naravo in obsegom izmenjanih informacij;
- (f) izmenjava informacij se izvaja samo v zvezi s strankami:
 - (i) katerih ravnanje ali transakcijske dejavnosti so povezane z višjim tveganjem pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, kot je bilo ugotovljeno na podlagi ocen tveganja na ravni Unije ali nacionalnih ocen tveganja, izvedenih v skladu s členoma 7 in 8 Direktive (EU) 2024/1640;
 - (ii) ki spadajo med katerega koli od primerov iz členov 29, 30, 31 in 36 do 46 te uredbe, ali
 - (iii) za katere morajo zavezanci zbrati dodatne informacije, da bi ugotovili, ali so povezani z višjo stopnjo tveganja pranja denarja, s tem povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma;
- (g) informacije, pridobljene z uporabo umetne inteligence, tehnologij strojnega učenja ali algoritmov, se lahko izmenjujejo le, kadar so bili ti postopki pod ustreznim človeškim nadzorom;
- (h) pred obdelavo kakršnih koli osebnih podatkov se izvede ocena učinka v zvezi z varstvom podatkov iz člena 35 Uredbe (EU) 2016/679;
- (i) pristojni organi, ki so člani partnerstva za izmenjavo informacij, pridobivajo, zagotavljajo in izmenjujejo informacije le v obsegu, ki je potreben za opravljanje njihovih nalog na podlagi ustreznega prava Unije ali nacionalnega prava;
- (j) kadar pristojni organi iz člena 2(1), točka (44)(c) te uredbe, sodelujejo v partnerstvu za izmenjavo informacij, pridobijo, zagotavljajo ali izmenjujejo osebne podatke in operativne informacije le v skladu z nacionalnim pravom, s katerim se prenaša Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁴⁾, in veljavnimi določbami nacionalnega kazenskega postopkovnega prava, vključno s predhodno sodno odobritvijo ali katerim koli drugim nacionalnim postopkovnim jamstvom, kot je potrebno;
- (k) izmenjava informacij o sumljivih transakcijah na podlagi odstavka 3, točka (g), tega člena poteka le, kadar se FIU, ki ji je bilo predloženo poročilo o sumljivi transakciji na podlagi člena 69 ali 70, strinja s takim razkritjem.

5. Informacije, prejete v okviru partnerstva za izmenjavo informacij, se ne posredujejo naprej, razen kadar:

- (a) se informacije zagotovijo drugemu zavezancu na podlagi člena 49(1);
- (b) je treba informacije vključiti v poročilo, predloženo FIU, ali predložiti v odgovor na zahtevo FIU na podlagi člena 69(1);
- (c) se informacije organu AMLA zagotovijo na podlagi člena 93 Uredbe (EU) 2024/1620;

⁽⁴⁴⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

(d) informacije zahtevajo organi kazenskega pregona ali pravosodni organi ob upoštevanju kakršnih koli predhodnih dovoljenj ali drugih postopkovnih jamstev, ki jih zahteva nacionalno pravo.

6. Zavezanci, ki sodelujejo v partnerstvih za izmenjavo informacij, v svojih notranjih politikah in postopkih, vzpostavljenih na podlagi člena 9, opredelijo politike in postopke za izmenjavo informacij. Take politike in postopki:

(a) določijo oceno, ki jo je treba izvesti za določitev obsega informacij, ki se izmenjujejo, in, če je to ustrezno glede na naravo informacij ali veljavne sodne zaščitne ukrepe, zagotovi diferenciran ali omejen dostop do informacij za člane partnerstva;

(b) določijo opis vlog in odgovornosti strank partnerstva za izmenjavo informacij;

(c) opredelijo ocene tveganja, ki jih bo zavezanec upošteval pri določanju primerov višjega tveganja, v katerih se lahko izmenjujejo informacije.

Notranje politike in postopki iz prvega pododstavka se pripravijo pred sodelovanjem v partnerstvu za izmenjavo informacij.

7. Kadar nadzorni organi menijo, da je to potrebno, zavezanci, ki sodelujejo v partnerstvu za izmenjavo informacij, naročijo neodvisno revizijo delovanja tega partnerstva in rezultate delijo z nadzornimi organi.

POGLAVJE VII

VARSTVO PODATKOV IN HRAMBA EVIDENC

Člen 76

Obdelava osebnih podatkov

1. Zavezanci lahko, kolikor je nujno potrebno za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, obdelujejo posebne vrste osebnih podatkov iz člena 9(1) Uredbe (EU) 2016/679 in osebne podatke v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški iz člena 10 navedene uredbe, če se uporabljajo ustrezni zaščitni ukrepi iz odstavkov 2 in 3 tega člena.

2. Zavezanci lahko obdelujejo osebne podatke, zajete v členu 9 Uredbe (EU) 2016/679, če:

(a) obvestijo svoje stranke ali potencialne stranke, da se lahko take vrste podatkov obdelujejo za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz te uredbe;

(b) podatki izvirajo iz zanesljivih virov, so točni in posodobljeni;

(c) ne sprejemajo odločitev, ki bi na podlagi teh podatkov privedle do pristranskih in diskriminatornih rezultatov;

(d) sprejmejo ukrepe z visoko stopnjo varnosti v skladu s členom 32 Uredbe (EU) 2016/679, zlasti v smislu zaupnosti.

3. Zavezanci lahko obdelujejo osebne podatke iz člena 10 Uredbe (EU) 2016/679, če izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2 tega člena in če:

(a) so taki osebni podatki povezani s pranjem denarja, s tem povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma;

(b) imajo zavezanci vzpostavljene postopke, ki pri obdelavi takih podatkov omogočajo razlikovanje med domnevami, preiskavami, postopki in obsodbami, ob upoštevanju temeljne pravice do poštenega sojenja, pravice do obrambe in domneve nedolžnosti.

4. Zavezanci osebne podatke na podlagi te uredbe obdelujejo le za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in jih ne obdelujejo nadalje na način, ki ni združljiv s temi nameni. Obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe v komercialne namene je prepovedana.

5. Zavezanci lahko sprejemajo odločitve, ki izhajajo iz avtomatiziranih postopkov, vključno z oblikovanjem profilov, kot je opredeljeno v členu 4, točka (4), Uredbe (EU) 2016/679, ali postopkov, ki vključujejo sisteme UI, kot so opredeljeni v členu 3, točka (1), Uredbe (EU) 2024/xxx Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁵⁾, če:

- (a) so podatki, ki se obdelujejo v takih sistemih, omejeni na podatke, pridobljene na podlagi poglavja III te uredbe;
- (b) je vsaka odločitev o vzpostavitvi ali zavrnitvi sklenitve ali ohranitve poslovnega odnosa s stranko ali o izvedbi ali zavrnitvi izvedbe občasne transakcije za stranko ali o povečanju ali zmanjšanju obsega ukrepov skrbnega pregleda strank, ki se uporabljajo na podlagi člena 20 te uredbe, predmet smiselnega človeškega posredovanja, da se zagotovita točnost in ustreznost take odločitve, ter
- (c) stranka lahko pridobi pojasnilo o odločitvi, ki jo je sprejel zavezanec, in to odločitev lahko izpodbija, razen v zvezi s poročilom iz člena 69 te uredbe.

Člen 77

Hramba evidenc

1. Zavezanci hranijo naslednje dokumente in informacije:
 - (a) kopijo dokumentov in informacije, pridobljene pri izvajanju skrbnega pregleda strank na podlagi poglavja III, vključno z informacijami, pridobljenimi s sredstvi elektronske identifikacije;
 - (b) evidenco ocen, opravljenih na podlagi člena 69(2), vključno z obravnavanimi informacijami in okoliščinami ter rezultati takih ocen, ne glede na to, ali se na podlagi takih ocen FIU predloži poročilo o sumljivi transakciji ali ne, ter kopijo poročila o sumljivi transakciji, če obstaja;
 - (c) dokazno dokumentacijo in evidence transakcij z originalnimi listinami ali kopijami, ki so po veljavnem nacionalnem pravu sprejemljive kot dokaz v sodnem postopku ter so potrebne za identifikacijo transakcij.
 - (d) kadar sodelujejo v partnerstvih za izmenjavo informacij na podlagi poglavja VI, kopije dokumentov in informacij, pridobljenih v okviru teh partnerstev, ter evidence vseh primerov izmenjave informacij.

Zavezanci zagotovijo, da v dokumentih, informacijah in evidencah, ki se vodijo na podlagi tega člena, ne prihaja do naknadnih popravkov.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko zavezanci odločijo hrambo kopij informacij zamenjati s hrambo sklicev na take informacije, če narava in način hrambe takih informacij zagotavljata, da lahko zavezanci informacije nemudoma predložijo pristojnim organom in da informacij ni mogoče spremeniti ali predrugačiti.

Zavezanci, ki uporabljajo odstopanje iz prvega pododstavka, v svojih notranjih postopkih, pripravljenih v skladu s členom 9, opredelijo vrste informacij, v zvezi s katerimi bodo hranili sklic namesto kopije ali originalne listine, in postopke za priklic informacij, tako da jih lahko na zahtevo predložijo pristojnim organom.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 se hranijo pet let od datuma prekinitve poslovnega odnosa ali od datuma izvedbe občasne transakcije ali od datuma zavrnitve sklenitve poslovnega odnosa ali izvedbe občasne transakcije. Brez poseganja v obdobja hrambe podatkov, zbranih za namene drugih pravnih aktov Unije ali nacionalnega prava, skladnih z Uredbo (EU) 2016/679, zavezanci izbrišejo osebne podatke po izteku petletnega obdobja.

Pristojni organi lahko zahtevajo nadaljnjo hrambo informacij iz prvega pododstavka za vsak primer posebej, če je taka hramba potrebna za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje ali pregon pranja denarja ali financiranja terorizma. To obdobje nadaljnje hrambe ne presega pet let.

⁽⁴⁵⁾ Uredba (EU) 2024/xxx Evropskega parlamenta in Sveta z dne xxx o določitvi harmoniziranih pravil o umetni inteligenci ter spremembi uredb (ES) št. 300/2008, (EU) št. 167/2013, (EU) št. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 in (EU) 2019/2144 ter direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 in (EU) 2020/1828 (Akt o umetni inteligenci) (Še ni objavljeno v Uradnem listu).

4. Kadar na dan 10. julija 2027 v državi članici poteka sodni postopek v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, preiskovanjem ali preganjanjem domnevnega pranja denarja ali financiranja terorizma, zavezanec pa ima informacije ali dokumente v zvezi s tem postopkom, lahko zavezanec te informacije ali te dokumente hrani, in sicer v obdobju petih let od 10. julija 2027.

Države članice lahko brez poseganja v nacionalno kazensko pravo o dokazih, ki se uporablja za tekoče kazenske preiskave in sodne postopke, dovolijo ali zahtevajo hrambo takšnih informacij ali dokumentov za nadaljnje obdobje petih let, kadar sta ugotovljeni nujnost in sorazmernost take nadaljnje hrambe zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali preganjanja domnevnega pranja denarja ali financiranja terorizma.

Člen 78

Zagotavljanje evidenc pristojnim organom

Zavezanci imajo vzpostavljene sisteme, ki jim v skladu z nacionalnim pravom omogočajo, da se prek varnih kanalov in ob polnem zagotavljanju zaupnosti poizvedb v celoti in hitro odzovejo na poizvedbe njihovih FIU ali drugih pristojnih organov o tem, ali imajo oziroma ali so imeli v zadnjih petih letih pred navedeno poizvedbo poslovne odnose z določenimi osebami in kakšna je bila narava teh odnosov.

POGLAVJE VIII

UKREPI ZA ZMANJŠANJE TVEGANJ, KI IZHAJAJO IZ ANONIMNIH INSTRUMENTOV

Člen 79

Anonimni računi in prinosniške delnice ter na prinositelja izdana potrdila o lastniškem upravičenju do delnic

1. Kreditnim institucijam, finančnim institucijam in ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi je prepovedano vodenje anonimnih bančnih in plačilnih računov, anonimnih bančnih hranilnih knjižic, anonimnih sefov ali anonimnih računov za kriptosredstva, pa tudi vseh računov, ki drugače omogočajo anonimizacijo stranke-imetnika računa, ali anonimizacijo ali povečano prikrivanje transakcij, tudi s kovanci, ki povečujejo anonimnost.

Za lastnike in upravičence obstoječih anonimnih bančnih ali plačilnih računov, anonimnih bančnih hranilnih knjižic, anonimnih sefov pri kreditnih institucijah ali finančnih institucijah ali računov za kriptosredstva veljajo ukrepi skrbnega pregleda stranke, preden se navedeni računi, bančne hranilne knjižice ali sefi kakor koli uporabijo.

2. Kreditne institucije in finančne institucije, ki delujejo kot pridobitelji v smislu člena 2, točka (1), Uredbe (EU) 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁶⁾, ne sprejemajo plačil, opravljenih z anonimnimi predplačniškimi karticami, izdanimi v tretjih državah, razen če regulativni tehnični standardi, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 28 te uredbe na podlagi dokazanega majhnega tveganja, ne določajo drugače.

3. Družbam je prepovedano izdajanje prinosniških delnic, vse obstoječe prinosniške delnice pa pretvorijo v imenske delnice, jih imobilizirajo v smislu člena 2(1), točka (3), Uredbe (EU) št. 909/2014, ali deponirajo v finančni instituciji do 10. julija 2029. Vendar se družbam, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranem trgu ali katerih delnice so izdane kot posredniški vrednostni papirji bodisi z imobilizacijo v smislu člena 2(1), točka 3, navedene uredbe bodisi z neposredno izdajo v dematerializirani obliki v smislu člena 2(1), točka 4, navedene uredbe, dovoli izdajati nove ali ohraniti obstoječe prinosniške delnice. Glasovalne pravice in pravice do razdelitve, povezane z obstoječimi prinosniškimi delnicami, ki do 10. julija 2029 niso pretvorjene, imobilizirane ali deponirane, samodejno mirujejo do njihove pretvorbe, imobilizacije ali deponiranja. Vse take delnice, ki niso bile pretvorjene, imobilizirane ali deponirane do 10. julija 2030, se razveljavijo, zaradi česar se za ustrezen znesek zmanjša osnovni kapital.

Družbam je prepovedano izdajanje na prinositelja izdanih potrdil o lastniškem upravičenju do delnic, ki niso v posredniški obliki.

⁽⁴⁶⁾ Uredba (EU) 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L 123, 19.5.2015, str. 1).

Člen 80

Omejitve velikih gotovinskih plačil v zameno za blago ali storitve

1. Osebe, ki trgujejo z blagom ali zagotavljajo storitve, lahko sprejemajo ali izvajajo plačila v gotovini le do zneska 10 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni ali tuji valuti, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali z več transakcijami, za katere kaže, da so povezane.

2. Države članice lahko po posvetovanju z Evropsko centralno banko v skladu s členom 2(1) Odločbe Sveta 98/415/ES⁽⁴⁷⁾ sprejmejo nižje omejitve. Komisiji se takšne nižje omejitve uradno priglasijo v treh mesecih od uvedbe ukrepa na nacionalni ravni.

3. Kadar na nacionalni ravni že obstajajo omejitve, ki so pod omejitvijo iz odstavka 1, se uporabljajo še naprej. Države članice takšne omejitve uradno priglasijo Komisiji do 10. oktobra 2024.

4. Omejitve iz odstavka 1 se ne uporabljajo za:

(a) plačila med fizičnimi osebami, ki ne delujejo v poklicni vlogi;

(b) plačila ali pologe, izvršene v poslovnih prostorih kreditnih institucij, izdajateljev elektronskega denarja, kot so opredeljeni v členu 2, točka 3, Direktive 2009/110/ES, in ponudnikov plačilnih storitev, kot so opredeljeni v členu 4, točka 11, Direktive (EU) 2015/2366.

Plačila ali pologi iz prvega pododstavka, točka (b), nad omejitvijo se prijavijo FIU v rokih, ki jih določi FIU.

5. Države članice zagotovijo, da se zoper fizične ali pravne osebe, ki delujejo v poklicni vlogi in v zvezi s katerimi se sumi, da so kršile omejitev iz odstavka 1 ali nižjo omejitev, ki so jo sprejele države članice, sprejmejo ustrezni ukrepi, vključno z naložitvijo kazni.

6. Skupna višina kazni se izračuna v skladu z ustreznimi določbami nacionalnega prava, tako da se doseže učinek, sorazmeren z resnostjo kršitve, ki bo učinkovito odvrta od nadaljnjih kršitev iste vrste.

7. Kadar zaradi višje sile plačevanje z denarnimi sredstvi, kot so opredeljena v členu 4, točka (25), Direktive (EU) 2015/2366, razen bankovcev in kovancev, na nacionalni ravni ni mogoče, države članice lahko začasno ne uporabljajo odstavka 1 ali, če je ustrezno, odstavka 2 tega člena, o čemer brez odlašanja obvestijo Komisijo. Države članice obvestijo komisijo tudi o pričakovanem trajanju nerazpoložljivosti plačevanja z denarnimi sredstvi, kot so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366, razen bankovcev in kovancev, ter o ukrepih, ki so jih države članice sprejele za njegovo ponovno razpoložljivost.

Kadar Komisija na podlagi informacij, ki jih sporoči država članica, meni, da začasna neuporaba odstavka 1 ali, če je ustrezno, odstavka 2 ni upravičena z višjo silo, sprejme sklep, naslovljen na to državo članico, s katerim zahteva takojšnjo odpravo take začasne neuporabe.

⁽⁴⁷⁾ Odločba Sveta 98/415/ES z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov (UL L 189, 3.7.1998, str. 42).

POGLAVJE IX
KONČNE DOLOČBE

ODDELEK 1

Sodelovanje med FIU in EJT

Člen 81

Sodelovanje med FIU in EJT

1. Na podlagi člena 24 Uredbe (EU) 2017/1939 vsaka FIU brez nepotrebnega odlašanja poroča EJT o rezultatih svojih analiz in vseh drugih pomembnih informacijah, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da se izvaja ali je bilo storjeno pranje denarja ali druga kriminalna dejavnost, za katero bi EJT lahko izvajalo svojo pristojnost v skladu s členom 22 ter členom 25(2) in (3) navedene uredbe.

Organ AMLA do 10. julija v posvetovanju z EJT pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v sprejetje. V tem osnutku izvedbenih tehničnih standardov se določi oblika, ki jo FIU uporabljajo za sporočanje informacij EJT.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz drugega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 53 Uredbe (EU) 2024/1620.

2. FIU se pravočasno odzovejo na zahteve EJT po informacijah v zvezi s pranjem denarja ali drugo kriminalno dejavnostjo iz odstavka 1.

3. FIU in EJT si lahko izmenjujejo rezultate strateških analiz, vključno s tipologijami in kazalniki tveganja, kadar se takšne analize nanašajo na pranje denarja ali drugo kriminalno dejavnost iz odstavka 1.

Člen 82

Zahteve po informacijah, naslovljene na EJT

1. EJT se brez nepotrebnega odlašanja odzove na obrazložene zahteve FIU po informacijah, kadar so take informacije potrebne za opravljanje funkcij FIU na podlagi poglavja III Direktive (EU) 2024/1640.

2. EJT lahko odloži ali zavrne predložitev informacij iz odstavka 1, kadar bi njihova predložitev lahko vplivala na pravilno izvedbo in zaupnost tekoče preiskave. EJT o odlogu ali zavrnitvi predložitve zahtevanih informacij, vključno z razlogi zanj, pravočasno obvesti FIU, ki je predložila zahtevo.

ODDELEK 2

Sodelovanje med FIU in OLAF

Člen 83

Sodelovanje med FUI in OLAF

1. Na podlagi člena 8(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁸⁾ vsaka FIU uradu OLAF brez odlašanja posreduje rezultate svojih analiz in vse druge pomembne informacije, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da prihaja ali je prišlo do goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije, za katero bi lahko OLAF izvajal svojo pristojnost v skladu s členom 8 navedene uredbe.

⁽⁴⁸⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

2. FIU se pravočasno odzovejo na zahteve OLAF po informacijah v zvezi z goljufijo, korupcijo ali drugim nezakonitim dejanjem iz odstavka 1.
3. FIU in OLAF si lahko izmenjujejo rezultate strateških analiz, vključno s tipologijami in kazalniki tveganja, kadar se takšne analize nanašajo na goljufijo, korupcijo ali drugo nezakonito dejanje iz odstavka 1.

Člen 84

Zahteve po informacijah, naslovljene na OLAF

1. OLAF se brez nepotrebnega odlašanja odzove na obrazložene zahteve FIU po informacijah, kadar so take informacije potrebne za opravljanje funkcij FIU na podlagi poglavja III Direktive (EU) 2024/1640.
2. OLAF lahko odloži ali zavrne predložitev informacij iz odstavka 1, kadar bi njihova predložitev lahko negativno vplivala na tekočo preiskavo. OLAF o takem odlogu ali zavrnitvi, vključno z razlogi zanj, pravočasno obvesti FIU, ki je predložila zahtevo.

ODDELEK 3

Druge določbe

Člen 85

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 29, 30, 31, 34, 43, 52 in 68 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 9. julija 2024.
3. Prenos pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 29, 30, 31, 34, 43, 52 in 68 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 29, 30, 31 ali 34, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku enega meseca od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za en mesec.
7. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 43, 52 ali 68, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 86

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ustanovljen s členom 34 Direktive (EU) 2023/1113. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 87

Pregled

Komisija do 10. julija 2032 in nato vsaka tri leta pregleda uporabo te uredbe ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

Prvi pregled vključuje oceno:

- (a) nacionalnih sistemov za poročanje o sumih na podlagi člena 69 ter ovir in možnosti za vzpostavitev enotnega sistema za poročanje na ravni Unije;
- (b) ustreznost okvira za preglednost dejanskega lastništva za zmanjšanje tveganj, povezanih s pravnimi subjekti in pravnimi ureditvami.

Člen 88

Poročila

Komisija do 10. julija 2030 predloži poročila Evropskemu parlamentu in Svetu, v katerih oceni potrebo in sorazmernost glede:

- (a) znižanja 25-odstotnega praga za identifikacijo dejanskega lastništva pravnih subjektov prek lastniškega deleža;
- (b) razširitve področja uporabe za blago visoke vrednosti na oblačila in dodatke visoke vrednosti;
- (c) razširitve področja uporabe za razkritje na podlagi praga iz člena 74 na prodajo drugega blaga, uvedbe harmoniziranih oblik za poročanje o teh transakcijah na podlagi koristnosti teh poročil za FIU in razširitve področja uporabe za informacije, pridobljene od oseb, ki trgujejo na območjih proste trgovine;
- (d) prilagoditve omejitve za velika gotovinska plačila.

Člen 89

Povezava z Direktivo (EU) 2015/849

Sklicevanja na Direktivo (EU) 2015/849 se štejejo za sklicevanja na to uredbo in Direktivo (EU) 2024/1640 ter se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VI k tej uredbi.

Člen 90

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 10. julija 2027, razen za zavezance iz člena 3, točke (3)(n) in (o), za katere se uporablja od 10. julija 2029.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 31. maja 2024

Za Evropski parlament

predsednica

R. METSOLA

Za Svet

predsednica

H. LAHBIB

PRILOGA I

Okvirni seznam spremenljivk tveganja

V nadaljevanju sledi neizčrpen seznam spremenljivk tveganja, ki jih zavezanci upoštevajo pri pripravi ocene tveganja v skladu s členom 10 in ko določajo obseg uporabe ukrepov skrbnega pregleda strank v skladu s členom 20:

- (a) Spremenljivke tveganja v zvezi s strankami:
 - (i) poslovna ali poklicna dejavnost stranke in dejanskega lastnika stranke;
 - (ii) ugled stranke in dejanskega lastnika stranke;
 - (iii) narava in ravnanje stranke in dejanskega lastnika stranke;
 - (iv) jurisdikcije, v katerih imata stranka in dejanski lastnik stranke svoja sedeža;
 - (v) jurisdikcije, ki so glavni kraji poslovanja stranke in dejanskega lastnika stranke;
 - (vi) jurisdikcije, s katerimi sta stranka in dejanski lastnik stranke pomembno osebno povezana.
- (b) Spremenljivke tveganja v zvezi s produkti, storitvami ali transakcijami:
 - (i) namen računa ali odnosa;
 - (ii) rednost ali trajanje poslovnega odnosa;
 - (iii) višina sredstev, ki jih položi stranka, ali obseg izvedenih transakcij;
 - (iv) stopnja preglednosti ali nepreglednosti, ki jo omogoča produkt, storitev ali transakcija;
 - (v) kompleksnost produkta, storitve ali transakcije;
 - (vi) vrednost ali obseg produkta, storitve ali transakcije;
- (c) Spremenljivke tveganja v zvezi z distribucijskimi potmi:
 - (i) obseg, v katerem poslovni odnos poteka brezosebno;
 - (ii) prisotnost kakršnih koli uvajalcev ali posrednikov, ki bi jih stranka lahko uporabila, ter narava njihovega odnosa s stranko.
- (d) Spremenljivka tveganja za življenjsko ali drugo z naložbami povezano zavarovanje:
 - (i) stopnja tveganja, ki ga predstavlja upravičenec iz zavarovalne police.

PRILOGA II

Dejavniki manjšega tveganja

V nadaljevanju sledi neizčrpen seznam dejavnikov in vrst dokazov morebitnega manjšega tveganja iz člena 20:

(1) Dejavniki tveganja v zvezi s strankami:

- (a) javne družbe, ki kotirajo na borzi in za katere veljajo zahteve glede razkritja (prek borznih pravil, zakonodaje ali izvršilnih sredstev) ter ki nalagajo zahteve za zagotavljanje ustrezne preglednosti dejanskega lastništva;
- (b) javne uprave ali javna podjetja;
- (c) stranke, ki prebivajo na geografskih območjih z manjšim tveganjem, kot je določeno v točki 3.

(2) Dejavniki tveganja v zvezi s produkti, storitvami, transakcijami ali distribucijskimi potmi:

- (a) police življenjskega zavarovanja z nizko premijo;
- (b) zavarovalne police pokojninskih načrtov, če ni predvidena možnost predčasnega odstopa in se polica ne more uporabiti kot dodatno jamstvo;
- (c) pokojninski ali drug podoben načrt, ki zaposlenim zagotavlja pokojnine, če se prispevki vplačujejo z odtegotvanjem od plače in v okviru pravil načrta ni dovoljen prenos pravic na drugo osebo;
- (d) finančni produkti ali storitve, ki nekaterim vrstam strank zagotavljajo ustrezno opredeljene in omejene storitve, da bi tako povečale dostop za namene finančne vključenosti;
- (e) produkti, pri katerih se tveganja pranja denarja in financiranja terorizma obvladujejo z drugimi dejavniki, kot so omejitve računa ali preglednost lastništva (npr. nekatere vrste elektronskega denarja).

(3) Dejavniki geografskega tveganja – registracija, sedež, prebivališče v:

- (a) državah članicah;
- (b) tretjih državah, ki imajo učinkovite sisteme PPDFT;
- (c) tretjih državah, za katere je na podlagi zanesljivih virov ugotovljeno, da imajo nizko stopnjo korupcije ali drugih kriminalnih dejavnosti;
- (d) tretjih državah, ki imajo na podlagi zanesljivih virov, kot so vzajemna vrednotenja, poročila o podrobni oceni ali objavljena poročila o nadaljnjem ukrepanju, uvedene zahteve glede boja proti pranju denarja in financiranju terorizma v skladu z revidiranimi priporočili skupine FATF in te zahteve učinkovito izvajajo.

PRILOGA III

Dejavniki višjega tveganja

V nadaljevanju sledi neizčrpen seznam dejavnikov in vrst dokazov morebitnega povečanega tveganja iz člena 20:

(1) Dejavniki tveganja v zvezi s strankami:

- (a) poslovni odnos ali občasna transakcija poteka v nenavadnih okoliščinah;
- (b) stranke, ki prebivajo na geografskih območjih z višjim tveganjem iz točke 3;
- (c) pravne osebe ali pravne ureditve, ki so nosilci osebnih sredstev;
- (d) gospodarski subjekti, ki imajo nominalne imetnike delnic ali prinosniške delnice;
- (e) podjetja, ki zelo pogosto poslujejo z gotovino;
- (f) lastniška struktura družbe se zdi nenavadna ali prekomerno zapletena glede na naravo njenega poslovanja;
- (g) stranka je državljan tretje države, ki zaprosi za pravico do prebivanja v državi članici v zameno za kakršno koli naložbo, vključno s prenosom kapitala, nakupom ali najemom nepremičnine, naložbo v državne obveznice, naložbo v gospodarske subjekte, donacijo ali dotacijo sredstev za dejavnost, ki prispeva k javnemu dobremu, in prispevki v državni proračun.
- (h) stranka je pravni subjekt ali ureditev, ki je ustanovljena ali vzpostavljena ali ima sedež v jurisdikciji, v kateri ne opravlja dejanske gospodarske dejavnosti, nima znatne gospodarske prisotnosti ali očitnih ekonomskih razlogov;
- (i) stranka je v neposredni ali posredni lasti enega ali več subjektov ali ureditev iz točke (h).

(2) Dejavniki tveganja v zvezi s produkti, storitvami, transakcijami ali distribucijskimi potmi:

- (a) zasebno bančništvo;
- (b) produkti ali transakcije, pri katerih je morda zaželen anonimnost;
- (c) plačilo, prejeto od neznanih ali nepovezanih tretjih oseb;
- (d) novi produkti in nove poslovne prakse, vključno z novim načinom dobave, ter uporaba novih ali razvijajočih se tehnologij za nove in obstoječe produkte;
- (e) transakcije, povezane z nafto, orožjem, plemenitimi kovinami ali dragimi kamni, tobačnimi izdelki, kulturnimi predmeti in drugimi predmeti arheološkega, zgodovinskega, kulturnega in verskega pomena ali posebne znanstvene vrednosti ter s slonovino in zaščitnimi vrstami.

(3) Dejavniki geografskega tveganja:

- (a) tretje države, za katere velja poglobljeno spremljanje ali pri katerih je skupina FATF sicer ugotovila pomanjkljivo skladnost v njihovih sistemih PPFFT;
- (b) tretje države, za katere je na podlagi zanesljivih virov/priznanih postopkov, kot so vzajemna vrednotenja, poročila o podrobnih ocenah ali objavljena poročila o nadaljnjem ukrepanju, ugotovljeno, da nimajo ustreznih sistemov PPFFT;
- (c) tretje države, za katere je na podlagi zanesljivih virov/priznanih postopkov ugotovljeno, da imajo znatno stopnjo korupcije ali druge kriminalne dejavnosti;

- (d) tretje države, za katere veljajo sankcije, embargi ali podobni ukrepi, ki so jih izdali npr. Unija ali ZN;
 - (e) tretje države, ki zagotavljajo financiranje ali podporo terorističnim organizacijam ali v katerih delujejo teroristične organizacije, uvrščene na seznam terorističnih organizacij;
 - (f) tretje države, za katere je na podlagi verodostojnih virov ali priznanih postopkov ugotovljeno, da omogočajo finančno tajnost, in sicer z:
 - (i) ovirami za sodelovanje in izmenjavo informacij z drugimi jurisdikcijami;
 - (ii) strogo zakonodajo o poslovni skrivnosti ali bančni tajnosti, ki institucijam in njihovim zaposlenim preprečuje pošiljanje informacij o strankah pristojnim organom, vključno z globami in kaznimi;
 - (iii) šibkim nadzorom nad ustanovitvijo pravnih oseb ali vzpostavljanjem pravnih ureditev ali
 - (iv) s tem, da ne zahtevajo, da se informacije o dejanskem lastništvu evidentirajo ali hranijo v osrednji podatkovni zbirki ali registru.
-

PRILOGA IV

Seznam blaga visoke vrednosti iz člena 2(1), točka (54):

- (1) Nakit in zlatnina ali srebrnina, katerih vrednost presega 10 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti;
 - (2) Ure, katerih vrednost presega 10 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti;
 - (3) Motorna vozila, katerih cena presega 250 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti;
 - (4) Zrakoplovi, katerih cena presega 7 500 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti;
 - (5) Plovila, katerih cena presega 7 500 000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti.
-

PRILOGA V

Plemenite kovine iz člena 2(1), točka (55):

- (a) zlato
- (b) srebro
- (c) platina
- (d) iridij
- (e) osmij
- (f) paladij
- (g) rodij
- (h) rutenij.

Dragi kamni iz člena 2(1), točka (55):

- (a) diamant
 - (b) rubin
 - (c) safir
 - (d) smaragd.
-

PRILOGA VI

Korelacijska tabela

Direktiva (EU) 2015/849	Direktiva (EU) 2024/1640	Ta uredba
Člen 1(1)	—	—
Člen 1(2)	—	—
Člen 1(3)	—	Člen 2(1), točka 1
Člen 1(4)	—	Člen 2(1), točka 1
Člen 1(5)	—	Člen 2(1), točka 2
Člen 1(6)	—	Člen 2(1), točki 1 in 2
Člen 2(1)	—	Člen 3
Člen 2(2)	—	Člen 4
Člen 2(3)	—	Člen 6(1)
Člen 2(4)	—	Člen 6(2)
Člen 2(5)	—	Člen 6(3)
Člen 2(6)	—	Člen 6(4)
Člen 2(7)	—	Člen 6(5)
Člen 2(8)	—	Člen 7
Člen 2(9)	—	Člen 4(3) in člen 6(6)
Člen 3, točka 1	—	Člen 2(1), točka 5
Člen 3, točka 2	—	Člen 2(1), točka 6
Člen 3, točka 3	—	Člen 2(1), točka 4
Člen 3, točka 4	—	Člen 2(1), točka 3
Člen 3, točka 5	—	Člen 2(1), točka 47
Člen 3, točka 6	—	Člen 2(1), točka 28
Člen 3, točka 6(a)	—	Členi 51 do 55
Člen 3, točka 6(b)	—	Člen 58
Člen 3, točka 6(c)	—	Člen 57
Člen 3, točka 7	—	Člen 2(1), točka 11
Člen 3, točka 8	—	Člen 2(1), točka 22
Člen 3, točka 9	—	Člen 2(1), točka 34 in člen 2(2)

Direktiva (EU) 2015/849	Direktiva (EU) 2024/1640	Ta uredba
Člen 3, točka 10	—	Člen 2(1), točka 35 in člen 2(5)
Člen 3, točka 11	—	Člen 2(1), točka 36
Člen 3, točka 12	—	Člen 2(1), točka 40
Člen 3, točka 13	—	Člen 2(1), točka 19
Člen 3, točka 14	—	Člen 2(1), točka 12
Člen 3, točka 15	—	Člen 2(1), točka 41
Člen 3, točka 16	—	Člen 2(1), točka 17
Člen 3, točka 17	—	Člen 2(1), točka 23
Člen 3, točka 18	—	Člen 2(1), točka 7
Člen 3, točka 19	—	—
Člen 4	Člen 3	—
Člen 5	—	—
Člen 6	Člen 7	—
Člen 7	Člen 8	—
Člen 8(1)	—	Člen 10(1)
Člen 8(2)	—	Člen 10(2) in (3)
Člen 8(3)	—	Člen 9(1)
Člen 8(4)	—	Člen 9(2)
Člen 8(5)	—	Člen 9(2) in (3)
Člen 9	—	Člen 29
Člen 10(1)	—	Člen 79(1)
Člen 10(2)	—	Člen 79(3)
Člen 11	—	Člen 19(1), (2) in (5)
Člen 12	—	Člen 19(7) in člen 79(2)
Člen 13(1)	—	Člen 20(1)
Člen 13(2)	—	Člen 20(2)
Člen 13(3)	—	Člen 20(2)
Člen 13(4)	—	Člen 20(4)
Člen 13(5)	—	Člen 47
Člen 13(6)	—	Člen 22(4)

Direktiva (EU) 2015/849	Direktiva (EU) 2024/1640	Ta uredba
Člen 14(1)	—	Člen 23(1) in (4)
Člen 14(2)	—	Člen 23(2)
Člen 14(3)	—	Člen 23(3)
Člen 14(4)	—	Člen 21(1) in (2)
Člen 14(5)	—	Člen 26(2) in (3)
Člen 15	—	Člen 20(2), drugi pododstavek, in člen 33
Člen 16	—	Člen 33(1)
Člen 17	—	—
Člen 18(1)	—	Člen 34(1) in (8)
Člen 18(2)	—	Člen 34(2)
Člen 18(3)	—	Člen 34(3)
Člen 18(4)	—	—
Člen 18a(1)	—	Člen 29(4)
Člen 18a(2)	—	Člen 29(5) in (6) in člen 35, točka (a)
Člen 18a(3)	—	Člen 29(5) in (6) in člen 35, točka (b)
Člen 18a(4)	—	—
Člen 18a(5)	—	Člen 29(6)
Člen 19	—	Člen 36
Člen 20	—	Člen 9(2), Člen 20(1) in člen 42(1)
Člen 20, točka (a)	—	Člen 9(2), točka (a)(iii), in člen 20(1), točka (g)
Člen 20, točka (b)	—	Člen 42(1)
Člen 20a	—	Člen 43
Člen 21	—	Člen 44
Člen 22	—	Člen 45
Člen 23	—	Člen 46
Člen 24	—	Člen 39
Člen 25	—	Člen 48(1)
Člen 26	—	Člen 48

Direktiva (EU) 2015/849	Direktiva (EU) 2024/1640	Ta uredba
Člen 27	—	Člen 49
Člen 28	—	Člen 48(3)
Člen 29	—	—
Člen 30(1)	—	Člen 63(1), (2), drugi pododstavek, in (4) in člen 68
Člen 30(2)	—	Člen 63(5)
Člen 30(3)	Člen 10(1)	—
Člen 30(4)	Člen 10(7) in (10)	Člen 24
Člen 30(5), prvi pododstavek	Člen 11 in člen 12(2)	—
Člen 30(5), drugi pododstavek	Člen 12(1)	—
Člen 30(5), tretji pododstavek	—	—
Člen 30(5a)	Člen 11(4) in člen 13(12)	—
Člen 30(6)	Člen 11(1), (2) in (3)	—
Člen 30(7)	Člen 61(2)	—
Člen 30(8)	—	Člen 22(7)
Člen 30(9)	Člen 15	—
Člen 30(10)	Člen 10(19) in (20)	—
Člen 31(1)	—	Člen 58, člen 64(1) in člen 68
Člen 31(2)	—	Člen 64(3)
Člen 31(3)	—	Člen 64(5)
Člen 31(3a)	Člen 10(1), (2) in (3)	Člen 67
Člen 31(4), prvi pododstavek	Člen 11 in člen 12(2)	—
Člen 31(4), drugi pododstavek	Člen 12(1)	—
Člen 31(4), tretji pododstavek	—	—
Člen 31(4), četrti pododstavek	Člen 11(2)	—
Člen 31(4a)	Člen 11(4) in člen 13(12)	—
Člen 31(5)	Člen 10(7) in (10)	Člen 24
Člen 31(6)	—	Člen 22(7)
Člen 31(7)	Člen 61(2)	—
Člen 31(7a)	Člen 15	—

Direktiva (EU) 2015/849	Direktiva (EU) 2024/1640	Ta uredba
Člen 31(9)	Člen 10(19) in (20)	—
Člen 31(10)	—	Člen 58(4)
Člen 31a	Člen 17(1)	—
Člen 32(1)	Člen 19(1)	—
Člen 32(2)	Člen 62(1)	—
Člen 32(3)	Člen 19(2), (3), prvi pododstavek, (4) in (5)	—
Člen 32(4)	Člen 21(1) in člen 22(1), prvi pododstavek	—
Člen 32(5)	Člen 22(1), drugi pododstavek	—
Člen 32(6)	Člen 22(2)	—
Člen 32(7)	Člen 24(1)	—
Člen 32(8)	Člen 19(3), drugi pododstavek	—
Člen 32(9)	Člen 21(4)	—
Člen 32a(1)	Člen 16(1)	—
Člen 32a(2)	Člen 16(2)	—
Člen 32a(3)	Člen 16(3)	—
Člen 32a(4)	Člen 16(5)	—
Člen 32b	Člen 18	—
Člen 33(1)	—	Člen 69(1)
Člen 33(2)	—	Člen 69(6)
Člen 34(1)	—	Člen 70(1)
Člen 34(2)	—	Člen 70(2)
Člen 34(3)	Člen 40(5)	—
Člen 35	—	Člen 71
Člen 36	Člen 42	—
Člen 37	—	Člen 72
Člen 38	Člen 60	Člen 11(2), četrti pododstavek, in (4), člen 14 in člen 69(7)
Člen 39	—	Člen 73
Člen 40	—	Člen 77

Direktiva (EU) 2015/849	Direktiva (EU) 2024/1640	Ta uredba
Člen 41	Člen 70	Člen 76
Člen 42	—	Člen 78
Člen 43	—	—
Člen 44(1)	Člen 9(1)	—
Člen 44(2)	Člen 9(2)	—
Člen 44(3)	—	—
Člen 44(4)	Člen 9(3) in (6)	—
Člen 45(1)	—	Člen 16(1)
Člen 45(2)	—	Člen 8(3), (4) in (5)
Člen 45(3)	—	Člen 17(1)
Člen 45(4)	Člen 48	—
Člen 45(5)	—	Člen 17(2)
Člen 45(6)	—	Člen 17(3)
Člen 45(7)	—	Člen 17(4)
Člen 45(8)	—	Člen 16(3)
Člen 45(9)	Člen 41(1)	—
Člen 45(10)	Člen 41(2)	—
Člen 45(11)	Člen 41(3)	—
Člen 46(1)	—	Člena 12 in 15
Člen 46(2)	Člen 39(2)	—
Člen 46(3)	Člen 28(1)	—
Člen 46(4)	—	Člen 11(1)
Člen 47(1)	Člen 4(1) in (2)	—
Člen 47(2)	Člen 6(1)	—
Člen 47(3)	Člen 6(2)	—
Člen 48(1)	Člen 37(1)	—
Člen 48(1a)	Člen 37(5) in člen 62(1)	—
Člen 48(2)	Člen 37(2) in (6)	—
Člen 48(3)	Člen 37(7)	—

Direktiva (EU) 2015/849	Direktiva (EU) 2024/1640	Ta uredba
Člen 48(4)	Člen 37(1), prvi pododstavek, člen 46 in člen 54(4)	—
Člen 48(5)	Člen 46(2) in (3) in člen 47	—
Člen 48(6)	Člen 40(1)	—
Člen 48(7)	Člen 40(2)	—
Člen 48(8)	Člen 40(4)	—
Člen 48(9)	Člen 37(3)	—
Člen 48(10)	Člen 40(3)	—
Člen 49	Člen 61(1)	—
Člen 50	Člen 63	—
Člen 50a	Člen 61(3)	—
Člen 51	—	—
Člen 52	Člen 29	—
Člen 53	Člen 31	—
Člen 54	Člen 33	—
Člen 55	Člen 34	—
Člen 56	Člen 30(2) in (3)	—
Člen 57	Člen 35	—
Člen 57a(1)	Člen 67(1)	—
Člen 57a(2)	Člen 67(2)	—
Člen 57a(3)	Člen 67(3)	—
Člen 57a(4)	Člen 44, člen 46(1) in člen 47(1)	—
Člen 57a(5)	Člen 51	—
Člen 57b	Člen 68	—
Člen 58(1)	Člen 53(1)	—
Člen 58(2)	Člen 53(2) in (3)	—
Člen 58(3)	Člen 53(4)	—
Člen 58(4)	—	—
Člen 58(5)	Člen 53(5)	—
Člen 59(1)	Člen 55(1)	—
Člen 59(2)	Člen 55(2) ter člen 56(2) in (3)	—
Člen 59(3)	Člen 55(3)	—
Člen 59(4)	Člen 55(4)	—

Direktiva (EU) 2015/849	Direktiva (EU) 2024/1640	Ta uredba
Člen 60(1)	Člen 58(1), (2), prvi pododstavek, in (3)	—
Člen 60(2)	Člen 58(2), tretji pododstavek	—
Člen 60(3)	Člen 58(4)	—
Člen 60(4)	Člen 53(6)	—
Člen 60(5)	Člen 53(7)	—
Člen 60(6)	Člen 53(8)	—
Člen 61	Člen 60	—
Člen 62(1)	Člen 59(1)	—
Člen 62(2)	Člen 6(6)	—
Člen 62(3)	Člen 59(2)	—
Člen 63	—	—
Člen 64	—	Člen 85
Člen 64a	Člen 72	Člen 86
Člen 65	—	—
Člen 66	—	—
Člen 67	—	—
Člen 68	—	—
Člen 69	—	—
Priloga I	—	Priloga I
Priloga II	—	Priloga II
Priloga III	—	Priloga III
Priloga IV	—	—